

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 12. juli 2019 af Østre Landsrets 7. afdeling
(landsdommerne Finn Morten Andersen, Tine Vuust og Jacob Waage med domsmænd).

7. afd. nr. S-1926-18:

Anklagemyndigheden

mod

1) T3

(cpr.nr. ...)

(advokat Andro Vrlic, besk.)

2) T1

(cpr.nr. ...)

(advokat Naja Wærness Larsen, besk.)

3) T5

(cpr.nr. ...)

(advokat Jakob Lund Poulsen, besk.)

4) T2

(cpr.nr. ...)

(advokat Kåre Pihlmann, besk.)

5) T6

(cpr.nr. ...)

(advokat Jakob Buch-Jepsen, besk.)

Indholdsfortegnelse

<u>2. Forklaringer</u>	3
<u>2.1 De tiltaltes forklaringer</u>	3
<u>2.1.1 De tiltaltes forklaringer om generelle forhold</u>	3
<u>2.1.2 De tiltaltes forklaringer om aflyttede samtaler mv. i maj og juni 2015</u>	38
<u>2.1.3 De tiltaltes forklaringer om de enkelte forhold</u>	43
<u>2.2 Vidneforklaringer</u>	114
<u>2.2.1 Supplerende vidneforklaringer</u>	114
<u>2.2.2 Nye vidner i landsretten</u>	137
<u>3. Personlige oplysninger</u>	140
<u>4. Landsrettens begrundelse og resultat</u>	140
<u>4.1 Skyldspørgsmålet</u>	140
<u>4.1.1 Generelt om forholdene</u>	140
<u>4.1.1.1 Offentligt ansattes deltagelse i rejser og middage</u>	141
<u>4.1.1.2 Konto 2840, pulje 1</u>	142
<u>4.1.1.3 Tiltalen for underslæb</u>	144
<u>4.1.1.4 Tiltalen for bestikkelse</u>	145
<u>4.1.1.5 Forældelse</u>	146
<u>4.1.2 Rejserne</u>	148
<u>4.1.2.1 Generelt</u>	148
<u>4.1.2.2 De enkelte forhold</u>	149
<u>4.1.3 Restaurantbesøg mv.</u>	161
<u>4.1.3.1 Generelt</u>	161
<u>4.1.3.2 De enkelte forhold</u>	163
<u>4.1.4 Øvrige forhold</u>	171
<u>4.1.4.1 Generelt</u>	171
<u>4.1.4.2 De enkelte forhold</u>	171
<u>4.2 Strafudmåling</u>	173
<u>4.3 Konfiskation</u>	174
<u>4.4 Erstatning</u>	175
<u>4.5 Sagsomkostninger</u>	175

1. Påstande

Dommen afsagt af Retten i Glostrup den 27. juni 2018 i sag nr. 15-2678/201 er anket af T3 og T6 med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse, og af T5 med påstand om frifindelse.

Dommen er tillige anket af T1 med endelig påstand om frifindelse i forhold 9, 13 og 17 og stadfæstelse af frifindelsen i forhold 15, subsidiært formildelse, og af T2 med endelig påstand om frifindelse i forhold 6, 12 og 35 og stadfæstelse af frifindelsen i forhold 16.

Anklagemyndigheden har over for tiltalte T6 påstået skærpe og over for de øvrige tiltalte påstået domfældelse i overensstemmelse med tiltalen og skærpe, idet beløbet på 81.765 kr. i forhold 34 dog er nedsat til 74.047,46 kr. Beløbet på 163.530 kr. i forhold 35 er i konsekvens heraf nedsat til 148.094,93 kr.

Anklagemyndigheden og de tiltalte har gentaget påstandene for byretten om konfiskation og erstatning.

2. Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af de tiltalte og vidnerne V, O, U, W, J, H og G.

Der er endvidere afgivet forklaring af vidnerne FF og GG.

De i byretten af de tiltalte T7 og T4 samt af vidnerne E, D, K, L, Q, F, I, N, P, S, M og R afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Forklaringerne er gengivet i dommen, således som de fremgår af retsbøgerne, med mindre korrekturrettelser og tilpasninger. Forklaringer af de tiltalte afgivet under de indledende afhøringer gengives først, herefter de tiltaltes forklaringer om de enkelte forhold i kronologisk rækkefølge og endelig vidneforklaringer.

2.1 De tiltaltes forklaringer

2.1.1 De tiltaltes forklaringer om generelle forhold

Tiltalte T3 har vedstået sin forklaring som gengivet i byrettens retsbog med den korrektion, at han går ud fra, at T5 og T6 også deltog i den efterfølgende spisning i forbindelse med mødet den 7. juni 2007, at han aldrig har været til møde med E, og at han ikke som anført i dommen fik udleveret opgørelser. Han fik alene oplyst saldi.

Han har supplerende forklaret, at de saldoopgørelser, han modtog fra T6, kun indeholdt oplysninger om det beløb, der på det pågældende tidspunkt stod på kontoen. Han havde ikke behov for at se egentlige opgørelser, da han alligevel ingen mulighed havde for at kontrollere bevægelserne på kontoen. Alt, hvad sygehusene m.fl. købte af X A/S, konteredes på kontoen, og det ville ikke være muligt at få et overblik over, hvor meget der hørte til hans pulje.

Han modtog typisk en saldoopgørelse op til årsskiftet. Herudover modtog han oplysning om saldoen, når han bad om det, men det var sjældent. Han fik nok oplyst saldoen 1-2 gange om året. Han brugte ikke saldoen til andet end til at vurdere, om han havde råd til at købe produkter eller ej. Større projekter drøftede han typisk med T7.

Han vidste, hvad der blev bestilt fra puljen. Han tænkte ikke på pengeoverførslerne, for de blev ofte skubbet ud på pulje to eller tre. Hvis der blev forudfaktureret, blev tilgodehavendet herfra typisk registreret i en anden pulje end pulje 1. Tilgodehavender hidrørende fra bonusser røg derimod ind på pulje 1.

Når der blev købt produkter fra kontoen, blev der ikke udstedt en faktura, men der kom en følgeskrivelse med varerne. Følgeskrivelsen gemte han imidlertid ikke. Det blev ikke registreret noget sted, hvad der blev købt. Han kunne i princippet have købt hvad som helst via puljen, uden at der var nogen, der kunne kontrollere det, men økonomidirektøren og indkøbschefen fik hvert år en opgørelse over alt – uden undtagelse – hvad regionen købte fra X A/S. Også det, som blev købt via pulje 1, fremgik af opgørelsen. Opgørelsen byggede på X A/Ss interne fakturaer. Af oversigten fremgik specifikt, hvilken vare og til hvilken pris der var købt, herunder også de varer, der var købt på puljen. Han går ud fra, at også rejseafregningerne fremgik af X A/Ss opgørelser. Der var derfor ikke nogen grund til at sende oplysningerne om saldoen på pulje 1 videre. Han modtog ikke selv opgørelserne og var inden denne sag ikke klar over, at de eksisterede.

Puljen indgik vistnok ikke i regionens regnskaber, men det gjaldt tilsvarende for alle andre puljer. Han førte selv regnskab over, hvor meget han købte for, men han vidste ikke præcist, hvor mange penge, der kom ind på puljen. Han havde jo ikke adgang til konto 2840. Han havde dog en fornemmelse af, at indtægterne fra bonusordningen på puljen udgjorde cirka 1,5 mio. kr. om året. Der blev ikke udstedt fakturaer i relation til de køb, der blev betalt via puljen, da midlerne i puljen jo i forvejen var regionens.

Det var ham, der bestemte, hvad der kunne trækkes på pulje 1, men hans IT-direktør kunne selvfølgelig 'overrule' ham. Hans underordnede medarbejdere havde ikke 'trækningsret' på puljen. Der var mange, der havde kendskab til puljen. T1 benyttede sig ganske givet af puljer, men det er ikke sikkert, at han kendte til pulje 1. Det er imidlertid meget almindeligt at have puljer i samhandlen med en IT-leverandør. De andre puljer kørte på samme måde. Regionens samarbejde med TDC omfattede også en puljeordning. Hvis han rejste med TDC, så skete det på samme måde. Det var dog nemmere at gennemskue puljesaldoen hos TDC.

Han ved ikke, om T2 havde kendskab til puljen. Det har han ikke talt med ham om. Han handlede jo stort set kun med T6. Når han i en mail af 1. marts 2010 kl. 09.14 til T5 og T2 skrev følgende blandt andet: "*Business Class vil være kanon, bare ikke cowboy rækkerne, så vil jeg heller betale lidt mere evt. Via vores "pulje"*", tog han det for givet, at T5 vidste, hvad det var for en pulje, han tænkte på. Han ved ikke noget om, hvorvidt T2 vidste, hvad puljen var. Da han jo imidlertid skrev til begge to, fandt han ikke anledning til at forklare sig nærmere. Det var nok, at den ene af dem vidste, hvad han tænkte på.

Kravsspecifikationen som han omtalte i byretten: "*Foreholdt e-mail af 10. december 2014 med emnet: Re: Dubai m.m. ... fra T2 til T3, ekstraktens side 1596, hvoraf fremgår "Er der i øvrigt mulighed for at vi kunne tale lidt om kravspec, og har de en ide om hvornår udbudet sendes ud?", forklarede tiltalte, at det ikke omhandler udbuddet, men noget med en hjemmeside, som Y A/S var ved at lave. På dette tidspunkt var kravene til udbuddet ikke lavet.*", angik en E-handelsplatform, som Y A/S skulle til at etablere. T2 havde behov for at få oplysning om, hvad kunder som regionen havde brug for i den relation. Forespørgslen angik således ikke selve udbuddet. Han havde ingen forretningsmæssig forbindelse med T2 på dette tidspunkt.

Vedrørende regionernes regler for flyrejser mv. skulle alle, der rejste til udlandet, have tilladelse fra IT-direktøren, som indtil 2012 var T7. Hvis han sagde ja, måtte man rejse på businessclass. Han havde en helt klar opfattelse af, at IT-direktøren kunne fravige de generelle regler. De havde en regel om, at de ved flyviture på over 6 timer kunne fravige reglerne. Ved tvivlsspørgsmål gik han til T7. Han ved ikke, hvor mange kolleger der rejste langt, og han ved ikke, om de i givet fald fløj på businessclass, men han ved, at T7 selv rejste på businessclass.

Retningslinjerne i mailen af 12. august 2010 med emnefeltet: ”*Flybilletter betalt af Region ...*” videresendt af T7 til blandt andre ham selv, HH og T1, gjaldt også for ham, men direktøren kunne i al almindelig fravige reglerne. Han forholdte sig til, at det fremgik af Danske Regioners vejledning, at man kunne flyve på businessclass, hvis man fløj over 6 timer.

Da regionerne blev etableret, var der ingen regler for rejser, og de måtte selv fastlægge principperne for rejser. Det var de regler, som er gengivet i referatet for mødet i Danske Regioners bestyrelse den 5. april 2013 vedrørende Danske Regioners rejseregler for medlemmerne af Danske Regioners bestyrelse og udvalg samt andre regionsrådsmedlemmer, som af bestyrelsen vælges til at bestride hverv for Danske Regioner, hvoraf fremgår følgende blandt andet: ”*Ved flyrejser i Europa skal almindelig standard vælges, mens der ved rejser uden for Europa kan anvendes Businessclass*”, som T7 tog udgangspunkt i. Han har ikke selv nærlæst regionernes vejledning, men mener, at T7 har orienteret ham om princippet om, at man kan flyve på businessclass, hvis man flyver over 6 timer. Han husker det dog ikke.

Han skulle som IT-driftschef stå for drift og service på IT-området. Der var to sideordnede chefer. I 2007 var HH stabschef, mens II var udviklingschef. På et tidspunkt stoppede II, og T1 overtog hans job. I 2012-2013 blev chefgruppen udvidet til fire personer. Det var, da T7 holdt op, og H kom til. Han mistede selv noget af sin portefølje, idet support og helpdesk blev skilt ud fra driftsområdet. Det gav god mening, idet hans afdeling mandskabsmæssigt var meget stor. Der var i perioden i øvrigt en vis udskiftning blandt funktionscheferne under ham.

Regionerne havde en sær aftale omkring SKI-aftalerne. Det var således frivilligt for en region, om man ville benytte sig af en leverandør under SKI-aftalen, og man kunne frit benytte andre leverandører, hvis deres tilbud var bedre. Når Region ... indgik aftale med en

samarbejdspartner, havde de andre regioner ret til at indgå aftale med den pågældende virksomhed på samme vilkår.

Fra 2008 ejede IT-afdelingen alt udstyret på sygehusene. De havde ansvaret for drift og udskiftning. De forhandlede rammeaftaler for produkter, priser og service. De var generelt gode til at forhandle i Region ... og opnåede ofte lidt bedre vilkår end andre. F.eks. kunne et forbedret vilkår medføre, at de for samme pris, som andre betalte, havde ret til opstilling og udpakning af hardware mv.

Oversigten i mail af 26. februar 2014 fra JJ til ham selv viser, at A havde et budget på 10.000.000 kr. til servere om året. Han havde selv et budget på 7.283.000 kr. til software. I princippet havde han kun ansvaret for indkøb af software. Det var ham, der forhandlede aftalerne mv. Han havde derimod ingen andel i, om regionen anvendte SKI-aftalerne.

Han havde flere konti, som, han skulle sikre, ikke gik i underskud. De havde den klare holdning, at de hellere ville bruge af indeståenderne hos X A/S end af deres budget. Der var ingen grund til at have et større indestående hos X A/S. Han anså pulje 1 som en pulje, der kunne anvendes til betaling for nødlidende produkter eller indkøb af testudstyr. Puljen dækkede 70-80 % af regionens køb af konsulentydelse.

Det var på tidspunktet for hans mail af 3. maj 2011 til T6, hvori han skrev følgende: ”Jeg har lige været til møde med indkøbschefen og T7 og til min store skræk så stod de forskellige TV'er jeg har købt på den liste Bl.a Loewe og det Samsung TV 9000 som formentligt står hos dig Jeg havde en klar fornemmelse på, at Puljen aldrig stod på nogen liste Men det gør det desværre og T7 ved f.eks. godt at jeg har et Loewe TV derhjemme Og jeg har sagt at jeg har købt den af X A/S, kan vi sikre os det?”, at han fandt ud af, at der til økonomiafdelingen blev sendt en oversigt over alt, der blev købt i X A/S, herunder ydelser finansieret ved træk på puljen. Det var som sådan ikke et problem, at trækkene på puljen stod på listen. Hvis noget var købt hos X A/S, så ville det nok stå der. Det var en samlet oversigt. Han går ud fra, at det, der blev trukket på puljen, var ledsaget af interne fakturaer fra X A/S.

Han kunne ikke selv bogføre i X A/S, heller ikke på konto 2840. Derimod kunne X A/S disponere over kontoen, uden at han medvirkede. Det gjorde E f.eks. i forbindelse med

afregningen af turen til Dubai i 2014. Processen var, at han modtog kopi af, hvad der blev brugt på kontoen, hvis købet var relateret til hans område. Han regnede med, at X A/S betalte for de rejseudgifter, der relaterede sig til X A/Ss medarbejdere. Det har aldrig været aftalt, at X A/S ikke skulle betale for sig selv. Ham bekendt, har regionen aldrig betalt for andre end regionens medarbejdere.

Han havde 'åbent hus' ved sin 50-årsfødselsdag, hvor T6 deltog som repræsentant for X A/S. Der deltog også repræsentanter fra flere andre leverandører, herunder Microsoft og Acces. Han har herudover aldrig haft noget privat med nogen fra X A/S at gøre, heller ikke T6 eller T2. Han har altid arbejdet for at få så god en aftale for Region ... som muligt.

Hans kommunikation med T2, som den kommer til udtryk i mailkorrespondancen mellem ham og T2 den 26. april 2015, hvor T2 skrev følgende til ham blandt andet: *"Hej T3. Tak for sidst. Jeg skal lige bruge et lille råd. Ifølge vores san-specialister kan vi indsætte EMC's san direkte i jeres HP's san switche, og derved leve op til kravet om teknisk forenelig, fordi det er identiske Brocade-switche – blot oem'et. Hvis vi kan sætte EMC på plads 1 og HP på plads 2 i løsning 6 og 7- vil vores vægtede tilbud falde med 1,7 million. Vi vil selvfølgelig fortsat byde med HP løsningen, men blot sætte den på producent 2 (vedrørende løsning 6 og 7). Er det ok med dig? [...] vh T2"*, og hvortil han svarede: *"Emc brocode er ikke forenelig med hp ikke samme værktøj så nej hp som nr 1"*, er ikke udtryk for særbehandling af Y A/S. Et spørgsmål af den karakter var ikke noget, der skulle slås op på udbudsportalen. Det var blot en af mange henvendelser, han fik fra potentielle tilbudsgivere.

Han ved ikke, om T1 kendte til pulje 1, men han kendte ganske givet ikke noget til konto 2840. T1 kørte mange projekter og benyttede sig af puljer, herunder pulje 1. Det er imidlertid ikke sikkert, at T1 vidste, at trækket i så fald skete i pulje 1. Der var mange puljer i spil.

Hvis regionen bestilte en rejse hos X A/S, ville der typisk blive udstedt en faktura. Det ville vedrørende disse rejser næppe være relevant at benytte pulje 1.

I Barcelona har han boet på to forskellige hoteller, AC Forum og Hotel Hilton, i forbindelse med Gartner IT Symposium. Det har nok kostet 4.000 kr. pr. nat. Hotellerne sætter priserne op, når der er konferencer. Regionens ledelse har været bekendt med dette. En gang var de

syv-otte mand på en rejse til Las Vegas. Det var et Gartnerarrangement, og de stod selv turen, herunder køb af flyrejse og bestilling af hotel mv. Han var i Las Vegas formentlig fem gange, herunder flere gange med T6. De var også afsted andre gange end de ture, som er omfattet af tiltalen. Der har de boet på hoteller, der svarede til dem, der er omfattet af tiltalen.

Det er rigtigt, at T6 fungerede som rejseleder på nogle af turene. Han bestilte hotel og sørgede for reservationer til de forskellige arrangementer, herunder f.eks. også til aftensmad. De gange, hvor der deltog medarbejdere fra X A/S på rejser, var det altid X A/S, der arrangerede turene. Det er også rigtigt, at T6 ofte var bindeled mellem Region ... og X A/S. Han havde imidlertid ikke andet til fælles med T6 end det faglige. Formålet med middage i Las Vegas har været at tale om, hvad der var sket i løbet af dagen. Det var det samme, når de spiste middage i forbindelse med et Gartner Symposium. Der var typisk mange forskellige workshops mv., som de drøftede efterfølgende. T6 var ofte med på messerne, men nok ikke i samme omfang til konferencerne. F.eks. deltog han vist ikke i konferencen i HP World i Las Vegas. Så arrangerede han bare turen for dem. Når T6 var med som rejseleder, var det hans opfattelse, at X A/S betalte for T6s deltagelse. Regionen var en stor kunde, så det var naturligt nok. Først under denne sag har han fundet ud af, at X A/S trak pengene fra pulje 1.

Han drøftede aldrig med T6 regionens regler og politik, således som de kommer til udtryk i T7s e-mail af 4. maj 2010 vedhæftet en fil indeholdende regler og politik vedrørende gaver, repræsentation, kurser og andre tilbud fra leverandører til offentligt ansatte og politikere i regionen. De drøftede heller ikke, at der ikke var et økonomisk tilsyn med puljen, ligesom der heller ikke var tilsyn med puljer hos andre leverandører.

Adspurgt vedrørende T6s mail af 18. juli 2007, hvori T6 stiller ham følgende spørgsmål: ”*Jeg vil gerne lige være sikker på at vores aftale gælder al samhandel eller hvad? Primært fordi det administrativt er svært at styre at den gælder på nogle varer og ikke på andre, i nogle situationer og ikke*”, har han forklaret, at han ikke anså puljen for anderledes end nogen af sine egne konti i regionen. Derfor kunne f.eks. middage dækkes af midlerne på puljen. Der var ingen regler for, hvilke udgifter der måtte trækkes via pulje 1, men det lå i luften, at det skulle være IT-relaterede udgifter. Der kunne også betales for middage, da det jo var arbejdsmiddage relateret til IT.

Adspurgt vedrørende Hs e-mail af 2. november 2014, hvori H spørger ind til forskellige invitationer mv. i forbindelse med Gartner konferencen i november 2014, har han forklaret, at han ikke selv var med til arrangementet, men at det var meget typisk, at de gik ud og spiste med dem, de havde relationerne til. Det var derfor, at de delte sig op. Når man var til middagene, var det ikke direkte fagligt, men det var repræsentanter for de forskellige udbydere, som deltog. Udbyderne var ved at snuble over hinanden for at dele invitationer ud. Han anså middagene som faglige.

Der blev holdt statusmiddage med T6 og deres respektive chefer. Nogle gange var der kriser, der skulle løses. Det var altid fagligt, når de mødtes. Hvis der var ledsagere med, var det blandt andet for at dæmpe gemytterne. Han var aldrig ude at spise med T6, uden at det var fagligt.

Han kan fortsat ikke huske, hvorfor han fik tilsendt korrespondancen den 7. maj 2015. Han husker, at I ville lukke regionens adgang til bestillingsportalen. Han forsøgte at forklare I, at aftalen med Y A/S jo ikke var en eksklusivaftale, og at regionen fortsat kunne købe udstyr hos X A/S, men I var sur. Han var ikke bange for, at nogen skulle fortælle noget om turen til Dubai.

T3 har i relation til den afspillede lydoptagelse af samtalen mellem H og E forklaret, at det ikke er rigtigt, at det var en omgåelse af udbudsreglerne, når regionen handlede over puljen. Når regionen købte ydelser over puljen, skete det i henhold til samme rammeaftaler mv. Der kunne være småting, som ikke var en del af rammeaftalen, som man var nødt til at købe særskilt, men det var ikke en omgåelse af udbudsreglerne. Det er heller ikke rigtigt, at udbuddet blev strikket sammen, så det blev tilpasset en bestemt tilbudsgiver. Det var vigtigt, at regionens indkøb kunne ske hos en enkelt virksomhed, så de fik en samlet regning. Det var derfor udbuddet var så bredt. Det var ikke et skinudbud. Der var fire andre regioner, der havde ret til at købe på hos den leverandør, der vandt udbuddet. Der var intet fiktivt ved det. Han ved ikke, hvad E mener med at kalde ordningen for et "lommeuldsregnskab". Det må stå for Es egen regning. Det var i lyset af klagesagen, at han mente, at man kunne aflyse udbuddet.

Tiltalte T1 har vedstået sin forklaring for byretten med den præcisering, at han kun har fløjet på businessclass to gange i sit liv. Det var til og fra Dubai i 2012. Han ved ikke, hvordan andre medarbejdere i Region ... normalt rejste, når de var på tjenesterejse.

Om sin placering i Region ...s organisation har han forklaret, at han var chef for Region ...s IT-udviklingsafdeling. Han var i chefgruppe med T3, HH og MM. Hans fysiske arbejdsplads lå i Sorø, mens T3s driftsafdeling lå i Ringsted. Han refererede til T7, mens denne var IT-direktør.

I udviklingsafdelingen arbejdede de med software i forbindelse med systemudvikling på sygehusene. Meget forsimplet var det afdelingens opgave at udvikle software, der ikke direkte var relateret til indkøb af hardware (som f.eks. outlookpakken, virusprogrammer osv.) Det software, han var ansvarlig for, var det, som "de varme hænder" på sygehusene brugte.

Som forklaret for byretten havde han i perioden fra den 1. september til den 31. december 2012 to jobs, nemlig sit eget og jobbet som konstitueret IT-direktør. Begge jobs var hver for sig mere end et fuldtidsarbejde. Hans kalender var spækket med "væg til væg møder". Det fremgår også af de kalenderudskrifter, som er fremlagt i sagen. Derudover skulle han håndtere personaleledelse. Der var således en årsag til, at de mails, der er fremlagt i sagen, ofte blev sendt kl. 21.00-22.00 om aftenen.

Mens han var konstitueret IT-direktør, skulle han ikke tage initiativ til ændringer i sagsgangene mv. Det var noget, han havde aftalt med J. Det var det, han i byretten forklarede som, at han "*bare skulle holde flyet i luften*". Årsagen hertil var for det første, at han havde alt for travlt. For det andet at den kommende IT-direktør skulle have frie hænder til selv at organisere IT-afdelingerne.

Region ... købte for mange millioner kroner software, men indkøbene gik ikke igennem hans afdeling. Det var primært driftsafdelingen, som X A/S handlede med. Han har aldrig haft drøftelser med T7 om levering af varer fra X A/S.

Det var en af hans opgaver at medvirke til at lave en tre-årig investeringsplan, hvor det blev fastlagt, hvad regionens IT-budget skulle bruges til. Investeringsplanen blev delt med

leverandørerne, så de kunne forberede sig på, hvilke forventninger der var i regionen. Så kunne leverandørerne, hvis de ønskede at byde på et udbud, i god tid udbygge kompetencerne på disse områder. Det var helt almindeligt at holde møder med leverandører, hvor man orienterede om regionens investeringsplaner mv., så de leverandører, der var interesseret heri, var forberedt på, hvad de skulle byde på. Regionen var interesseret i, at så mange som muligt deltog i udbuddene. Han har sikkert holdt den slags møder med alle leverandører, herunder f.eks. IBM, NNIT og CSC m.fl.

Op til et udbud ville der ofte være mange leverandører, som henvendte sig til regionen. Som et eksempel herpå kan nævnes en mail af 27. november 2010 fra NN fra NNIT til tiltalte, økonomidirektør OO og PP, der var ekstern konsulent for regionen. I dette tilfælde anmodede NNIT om oplysninger vedrørende et udbud, der skulle til at sættes i gang. De havde så åbenbart en intern drøftelse af, hvordan de skulle besvare henvendelsen fra NNIT. QQ var jurist og chef for den afdeling, der stod for udbudsprocessen, og det var derfor ham, der vendte tilbage til NNIT.

Der var mange projekter, som skulle finansieres i regionen, herunder udviklingsprojekter, driftsprojekter, DITS-projekter, medicoprojekter og lignende. Herudover skulle der afholdes IT-møder og IT-arrangementer mv., som også skulle finansieres. Han var involveret i mange kontrakter, hvor man finansieringsmæssigt arbejdede med puljer. Puljerne kunne fremgå af kontrakten med en udbyder. F.eks. kunne en pulje bestå af et tilgodehavende i form af konsulenttimer. Han mener, at Region ... på et tidspunkt havde mere end 1.000 konsulenttimer til gode hos både IBM og CSC. Dette er sikkert ikke fremgået af regionens regnskaber. Så vidt han ved, kunne konsulenttimerne ikke omgøres til penge. Han havde den gang et godt kendskab til tilgodehavenderne, fordi de relaterede sig til "hans" projekter. Han har ikke kendskab til tilgodehavenderne efter, at han fratrådte sin stilling. Han ved heller ikke noget om, hvordan det gik med projekterne herefter.

Han har ikke haft en pulje med en bonusaftale, men ellers mindede de puljer, der indgik i hans samarbejde med eksterne leverandører mv., om de puljer, som Region ...s IT-driftsafdeling havde med X A/S.

Puljerne i driftsafdelingen havde han intet at gøre med, og han kendte intet til dem inden denne sag. Han havde således heller ikke noget kendskab til konto 2840 eller pulje 1, der alene relaterede sig til samarbejdet mellem X A/S og Region ...s IT-driftsafdeling. Han vidste, at der skete forudfaktureringer hos X A/S, men han vidste ikke, hvordan de blev håndteret. Han kendte også princippet med 'loops'. Han vidste ikke, at der indgik en bonusaftale i aftalegrundlaget mellem Region ...s IT-driftsafdeling og X A/S. Det var jo ikke hans område, så det var slet ikke noget, han var involveret i.

Foreholdt, at han i byretten skal have forklaret, at han går ud fra, at hans personale fik videreformidlet indholdet af den mail, som C den 30. juni 2010 sendte til IT support med T3 i kopi, har han forklaret, at han ikke modtog mailen. Han var ikke en del af mailgruppen 'IT-support'.

Han indgik heller ikke i modtagergrupperne til en mail fra T3 af 11. juli 2011 til en række medarbejdere i Region ..., hvoraf følgende fremgår af emnefeltet: *"Retningslinje for tjenesterejser for Regionshuset og Det præhospitale Center Tjenesterejser Regionshus.*

Som forklaret af ham i byretten var det ikke altid relevant at lave et referat af en studierejse. Emnet for studierejsen kunne være for generelt til, at det ville give mening at referere fra det. Af og til havde rejsen alene til formål at give et indtryk af, hvad man gjorde på andre sygehuse, og disse indtryk kunne ikke overgives til andre gennem et referat.

Adspurgt vedrørende retningslinjerne for tjenesterejser og befordringsgodtgørelse forklarende han, at det var IT-direktør T7, der skulle godkende hans rejser. Da han selv blev konstitueret IT-direktør, behøvede han formentlig ikke at spørge nogen om lov, men han indhentede ikke desto mindre samtykke fra J, inden han tog på tjenesterejser.

Det er rigtigt, at godkendelse af rejser ikke blev baseret på et detaljeret budget, men det var forudsat, at regionens generelle retningslinjer blev fulgt. Man skulle redegøre nærmere for formålet med rejsen og de overordnede udgifter mv. til rejsen.

E-mailkorrespondancen af 7. oktober 2010 med T6 angår en tur til Microsoft Tech-Ed i Berlin for ham selv og IT-udviklere ansat i hans afdeling. Formentlig var alle de IT-udviklere, som

er nævnt i mailen, med i Berlin. Han drøftede ganske givet med T7, hvem der skulle med på turen. Han skulle kunne forsvare sine økonomiske dispositioner internt over for T7 og OO, der var økonomidirektør.

Han var ikke med på Mobile eHealth konferencen i Washington DC den 2. – 8. december 2012. Han skrev ud til en række sygehusdirektører mv. vedrørende konferencen, som kunne have en interesse i at komme afsted. Han orienterede J og SS, der også var medlem af Region ...s direktion, om invitationen. Det var fordi, de i første omgang havde godkendt, at det var en relevant tur. Turen blev vist i øvrigt aflyst.

Han var på en studietur med T6, men denne tur indgår ikke i denne sag. T6s rolle var at være sælger for X A/S, som havde brug for en dialog med Region T6s rolle i forbindelse med selve rejsen var primært at være rejseleder. Det var sædvanligt, at leverandørerne havde en medarbejder, der stod for det praktiske på en sådan tur. Det har han også oplevet andre gange med andre leverandører. Det er i princippet skjult for kunden, at det er kunden, der betaler, men det er vel naturligt, at udgifterne til rejselederen indgår i den samlede pris. Rejsen, han deltog i, havde et fagligt indhold.

Han deltog i ledermødet, der blev afholdt den 7. juni 2010 vedrørende Region ...s regler og politik i forhold til omgangen med leverandører til regionen. Han videredelegerede opgaven med at præsentere retningslinjerne for medarbejderne til sine sektionschefer. Forevist referatet fra mødet, hvoraf fremgår, at der på mødet blev drøftet blandt andet Region ...s regler og politik i forhold til omgang med leverandører til regionen, har han forklaret, at ægtefæller og familie ikke måtte deltage i kundearrangementer, hvormed der mentes koncerter, fodboldkampe eller lignende uden direkte relation til en arbejdsopgave. Efter hans opfattelse måtte ægtefæller derimod godt deltage i frokoster eller middage, som havde karakter af statusmøder. Dette kan man slutte af, at det i referatet er eksplicit anført, at familiemedlemmer mv. ikke må deltage i kundearrangementer, mens der ikke er anført noget om, at familiemedlemmer ikke må deltage ved arbejdsrelaterede frokoster mv. Det kunne i øvrigt være meget relevant at have sin ægtefælle med ved et sådant statusmøde, idet sociale understøttede det faglige. De gik rigtig hårdt til leverandørerne, og det var derfor vigtigt, at der også var et socialt islæt ved sådanne møder.

Han havde ikke daglig kontakt til T3. Han var med til T3s 50-års fødselsdag. Det er det eneste, han og T3 har foretaget sig sammen privat. Han har aldrig deltaget i noget privat med T6.

Tiltalte T5 har vedstået sin forklaring for byretten med den korrektion, at UU ikke var med i sommerhuset i august 2014.

Det var ikke for at drøfte opstarten på et nyt firma, at de mødtes i sommerhuset, men det kom kort op at vende. T4 fik, mens de var i sommerhuset, et opkald, hvor han fik at vide, at han ikke skulle være salgsdirektør for hele X A/S. Det havde han været meget opsat på, og det betød nok, at de talte lidt mere om muligheden for at starte noget op sammen. Skulle de starte noget sammen, skulle det helt sikkert være inden for IT-verdenen. Han havde selv overvejet en række andre muligheder, herunder et brillefirma, men hvis T4 og T2 skulle være med, så var det oplagt, at det skulle være inden for IT-branchen.

Han deltog i mødet den 18. september 2014. De prøvede på dette møde at gå et spadestik dybere for at finde ud af, om de skulle lave noget sammen. Det vigtigste for ham var, at de skulle have en startplatform. Han ville ikke sidde fire mand på et lille kontor uden et fundament. De overvejede, om de kunne købe et selskab, og Z A/S var under overvejelse, men det var på dette tidspunkt stadigvæk meget usikkert. I hans tid som koncernchef for X A/S, var han med til at byde på ca. 400 selskaber, og de endte med at købe i alt ca. 50. Chancen for, at det skulle lykkes at få fat i selskabet, var derfor ikke overvældende stor.

Det var ikke for at deltage i IT-udbuddet med Region ..., at de ville starte firmaet. De ville bare i gang med noget. De fortsatte overvejelserne med at erhverve Z A/S. De bød på virksomheden seks gange, inden de den 27. december 2014 erhvervede den. De bød fire gange før Dubai-rejsen og to gange efter. Parallelt hermed havde han og T2 også andre overvejelser om et samarbejde.

Hans hovedarbejdssted var fra sommeren 2007 Oslo. Han havde ca. 100 arbejdsdage i Norge om året. Hans øvrige arbejdstid var fordelt på kontorer i de øvrige nordiske lande og de baltiske lande. Da han startede som koncernchef, var der ca. 70 lokationer i Norden og Baltikum, og da han sluttede, var der 82 lokationer.

Han opsagde sin stilling i X A/S i 2013. Han havde på det tidspunkt været ansat i 16 år og havde de sidste 7 år været koncernchef. Det var et opslidende liv, hvor han rejste meget. Han ønskede at ændre sit liv.

Region ...s var X A/Ss største kunde i Danmark målt på omsætning. X A/S tjente imidlertid ikke så meget på kundeforholdet. Dette fremgår af oversigten over dækningsgraden, som er fremlagt i sagen. På globalt plan var Region ... ikke blandt de største kunder.

Forevist et uddrag af X A/S-koncernens årsrapport af 2012 med sammenligningstal fire år bagud har han forklaret, at 'contribution' står for dækningsbidrag. 'Operation revenue' betyder omsætning. Som det fremgår, var dækningsbidraget på ca. 5 mia. nkr. i 2012, hvilket svarede til stort set det samme beløb i danske kroner. Region ... bidrog med 11 millioner heraf svarende til 0,22 % af den samlede indtjening.

Bonusaftalen mellem X A/S og Region ... blev indgået i tilknytning til oprettelsen af regionerne. Aftalen tog sit udspring i den aftale, som X A/S havde haft med Storstrøms Amt. Det var den første formelle aftale, X A/S havde indgået i regi af Staten og Kommunernes Indkøbsservice (SKI). Ved oprettelsen af regionerne fik X A/S muligheden for at udvide samarbejdet med Storstrøms Amt til også at omfatte de tidligere Vestsjællands Amt og Roskilde Amt. Aftalen blev indgået i april og juni 2007. Ved det møde, hvor bonusaftalen blev indgået, deltog Region...s udbudsjurist, R. Det var sikkert for at få en juridisk godkendelse af aftalen. Han havde ikke noget med implementeringen af bonusordningen at gøre, og det tror han heller ikke, at T6 havde. Han tror heller ikke, at der var en økonomidirektør inde over. Konto 2840 er en konto, som altid har været i bogholderiet. Den er aldrig blevet drøftet i ledelsen. Bonusaftalen betød bare, at der skulle posteres beløb på kontoen, når Region ... foretog indkøb hos X A/S. På kontoen indgik også mange andre kunders tilgodehavender. Han mener, at bonusaftalen med Region ... var nedskrevet i en power point-præsentation. Han henviste på et tidspunkt T6 til at "kigge i sine PowerPoints", men det er det nærmeste, han kan komme et nedskrevet aftalegrundlag.

Når X A/S købte varer fra producenterne, fik X A/S mængderabat. Det var alle de større kunder bekendt med. Der var en klar sammenhæng mellem bonusaftalen/rabatten og mængde-

rabatten. I Region ... var de dygtige til at udnytte deres indsigt i X A/Ss indtægter til at få en god aftale. Det var også en af årsagerne til, at der blev etableret en særlig bonusordning med Region

Han har aldrig selv været involveret i at lave tilsvarende bonusaftaler med hensættelser med andre offentlige myndigheder, men det er ikke en usædvanligt at have sådan en ordning. Et tilgodehavende på bonuskontoen kunne formentlig godt udbetales kontant til Region Det var jo regionens penge. Det var imidlertid ikke det, der var meningen med ordningen.

Han husker ikke, om det var T6 eller ham selv, der gav instruktioner til bogholderiet vedrørende bonusaftalen, men umiddelbart vil han tro, at det må have været ham selv. Han erindrer dog ikke, at han skulle have gjort dette.

Han har aldrig fået spørgsmål om, hvad det opsparede tilgodehavende på bonuskontoen kunne bruges til. Han har heller aldrig givet instrukser herom. Der var i 2007 omkring 1000 sælgere i X A/S, heraf 150-200 i Danmark. Han har aldrig fået spørgsmål om brug af midler fra bonuskontoen fra nogen af sælgerne. Han har ikke fået spørgsmål om posteringer, eller om rejseafregninger kunne trækkes på kontoen. Han husker heller ikke, at han på noget tidspunkt skulle have drøftet brugen af bonusmidlerne med T6 eller andre mellemledere.

Som forklaret for byretten var det hans opfattelse, at det tilgodehavende, som Region ... havde hos X A/S, kunne anvendes til forretningsrelevante udgifter. Rejser og middage var ikke en af X A/Ss "hyldevarer", måske bortset fra når marketingsafdelingen lavede pakkerejser. En rejse til Las Vegas var ganske givet ikke en "hyldevare", men kunne godt være forretningsrelevant alligevel.

Den mail, som T6 sendte ham den 13. juni 2007, hvori T6 spørger, hvordan han skal håndtere en henvendelse fra regionens udbudsjurist, R, om køb af en genstand, besvarede han ved at henvise T6 til at drøfte spørgsmålet med UU, som var salgsdirektør på dette tidspunkt. Han havde ikke selv andet med sagen at gøre.

Mailkorrespondancen den 27. juni 2007, hvori han og T6 skriver sammen vedrørende X A/Ss fortjeneste i samhandlen med Region ..., viser, at kunderne havde indsigt i X A/Ss

dækningsbidrag. Det er også i denne mailkorrespondance, at han henviser T6 til at kigge i sine slides for at se, hvad aftalen med Region ... gik ud på.

Adspurgt vedrørende statsadvokatens rapport af 28. juli 2015 med titlen: ”X A/S – materialer omhandlende posteringer vedrørende Region ... – konto 2840, 1630 og 1631” har han forklaret, at han aldrig har set et kontoudtog vedrørende 2840. Han har kun set de kontokort, der er fremlagt i sagen. Han undrer sig over, at anklagemyndigheden alene har valgt at efterforske ud fra det, som er fremsendt af X A/S, og ikke det samlede kontoudtog.

Der var ansat 50-70 personer i bogholderiet i X A/S Danmark. Han havde herudover sig eget koncernbogholderi. Han har aldrig drøftet konto 2840 med nogen, heller ikke de skiftende økonomidirektører i X A/S. X A/Ss revisor, XX P/S, har heller aldrig stillet spørgsmål til kontoen.

Der var tale om en lang proces vedrørende etableringen af selskabet Y A/S. På herreturen i august 2014 talte de kun løseligt om at starte et samarbejde. T4 blev om søndagen den 17. august 2014 ringet op af X A/S og fik at vide, at han ikke, som han havde håbet på, ville komme til at afløse UU som salgsdirektør for hele X A/S. Stillingen gik i stedet for til G. Det betød nok, at de drøftede lidt mere, om de skulle lave noget sammen, end de ellers ville have gjort. Men der var på ingen måde konkrete drøftelser om at indgå et samarbejde.

UUs e-mail af 30. september 2014 til ham selv, T2 og T4 blev afsendt ca. seks uger efter herreturen i Sverige. De begyndte at arbejde med planlægningen og gik i mere intense drøftelser om, hvorvidt de skulle eller ikke skulle etablere et samarbejde. Y A/S blev først stiftet af UU i november 2014.

Vedrørende opkøbet af Z A/S havde han den 1. juli 2014 hørt fra en virksomhedsmægler ved navn D, at Z A/S var til salg. Det var officielt og gik igennem YY P/S. Der var mange andre opkøbsmuligheder, men det endte som bekendt med, at de bød på Z A/S. De bød første gang på Z A/S den 14. august 2014, der var hans fødselsdag. Det sidste bud, som blev accepteret af sælgeren, der var en amerikansk koncern, blev afgivet den 10. december 2014. Der var blevet foretaget en due diligence, som viste, at virksomheden ikke var nær så meget værd, som de først havde antaget. Der var blandt andet nogle potentielle forpligtelser på grund af større pro-

blemer med retssalsvideoprojektet. Baseret på deres undersøgelser sænkede de derfor deres tilbud betragteligt. Købet blev endelig gennemført i januar 2015. Det var i den forbindelse, at han købte sig ind i Y A/S.

De talte vist ikke nærmere om deres overvejelser vedrørende køb af en virksomhed, mens de var i Dubai. De nævnte det måske en enkelt gang.

Det blev først meget sent muligt for dem at deltage i Region ...s udbud i foråret 2015. Det var efter, at de var indgået i et konsortium med ZZ A/S. De begyndte forhandlingerne om at indgå konsortieaftalen i februar 2015, da udbuddet blev annonceret. Det var afgørende for dem at få ZZ A/S med på banen, da de ellers ikke ville være i stand til at afgive tilbud. Der var et godt match mellem Y A/S og ZZ A/S. ZZ A/S var distributør og måtte ikke sælge til slutbrugere. De havde således behov for en forhandler som mellemlid og så derfor en forretningsmæssig mulighed i et samarbejde med Y A/S.

Adspurgt vedrørende hans mail af 30. marts 2015 til T2, hvor han har anført: ”*Så er vi i mål med ZZ A/S, som har underskrevet. Please bekræft, at det er OK, at jeg underskriver på dine og PAOP’s vegne*”, har han forklaret, at dette gjorde dem i stand til at afgive et tilbud i Region ...s udbud. Efterfølgende afgav ZZ A/S en indeståelseserklæring til Region Det var forudsætningen fra regionens side for, at Y A/S kunne afgive tilbud.

Det endte med, at de vandt udbuddet. Der var kun to bydende i alt. Det var Y A/S og X A/S. Udbuddets eneste parameter var bedste pris fordelt på 1200-1500 produkter.

Han og de øvrige blev varetægtsfængslet umiddelbart efter, at udbuddet blev annulleret den 5. juni 2015. Han fik ingen forklaring fra Region ... på annulleringen af udbuddet. De har aldrig faktureret noget som helst til Region ... eller til Efter sagen startede, blev det meget svært at drive forretning.

De blev massivt aflyttet af politiet op til anholdelsen. Han mener ikke, at der i aflytningerne er nogen referencer til tiltalen. Der er ikke noget som helst, der refererer til bestikkelse. De talte ikke om tilgodehavender på konto 2840 eller bonuskonti mv., og de talte heller ikke om, at de

skyldte T3 eller Region ... noget. En sådan udlægning beror alene på anklagemyndighedens fejlagtige fortolkning af samtalerne.

Det var T3, der fortalte ham, at X A/S truede med at lukke regionens adgang til bestillingsportalen. De begyndte også at tale om, hvem der havde godkendt turen til Dubai. Det var E. T3 spurgte, om han ville sende ham sms-beskeden herom. Det gjorde han med det samme.

T5 har adspurgt om den afspillede lydoptagelse af samtalen mellem H og E forklaret, at Es opfattelse af, at han og T2 indførte en "cowboykultur", er noget vrøvl. Han var chef for en virksomhed, der er børsnoteret i syv lande. Han ved slet ikke, hvad 'cowboykultur' skulle betyde. Han har aldrig hørt om, at nogen fra X A/S tog kunder med på Waterloo Bar. Det siger ham intet, at man blev forfremmet, hvis man tog kunder med på stripbar. E vidste meget mere om aftalen med regionen, end han gav udtryk for i samtalen med H.

Beskrivelsen af kontoen i X A/Ss brev til SØIK af 1. april 2016 er dækkende. Da han var koncernchef, kendte han ikke konto 2840, men han er enig i det, der står. Es udtalelser kan alene være et udtryk for, at han ønskede at få udbuddet annulleret. Han ved ikke, om E kendte til bonusaftalen. Det, han kan høre på lydoptagelser, er, at E prøvede at vinde et udbud, som han havde tabt.

Tiltalte T2 har vedstået sin forklaring for byretten med den korrektion, at det ikke er korrekt som anført, at UU var med på turen til Sverige i august 2014.

"Drømmemødet" den 18. september 2014 var det første møde, hvor UU var inddraget i overvejelserne om, hvorvidt de skulle have et fremadrettet samarbejde. UU var blevet afskediget af X A/S, og han var meget determineret på at ville lave noget nyt inden for IT-branchen.

De satte sig alle fire sammen for at drøfte, hvad de havde lyst til at lave. De drøftede også, hvor mange penge de ville investere. Det var IT-markedet, de sigtede mod, da det var det, de havde erfaring med. Han husker ikke, hvornår købet af Z A/S kom på banen, men det var enten på dette eller det næste møde, de første gang drøftede et opkøb af virksomheden.

De kravspecifikationer, han efterlyste i sin mail af 10. december 2014 til T3, hvor han blandt spurgte om følgende: ”*Er der i øvrigt mulighed for at vi kunne tale lidt om kravspec, og har du en ide om hvornår udbudet sendes ud?*” relaterede sig til en bestillingsportal. Det er nødvendigt at have en bestillingsportal, hvis man er på IT-markedet. Han spurgte T3 til, hvilke krav regionen stillede til portalen. Det var for at lære lidt om branchens behov, da det ikke var hans ekspertområde. Han var også interesseret i at høre lidt generelt om udbuddet.

På tidspunktet for hans mail af 26. april 2015 til T3, hvor han anførte følgende blandet andet: ”*Tak for sidst. Jeg skal lige bruge et lille råd. Ifølge vores san-specialister kan vi indsætte EMC's san direkte i jeres HP's san switche , og derved leve op til kravet om teknisk forenelig, fordi det er identiske Brocade-switche- blot oem'et. Hvis vi kan sætte EMC på plads 1 og HP på plads 2 i løsning 6 og 7- vil vores vægtede tilbud falde med 1,7 million. ...*”, var udbuddet i gang. De skulle afgive tilbud fire dage senere. Han kommunikerede direkte med T3. Normalt skulle spørgsmålet stilles over udbudsportalen, men det er ikke usædvanligt, at tilbudsgivere tager direkte kontakt til en udbudsgiver. Der var også mange kontakter fra X A/S til T3. Nogle kunder ville have afvist at tale om noget som helst med en mulig tilbudsgiver. Andre ville indgå i en dialog. Hvis det havde været et relevant spørgsmål, var det Region ...s ansvar at gøre det officielt. Han vidste ikke, hvem de andre bydende var, men han havde ingen interesse i, at andre kunne høre, hvor de kunne spare penge, og han prøvede derfor at bruge sin personlige kontakt til T3. Når han skrev til T3, at man kunne spare 1,7 millioner kr., var det for at understrege relevansen af hans spørgsmål. Havde T3 fundet det relevant, skulle han have offentliggjort det på udbudsportalen.

E-mailen af 26. april 2015, hvori han videresender en mail fra WW til T4, UU og T5, vedrørte en SWOT-analyse, som X A/S havde udarbejdet om Y A/S. WW stoppede i X A/S kort tid efter. Når WW sendte SWOT-analysen til sin private mail, inden han sendte den videre til ham, var det nok fordi, han ville skjule fremsendelsen for X A/S. X A/S var ganske givet ikke interesseret i, at Y A/S skulle have nogen som helst oplysninger fra dem. Der stod imidlertid ikke noget i analysen om Y A/S, som de ikke allerede vidste, at X A/S havde eller nemt kunne opnå kendskab til.

Han var ansat i X A/S frem til 2014. Han tiltrådte i XXX A/S i 2007. I efteråret 2007 blev han administrerende direktør for X A/S Danmark, hvilket han var frem til 2011. Han havde omfattende kunde- og medarbejderkontakt og arbejdede meget med strategien for virksomheden, som var i rivende udvikling. Frem til 2011 havde han en økonomidirektør under sig. Denne havde også chefer under sig.

X A/S foretog mange opkøb og ekspanderede meget. I efteråret 2011 var der et ønske fra koncernens side om at ensrette sagsgangene mv. i X A/S. Disse var meget fragmenteret på grund af de mange opkøb. Han mente, at det kunne være spændende at være tovholder for denne proces. Pr. 1. januar 2012 blev han med henblik herpå ansat som koncerndirektør, hvilket imidlertid indebar, at han mistede kundekontakten. Hans job bestod herefter i at rejse rundt til X A/Ss lokationer i de forskellige lande og sikre, at 'best practice' fra koncernen blev implementeret i alle lande.

På længere sigt viste det sig, at stillingen som koncerndirektør ikke levede op til de forventninger, han havde fra begyndelsen. Han havde nærmest ingen ansatte under sig, idet ledelsesfunktionen lå i de forskellige lande. Han ledede alene den interne IT-funktion i koncernen, et lager i Sverige og servicefunktion i Riga. Han var ikke ansvarlig for X A/Ss bogholderi. Han røg nærmest ud på et sidespor i koncernsammenhæng.

Hans stilling havde udviklet sig til, at han reelt bare var en intern projektleder. Det var derfor, at han i oktober 2013 besluttede sig for at sige op. Det skulle være hemmeligt, fordi han var 'primary insider'. X A/S var på børsen i Oslo, og det var sensitiv information, at han havde opsagt sin stilling. Det er strafbart at dele den slags information. Det var helt op til X A/S at håndtere udmeldingen. Hans opsigelse var næppe i sig selv så alvorlig for X A/S, men den kom måneden efter, at T5 havde sagt op. Det gav selvsagt visse udfordringer for X A/S.

Han blev fritstillet i februar 2014. Da han sagde sin stilling op i oktober, blev han sat ud på sidelinjen. Han ventede bare på, at det skulle meldes ud, og han kunne blive sendt hjem. De sidste referencer afleverede han i januar 2014. Han mødtes aldrig med T5s efterfølger, men talte med ham tre gange i telefonen. Han var de facto fritstillet, men var det ikke juridisk set. Han havde formelt set sidste arbejdsdag den 30. juni 2014. Han havde ingen konkurrencebegrænsninger/klausul i sin ansættelseskontrakt. Efterfølgende var der problemer

med udbetaling af hans feriegodtgørelse, og der kørte en retssag vedrørende dette spørgsmål. Han havde ikke egentlige fremtidsplaner, da han sagde op. Han havde en fornuftig økonomi. I 2002 havde han købt en andel af XXX A/S, og det gjorde, at han var økonomisk uafhængig.

Han mødtes med T7 første gang i 2008. De mødtes ca. to gange om året, og de var på studierejse sammen hvert andet år. T7 nød stor respekt i branchen og blev kåret som Årets ... i 2009, hvad var meget flot .

Han kendte T3 som en hård hund. F.eks. blev X A/S udelukket fra at levere netværk og antivirus til Region ..., fordi de medarbejdere, der blev sendt ud til Region ... på disse områder, ikke havde været dygtige nok. Det var helt sikkert T3 og T7s fortjeneste, at dækningsbidraget på Region ... lå så lavt, som det gjorde.

Generelt var det lykkedes Region ... at få en meget favorabel aftale med X A/S. Ud over de tal, som er fremlagt i sagen, fik Region ... også en del services, som andre ikke fik. Disse services er slet ikke værdisat, og således var aftalen faktisk endnu mere fordelagtig for Region ..., end tallene umiddelbart viser.

Region ... havde ikke nogen større betydning for X A/S, da han var koncerndirektør. Dertil var dækningsbidraget alt for lille. De 11,3 millioner, som X A/S tjente på Region ..., skal ses i forhold til, at X A/S realiserede et overskud på over en milliard i 2011.

Det var sædvanligt, at han deltog i middagsarrangementer med leverandører og kunder i X A/S. Det var en del af hans arbejdsopgaver som administrerende direktør. Det var med til at forankre topledelsen i kundearbejdet. Det var vigtigt at have god kontakt til kunden, så de hurtigt kunne rette op på fejl. Det var næsten rituelt. Han blev inviteret på gode restauranter af sine leverandører, og han gjorde det samme med sine kunder. Det var måske 50-70 middage om året. Det var altid hverdagsaftener. Han havde ingen private relationer til ansatte i Region Han var ikke med til T3s 50 års fødselsdag. Han deltog heller ikke i receptionen.

Det er hans opfattelse, at der har været en katastrofal mangel på intern kontrol i Region Han var inden sagens opstart ikke bekendt med, at der var problemer hermed, men det, der

under sagen er kommet frem, kan kun karakteriseres som en meget grov misligholdelse fra regionens side.

Han var ikke bekendt med X A/Ss kontoplan i detaljer, men han vidste selvsagt godt, at X A/S havde en kontoplan. Det var bogholderiet, der stod for kontoplanen. Der er regler for kontoplaner for børsnoterede selskaber, og der var ingen hemmelige eller lukkede konti i X A/S. Det ville ikke give nogen som helst mening. Revisorerne havde selvfølgelig adgang til kontoplanen. Han kendte ikke noget specifikt til konto 2840 og derfor heller ikke til, at registreringer på kontoen blev anvendt til rejseafregninger. Han var heller ikke vidende om underinddelingen i kontoen, men det er ikke usædvanligt at lave en samlekonto, som indeholder forskellige underkonti. Han var på intet tidspunkt involveret i forudfaktureringer. Han blev dog på et tidspunkt orienteret om, at det skete i forbindelse med samarbejdet med Region Han deltog heller ikke ved indgåelsen af bonusaftalen eller af 'loopordningen' med Region Revisorerne har været opmærksomme på risikoen for, bedrageri med rejseafregninger, og der har aldrig været bemærket noget i den henseende.

Forevist uddrag af konto 2840 den 30. december 2014 har han forklaret, at han jo havde sin sidste formelle arbejdsdag den 30. juni 2014, og at han blev fritstillet i februar 2014. Turen til Dubai i 2014 lå ca. ½ år efter, at han havde haft sin sidste arbejdsdag. De 310.618 kr., som er registreret på kontoen, kan han ikke forholde sig til, men han kan se, at beløbet dækker over en lang række posterings.

Han har under sagen forstået, at konto 2840 blev nedlagt den 28. april 2015. Det giver ingen mening for ham. Det var en hel almindelig finanskonto til brug for mange kunder. Det, der var problemet, var, at kontoen blev brugt til betaling af rejseafregninger. Man skulle bare have stoppet posteringen af rejseafregninger på kontoen. Han er aldrig præsenteret for en komplet udskrift af posteringerne på konto 2840.

Vedrørende sin rolle i forbindelse med etableringen af selskabet Y A/S har han forklaret, at de fra begyndelsen overvejede, hvordan de skulle skaffe sig en startplatform. De overvejede forskellige muligheder.

Han husker det møde, som UU refererer fra i mailen e-mailen af 30. september 2014 til ham selv, T5 og T4. På dette tidspunkt var der ikke noget særligt, som indikerede, at det lige netop skulle være Z A/S, de ville ende ud med at købe. På mødet foretog de en brainstorm, hvor alle muligheder blev holdt åbne. Det var ikke det offentlige marked, de navnlig havde i kikkerten. Når det under punkt 9 i mødereferatet er anført: ”T4 – strategi for salg til de offentlige markedet i Y A/S” er det et udtryk for overvejelserne om, hvilken rolle T4 skulle spille i samarbejdet. Han havde ikke så meget mere at byde ind med.

Det er rigtigt, som det fremgår af e-mailen af 17. december 2014 fra advokat Claus Abildstrøm med teksten ”Closing er done og 2 kr betalt”, at prisen på Z A/S blev sat til 2 kr. Det skyldtes, at der potentielt var meget store forpligtelser for selskabet som følge af mulige misligholdte kontrakter, herunder forpligtelser over for Domstolsstyrelsen i forbindelse med retssalsvideoprojektet.

”Forecast” udarbejdet af T4 og dateret den 15. februar 2015 over omsætningen for Y A/S er et udtryk for de sager, der var på tapetet i selskabet efter seks uger. Betegnelsen forecast betyder bare ”sagsliste”. ”Vinderchance” henviser til, hvad chancen var for, at Y A/S kunne vinde udbuddet. 25% betød bare, at de var bekendte med, at der var et udbud. 50% betød, at de anså Y A/S for at have en god chance for at vinde udbuddet. 75% var et udtryk for, at de anså Y A/S for at være favorit til at vinde. Det lykkedes at skaffe kontrakter med over halvdelen af kunderne på listen. Første år havde de en omsætning på 300.000.000 kr.

De var i midten af februar 2015 ikke klar på at byde på Region ...s udbud. Z A/S udgjorde 1-2 % af behovet ved udbuddet, så de havde behov for en partner at gå i konsortium med. En uge efter, at udbuddet blev annonceret, havde de møde med ZZ A/S, som kunne tilbyde resten. De havde efterfølgende forhandlinger med ZZ A/S, hvilket endte med, at de fik en aftale i hus den 30. marts 2015. De blev klar til at byde på udbuddet i løbet af april 2015. Det var få uger før deadline.

Y A/S vandt udbuddet den 6. maj 2015. De afgav et bud, der var lavere end X A/S. Det var alene prisen, der var afgørende for udfaldet af udbuddet. De valgte at se udbuddet som en investering og udnyttede, at de var i stand til at læse udbudsmaterialet ”smart”. De var kreative ved udbudsfortolkningen, hvor materialet var uhensigtsmæssigt udformet, hvilket

gjorde, at de kunne byde markant lavere end X A/S. Det havde kæmpe stor betydning for Y A/S at vinde udbuddet. 11 millioner ville være en formue i deres "lille butik".

Efterfølgende gik det helt galt. Den 1. juni 2015 skrev T3 til sin chef, at udbuddet skulle aflyses. Den 4. juni 2015 skrev han til dem, at han ville væk fra X A/S. Udbuddet blev aflyst 5. juni 2015. Stemningen i Y A/S var helt i bund. Det er svært at beskrive. Det var tusindvis af arbejdstimer, der var spildt.

Den udløsende faktor for straffesagen er efter hans opfattelse ikke Y A/Ss ageren op til udbuddet i 2015. Det var, at X A/S tabte udbuddet. Så bryggede de historien om, at Y A/Ss stiftere havde lavet bestikkelse mv. over for Region

T2 har supplerende forklaret, adspurgt vedrørende sin mail af 1. marts 2010 til T3 med emnefeltet "RE: SV: Vedr. Grøn IT ..", at han ikke i denne mail spurgte ind til puljen. Det, han svarede på, angik det, som T3 ikke ville betale for. Han tænkte ikke over bemærkningen om puljen. Han vidste ikke noget om den i 2010, og han talte heller ikke på noget andet tidspunkt med T3 om puljen. Han ved ikke, hvordan Region ... skulle betale for rejsen, men der blev udstedt en faktura, hvilket han ikke var involveret i. Rejseomkostningerne blev ikke trukket over konto 2840.

Det er en fordrejning, når E i den afspillede lydoptagelse af samtalen mellem ham og H kaldte kontoen for hemmelig. Es udtalelser blev ganske sikkert afgivet for at få aflyst udbuddet.

Han har ikke, som E sagde til H, haft nogen stærk tilknytning til nogen rådgivere. Der er intet, der kan hænges op på det. Han ved, hvilke rådgivere der tænkes på, men han husker ikke på stående fod, hvad de hedder. Es udtalelser må igen ses i lyset af, at han ønskede udbuddet annulleret. Det er hans indtryk, at E allerede på dette tidspunkt, havde gjort sig bekendt med de priser, der lå til grund for Y A/S's tilbud. Han havde allerede fået oplysningerne om priserne af en afdelingschef i Region Det er i øvrigt ikke rigtigt, at de ville tabe penge på udbuddet.

Det er noget vrøvl, når E sagde til H, at E troede, at han på turen til Dubai varetog X A/Ss interesser. E var velvidende om, at turen til Dubai lå ca. fem måneder efter hans sidste

arbejdsdag. Han talte kun med E én eneste gang. De havde et møde i maj 2014, hvor E kom 20 minutter for sent, hvorefter han talte i 20 minutter om maraton og kitesurfing og gik igen efter yderligere 20 minutter. Han har aldrig før eller siden mødt E, og de har heller ikke i øvrigt haft nogen kommunikation.

Han synes, at E lyder oprevet på optagelsen. Det er nok fordi, det var en svær samtale. Allerede et år forinden var E blevet opmærksom på, at der var uregelmæssigheder i forbindelse med Region ...s rejseafregninger. Han har dog næppe tænkt på, hvor galt det kunne gå for X A/S.

Tiltalte T6 har forklaret, at han rettelig ikke mener at have talt med T5 om, hvordan T3 skulle håndteres i forhold til, om man skulle gå i byen og spise med ham eller tage på rejser. Han har endvidere, at han ikke i byretten har forklaret, at han skulle godkende træk på konto 2840. Hvis gengivelsen noget sted kan forstås således, er dette en fejl. Der var alene tale om, at han videreekspererede anmodninger om træk på kontoen, da han ikke selv havde bemyndigelse til at godkende regninger.

Han havde alene ledelsesansvar i ca. et halvt år i 2006 eller 2007, hvor han var salgschef. Derudover havde han ikke personaleansvar. Han havde ikke mulighed for at godkende betalinger af rejser mv. Hvis der var behov for en sådan godkendelse, ville han henvende sig til sin nærmeste leder. Da han selv var salgschef i 2006 eller 2007, har det nok været T4, han refererede til. Ellers var det forskellige salgschefer.

Det var T5, der kendte T3 bedst. Hvis der var noget, han var i tvivl om i forbindelse med Region ..., ville han derfor henvende sig til ham. Der var en uformel struktur i organisationen, som gjorde, at man godt kunne gå til andre end sin nærmeste leder. Han refererede ikke til T5, men det var en del af kulturen, at man kunne spørge hvem som helst i organisationen, hvis man havde behov for det. Han kunne også henvende sig til T5 om andre kunder, men det var Region ..., som T5 havde et særligt kendskab til, så derfor var det navnlig naturligt at gå til ham, hvis spørgsmålet angik denne kunde, men han erindrer ikke, om han gjorde det.

Powerpoints benævnt ”Region ..., den korte version” blev lavet af ham i 2015 til intern brug i forbindelse med udbuddet. Han havde til opgave at informere en række kolleger om

udbuddet. Han ved ikke, hvad han mente med at skrive: *"Oprindeligt relation mellem T5 og T3"*. Han ville sikkert bare kommunikere ud, at T5 og T3 kendte hinanden. Han har ærgret sig over anvendelsen af citationstegn omkring ordet "legalisere". Det, han mente, var, at X A/S indtil da også havde bistået regionen med visse konsulenttydelser, der ikke var omfattet af aftalen, og at alle X A/Ss ydelser fremover skulle ind under udbudsreglerne.

Han tror ikke, at det havde nogen betydning, om dem, der deltog i udbuddet, havde en relation til T3, for udbudsparameteren var alene prisen.

Han vedstod sin forklaring i grundlovsforhøret, hvor han er citeret for at have forklaret følgende: *"Når der blev trukket på kontoen, blev der ikke sendt en faktura. Det var T3, der bestemte, om en ydelse eller en vare skulle konteres over konto 2840. Det gav sigtede så besked om til bogholderiet eventuel pr. mail. Sigtedes assistent sørgede herefter for levering af ydelsen. Det kunne også være sigtedes assistent, der gav bogholderiet besked. Han orienterede T3 om saldoen for konto 2840. Inden han gjorde det, forespurgte han om saldoens størrelse i bogholderiet. Der kunne via konto 2840 afholdes ikke-IT-relaterede udgifter. Det havde han fået instruks om oprindeligt fra T5."* Han talte med T5 om, hvordan man gjorde tingene. Han husker dog ikke i dag, om han talte med T5 om "ikke-it-relaterede udgifter", eller om han fik en instruks herom.

Han fik på et tidspunkt at vide fra T5, at det var T3, der bestemte over pengene på konto 2840. Han husker ikke den nærmere instruks. T3 havde et meget stort budget, som han disponerede over, således at Region ...s IT-systemer fungerede. Han havde hånds- og halsret over hele regionens it-driftsbudget.

Han kan ikke i dag sige, om han havde fået at vide, at der kunne afholdes ikke-IT-relaterede udgifter på kontoen. Hans forklaring i grundlovsforhøret blev afgivet 23 timer efter, at han var blevet anholdt, og han var formentlig forvirret. Han mener ikke, at han fik specifikke instruktioner om, hvad konto 2840 kunne bruges til. Han henholdte sig til, at T3 kunne råde over kontoen. Efterfølgende skulle udgiften godkendes i X A/Ss hierarki. Også selvom T3 havde sagt, at noget skulle betales, gik han til sin chef for at få det godkendt.

Forevist en mailkorrespondance mellem ham og T3 af 16. juli 2007, hvor han spurgte T3, hvorvidt det var i orden, at han betalte nogle produkter til en medarbejder i Region ... over ”opsparingskontoen”, har han forklaret, at det var T3, der som IT-driftschef bestemte over pengene. Hvis en anden fra regionen spurgte om lov til at bruge pengene, hvilket skete yderst sjældent, skulle det godkendes af T3.

Når betalingen for produkter blev trukket over kontoen, indhentede han ikke tilladelse fra andre. Heller ikke, når der var tale om middage eller rejser, som T3 havde godkendt, ville han spørge om lov til at afholde udgiften over konto 2840 hos nogen i X A/S. Det gjorde han kun, hvis han selv havde haft udlæg. Når T3 havde godkendt, at en udgift kunne afholdes på konto 2840, noterede han det normalt på fakturaen.

Opgørelsen vedhæftet e-mail af 12. november 2007 fra ham til T3 viser omsætningen pr. måned i pulje I, herunder hvad der blev overført til puljen. Der er nogle fradrag, som angår handler. Det er hans eget regneark. Han har åbenbart delt det med T3 og sin daværende assistent.

Han lavede en opgørelse hver måned og informerede T3, men han ved ikke, hvor ofte han sendte opgørelsen til T3. Han informerede løbende T3 om saldoen på pulje 1. Han ved ikke, hvad han mente med at skrive, ”*hvad der er købt på denne konto*”. Det var nok bare de varer, der var købt i den forgangne måned, han tænkte på.

Opgørelsen angik kun varekøb. Hvis der var brugt penge til f.eks. en middag, kan han ikke med sikkerhed sige, om det også ville fremgå af opgørelsen. Samtlige omkostninger indgik imidlertid som posteringer i X A/Ss regnskaber. Hver måned fik han fra bogholderiet en liste over indtægter og udgifter på kontoen. Han førte det ind i regnearket og oplyste T3 om saldoen. Han kan ikke med sikkerhed sige, at han sendte opgørelserne til T3, men det var hans opgave løbende at informere om saldoen, og han har ganske givet udleveret opgørelserne, når der har været behov for det. Det var nok nogle gange om året.

Det var saldi, der blev spurgt til, fordi T3 skulle planlægge fremtidige indkøb. Han havde et regneark, hvor samtlige bevægelser indgik. Det var T3, der bestemte over pulje 1. Det var ham, der bestemte, om der kunne trækkes på kontoen.

Han har fundet frem til, hvem der i Region ... og X A/S havde kendskab til konto 2840. Det var en del. Han har en liste over dem. Han ved ikke, om alle vidste, at der også blev betalt ikke IT-relaterede ydelser fra kontoen. Aftalen var, at det var T3s penge, og han tror ikke, at X A/S blandede sig i, hvad der blev trukket på kontoen.

Han blev i 2006 ansat i XXX A/S, der dog pr. 1. januar 2007 kom til at hedde X A/S. Han blev ansat som account manager, men udnævnt til salgschef allerede i 2006. Han var i den periode chef for tre kolleger, der solgte ydelser til den offentlige sektor. Han stoppede som salgschef i januar 2007, men beholdt på opfordring fra organisationen sin titel. X A/S kastede om sig med titler, og det var hensigtsmæssigt at kalde sig salgschef over for kunderne. Han har ikke haft chefsvar siden begyndelsen af 2007. Han var herefter igen account manager. Det er hans indtryk, at anklagemyndigheden i byretten overbetonedede betydningen af, at han var salgschef af titel. Anklagemyndigheden syntes helt at se bort fra det faktum, at han rettelig kun var salgschef i et halvt år.

Han har ikke taget nogen IT-, økonomi- eller bogholderiuddannelse. Han har tidligere lært at programmere, men det er den eneste formelle uddannelse, han har ud over læreruddannelsen. Han har hukommelsesproblemer pga. langvarig stressbelastning. Det er en stor belastning at være i retten. Det er også ubehageligt at vide, at der formentlig er ting, han ikke kan huske.

På en typisk arbejdsdag fik han snesevis af mails og havde mange telefonsamtaler. Han havde en assistent, som bistod med standardordrer mv. inden for IT, og han havde mange samtaler med denne assistent. Han havde også ugentlig kontakt med interne konsulenter. Omsætningen med Region ... på 160 millioner kr. hidrørte fra arbejdet fra et stort antal medarbejdere i X A/S.

Han blev aflønnet med 75 % i fast løn og 25% provision. Der blev fastlagt et budget med et resultattal for ham. Hvis han f.eks. nåede 200 % af resultattallet i 1. kvartal, fik han dobbelt provision, men herefter satte virksomheden salgsbudgettet tilsvarende op, hvorved hans provisionsløn faldt i det følgende kvartal. Han havde kun offentlige kunder, og Region ... fyldte meget hos ham.

Han startede med at arbejde med Region ..., dengang Storstrøms Amt, allerede i 2006. Han blev af T5 introduceret til T3, som allerede den gang var IT-chef. T5 havde vurderet, at han passede godt til T3. Han havde en lang samtale – måske to timer – med T5, inden han fik overdraget Storstrøms Amt og T3 som kunde. Han fik at vide, at T3 var meget klog, men også af typen: ”Jeg alene vide”, og at han var ubehagelig som forhandler. Det er han enig i. Det er ikke uden grund, at dækningsgraden på Region ... som kunde var den laveste blandt sammenlignelige kunder. Hans chefer syntes, det var for dårligt, at han ikke kunne tjene mere på Region ..., men det var ikke muligt at forhandle bedre aftaler med T3.

Han kom til at arbejde meget tæt sammen med T3, og de talte sammen i gennemsnit to gange om dagen. De mødtes i hvert fald tre gange om ugen. De havde også løbende statusmøder med deltagelse af ham selv, T3 og forskellige ledergrupper fra Region T2 deltog også i nogle af møderne. Han opholdt sig meget i Region ...s IT-afdeling og havde mange kontakter der. De havde også møder med indlagte frokoster ved pølsevogne, på lokale restauranter eller i regionens kantine. Det skete også, at de var ude at spise om aftenen. Det var imidlertid altid arbejds møder.

Han og T3 er meget forskellige. De havde ikke de store fælles interesser. Deres samtaler var derfor primært arbejdsrelaterede. Der var selvsagt også af og til ikke faglige snakke, som f.eks. om fodbold. Men det var blot smalltalk i forbindelse med et i øvrigt fagligt møde. Han tog som oftest noter til deres møder, så han kunne fortælle sine kolleger, hvad konklusionerne fra møderne var. Det, hele kundeplejen gik ud på, var at levere så god en ydelse som muligt.

Han har altid interesseret sig for sundheds-IT. Han synes, at det er vigtigt, at IT på sygehuse kører godt. Det har han brugt meget tid på, herunder også sammen med T3. Han ved ikke, hvor mange ambulante behandlinger, der var i Region ... om året, men det var flere end 100.000. Det var vigtigt at finde noget IT-udstyr, der kunne effektivisere behandlingerne, så patienter kunne slippe for at for at komme så tit på sygehuset, men måske i stedet kunne få taget blodprøver og hjertekardiogram mv. hjemmefra. De har været på rejser og konferencer i udlandet for at lære herom.

Det var hans ansvar at opretholde kontakten med Region Han fik kun ros for den måde, han håndterede kunderne på. Han kan ikke huske, at han nogensinde har fået skæld ud under

en medarbejdersamtale. Han refererede ikke til nogen i Region Det er en fejl, når dette står anført i retsbogen fra byretten.

Det var i forbindelse med, at Region ...s udbudsjurist, R, ønskede at få leveret noget udstyr til Region ..., at han første gang stiftede bekendtskab med konto 2840. Han spurgte T5, hvad han skulle gøre. T5 henviste ham til bogholderiet, som T5 allerede havde instrueret. Han har ikke set instruksen fra T5 til bogholderiet, men nogen må jo have fortalt, hvad der skulle ske, og det kan næsten kun være T5. I 2007 havde T5 vistnok hovedarbejdssted i Norge.

Det var på mødet, hvor T5, T3 og Region ...s udbudsjurist, R, deltog, at man indgik rabataftalen. Han kendte på daværende tidspunkt ikke noget til konto 2840. Han kendte end ikke nummeret. Han og hans assistent lærte efterfølgende, hvordan de kunne ekspedere ordrer, som skulle finansieres ved træk fra konto 2840. Han talte med mange af sine chefer om kontoen, som bestemt ikke var nogen hemmelighed i organisationen. Han er sikker på, at økonomidirektøren i X A/S var informeret om kontoen, men han ved det ikke positivt.

Han talte med T5 om, hvordan han skulle forholde sig til de træk, som Region ... foretog på kontoen. Kontoen blev også benyttet i forbindelse med afholdelse af udgifter til forretningsmiddage, uddannelsesrejser og messer. Han husker ikke, om han fik en generel instruks eller forklaring fra T5 om, hvad kontoen måtte bruges til. Han husker i dag heller ikke, om han talte med T5 om, hvorvidt de "ikke-it-relaterede udgifter" kunne trækkes på kontoen, eller om han fik en instruks herom. Det blev i hvert fald godkendt ovenfra, når han anvendte penge fra kontoen, f.eks. til betaling for en middag.

Det er rigtigt som anført i byrettens retsbog, at det ikke var at betragte som kundepleje, når man bruge penge fra konto 2840. Det var regionen selv, der disponerede over kontoen. Det var således T3 og ikke X A/S, der kunne råde over konto 2840.

Det var T5 han gik til, når der var noget i relation til samarbejdet med Region ..., han var i tvivl om. I begyndelsen spurgte han sikkert T5 en del til råds. Den kontakt, han havde med T5 efter sommeren 2007, var pr. telefon eller in persona, når de mødtes i København. I det store hele kunne han dog bare meddele bogholderiet, når der var afholdt udgifter på kontoen. Så stod de for resten. Han rådførte sig også af og til med sine nærmeste chefer, herunder FF, UU

og T4 m.fl. Han husker ikke, om han talte med T2 om sagen også, men det vil være naturligt, hvis han gjorde.

Der kom aldrig indsigelser mod en kontering på konto 2840, og han har heller aldrig hørt om, at der skulle være kritik fra selskabets revisorer mv. Der er ingen, der nogensinde har stillet spørgsmålstegn ved metoden. Han godkendte alle regionens anmodninger om anvendelse af midler fra konto 2840. Det gav ham aldrig anledning til tvivl eller drøftelser med andre, om han skulle godkende Region ...s ordrer herom. I begyndelsen spurgte han dog nogle få gange i tvivlstilfælde, om der kunne udbetales fra kontoen, men det fik han altid ja til. Han husker ikke, hvad hans forespørgsler konkret vedrørte.

Det var køb af ”hyldevarer”, som blev trukket på konto 2840. Det var således alle de produkter, som X A/S udbød, herunder IT-hardware og software, messer, uddannelsesrejser, middage og konsulentydelse, der kunne købes over kontoen. Det var en del af ydelsessor-timentet, at X A/S arrangerede middage. Det var normalt at gå ud at spise med kunderne, herunder med medarbejderne i Region Han ved ikke med sikkerhed, om de også har gjort det med andre offentlige kunder.

Når Region ... og X A/S var ude sammen, kan det godt være, at de skiftedes til at afholde omkostningerne til middag mv. Når X A/S betalte for Region ..., fik han det efterfølgende godkendt, hvis han havde lagt ud. Hvis det var Region ..., der skulle betale, blev beløbet trukket fra konto 2840. Han har aldrig haft noget personligt udbytte af det, der er trukket på konto 2840. Det var kun bogholderiet, der havde styr på de beløb, der var bogført på konto 2840.

Han husker mailkorrespondancen, hvor han den 9. december 2012 modtog en mail fra T5, hvor denne har anført: ”Vi skal lige have faktureret Region ... for studie turen – lad os tales”, hvortil han den 12. december 2012 svarede: ”Så er den i orden. 2 x 15000 på officiel faktura og ca. 100.000 på pulje. Skulle hilse. Jeg har fat i regnskab om hvordan det bogføres, så skulle være i vinkel”.

Trækkene fra pulje I, konto 2840, hidrørte dog typisk fra Region ...s køb af hardware, software og konsulentydelse. Han husker ikke at have haft en korrespondance med

debitorbogholderiet om pulje I, men han kan godt have haft det. Han har dog helt sikkert haft det i forbindelse med afstemningen 2011/2012. Samhandlen med regionen var omfattende. I 2009 var der således 5149 ordrer fordelt på 1800 varenumre på hardware- og softwareprodukter til en samlet pris på 107 mio. kr. Der var 1500 enheder, der blev pakket ud før forsendelse. Der blev leveret 2900 tonere til Region

E-mailen af 30. juli 2008 fra T3 til ham, hvor der står: *"Hej Vil du lave en opgørelse over vores "fælles konto" husk konsulenterne fra maj og juni"* er et eksempel på, at T3 bad ham lave en saldoopgørelse over pulje 1, konto 2840.

Det var firmaets politik, at hver gang man kunne få kunden til at betale noget som helst, selv frimærker, så skulle man gøre det. Det var den interne retningslinje fra ledelsen. De fortalte ikke kunderne, at de skulle betale mere for en tur, fordi der var flere X A/S-medarbejdere med, men sådan var det. Hvis man kunne få kunden til at betale, så gjorde man det: Det er jo sådan, erhvervslivet er. Det var lederne, der lagde kursen. Retningslinjerne kom fra toppen.

Han har talt med sin chef, dennes chef og sikkert også den administrerende direktør om, hvordan man skulle håndtere offentlige kunder. Generelt var hans instruks, at han bare skulle "klø på", "skaffe ordrer" og "tjene penge". Det var kulturen i virksomheden. Det var blandt andet hans opgave at få kunderne til at se og forstå de ting, der var på markedet eller var på vej på markedet. Det kunne være alt vedrørende hardware- og softwareprodukter. X A/S skelnede generelt ikke mellem, hvordan man skulle omgås offentlige og private kunder. Han husker, at der vistnok en gang blev udsendt kopier vedrørende retningslinjer for samhandel med den offentlige sektor, men det er ikke noget, han har haft fokus på.

Når de lavede studieture, var det enten X A/S eller producenterne, der stod arrangementet. Producenterne var generelt meget interesseret i at fremvise deres produkter. Jo flere kunder X A/S kunne få med desto bedre. Hvis de lavede en aftale om at besøge en messe med f.eks. 50 kunder, kunne de måske få en lavere kostpris fra producenterne. Han havde ofte til opgave at arrangere rejser. Han har arrangeret flere ture til Hannover CeBit-messen. Det var typisk busture med en eller to overnatninger. Så spiste kunderne og han aftensmad sammen. Det var kunderne, der betalte. Nogle gange tog han selv fat i kunderne, og andre gange var det

kunderne, som tog fat i ham. Når T3 og Region ... f.eks. fandt, at der var en interessant konference, bad T3 ham om at planlægge en tur. Det var helt normalt.

Det er rigtigt, som han har forklaret i byretten, at Region ... ikke ønskede at deltage i grupperejser med andre kunder, men at han blev bedt om at arrangere ture, der svarede til dem, som han havde haft med andre kunder. Det var T3, der bad om det. T3 brød sig ikke om gruppeture med mange mennesker. Han og hans kolleger har arrangeret flere ture end dem, der er omfattet af anklageskriftet, herunder en tur til Las Vegas, andre steder i USA samt Tyskland og Spanien.

De rejser, han er tiltalt for at have medvirket til, var ikke fornøjelsesture. Han ville hellere have været hjemme. Det var sjovt nok at tage på korte ture, men gang på gang at rejse til USA var ikke andet end et arbejde. For ham var det 100 % fagligt. Han havde en rolle som sælger samtidig med, at han var turlleder. Man talte hele tiden fag. Han deltog også i selve konferencerne og messerne, og han havde også ud over kundeplejen en faglig interesse i at deltage i messerne. E-mailen af 28. februar 2013 fra EE, Hewlett-Packard, vedrørende et arrangement afholdt af X A/S og HP er et eksempel på et sådant fagligt arrangement. Han var dog ikke med til at planlægge denne tur.

CIO ERFA arrangementet ved Gartner Symposium i 2011 i Barcelona er meget typisk for de arrangementer, de arrangerede. De arrangementer, hvortil rejseomkostningerne blev trukket på konto 2840, svarede til dette. Deltagergebyret for Region ...s medarbejdere og eventuelle supplerende omkostninger blev faktureret på konto 2840. Konferencen i 2011 med titlen "Instant-On Enterprise" udbudt af HP Software Universe og HP Tech Forum er et andet eksempel på et sådant arrangement.

Det er rigtigt, at man tog på rejser i Region ..., uden at der var andre kunder med. Han har ikke kendskab til, at dette også skete med andre kunder, men det kan godt være. Han havde intet at skulle have sagt i forbindelse med, om Region ... overholdt egne retningslinjer, og han var ikke opmærksom på, om de rent faktisk blev overholdt. Han har ikke kendskab til regionens interne retningslinjer, og han ved ikke, om der heri blev stillet krav om dagsordner mv. til møder. Dos Cielos, som er omtalt i en e-mail af 28. oktober 2014 fra ham selv til H, er en rigtig god restaurant. Han husker ikke, om AAA, OO og H alle deltog i denne middag. Ud

over rejserne var der også andre arrangementer, herunder f.eks. seminarer. Det hele var altid fagligt, også når der indgik middage mv. Der talte man også fagligt.

Han mener, at X A/Ss personalehåndbog kom i 2010. Holdningen i afdelingen var, at der ikke var noget nyt i forhold til tidligere personalehåndbøger fra XXX A/S. XXX A/Ss personalehåndbogs afsnit om diæter læste han nok på et eller andet tidspunkt, men han har ganske givet ikke tænkt nærmere over det. Han tror ikke, at han havde et kreditkort, men han har bedt om det. Han husker ikke, om han fik et. Han erindrer ikke formuleringen i personalehåndbogens afsnit om repræsentation. Den værdi, der fremgår af personalehåndbogen, hvor selskabets kerneværdier er opregnet, der er betegnet: ”*Vi er åbne, ærlige og direkte*”, blev videreført til X A/S. Kerneværdierne var imidlertid ikke noget, de ofte talte om i X A/S, men grundprincipperne fra XXX A/S blev taget med i den nye organisation.

Afsnittet om de forretningsetiske retningslinjer i X A/Ss personalehåndbog blev ham bekendt ikke drøftet i X A/S. Han har måske læst dem. Man var ikke særlig opmærksom på de regler, der gjaldt for samarbejdet med offentlige ansatte. Kulturen var, at man skulle tjene penge. Hvis han var usikker på, hvor grænsen var, gik han til sin nærmeste chef. Han har altid handlet i henhold til sin instruks.

T6 har endvidere adspurgt om den afspillede lydoptagelse af samtalen mellem H og E forklaret, at det ikke er rigtigt, at han sagde til E, at ”puljen” var et hemmeligt set up. E sludrer meget i optagelsen, men dette er direkte forkert. Han sagde heller ikke til E, at T3 var glad for dyr rødvin.

Han vidste ikke, at X A/Ss direktion mødtes i sommeren 2014. Han orienterede E om kundeforholdet til Region ... ca. en uge efter dennes tiltrædelse. Det var i juni 2014, de havde samtalen. Det, han fortalte om Region ... og bonusordningen, fremgår af byrettens retsbog. E blev briefet om, hvem der sad i ledelsen, hvad de leverede, hvor stor omsætningen var osv. Han fortalte også om bonusordningen. Han sagde dog nok ikke, at den havde eksisteret siden 2007. På et tidspunkt spurgte E, hvad bonusordningen blev anvendt til. Han oplyste, at den blev brugt til konsulenttimer, studierejser, uddannelser, hardware og software. E sagde ikke fra over for ham. Han talte ikke efterfølgende med E om bonusordningen.

Det var først i slutningen af 2014 eller starten af 2015, at han fik at vide, at konto 2840 skulle lukkes. Det var vistnok T4 eller G, som meddelte ham det. Han kunne ikke selv nedlægge konti. Det var bogholderiet, der skulle stå for dette. Han husker ikke, at han på noget tidspunkt fik besked om, at der ikke skulle laves flere hensættelser på kontoen.

Vedrørende sms-korrespondancen den 4. juni 2015 mellem T3 og ham selv, hvoraf fremgår blandt andet: *"Tjek Es kalender Mvh T3 ????"* T6s sms: *"E ser ledig ud mellem 11.30 og 13 Har talt med I. Der er intet jeg kan gøre. Ny direktion ny beslutning. Jeg har det svært Go lang"*, ved han ikke, om han kunne se i Es kalender. Han husker ikke, om han selv har tjekket.

Foreholdt sin forklaring for landsretten om: *"Når betalingen for produkter blev trukket over kontoen, indhentede han ikke tilladelse fra andre. Heller ikke, når der var tale om middage eller rejser, som T3 havde godkendt, ville han spørge om lov til at afholde udgiften over konto 2840 hos nogen i X A/S. Det gjorde han kun, hvis han selv havde haft udlæg. Når T3 havde godkendt, at en udgift kunne afholdes på konto 2840, noterede han det normalt på fakturaen"*, har han forklaret, at han indhentede forudgående godkendelse, hvis han selv skulle have refunderet udlæg i forbindelse med en middag eller andre arrangementer.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for landsretten om: *"Opgørelsen angik kun varekøb. Hvis der var brugt penge til f.eks. en middag, kan han ikke med sikkerhed sige, om det også ville fremgå af opgørelsen. Samtlige omkostninger indgik imidlertid som posteringer i X A/Ss regnskaber"*, har han forklaret, at når det i retsbogen er anført, at opgørelsen kun angik varekøb, er det forkert. Det ville jo ikke give mening. Grundmaterialet kom fra bogholderiet og omfattede alle poster. Han trak ingen poster ud, når han sendte opgørelsen videre til T3. Hvis der var brugt penge på en middag, som regionen skulle betale, så ville det også fremgå af opgørelsen. Opgørelsen indeholdt ikke omkostninger, som skulle bæres af X A/S.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for landsretten om: *"Han godkendte alle regionens anmodninger om anvendelse af midler fra konto 2840. Det gav ham aldrig anledning til tvivl eller drøftelser med andre, om han skulle godkende Region ...s ordrer herom"*, har han forklaret, at han ikke kunne godkende noget. Han havde ingen prokura. Når der kom en ordre, blev den effektueret via ham. Han viderebragte bare anmodningerne.

2.1.2 De tiltaltes forklaringer om aflyttede samtaler mv. i maj og juni 2015

Om aflyttet telefonsamtale af 4. juni 2015 fra kl. 16.35 mellem T5 og T4.

T3 har vedstået sin forklaring for byretten og har supplerende forklaret, at T5 overdriver temmelig meget i samtalen med T4. Samtalen fik ”noget gas”. For så vidt angår sponsoratet spurgte han bare, om T5 kendte nogen, der kunne give travbanen et sponsorat. Det var sponsoratet af et løb og ikke af en bannerreklame. X A/S havde opsagt sponsoratet 2-3 uger før løbet, hvad der satte travbanen i en vanskelig situation. T5 sagde, at han ville vende tilbage i løbet af en uge, men de nåede ikke at tale mere om det. Det endte med, at X A/S fortsatte sponsoratet. Det er ikke rigtigt, at han skulle have sagt, at han hader X A/S.

T5 har vedstået sin forklaring for byretten og supplerende forklaret, at T3 sagde til ham, at han ville flytte alle indkøb over til Y A/S, fordi X A/S trampede på ham mv. Han overdrev måske lidt over for T4 i telefonen, men T3 var meget ked af samarbejdet med X A/S. Det er rigtigt, at han talte med T3 om et sponsorat på travbanen, men det var ikke noget, han gjorde mere ud af. Det blev ved snakken. Han ville gerne hjælpe en kunde, men så langt kom han ikke. Som han husker samtalen med T3, lovede han ham ikke noget. Y A/S var ligeglade med at få en bannerreklame, men hvis de sponsorerede travbanerne, ville de kunne bruge travbanen til kundearrangementer mv. Var de gået videre med overvejelserne om sponsoratet, havde de også foretaget nogle yderligere forhandlinger.

T6 har forklaret, at han ikke haft noget med sponsoratet at gøre. Han har ikke været på ... Travbane. Han ved ikke, om T3 nogensinde har spurgt ham, om han kunne skaffe et sponsorat.

Om sms-beskeder og telefonsamtaler den 5. juni 2015

T2 har vedstået sin forklaring for byretten og har supplerende forklaret, at referencen til, at ”lave nogle snydere igen” var, at de havde været kreative de steder, hvor der var svagheder i udbudsmaterialet. Det gjorde, at deres priser var lavere end X A/Ss. Det havde de en drøftelse med udbudskonsulenterne om. Samtalerne og sms-beskederne skal forstås i konteksten. De havde lige fået et chok over, at udbuddet var annulleret og lavede en brainstorm om, hvordan Region ... lovligt kunne komme til at handle med dem fremover. De fik besked fra T3 om, at han ikke længere ville samarbejde med X A/S. Det betød, at Region ... enten måtte købe over

SKI-aftalerne eller gå i nyt udbud. De havde brugt utrolig meget tid på udbuddet, og nu skulle de i gang igen.

Det er forkert at tro, at de kunne lave særlige aftaler med T3. Alle fem regioner, hele forsvaret og politiet kunne melde sig til aftalen. Derfor ville det ikke give mening at indgå en aftale med T3 om, at de satte prisen på nogle af ydelserne meget lavt, men at han under hånden lovede ikke at købe disse ydelser. De ville jo ikke kunne forhindre de øvrige regioner, politiet eller forsvaret i at købe disse billige ydelser. Der blev ikke lavet 'snydere' i forbindelse med udbuddet. De udnyttede svagheder i udbudsmaterialet vedrørende tilbagekøbsprisen på hardware, men det var der ikke noget snyd i.

Telefonsamtalerne angik, hvordan de kunne få aftalerne i gang igen, og hvordan de kunne vinde så meget tid, at de kunne byde igen. Det ville kræve meget arbejde, hvis de skulle kunne byde igen. Hvis processen ikke blev forhalet, ville de ikke sætte projektet i værk. Det ville klart være en fordel, hvis T3 kunne forhale processen for dem. De talte om, hvorvidt T3 skulle fyres. T4 gættede rigtigt. Han havde i januar hørt, at X A/S havde en klemme på T3 pga. rejsen til Dubai. At "mappe" betyder at afdække aftalegrundlaget, som man kan anvende, hvis man skal forhandle med regionen. Der var ikke referencer til rejsen til Dubai i deres samtaler. Der var intet i samtalerne, hvor der var den mindste reference til det, de var tiltalt for.

Han og T5 under samtalen drøftede, hvordan de kunne skabe nogle fordele for Y A/S. Det var løs snak. De var frustrerede og prøvede at komme videre. De talte om, at de havde regnet med en omsætning på 150 millioner kr. med Region ..., men at de nu måtte neddrog forventningerne. De troede på daværende tidspunkt stadig, at T3 kunne nedlægge veto mod at handle med X A/S. T3 kunne ikke vælge leverandør, men han kunne påvirke processen, herunder blandt andet, om indkøb skulle ske på SKI-aftalen. T3 var vigtig, hvis man skulle handle med regionen med it-produkter. De havde i øvrigt haft en fantastisk start i Y A/S. De fik over 1/3 af de kunder, som de researchede på. Deres omsætning dette første år var omkring 300.000.000 kr.

Når han og T5 talte om "finter", skulle det forstås således, at man som leverandør altid er interesseret i at stå mest fordelagtig i et udbud. Det var X A/S også. Som et eksempel herpå

var det lykkedes X A/S at få et krav ind i udbuddet, som de pga. en eksklusivaf tale med producenten, Fineman, var de eneste, der kunne byde på. På den måde kunne de udelukke alle andre bydende. Det lykkedes Y A/S at få dette krav ud af udbuddet. De talte ikke om rejsen til Dubai. Det havde slet ingen relevans.

Om aflyttet samtale den 6. juni 2015 kl. 21.31 mellem T3 og T7.

T3 har forklaret, at selvom gengivelsen af hans forklaring virker usammenhængende på dette sted, forekommer det rigtigt, hvad der står. Han var ikke bekymret for, om H skulle være bekendt med de samlede udgifter. H vidste jo godt, at han og T7 havde været i Dubai. Det var I, som havde problemer med det. Han fortsatte med at tage på studierejser, som han altid havde gjort.

Han var ikke tilfreds med, at udbuddet blev annulleret. Det havde været et stort arbejde, som nu var spildt. 20-30 af hans medarbejdere havde brugt ¾ år på at lave kravspecifikationen mv. Efterfølgende gik der 5-6 måneder, før Region ... igen kunne købe noget. Det nye udbud blev vundet af KMD, X A/S og COM2, og det var ganske kompliceret at arbejde med.

I sagde, at han ville lukke regionens konto i X A/S og genforhandle de priser på konsulentydelse, som regionen fik til en meget attraktiv pris. Det ville have stor betydning, hvis prisen blev hævet selv med ganske lidt. I ville også lukke for regionens afgang til X A/Ss E-handelsportal. Det var således ikke konto 2840, der skulle lukkes. Det var X A/S, der ikke ville handle med regionen. Ikke omvendt. Han havde prøvet at forklare I, at Y A/S – efter at de havde vundet udbuddet - ikke havde en eksklusiv ret til at sælge IT-udstyr til regionen, men I var ikke til at tale med.

Den ”BBB”, som han taler om med T7, er BBB, som var indkøbschef i Region Det var principielt ham, der stod for alle indkøbsaftaler. Hvis regionen skulle skifte leverandør, var det BBB, der skulle underskrive. Han kunne således ikke selv træffe beslutning om at skifte leverandør. Det er ikke rigtig, at han havde vetoret over for nye leverandører. Han skulle have gode argumenter, hvis han skulle nedlægge ”veto”, men i sidste ende var det ikke hans afgørelse. BBB var ligeglad med, hvem de købte hos, hvis bare det blev billigere.

Om aflyttet samtale af 7. juni kl. 10.40 mellem T5 og T4.

T3 har forklaret, at det er rigtigt, at der blev ændret en specifikation i udbuddet vedrørende en strømforsyning. Regionen havde selv lavet kravspecifikationen om, at strømforsyningen skulle være indbygget, hvilket var praktisk for brugerne, da man så slap for ekstra ledninger, men det betød, at udbuddet blev for fastlåst. I et udbud, der kører over et halvt år, laves der meget om, og det var det, der skete her. Det betød, at der var andre, der kunne afgive tilbud, hvilket selvsagt var i regionens interesse. Ellers var det kun X A/S, som kunne byde på opgaven.

Det var helt normalt at have en dialog med potentielle tilbudsgivere. Inden udbuddet holdt de møde med alle leverandører, hvor alle forslag blev vurderet. Bydere måtte gerne komme med forslag til kravspecifikationer.

T5 har forklaret, at det er rigtigt, at T3, efter at udbuddet var blevet aflyst, skulle hjælpe Y A/S med først og fremmest at få lov til at sælge IT-udstyr til regionen i henhold til de eksisterende aftaler. Det ville tage 3-4 måneder at få ”mappet” situationen ud, og i den periode ville Region ... ikke kunne købe så meget som en skrue noget sted fra. T3 skulle bare gøre det, han sagde til dem, at han ville, nemlig at handle med Y A/S. Han forstår godt, at T3 ringede og sagde, at han ville handle med Y A/S. De var billigere end X A/S, og samtidig havde T3 fået trusler af X A/S.

Det er også rigtigt, at T3 havde hjulpet dem med nogle lette ting i udbudsfasen. Der var ikke tale om, at han skulle hjælpe Y A/S med at vinde udbuddet, men alene åbne konkurrencen på udbuddet op ved f.eks. at fjerne nogle urimelige kravspecifikationer, som X A/S havde fået sat ind i udbudsbetingelserne. Det fremgik således af det oprindelige udbud, at der på visse apparaturer skulle være intern strømforsyning, produceret af Fineman, som X A/S havde en eneforhandleraftale med. De forklarede T3, at Y A/S ikke kunne byde, hvis kravet ikke blev fjernet, hvorefter T3 sørgede for at ændre kravet. Han hjalp i virkeligheden ikke dem, men Region ..., som opnåede bedre konkurrence. Det kan godt være, at de skulle være gået på udbudsportalen angående spørgsmålet, men det er helt sædvanligt, at man tager bilateral kontakt i den slags situationer.

X A/Ss medarbejdere gennemgik Y A/S's priser, inden udbuddet var afsluttet. De havde fået at vide, at det var en fra T3s afdeling, der havde brudt reglerne og videregivet oplysning om

priserne til X A/S. Efter offentliggørelsen af deres bud havde X A/S fået deres materiale. X A/S havde en egenkapital på milliarder af kroner og kunne bare sætte prisen lavere, end Y A/S havde mulighed for, da de var i en opstartsfase og lige havde købt et tabsgivende selskab. De havde ingen chance for at vinde over X A/S, når oplysningerne om deres priser var kendte.

Det var T4, der fortalte ham, at de havde opnået en særlig aftale med HP om at få end bedre rabat på køb hos HP end X A/S. Man kan blive guldpartner, når man har købt eller omsat for et bestemt beløb og har de rette kompetencer og volumen. De havde en periode til at opnå denne status. Han vidste ikke, at de havde forhandlet sig til yderligere rabatter.

Når han sagde til T4, at T3 skulle ”*sætte hele lortet på spil*”, gik det på, at T3 skulle hjælpe dem med at opnå forretning med regionen ved at insistere på at handle med Y A/S. Det var ikke et nyt udbud, han havde i tankerne. Det ville tage alt for lang tid. De skulle have T3s hjælp til at komme over på SKI aftalerne. X A/S ville nok forsøge at blokere dem. X A/S er en kæmpe spiller på markedet, og producenterne ville aldrig lægge sig ud med dem. Det vil bare kræve en enkelt opringning fra X A/S, og så var Y A/S ude i kulden.

Det var isoleret set ikke vigtigt for dem at få en aftale med Region ..., men de ville meget gerne have en indgang til det offentlige marked. De havde en omsætning på 300.000.000 kr. årligt, men ingen aftaler med det offentlige.

Om de aflyttede samtaler af 8. juni kl. 9.46 og kl. 9.49 mellem T2 og T3.

T3 har forklaret, at han ikke ved, hvad T2 mente med, at de kunne ”*putte nogle krav ind*”. Det var ikke muligt at lave aftaler med Y A/S under hånden, da udbuddet også ville kunne tilgås af andre offentlige myndigheder, herunder de andre regioner og forsvaret.

T2 har henholdt sig i det hele til sin forklaring herom for byretten og supplerende forklaret, at han ikke mener, at det var problematisk, at han prøvede at påvirke T3. Han udnyttede, at han havde taletid hos T3.

Om de aflyttede samtaler af 8. juni 2015

T5 har supplerende forklaret, at de havde mange interne møder ud over telefonsamtalerne. De var meget nervøse ved at stå over for det fremtidige arbejde med at ”mappe ud”. T3 følte sig

truet. De ville gerne have en samtale, hvor de fortalte ham, at de kunne tilbyde ham en sikkerhedsline, hvis han blev fyret pga. X A/Ss trusler. Det er det, der ligger i det med faldskærmen. Det udbud, de havde vundet, var annulleret, men de ville selvfølgelig gerne vinde det næste. T3 skulle hjælpe dem med at ”mappe ud”.

T2 har adspurgt om sin sms-besked til T3 af 8. juni 2015 kl. 13.59 forklaret, at T3 jo ikke selv kunne indgå en aftale på regionens vegne. Det var derfor, at juristerne skulle ind over. Det er helt naturligt i både store og små offentlige virksomheder, at jurister medvirker ved aftaleindgåelse. 02.22 er inden for IT-verdenen den mest berømte SKI-aftale, som senest var indgået med TDC og ikke X A/S. Det er en serviceaftale.

2.1.3 De tiltaltes forklaringer om de enkelte forhold

Forhold 1 og 2

T3 har forklaret, at turen til Las Vegas var en faglig tur. Ud over det, der fremgår af hans kalender for de dage, turen strakte sig over, startede de hver morgen kl. 08.00 med foredrag, ”Key Notes”, fra højtplacerede personer i branchen. Det er rigtigt, at han var inde at se David Copperfield, men det var det eneste show, han så på turen. Han var heller ikke på helikoptertur til Grand Canyon.

Han forklarede vedrørende mailkorrespondancen den 27. februar 2009 med T7, at der var mange i regionen, der gerne ville med på tjenesterejser. Det var ikke, fordi det var et problem, at de skrev om turen til Grand Canyon, men de ville alligevel gerne undgå misundelse. Der var altid ture eller andre arrangementer om aftenen, når man var i Las Vegas. FFF havde været med flere gange, så han vidste godt, hvad det drejede sig om. Det var deres jargon. De skrev meget ”fis” til hinanden.

Når de skrev om at have T6 med som ”sponsor”, skulle det bare forstås således, at de ikke kunne købe noget på HP Expo, hvis der ikke var en leverandør med, for ingen af producenterne måtte sælge direkte til slutbrugerne. Det var T6, der var deres kontaktperson hos X A/S, og det var derfor logisk, at det var ham, der skulle med. Herudover havde T6 et hav af kontakter, som kunne komme dem til nytte på turen. Det kunne i princippet også have været T6s chef, FF, der var taget med. Det er aldrig sket, at de har været på en sådan rejse,

uden at de købte noget. Det var helt sædvanligt, at der under turen blev afgivet ordrer. Oftest købte man noget i en testfase og tog det med hjem for at prøve det af.

Det var ikke muligt for dem at finansiere turen ved midler på pulje 1, hvis der ikke var en medarbejder fra X A/S med. De kunne selvfølgelig have lagt ud selv, men det var lettere at få pulje 1 til at betale. Det var ikke meningen, at regionen skulle betale for T6. Det ville ikke give mening, da leverandørerne får rigeligt ud af at være med. Leverandørens formål med at deltage på turen er, at repræsentanten hører, hvad kunderne går og snakker om. Det er en fordel i forhold til fremtidige indkøb. Det var oplagt, at regionen ikke skulle betale for X A/S. Det giver ingen mening, at en offentlig organisation betaler for en privat. Han har aldrig forestillet sig, at pulje 1 skulle dække omkostninger for andre end regionens medarbejdere, heller ikke T6s rejseudgifter. Han er helt sikker på, at han aldrig har givet samtykke til hertil.

Adspurgt vedrørende sin forklaring i byretten, hvoraf blandt andet fremgår: *"Tiltalte husker ikke og tror ikke, at han har givet samtykke til, at regionen skulle betale for T6s rejseudgifter"*, har han præciseret, at det aldrig har været aftalt, at regionen skulle betale T6s rejseomkostninger

Forud for rejsen til Las Vegas talte han sikkert med T2 og DD fra HP om, at han skulle afsted. Han bad sikkert T2 om en voucher, så de kunne komme gratis ind på HP World, men derudover talte de vist ikke sammen inden rejsen. Han har nok ikke talt med T5 om turen. T7 havde ikke formelt godkendt, at han kunne tage afsted, men det var underforstået. De delte kontor i regionen.

Priserne for de hoteller, som fremgår af T7s mail af 8. marts 2009 til ham, hvori T7 foreslog en række hoteller, de kunne bo på i Las Vegas, var meget normale for Las Vegas. Når der er konference, hvor der deltager 14.000 mennesker, stiger hotelregningerne til det dobbelte, medmindre man bor langt væk fra konferencen. Turen blev gennemført efter ønske fra T7. T6 kom med forslag til, hvor de skulle spise og bo, men det var primært T7, der kom med forslag til de forskellige sociale arrangementer. T7 havde været i Las Vegas mange gange, og det var derfor oplagt, at han var primus motor. Det er rigtigt, at det var T6, som bestilte flybilletter, hotel og restauranter mv. T6 var ikke i øvrigt med til at arrangere turen.

Helt overordnet var det meget normalt med udgifter på 50.000 kr. pr. deltager til en sådan konference. 1.670 kr. pr. nat for et hotelværelse er helt standard i Las Vegas, når der er konference. Flybilletter på businessclass til 22.000 kr. og deltagergebyr på 10.000 kr. er også sædvanligt.

Adspurgt vedrørende sin mail af 10. marts 2009 til T7, hvori han skrev blandt andet: ”*First Class på nedenstående afgang ... Venice Resort (det nye) med spa og hele lortet - det kører for os . . . Vi får en regning på flybillet, hotel og HP World på ca . 25.000,- kr. pr. stk resten æder X A/S (Transo...)*”, har han forklaret, at han regnede med, at de kunne komme gratis til HP World, og at flyet og hotellet ville koste ca. 25.000 kr., som regionen skulle betale på grundlag af en faktura. Det endte imidlertid med, at alt blev betalt via puljen. Der var ikke noget fordækt ved at betale for turen over puljen. Tværtimod modtog deres indkøbsafdeling oplysning om alle de udgifter, der var trukket på puljen i årets løb. Det gjaldt generelt om at holde puljerne så små som muligt. De har afregnet andre rejser, de har været på, på samme måde. Han ved ikke, hvorfor X A/S ikke bare sendte regionen en samlet regning på det hele. Han husker således ikke, hvorfor 25.000 kr. blev udskilt. Han så aldrig fakturaen og ved ikke, hvorfor beløbet er gået ind på konto 2840. Det giver ikke umiddelbart mening for ham. Han kunne ikke selv godkende sit rejseregnskab. Det var T7, der godkendte omkostningerne, herunder de 2x25.000 kr. der blev faktureret.

Prisen for middagen på restaurant Joel Robucon var i overkanten af, hvad de kunne spise for på regionens regning. Han var ikke klar over, at det var en trestjernet Michelin restaurant. For så vidt angår den cognac, de drak, vidste han godt, at den var dyr, men ikke at den var så dyr. Det var sikkert T7, som foreslog, at de skulle have en sådan cognac. Adspurgt vedrørende besøget på restaurant Picasso, hvor prisen på middagen for tre gæster var i alt 1.000\$, har han forklaret, at det var bedre at tage én god flaske vin i stedet for to, der var halvt så dyre.

Han så aldrig T6s regneark for omkostningerne ved turen og konteringer på puljen. Han har heller ikke bedt om at se den. Han var tilfreds med at få saldoen oplyst. Det var titusindvis af posteringer, og han havde alligevel ikke mulighed for at kontrollere, om saldoen var korrekt regnet ud. Det er således ikke rigtigt, hvad T6 har forklaret i byretten herom.

T6 har forklaret, at det aldrig var meningen, at X A/S skulle betale for hans deltagelse i turen til Las Vegas. Han opfattede kommunikationen med T3 som en invitation til at komme med på turen. T3 sagde aldrig, at han ville betale for ham, men alt blev bestilt sammen, og han var aldrig i tvivl om, at det var regionen, som skulle betale via regionens pulje hos X A/S. Det har aldrig været hans opfattelse, at han bedrog regionen for sin del af beløbet. Rent teoretisk kunne X A/S godt lade puljen betale, selv om han ikke var med. Det er aldrig sket, at puljen i X A/S har finansieret en rejse, hvor der ikke har været medarbejdere fra X A/S med. Det er rigtigt, at han var med som turarrangør. Han stod for alt det praktiske med at bestille taxaer, finde vej osv. Han betalte alt på sit kreditkort. Der var aldrig tale om, at T3 eller T7 skulle lægge ud, men det var Region ..., der skulle betale i sidste ende. T3 rådede over budgettet og det, der var på hans pulje. Han blandede sig aldrig i, hvad T3 brugte puljen til.

Han var med på Expo, men deltog ikke i selve konferencen. Når T3 og T7 var færdige på konferencen, talte de om forretningen, deres hverdag, og hvad de gerne ville have X A/S til at gøre bedre. Det var godt at kunne udnytte tiden til at få talt sammen, hvilket kunne være svært i en travl hverdag.

Det er rigtigt, at han bad bogholderiet om at lave en faktura på 2 x 24.280 kr. Det var T3, der bad ham om at sende en faktura på to deltagere til HP World 2009 til Region Det var bogholderiet, der manuelt lavede teksten. På det tidspunkt, hvor fakturaen blev udstedt, var han vidende om, at der kom flere udgifter, end det beløb, fakturaen lød på. Det var nok ikke T3, der dikterede beløbets størrelse. Der var tale om en aconto faktura. Han ved ikke, om fakturaen blev betalt. Han fik udskrifter fra konto 2840 og så sikkert, at fakturabeløbet på de 48.560 kr. blev krediteret kontoen, men han ved ikke hvorfor, det skete. Han er dog ikke sikker på, at han lagde mærke til det, for der var mange tal på kontoen. Der ligger meget automatik i X A/Ss system, og han vil tro, at der er gået noget galt et sted i systemet.

Som det fremgår af retsbogen fra byretten, hvor hans forklaring er gengivet således: *"Tiltalte havde en klar beskrivelse fra X A/Ss ledelse om, hvordan en sådan tur skulle håndteres"*, havde han en klar instruks om, at hans rejseudgifter skulle betales af Region Han havde også kundearrangementer med Region ... i 2007 og 2008 med ledelsen i IT-afdelingen. Han husker ikke, om de var i Las Vegas i 2008. X A/S tog med kunder til konferencer som f.eks.

HP World og Gartener i Barcelona. Den åbenlyse vinkel var, at IT-medarbejderne havde brug for at lære af udlandet. Det var vigtigt at følge med i udviklingen.

Der var ikke noget særligt ved rejsen til Las Vegas i 2009. Programmet tirsdag til torsdag var fagligt fra morgen til eftermiddag. Det var hårdt arbejde. Han spurgte sin chef, FF, om lov til at deltage, og denne gik vist videre til sin chef. Det var hans eget private kreditkort, der blev brugt. Pengene blev trukket på hans egen konto. Han skulle derfor være sikker på, at han fik sine penge. Det var Region ..., der havde inviteret ham og skulle betale. Ellers havde han nok ikke fået lov til at deltage.

Han ved ikke, hvilke kolleger han referer til i sin mail af 16. maj 2009 til T7 og T3. Han havde ikke selv været i Las Vegas før, og derfor videresendte han forslagene.

Han sendte det foreløbige program for ugen i Las Vegas til T7 og T3. Det var hans forslag til, hvad man kunne gøre, ud fra det, de havde talt om. Han talte en del med T3 om, hvad de skulle i Las Vegas.

Det endelige program for ugen i Las Vegas, som bar overskriften: "*Program for HP Technology Forum & Expo 2009 June 15-18, 2009, Mandalay Bay, Las Vegas, Nevada, USA*", sendte han også til T7 og T3. De havde aftalt, at de skulle spise på MGM Grand om torsdagen. Der stod nok noget i X A/Ss personalehåndbog om, hvilke rammer han som medarbejder skulle indordne sig under. Havde det været X A/S, der skulle betale, havde han søgt en afklaring heraf inden turen.

Retningslinjerne i X A/Ss daværende personalehåndbog for repræsentation, hvoraf følgende fremgår: "*Ved repræsentation (bespisning af kunder eller leverandører) dækkes omkostninger efter bilag med op til kr. 500 pr. deltager. Beløb derover skal forhåndsgodkendes af nærmeste leder. Ved kundearrangementer vurderes beløbsstørrelse fra sag til sag*", skal forstås således, at hvis der var 10-15 deltagere på en tur, var kuvertprisen sædvanligvis højere end 500 kr. Når der var chefer med, kunne de dispensere fra retningslinjerne. Han tror ikke, at X A/Ss ledelse vil have accepteret at betale for de udgifter, der lå i programmet for turen til Las Vegas.

Han ved ikke, hvem det er, der har skrevet "konto 2840" på i hånden på hans rejseafregning af 12. marts 2009. Alle rejseafregninger blev sendt til hans chef.

Det var ikke hans opgave at stille spørgsmålstejn ved, hvad T3s penge blev brugt til. Han gjorde sig ingen overvejelser om selv at flyve på økonomiklasse, da han var inviteret med på turen af T3. Han kunne ikke have deltaget i turen, hvis ikke han havde været inviteret. Udgifterne til turen var bestemt ikke private, for de talte en del fagligt under turen. Som forklaret i byretten passede han også stadig sit arbejde og sendte en masse mails, mens han var i Las Vegas. Udgifterne blev godkendt efterfølgende af FF eller dennes chef. Det var aftalt, at han skulle med på turen, og at han skulle betale udgifterne med sit kreditkort. Han tror ikke, at Region ... købte flere ting hos dem pga. turen til Las Vegas, men de fik klaret nogle udeståender.

FF kendte til konto 2840. Han talte med ham om, hvordan han betjente kunderne. FF kunne komme med indsigelser, men ville nok spørge sin chef til råds. Der var aldrig nogen chefer, der havde udtalt sig imod regningernes størrelse. Han vidste godt, at rejsen havde været dyr, men det er dyrt i Las Vegas, navnlig når der er konferencer. Han kunne ikke gøre noget som helst, uden at ledelsen og økonomifunktionen i X A/S vidste det. Alt blev godkendt. Der var altid bilag for alt. Det var en fejl, at han sendte regningen for sin private golftur til Region Havde nogen havde opdaget dette, ville han selv have betalt.

Han er stadig stolt af sin indsats i arbejdet med Region T3 var en hård forhandler, som passede godt på regionens penge, og det blev ikke bedre med tiden set fra X A/Ss side.

Han tror ikke, at han spiste morgenmad med T3 eller T7. Han mødtes nok med T3 på Expo en eller to gange. Ellers var det, når dagen var omme. Han var også en gang også ude at spille golf med andre danskere. Det var networking og havde intet med Region ... at gøre.

Forhold 3 og 4

T3 har forklaret, at den restaurant, Joel Robuchon, som de spiste på denne gang, ikke var den samme, som de havde spist på året før. Det var ikke normalt at spise så dyrt, men det blev opvejet af, at de en anden dag spiste på Burger King. Det var ikke usædvanligt at spise dyrt én

dag, hvis man spiste billigt andre dage. Han ved ikke, om prisen overraskede ham. Vinen var i den dyre ende. Han husker ikke, hvem der valgte vine.

Det var ham, der foreslog, at der skulle lejes en cabana med TV. Det var en tjenestetur, og det var den eneste måde, hvorpå de kunne se landskamp. Det var derfor rimeligt, at regionen betalte. Prisen på hhv. 250\$ og 300\$ skal ses i lyset af, at det ikke kun var et telt, de lejede. Det fik også sodavand og snacks med i prisen.

Det ville ikke have været et problem at få denne udgift refunderet i regionen, fordi hans chef var med. Det gjaldt også købene i lufthavnen. Det er hans opfattelse, at det var rimeligt, at regionen også dækkede cognacen i lufthavnen. De havde ikke sovet i en uge, fordi de havde arbejdet så meget op til turen.

Turen blev finansieret ved, at hotellet og flyet blev faktureret regionen, mens den resterende del blev trukket over konto 2840. Det var ikke for at skjule de reelle udgifter for regionen, at de opdelte regningen på den måde.

Han erindrer ikke, hvorfor han skrev det, der det fremgår af hans mail af 11. juni 2010 til T6: *"Hej T6. Den tur til New York er overskriften Green IT og det er bare en regning på 2 gange 13.995,- kr. 2 gange 24.995,- kr. er ok, men er det ikke 2 økonomifly af ca. 8.000,- kr. pr. stk. 6 overnatninger af ca. 1000,- kr. (officielt må de ikke koste mere...) HP World billetten er ca. 1000,- dollars. Vi skal jo ikke skrive aftensmaden på programmet og så det er O Vi betaler jo selv nogle af vores aftens arrangementer I hvert fald officielt"*. Det er sikkert taget ud af en sammenhæng. Han har under sagen ikke haft adgang til sine mails og ved ikke, hvor tallene kommer fra. Han ved ikke, hvorfor han skriver økonomifly.

Han ved ikke, hvad T6 tænkte på i sin mail af 11. juni 2010, hvoraf fremgår følgende blandt andet: *"Jeg har tænkt lidt på LV - hvis man tænker på HPworld prisen, så er det altså ikke nok med de der 25.000. Fly 6.000 - overnatning 6 x 700, - og lidt mad. Så måske ser det bedre ud med 30.000 eller?"*. Han ved heller ikke, hvorfor han skulle ind over, hvad X A/S skulle opkræve af regionen.

Det var kun ham og T7, som var med til konferencen. Det var imidlertid nødvendigt, at de havde T6 med som mellemhandler, da de ikke selv kunne handle direkte med producenterne. T6 deltog ikke i selve kongressen og havde ingen forpligtelser imens. Hvis de skulle bruge ham i Expo, ringede de efter ham og aftalte et tidspunkt, hvor de kunne mødes. Det var for ham helt oplagt, at X A/S selv skulle betale udgifterne til T6s rejse. Han regnede med, at regionen kun finansierede hans og T7s omkostninger ved turen.

Det er fortsat hans opfattelse, at regionens regler var således, at man måtte flyve på businessclass, hvis rejsen varede mere end 6 timer. Skulle han have spurgt nogen om lov, havde det været T7. De fløj "Club Europe" til London, som var helt almindelige sæder foran i flyet. Fra London til Las Vegas er der 14 timers rejsetid og en tidsforskel på 9 timer. Det var derfor vigtigt at kunne sove i flyet.

Det er rigtigt, at han og T7 valgte at leje en suite i stedet for separate hotelværelser. De havde en del arbejde, der skulle laves. Der var to soveværelser og en stue, hvor de havde fælles arbejdsplads. Prisen for suiten var den samme som for to enkeltværelser.

Der var inkluderet i prisen for konferencen et gallaarrangement med i HP's invitation til konferencen med pindemadder og underholdning, men det var ikke noget, de deltog i.

I skærmudprint fra regionens bogholderi vedrørende posteringen af udgifter til HP World forklarede må "rcl" være ham. Fakturaen gik nok videre til godkendelse af T7. Den skulle normalt både attesteres og anvises.

T6 har forklaret, at det er rigtigt, at han også har været rejseleder for andre kunder end Region Han har også været rejseleder for større grupper. Det var normen i IT-branchen, at man spiste og drak godt, og standarden på rejser med kunder skulle være god. Hotelstandarden skulle være "mere end ok", og han har også spist med andre offentlige kunder for 1.500 - 2.000 kr. pr. kuvert. Han husker ikke, om han har spist for 3.000 kr. pr. kuvert med andre offentlige kunder.

Han har ikke tidligere lejet en Cabana med offentlige kunder, men har formentlig været i spa med andre offentlige kunder. Han har ikke før eller siden oplevet offentlige kunder, der medtog køb af cognac på rejseafregningen.

Vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: *"Tiltalte har ikke talt specifikt med T3 om dette, men T3 vidste, at der ved tidligere arrangementer var blevet betalt for tiltaltes deltagelse med penge fra T3s pulje hos X A/S"*, var det en klar aftale, at rejsen skulle afregnes på samme måde som ved tidligere rejser, hvor Region ... også havde betalt for hans deltagelse. Han havde mundtligt drøftet med T3, at de skulle gøre det samme i 2010, som de havde gjort i 2009, og det aftalte de.

Turen blev ikke arrangeret på hans initiativ. Det var Region ..., der inviterede ham med. Hans rolle var at være "praktisk gris", og desuden skulle han deltage på Expo. Han skulle derimod ikke med på selve konferencen.

Indholdet af e-mailen af 11. juni 2019 til T3, hvori han anførte følgende: *"Jeg har tænkt lidt på LV - hvis man tænker på HPworld prisen, så er det altså ikke nok med de der 25.000. Fly 6.000 - overnatning 6 x 700, - og lidt mad. Så måske ser det bedre ud med 30.000 eller?"*, afspejler, at han havde en travl hverdag i X A/S. Han vejede ikke sine ord på en guldvægt. De 30.000 kr. dækkede efter hans skøn hotel, fly og mad, og han syntes, at de 25.000 kr., som turen i 2009 var blevet faktureret med, var for lav.

Når T3 skulle ind over, hvad Region ... skulle faktureres, var det, fordi regionen skulle betale, og T3 var den, der bestemte. Dette her var bare en á conto fakturering. Der var ikke noget mærkeligt i, at der var en del af beløbet, der blev faktureret, og en del, der blev debiteret konto 2840. Det var ikke vigtigt, for under alle omstændigheder var det jo regionen, der skulle betale.

For ham var det nemmere at have ét regnskab. Det var derfor, at der blev sat 30.000 kr. ind på konto 2840. Han blev bedt om at sende fakturaen til T3. Han følte sig tryk ved at gøre, som han gjorde. Han havde godkendelse hele vejen op gennem X A/S. Han vidste også, at han havde med en it-chef og en it-direktør Region ... at gøre, så han drømte ikke om, at der kunne være noget kriminelt i det, han gjorde.

Adspurgt vedrørende sin mailkorrespondance af 30. juni 2010 med ... og ... med emnefeltet ”Fakturaer Region...” har han forklaret, at der var ved at ske en fejl med faktureringen af turen til Las Vegas. Det var ham, der havde ansvaret for, at tingene var i orden. Det var derfor, han blandede sig. Det var T3, der ønskede at overføre penge fra Region ... til pulje 1. Han ved ikke, hvad han mente med ”fikumdik”. Han tror ikke, at bogholderiet kunne se, at der var tale om en á conto fakturering. Det er måske derfor, han skrev, som han gjorde.

Hans forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ”Foreholdt e-mail af 11. juni 2010 kl. 17.11 fra tiltalte til T3 med emnet: diverse tlf & rejse, ekstraktens side 588: ”... Jeg har tænkt lidt på LV - hvis man tænker på HPworld prisen, så er det altså ikke nok med de der 25.000. Fly 6.000 - overnatning 6 x 700,- og lidt mad. Så måske ser det bedre ud med 30.000 eller? forklarede tiltalte, at noget af det er noget sludder”, vedrører delfakturering. Udgifterne angik vist nok både T3 og T7.

Det var tanken, som det fremgår af det program, han sendte til T3 ved mail af 26. april 2010, at de skulle på helikoptertur til Grand Canyon eller måske køre. Han husker ikke, hvorfor de ikke kom afsted til Grand Canyon alligevel. Det var muligvis det år, T7 blev syg. Han købte tre billetter til en koncert med Cher. Han husker ikke nærmere om den koncert.

Han stillede ikke spørgsmål til T3 om dennes e-mail af 11. juni 2010 til ham. Det var en rimelig hektisk tid. Han havde mange bolde i luften. Han var ligeglad med, hvordan Region ... gjorde udgifterne op. Det var en aftale, at Region ... skulle betale for turen.

Han havde fået forhåndsgodkendt rejsen af sine chefer. Han ved ikke, om der lå noget på skrift, men det gjorde der sikkert ikke. I givet fald havde efterforskerne nok fundet det. Han har i hvert fald fået samtykke fra FF om, at han måtte tage til Las Vegas, og at udgifterne som i 2009 skulle betales af Region Han husker ikke, om han var på andre rejser i 2010 med Region

Turen, som hans mailkorrespondance af 7. og 8. oktober 2010 med T4 om handler, husker han kun svagt. Han ved ikke, hvorfor det var T4 og ikke FF, han spurgte om lov til at deltage. Måske var det, fordi FF var ved at stoppe i X A/S på dette tidspunkt. Han husker heller ikke

meget fra den tur, som hans mailkorrespondance af 21. april 2010 med T4 vedrører. HP havde inviteret ham og spurgt, om han ville med til Prag. Standarden var lige så høj som i Las Vegas, men da prisniveauet i Prag er lavere end i Las Vegas, var turen ikke nær så dyr.

Vedrørende kvitteringerne for indkøb i lufthavnene, som blev debiteret regionens pulje 1 i X A/S, ved han ikke, hvem der købte "Pra Linea Sunglasses" til en pris af T1161,70. Han ved heller ikke, hvem cigaretterne var til. Han røg Cecil og ikke Prince, og der var ikke nogen af de andre, der røg. Han erindrer heller ikke, hvem der købte tøj i golfforretningen i lufthavnen i Las Vegas. Var det ham selv, var det en fejl, at det blev betalt af regionen.

Han fungerede også som rejseleder på turen til Las Vegas i 2010. Hans rolle var den samme som i 2009. Han brugte tid på Expo og om aftenen talte de sammen om, hvad der var sket i løbet af dagen.

Vedrørende den middag, hvor salgsschef DD fra HP deltog, var forholdet det, at DD var i Las Vegas, fordi det var et HP-event, og han ville være sikker på, at hans kunder blev serviceret.

Forhold 5 og 6

T3 har forklaret, at det var normalt, at man ved møder med leverandører drak vin til over 1.000 kr. flasken. Det var ikke ham, der skulle betale, og han kendte ikke prisen. Det var ikke et helt så venskabeligt møde, som det normalt kunne være, for de havde problemer med leverancer fra HP, som faldt tilbage på X A/S, fordi de primært købte HP produkterne gennem X A/S. Det var også derfor, der var ledsagere med. De kunne nok også have holdt mødet i Region ... eller hos X A/S. Det skulle dog være et aftenarrangement, og også derfor var det naturligt at lægge mødet på en restaurant. Det var først i november, de begyndte at købe HP-udstyr igen. Inden da købte de ikke noget af betydning.

Det var ikke ham, der ytrede ønske om at komme på The Paul. Han kendte ikke The Paul inden besøget og anede ikke, at The Paul var en Michelin restaurant. Han vidste ikke, hvad middagen kostede. Det siger ikke noget om niveauet, at en restaurant tilbyder menuer med syv retter. Han tænkte ikke på, at det skulle være noget særligt. Det synes han stadig ikke, at det var. Det er nok T2, der bragte The Paul på bane. Han sagde i hvert fald inden besøget, at det var hans yndlingsrestaurant.

T2 har forklaret vedrørende sin mailkorrespondance af 2. november 2010 med T6, at det er rigtigt, at det var ham, der foreslog at tage partnere med til mødet.

Forretningsmiddage på direktionniveau er værktøjer, hvor topledelse kan mødes, og man kan "se personen bag jakkesættet". Uformelle møder er med til at sikre topledelsens forankring i sagerne. Det er også derfor, at der inviteres ægtefæller med. Det kan også være en fremtidig reference. Han har haft gode oplevelser med at tage sin kone med til den slags middage. Det får kommunikationen til at glide. Alle opfører sig fra den bedste side, når partneren er med. Når man kender hinanden, er efterfølgende uformel kontakt lettere. Hvis man kan finde en restaurant, der understøtter en længere "sid ned"-middag, så er det hensigtsmæssigt. Man skal vælge et sted, hvor der er god plads, og hvor der ikke er børnefamilier. Det er top 25-30 restauranterne, der giver disse rammer. Det skal ikke nødvendigvis være dyrt, men de rammer, man tilstræber, hænger ofte sammen med et højere prisniveau. Maden er ofte dyrere sådanne steder, men det er ikke en målsætning i sig selv. Sådanne middage er udpræget arbejdsmiddage. Det er derfor, at de bliver holdt på hverdagsaftener. Fredage og lørdage er helliget privatlivet, og det er udelukket at holde den slags middage i weekenden. Det er ikke middage, hvor man bliver beruset, eller hvor man går videre i byen. Typisk slutter en sådan middag kl. 23.00-24.00. Han vil kalde dette et koreograferet ritual med en lang række uskrevne regler, herunder en særlig dresscode. På møder af denne art er der mange grænser for, hvad man kan tale om. Man taler ikke om værdiladede, personlige forhold. Man taler ikke om politik, børneopdragelse eller religion. Det er på den anden side ikke formålet at tale om detaljerede strategier eller at drøfte aktuelle ordrer.

Arbejdsmiddage er en arbejdsopgave, som er en naturlig del af en topledelses hverdag. Det gjaldt også for ham, da han var administrerende direktør for X A/S. Når han deltog i middage af denne art, mødte han ikke som "T2". Han mødte som administrerende direktør. Hans kone mødte på tilsvarende måde op for at vise, at den administrerende direktør også var et menneske. Han havde årligt 20-30 arbejdsmiddage, da han var administrerende direktør, hvoraf hans hustru deltog 4-5 gange. November og december måned er ofte meget travle i den henseende. Da han blev koncerndirektør, faldt kadencen nok ned på 5-6 arbejdsmiddage om året. Halvdelen af gangene var det ham, der var vært for arrangementerne, og i resten af

tilfældene blev han inviteret ud af X A/Ss leverandører. Der var aldrig en dagsorden til den slags arbejdsmiddage.

Han har aldrig hørt fra en kunde, at priserne på de restauranter, de brugte til den slags møder, var for høje, og han kendte ikke til retningslinjerne for regionen. Han var ikke bekendt med reglerne om ”god adfærd i det offentlige”. Han var bestemt ikke bekendt med, at man ikke kunne invitere offentlige kunder på den type middage.

X A/S havde ingen interne retningslinjer for udgiftsniveauet for offentlige kunder, og han havde heller ikke på anden måde kendskab til, at der kunne være problemer i den henseende. Han mindes ikke at have hørt, at der var kritik af kundemiddage. Der er ingen offentlige kunder, der af principielle årsager har sagt nej til en invitation, medmindre der var verserende udbud, som gjorde det utilladeligt.

Han kan tilslutte sig ’Digitaliseringsstyrelsens Kodeks for det gode kunde-leverandør-samarbejde’ fra oktober 2016 for så vidt angår vigtigheden af, at topledelsen er forankret i projekter og samarbejde. Principperne blev også brugt af andre end X A/S. Besøget på The Pauls var et eksempel på et uformelt møde, som Digitaliseringsstyrelsen anbefaler i kodekset. At sende et gavekort til et restaurantbesøg ville derimod være utænkeligt, for det ville jo være en gave.

Om det var T6 eller T3, som valgte The Paul, ved han ikke, men det var et fortrinligt valg. Han havde været på The Paul tre gange inden dette møde. Han havde også været der privat. Det er typisk erhvervsfolk, der spiser på The Paul i hverdagene. Der kommer ingen børn. Han kendte godt til udgiftsniveauet, og han fandt det ikke betænkeligt. Der var ikke noget skjult ved mødet. De sad ikke i et separat lokale.

I 2010 havde samarbejdet med Region ... bestået i 10 år. De talte ikke om indgåelse af nye aftaler. Der var heller ingen igangværende drøftelser eller verserende udbud. De talte ganske givet om helt generelle ting på mødet. Han husker det ikke nærmere, men f.eks. ville det være naturligt at tale om regionens problemer med at skaffe læger mv. til yderområderne. De talte nok også om Region ...s problemer med HP. Det var dog ikke for at løse konkrete problemer, at de holdt mødet.

Det var T6, der lagde ud for middagen. Udgifterne blev ikke trukket over pulje 1. Det ville ikke give mening, da det var X A/S, der inviterede. Han overvejede ikke at dele regningen op. Det strejfede ham ikke, at der kunne være noget strafbart ved, at X A/S betalte regningen.

Der var intet hemmeligt ved møderne med regionen, som de gennemførte som arbejdsmiddage. De fremgik af hans kalender, som alle medarbejdere i X A/S havde adgang til. Hans kalender var åben. Alle kunne se den.

Tilførsel i hans kalender for den 1. juli 2008 betegnet ”*Middagsmøde mellem Lego, Citrix og XXX A/S*” er et eksempel på et arrangement, som mindede om mødet på The Paul. Også en tilførsel betegnet ”*Frokost på Skovlyst*”, der fremgår af hans kalender for den 3. december 2008, var et arbejdsrelateret møde. Det møde, der fremgår af hans kalender for den 28. januar 2009 en tilførsel betegnet ”*Nytårsfrokost med Gentoftes IT- ledelse*”, var med IT-ledelsen i Gentofte Kommune. Det var en nytårsfrokost, der blev holdt ude i byen. Det var helt sikkert X A/S, der betalte. Hvis X A/S inviterede, var det også X A/S, der betalte. Tilførselen i hans kalender for den 10. marts 2009 betegnet ”*SMG Meeting 2009 - and executive dinner with Tandberg*”, var også et besøg på en eksklusiv restaurant. Tilførselen i hans kalender for den 6. december 2010 betegnet ”*Management møde og middag med TDC*”, var en arbejdsmiddag på Søllerød Kro. Tilførselen i hans kalender for den 4. december 2012 betegnet ”*Middag på Schackenborg Slotskro, Slotsgaden 42, Møgeltønder*”, var en arbejdsmiddag på Schackenborg Slotskro.

Han deltog i Gartner Symposium fra 7.-11. november 2011, der foregik i Barcelona. Der var deltagelse fra omkring 300 offentlige og private aktører. Region ... deltog også. Middagene nævnt i programmet var leverandørmiddage.

T6 har forklaret, at det i hvert fald ikke var ham, der fandt på, at de skulle på The Paul. Han tror, at det var T3. Han husker ikke, at han inden da havde drøftet spørgsmålet med T2.

Han fungerede som ”praktisk gris”. Det var derfor ham, der bestilte bordet på The Paul. Han havde ikke været der før. Han husker ikke, om han så på hjemmesiden, hvad menuen kostede. Han vidste, at det var en god restaurant, men god mad er ikke nødvendigvis dyr mad.

Han drøftede aldrig med nogen, om man i overensstemmelse med principperne for udgifter til middage med offentligt ansatte kunne købe vin til 800-1.000 kr. pr. flaske. Det var vigtigt, at kunderne kunne lide, hvad de fik. Ellers var mødet spild af tid. Han havde været til rigtig mange middage med kunder, og en kuvertpris på over 1.000 kr. var ikke unormal.

Han havde ikke deltaget i middagen, hvis det ikke havde været fagligt. Det hele handlede om X A/Ss og Region ...s samarbejde. Der skulle også en repræsentant fra HP med, da der havde været rigtig mange problemer med HP's ydelser til Region ... i det efterår, og det var vitale instrumenter, der ikke virkede. T3 og T7 var "hamrende sure" på HP, og det smittede også af på X A/S.

Han mener, at det var T2, der foreslog, at der kom ægtefæller med. Det gjorde mødet mere socialt. Det havde noget at gøre med at skabe en god stemning ved bordet. Hvis hans direktør sagde, at han kunne tage sin hustru med, så var det sådan. Han var også meget væk hjemmefra, og også af den grund var det rart, at hans hustru kunne komme med. En del af statusmødet var naturligvis at tale status. Der blev talt om faglige ting under mødet på restauranten.

Hvis han har deltaget i en middag, hvor hustruen var med, har han fået godkendt sine udlæg. Har han inden mødet været i tvivl, har han spurgt sin nærmeste leder.

Forhold 8

T6 har forklaret, at han ikke ved, om det var normalt for T3 eller T7 at købe tv gennem X A/S. I X A/S fik nøglepersoner hos kunderne lov til at købe TV, Ipads, telefoner mv, men hvem der gjorde brug af det, ved han ikke. Hvis der var godkendelse oppefra, måtte man sælge til en kunde til X A/Ss kostpris. Det er kun sket nogle ganske få gange for hans vedkommende.

Han ved ikke, hvad T3 mente med "lille krise" i sin mail af 3. maj 2011 til ham med emnefeltet: "*Lille krise...*". Der var flere hundrede kundenumre, som indgik i konto 2840.

Det kan godt være, at der var gået noget galt i forbindelse med T7s køb af Samsung TV'et. Den pris, der var i X A/Ss system, var ikke den pris, som T7 skulle betale, men differencen skulle have været registreret på en mellemregningskonto og ikke debiteret Region ...s pulje. Priserne på elektronik falder altid meget over kort tid. Det var sikkert meningen, at T7 skulle købe TV'et til en kommende kostpris. Han skulle bare have placeret udeståendet på en mellemregningskonto og ventet med at sende fakturaen, til den rigtige kostpris kom.

Han var klar over, at det ikke var den rigtige pris, T7 fik TV'et til. Han har helt sikkert ikke selv fundet på prisen, men må have spurgt i indkøbsafdelingen. Han ved ikke, hvorfor der var forskel på, hvordan prisen stod i systemet, og den reelle pris. Når der står "CR" på fakturaen, er det sikkert, fordi han har talt med T4 herom. T4 stod nok som ansvarlig for de fakturaer, der hidrørte fra privatpersoner. Han bad sikkert T4 om tilladelse til at sælge. Det var en fejl at bede om, at differencen mellem T7s købspris og den officielle pris skulle posteres på konto 2840. Det rigtige havde været et fakturastop. Han holdt ikke øje med, om X A/S fik "Kick Back". Det havde han slet ikke tid til. Han havde meget travlt i den periode.

Forhold 9 og 10

T1 har forklaret, at han i 2011 mødtes med T6 højst hver anden måned. Møderne foregik hvor som helst. Hos X A/S, i regionen eller på en restaurant. Det var dog ikke typisk, at det var på en restaurant. De talte heller ikke så ofte i telefon sammen. Han kan faktisk ikke huske, at han har talt i telefon med T6, men det har han sikkert gjort. De havde et godt arbejdsmæssigt samarbejde. De kan selvsagt godt have haft problemer, og der har da ganske givet være knaster, hvis X A/S ikke leverede, som regionen forudsatte. Han har et godt samarbejde med alle, men derfor kan man jo godt indgå i en konstruktiv dialog.

Middagen på Den Røde Cottage var et planlagt arbejds møde. Når det blev afholdt på en restaurant, var det sikkert fordi, mødet foregik om aftenen. Hans kalender var meget fyldt. Det var derfor praktisk at holde mødet om aftenen. Han havde ikke arbejdspapirer med på restauranten og noterede ikke noget ned fra deres møde. Det hele foregik mundtligt. Det er dog sandsynligt, at han har haft regionens investeringsplan med. En investeringsplan var en "businesscase light" vedrørende ca. 100 projekter. Det var vigtigt at gennemgå disse projekter med X A/S, så de var orienteret om regionens prioriteter og kunne foretage en forventningsafstemning. Han drøftede formentlig denne projektplan med T6, men husker ikke,

om T6 skrev noget ned. Der var ikke noget hemmeligt ved deres møde på restauranten. Han husker i dag ikke, hvilket bord de sad ved, men det var uproblematisk, at der sad andre gæster, som kunne høre, hvad der blev sagt.

Formålet med, at ægtefællerne deltog, var at få det sociale til at understøtte det faglige. Det var muligt at have det hyggeligt, selv om de arbejdede. De kunne godt have drøftet de samme emner uden ægtefællerne, men så havde de jo ikke fået den sociale del med. Han ville gerne kende dem, han arbejdede sammen med. Det vil han stadigvæk gerne.

Han talte nok under mødet i chefgruppen med nogen om, hvordan begrebet ”kundearrangement” i regionens politik for ægtefællers deltagelse i kundearrangementer skulle forstås. Et kundearrangement har ikke noget at gøre med arbejdsmiddage mv. Det er to forskellige ting. Det er rigtigt, at man ikke måtte tage til en koncert på en leverandørs regning eller modtage gratis koncertbilletter, men hvis en koncert var en integreret del af et fagligt arrangement, kunne man godt deltage. Han var slet ikke i tvivl om, at besøget på Den Røde Cottage ikke var et kundearrangement som omtalt i regionens retningslinjer, men derimod en arbejdsmiddag, som ægtefæller godt kunne deltage i. Han undrede sig ikke over, at T6 inviterede ham med ledsager. Han overvejede ikke, om restaurantbesøget havde karakter af at være en gave, for i givet fald havde han med sikkerhed ikke taget sin hustru med. Han husker ikke, hvad han tænkte den gang.

Hans kalender fra den 7. til 13. november 2011 var udtryk for en helt typisk uge. Han deltog konstant i møder i løbet af dagen, og herefter skulle han lave alt sit andet arbejde. Han modtog 100 mails om dagen, som han skulle ekspedere, før han kørte hjem. Når arbejds mødet på Den Røde Cottage ikke er anført i hans kalender, er det fordi, det lå om aftenen, hvor hans medarbejdere alligevel ikke ville ”booke” ham til andre møder.

Efter hans opfattelse var regionens politik således, at man godt måtte deltage i en middag med sin ægtefælle. Derimod måtte man ikke tage ægtefællen med til et kundearrangement, som f.eks. en Gartnertur. Der ville det heller ikke tjene noget formål at have ægtefællen med.

Det er rigtigt, at der ikke var en skriftlig opfølgning på mødet på Den Røde Cottage. Det var der aldrig på møder med leverandørerne. Det var nok ca. 10 % af hans møder, der blev taget

referat af, såsom ledelsesmøder og andre interne møder. Han ville ikke kunne lave andet, hvis han skulle tage referat af alle de møder, han deltog i.

Det var vigtigt for ham kende medarbejderne hos en leverandør personligt. Det ville komme ham til gode senere, f.eks. når han skulle forhandle en ny kontrakt med leverandøren.

Det er ikke rigtigt, at middagen ikke havde et reelt og fagligt formål. Han havde ikke været der, hvis det havde været rent selskabeligt. Han ville helt klart hellere have været der alene sammen med sin hustru. Hans og T6s hustru kendte ikke hinanden inden middagen.

T6 har forklaret, at det godt kan passe, at han mødtes med T1 en gang hver anden måned. Oftest var det i Region ...s lokaler, men det kunne også være hos X A/S.

Det er rigtigt, at de var på Den Røde Cottage sammen. Det var et fagligt møde. Når det var et aftenmøde, var det fordi, både han og T1 havde meget travle hverdage. X A/S og regionen var lukket om aftenen, så der kunne de ikke mødes. Der var igangværende projekter, som de skulle tale om. Det var ikke muligt at klare det pr. telefon, og for ham var det også helt normalt at mødes med en kunde face to face. Der skulle ikke udveksles arbejds papirer, og han havde ikke sin pc med til middagen. Det hele foregik mundtligt.

Han talte relativt sjældent med T1 og kendte ham ikke ret godt. Han havde vist i alt to forretningsmiddage med T1.

Hans forhold til T1 var uden de store knaster. T1 er generelt et venligt menneske. Når der var hustruer med, var det også fordi, de begge ofte var væk fra hjemmet. Det havde i øvrigt en positiv effekt, at ægtefællerne var med, og deres tilstedeværelse gjorde, at man fik mere ud af mødet, selvom ægtefællerne ikke deltog i de faglige drøftelser. Relationer mellem køber og sælger er vigtige i IT-branchen. Det er en del af hans arbejde at skabe et stort kontaktnet, og det har ikke noget med forkælelse eller gaver at gøre.

Det var hans job at få X A/S til at udvide engagementet med Region Bevillingerne blev større i regionen, og dem ville X A/S selvsagt gerne hjælpe med at få brugt.

Hans mail af 19. oktober 2011, hvori han spørger GGG, om det var i orden, at han tog ”*en af IT-cheferne fra regionen og hans kone med ud og spise*”, var et eksempel på, at han skulle have en forhåndsgodkendelse, inden han disponerede. Han og GGG, som var relativ ny i jobbet, talte sammen. Han forklarede ham om regionens IT-ledelse. Han fortalte også, at X A/S ikke havde så meget forretning på det område, hvor T1 var budgetansvarlig.

Arrangementet er anført i hans kalender for november 2011, fordi det var et arbejdsarrangement. Det var kutyme, at man på rejseafregningen skrev: ”... *og frue*”, når der var en ægtefælle med til middagen.

Det var en målsætning for sælgerne i X A/S, at man skulle have kundemøder. Man kunne ikke bare tage alle møder over telefonen. Den personlige kontakt var vigtig.

Forhold 11 og 12

T3 har forklaret om sin mailkorrespondance af 24. oktober 2011 med T6, at han kendte restauranterne, som T6 refererede til, men havde vist ikke hørt om Geranium på daværende tidspunkt. Han ved ikke, hvorfor de spurgte ham til råds. Han tænkte ikke over prisniveauet på restauranterne og overvejede ikke af den grund at takke nej til at deltage i middagen. Hans chef var jo med, så hvis der var noget galt, ville denne have sagt fra. Middagen kunne nok godt være holdt på en billigere restaurant. Han ville personligt foretrække, at middagen foregik i nærheden af hans egen bopæl, men det var selvsagt lettere, at han kørte, end at alle de andre kørte.

Han så aldrig regningen for besøget på Geranium. Han forventede, at den lå på samme niveau, som da de var på The Paul året før. Han har også været ude at spise med andre leverandører og har aldrig anset det for et problem. Han tror ikke, at der i regionen var retningslinjer for middage af denne karakter. Det var ikke hemmeligt, at hans hustru skulle med. Således vidste T7 det jo også. Det var der ingen indvendinger imod, og det virkede i øvrigt ikke unaturligt.

T2 har forklaret, at middagen på Geranium svarede til middagen på The Paul. Der var ingen forskel mellem møderne i 2010 og 2011. Forløbet var det samme. Geranium havde dengang en stjerne i Michelin-guiden og var en top 25 restaurant. Det var ikke usædvanligt at tage kunder med på restauranter af denne type, men Geranium viste sig ikke at være så velegnet et

sted at holde den slags arbejdsmiddage, da maden kom meget i fokus. Det var lidt langtrukket, og der var for mange retter, de skulle igennem.

Prisniveauet på Geranium svarede til prisniveauet på andre gode restauranter, herunder også på The Paul. En vinmenu til 1.500 kr. er ikke usædvanligt et sådant sted. På Geranium kunne man købe en vinmenu til 13.000 kr., men det ville have været for ekstravagant. Han ville heller ikke købe en flaske champagne til 30.000 kr. Det var nok kun muligt at købe en fast menu. Han mener, at den menu, de fik, bestod af 13 retter. Det kom til at fylde lidt for meget i forhold til, at det var en arbejdsmiddag.

Han ved ikke – set i relation til sin mailkorrespondance med T6 den 25. oktober 2011 - om T3 havde indflydelse på valg af restaurant. Det var ham selv, der stod som vært, så det var X A/S, der betalte. Der var ikke noget mærkeligt i, at T6 deltog i middagen. Til halvdelen af kundemiddagene var account manageren med. T6 var med til denne middag, fordi han var kundeansvarlig.

T6 har forklaret, at han ikke skænkede det en tanke, at det var en dyr restaurant, han bestilte bord på. Han havde ikke drøftet niveauet af restauranten med T2 eller andre overordnede.

Adspurgt vedrørende sin mailkorrespondance med T3 af 24. oktober 2011 har han forklaret, at forslagene til restauranterne skyldtes, at det var tale om et møde på direktørniveau. Det var T2 selv, der fastsatte det generelle niveau for de restauranter, de spiste på, når han selv var med. Der var ikke nogen speciel grund til at drøfte restaurantvalget med T3, ud over at T3 også vidste meget om restauranter. Det var T2, der bestemte i sidste ende, men hvis T3 tidligere havde haft en dårlig oplevelse på en restaurant, ville de vel vælge en anden. Mødet kunne godt være afholdt på en billigere restaurant, men konceptet fordrede, at det var muligt at tale privat. Man kunne måske godt have fundet et billigere sted, der også levede op til kriterierne, hvis man ledte i hele hovedstadsregionen.

Han havde ikke gjort sig overvejelser om, hvorvidt prisen var for høj i forhold til, at det var en offentlig kunde, de skulle ud at spise med. Han lænede sig op ad sin direktør. Der var ingen grund til at drøfte spørgsmålet med cheferne. Han havde ikke betænkeligheder ved

arrangementet. Det er hans gæt, at der var kutyme for at besøge den slags restauranter, også når kunderne var offentlige. Han vidste godt, at Geranium ikke var en billig restaurant.

Han så det ikke som et problem at drøfte faglige sager, når der var ægtefæller til steder. Drøftelserne foregik på et meget overordnet niveau. Det, der blev drøftet, var kort sagt, om X A/S leverede, hvad de skulle. De talte om mange ting, som var relateret til samhandlen. Både på det praktiske niveau og mere overordnet. Så vidt han husker, var arrangementet helt tilsvarende det på The Paul året forinden. Det var et årsmøde. De samlede op på, hvad der var gået godt, og hvad der var gået skidt i årets løb. T7 havde sikkert nogle ting, han ville tale med T2 om, herunder også om hvad Region ... ønskede sig for det kommende år. T2 havde også ting, han ville drøfte med den øverste ledelse for Region ...s IT-afdeling.

Han spillede ikke en aktiv rolle under mødet. Han ved ikke, om han havde noget, han skulle ”forelægge”, men han talte med både T3 og T7. Det var et rent fagligt arrangement. Når han var sammen med kunderne, var han på arbejde. Han ville hellere have været hjemme.

De havde måske året forinden aftalt, at de skulle have et sådant årsmøde igen i 2011. Det var herefter en af hans opgaver som kundeansvarlig at sørge for, at det blev gennemført. Når X A/Ss ledelse gerne ville mødes med regionen, var det fordi, det var vigtigt, at de på ledelsesniveau vidste, hvad der skete hos de større kunder. Han var glad for, at T2 støttede op og brugte sin tid på at hjælpe ham med hans kunde.

Der var ingen ændring i Region ...s adfærd efter arrangementet. Alt var, som det plejede.

Hans mailkorrespondance med T3 af 14. december 2011 var et eksempel på, at han researchede for en opgave hos Region De var lige så gode som andre i branchen. Spørgsmålet var, om de fik lov til at komme med den rigtige pris. Det fik de så ikke lov til i dette tilfælde.

Forhold 13 og 14

T3 har forklaret, at det ikke – som det fremgår af gengivelsen af hans forklaring i byrettens retsbog, var formålet med mødet, at samarbejdet skulle glide lettere, men at det var formålet med, at ægtefællerne skulle med.

Møderne med T6 blev afholdt hos X A/S, i regionen og på restauranter. Der var ikke nogen særlig grund til, at dette møde skulle finde sted på Søllerød Kro. Det var et arrangement med vinsmagning og muligvis et kort foredrag. De skulle smage 15 vine. Det var ikke 15 hele glas, de skulle drikke.

Det endte med at blive et internt statusmøde. Han og T1 havde et utal af møder sammen. T1 var lige blevet konstitueret som IT-direktør, og det var for at hjælpe ham, at de mødtes. T1 bestred to jobs i regionen på samme tid. Mødet kunne godt have været holdt i regionen eller på andre restauranter.

Det var oprindeligt meningen, at besøget på Søllerød Kro skulle have været et statusmøde med T6. De havde jævnligt statusmøder. Det var ikke ham, der egenrådigt bestemte, at det skulle være den 21. september 2012. Han er ret sikker på, at han havde drøftet datoen med T6 inden. Hvis T6 havde sagt, at han ikke kunne denne dag, havde de fundet en anden dato. De havde altid noget at tale om. Det er derfor ikke underligt, at der kun gik 8 minutter fra, at han modtog invitationen fra ... Wine, til T6 havde bestilt billetterne. Han og T6 afholdt nok et statusmøde kort tid efter den 21. september. De plejede at have en agenda, men den var ikke altid skriftlig. De havde samhandel for ca. 150 mio. kr. om året, så de havde altid udfordringer, der skulle drøftes. Det var logisk, at X A/S skulle betale for T6, hvis han deltog. Det er sikkert, fordi det var et statusmøde, at beløbet skulle konteres på konto 2840.

Han husker det på den måde, at T6 først meldte afbud en uge efter, at billetterne var købt. De brugte så i stedet billetterne til et internt møde, fordi de ikke kunne refunderes. T1 var gået fra at være hans kollega til at blive hans chef. De skulle derfor igennem en arbejdsøvelse, og det var godt at få underbygget det faglige med noget socialt. Formentligt havde han inden mødet sendt T1 en mail med en masse dagsordenspunkter.

Mødet var fagligt. Det havde ikke noget at gøre med, at han gerne ville ud at spise med sin samlever. Det var ikke en gallamiddag. Det var ... Wines terminologi. Det var ikke usædvanligt i regionen, at de holdt møder på gode restauranter.

Både han og T1 har temperament. Også derfor var det godt at have ægtefællerne med. T1 sagde ikke på noget tidspunkt, at det ikke var i orden, at de tog til dette arrangement. De drøftede det ikke på noget tidspunkt.

Virksomheden vine..., som han havde med sin svoger HHH, var ren ”hobby-virksomhed”.

T1 har forklaret, at gengivelsen af hans forklaring i byrettens retsbog om: ”*Tiltalte tror ikke, at han fik sin billet før ved restauranten*” ikke er korrekt. Han ved ikke, om han overhovedet fik sin billet udleveret. Han ved derfor heller ikke, om han har set prisen på 16.000 kr. Hvis han fik billetten udleveret, gjorde han sig ingen tanker om prisen.

Hans kalender var fyldt helt op i den periode. Han havde to jobs på daværende tidspunkt. Skulle han have et møde i arbejdstiden, var der noget andet, der skulle aflyses. Han anså det som helt fint at gå på restaurant for at holde et internt møde. Mødet kunne for så vidt godt være holdt i regionshuset, men formålet med mødet var blandt andet, at han og T3 skulle mødes for at lære hinanden lidt bedre at kende. Derfor var det også godt, at partnerne var med. Man fik mere ud af mødet, når partnerne var med. Det var vigtigt at lære T3 at kende også gennem kendskabet til hans partner. Han havde mødt T3 mange gange tidligere, men det havde været rent fagligt. Han kendte ham ikke ud over det faglige. Der var også en liste af generelle og konkrete ting, som de skulle drøfte.

Han har formentlig været på Søllerød Kro mindst 20 gange siden. Han bor tæt på og kan ikke skelne det ene besøg fra de andre. Han husker i øvrigt ikke, at han nogensinde har set en 9 liters flaske vin. Til en vinsmagning er det ikke unormalt at smage 15 vine. Der har sikkert også været et foredrag med i arrangementet.

Han vurderede på daværende tidspunkt, at det var i orden at gå på Søllerød Kro. Han kendte prisniveauet fra tidligere, men han har aldrig betalt 4.000 kr. for en kuvert. Det har typisk været ca. 1.200 kr. pr. kuvert.

Han regnede med, at der kom en faktura til regionen. Var det ham, der havde bestilt, ville han også have godkendt den. Han regnede med, at det var T3, der godkendte regningen fra Søllerød Kro.

Han har vedstået sin forklaring til politirapport den 25. februar 2016, hvor følgende er anført blandt andet: ”Han foreholdtes at T6 ikke var med til middagen. Det kunne han ikke afvise.”, ”Han går ud fra at X A/S afholdt udgifterne til middagen.” og ”Han foreholdtes, at det var politiets påstand, at det kun havde været sigtede, dennes kone, samt T3 og dennes kone, der havde været tilstede ved middagen. Sigtede husker det ikke, men det var sandsynligt. Han foreholdtes, at der kun var købt 4 billetter/kuverter, og at det således ikke ser ud til at der var flere tilstede. Sigtede fastholdt, at han var blevet inviteret af X A/S, så der må have været en fra X A/S tilstede. Hvis ikke det var T6, så må der have været en anden sælger tilstede. Han ved ikke hvem det kan have været. Han har ikke haft med andre sælgere fra X A/S at gøre. Han går derfor ud fra at T6 var tilstede. Han ved ikke om de var 5 eller 6 tilstede. Sigtede foreholdt, at T6 var i Malaga den dag. Det kan have været en anden fra X A/S, der var der i stedet for T6. Det kan også have været T4, T5 eller T2, som sigtede har været ude at rejse med tidligere”. Han var blevet hentet ind til en afhøring om rejsen til Dubai, hvor han fik at vide, at han var sigtet for bestikkelse. Han oplevede, at der blev lagt fælder ud for ham. Det var også derfor, at han ikke ønskede at underskrive sin forklaring. Hans advokat havde bedt om at få udleveret materialet inden afhøringen, men modtog det først 10 minutter før, at afhøringen begyndte. Han havde i begyndelsen af afhøringen ingen anelse om, hvad sigtelsen gik ud på, bortset fra at det var en sigtelse for bestikkelse. I sit hoved var han overbevist om, at X A/S havde været til stede på Søllerød Kro. Det kan han i dag se ikke var tilfældet. Når det kun var ham og T3, der var til stede, må det have været et internt møde.

Det var helt sikkert hans beslutning som chef, at han og T3 kunne tage på Søllerød Kro med ægtefæller. Det svarede til et teambuilding arrangement. Han husker ikke, om måden, han blev præsenteret for idéen på, var, at T3 sagde, at han havde billetter i overskud. Det kan godt være. Han var i hvert fald ikke involveret i købet af billetterne den 18. juli 2012.

I september 2012 havde han endnu mere at lave end tidligere. Han var meget mere væk fra kontoret.

Det var ikke usædvanligt for medarbejdere i regionen at holde møder på en restaurant. F.eks. var det første, H gjorde, da han blev ansat som direktør, at invitere T3 og ham på MASH. Der

var vist ikke andre med end de tre. Det var nok i januar 2013. Han går ud fra, at det var regionen, der betalte for denne middag.

Han har ikke været på Frederiksminde. Han har været på ledelsesseminar for regionens it-afdeling på Dragsholm Slot.

T6 har forklaret, at han er overbevist om, at han sagde nej til mødet på Søllerød Kro med det samme. Han skulle på en privat rejse, og det må have stået i hans kalender. Han bestilte billetterne til arrangementet på Søllerød Kro efterfølgende. Han mener, at han bestilte billetterne på et tidspunkt, hvor han vidste, at han ikke selv kunne deltage.

Han ved ikke, hvorfor billetterne blev sendt til hans privatadresse. Måske krævede ... Wine, at man indtastede navn, adresse og postnummer, og så har han bare indtastet sin egen adresse. Hvis han i forvejen var kunde hos ... Wine, kan det have været årsagen. Han ved ikke, om han var det. Han ved heller ikke, hvorfor det var hans private hotmail-adresse, han benyttede. Han brugte sine e-mailkonti vilkårligt, så det var sikkert tilfældigt.

Han ved ikke, hvorfor et internt arrangement hos Region ... blev holdt på Søllerød Kro. Han husker ikke, om han tænkte nærmere over det. Han ved ikke, hvorfor der skulle ægtefæller med. Når T3 købte noget, så blandede han sig ikke i, hvad der blev bestilt. Han undrede sig ikke over, at det var billetter til en gallamiddag, og tænkte ikke over, om det var velegnede rammer til et fagligt arrangement. Han spekulerede heller ikke over, hvorfor der alligevel skulle bestilles fire billetter, når han ikke selv kunne deltage. For ham var det en lukket sag. Han koncentrerede sig om sit job. På et eller andet tidspunkt fik han at vide, at det var T1, der skulle med. Han håndterede det bare som en bestilling. Han stillede heller ikke spørgsmålstejn ved fagligheden. Det var T3s beslutning.

Han tænkte ikke over, at grunden til, at han skulle bestille billetterne, kunne være, at der så ikke blev udstedt en faktura til regionen. Det var T3s beslutning, hvad pengene på konto 2840 skulle bruges til. Det var en fejl, at X A/S kom til at betale. X A/S ville ikke have betalt for et internt møde i Region Det var konto 2840, der skulle debiteres. Han ved ikke, hvorfor købet af billetter skulle ske via X A/S. Hans bedste gæt er, at han blot udførte et stykke arbejde for T3.

Det var T3, som havde bedt ham købe billetterne over konto 2840. Han ved ikke, hvorfor der ikke bare skulle sendes en faktura til Region ..., men når det var hans navn og adresse, der blev anvendt, ville han vel ikke kunne bede om, at regningen blev sendt til Region

Adspurgt vedrørende sin mailkorrespondance af 6. august 2012 med T4 forklarede han, at korrespondancen relaterer sig til godkendelsen af afregningen. Det var måske først på dette tidspunkt, at han fik godkendt betalingen fra sin chef. Han husker ikke, om han tidligere havde fået en sådan godkendelse. På rejser til udlandet havde han altid en forhåndsgodkendelse.

Forhold 15 og 16

T3 har forklaret, at det ikke er rigtigt, når det i byrettens gengivelse af hans forklaring er anført, at det var, da han kom hjem, han hørte, at beløbet blev debiteret konto 2840. Det hørte han først om i byretten. Han forventede, at regionen ville få en samlet faktura på 101.000 kr. for ham og T7. Han og T7 havde to arbejdssteder: Et i Ringsted og et i Sorø. I Ringsted delte han og T7 kontor. T1 havde de fleste af sine opgaver i Sorø og nåede aldrig at rykke ind på kontoret i Ringsted.

T7 var med inde over planlægningen af turen til Dubai i starten, så der var ikke behov for en formel godkendelse af denne tur. T7 ville have sagt fra, hvis han ikke ville tillade turen. T7 ville se programmet, inden han tog stilling til turen.

Når han i sin e-mail af 1. august 2012 til T5 og T2 skrev følgende: ”*Jeg har forsøgt at lokke T7 flere gange, men efter at han skal til Politiet, så tør han slet ikke, så det er no go for T7*”, var det nok fordi, at turen havde fokus på ’health care’. Det relaterede sig jo ikke til T7s nye opgaver ved politiet.

På tidspunktet for mailkorrespondancen af 23. februar – 5. marts 2012 med T5 drøftede de allerede et fagligt program. Han rykkede flere gange for at få et fagligt program. Det var vigtigt for ham, og han gjorde alt, hvad han kunne, for at få mere faglighed ind i turen. Hans indtryk var, at der blev gjort store bestræbelser på at få det faglige program på plads, og han var på intet tidspunkt i tvivl om, at der nok skulle komme styr på det faglige. Der var også

andre ture, hvor der skete ændringer i et program, som X A/S havde udarbejdet. Han havde aldrig været ude for, at det faglige program ikke var på plads, når de tog afsted, og helt faldt bort. Han var ganske sikker på, at HP og Apple ville bistå, hvis X A/S bad om det, for X A/S var en stor spiller på markedet, der omsatte for 20 mia. kr. om året.

Han pressede på for at få et fagligt program. Han blev forsikret om, at der var aftaler om faglige programpunkter, og han havde ikke grund til at tro, at det ikke var sandt, hvad han fik at vide. Han har sikkert foreslået et besøg hos Cisco, men husker det dog ikke nærmere. X A/S vidste godt, hvad han var interesseret i hos Cisco, nemlig netværk, som dengang var Ciscos eneste produkt.

Vedrørende sin mailkorrespondance af 13. juli 2012 med JJJ havde han ikke kendskab til, hvem der var tovholder på det faglige program. Han har i retten fundet ud af, at det var KK, men det vidste han ikke dengang. Han talte kun med T2 eller T5 om det faglige indhold på turen.

Det var T5, som havde styr på programmet på tidspunktet for mailkorrespondancen af 12. november 2012 med JJJ. JJJ var ude af loopet, hvad han godt vidste, så han tillagde ikke hendes mails nogen vægt. Han talte ikke med JJJ om baggrunden for, at hun skulle stoppe i X A/S. Han har under sagen fået at vide, at hun var blevet sagt op.

T5 og T2 havde på intet tidspunkt sagt, at der ikke ville komme andre faglige punkter på programmet i stedet for dem, der var faldet bort. Han er enig i, at det væsentligste punkt på programmet var Samsungs Health Care. De var allerede i februar 2012 begyndt at planlægge at besøge hos Samsung Health Care.

I forbindelse med sin e-mail af 12. november 2012 kl. 11.30 til T5 og T2 drøftede han vistnok med T2, om de skulle aflyse turen, herunder hvad det ville koste. Han drøftede det ikke med T1. Han talte sikkert med T1 om, at der var problemer med det faglige program, men han husker ikke, hvad han sagde. Turen blev ikke aflyst, for da han sad i flyet, troede han stadigvæk, at der var et program. Det faldt ham slet ikke ind, at der ikke var et fagligt program for turen. Han vidste ikke, hvorfor T5 og T2 ikke svarede ham hurtigere. Han fik fornemmelsen af, at de var travlt beskæftiget af noget andet, men han vidste det ikke. Han

tror, at han fik udleveret programmet i lufthavnen, og at både Samsung Electronic og Cisco stod på programmet på dette tidspunkt. Apple og HP var vist også stadigvæk på. Han havde forinden fået at vide, at besøget på Samsung Medical Center var aflyst. Han regnede med, at resten af programmet blev gennemført.

Der blev lavet en del om i programmet. Det endte også med, at punktet fredag den 23. november 2012 kl. 9.30 – 13.00, Consumerization, blev ændret. Det var ikke Gartner Research, men T2 der endte med at orientere herom. Besøget hos Cisco blev flyttet til om søndagen. Programpunkterne med Samsung Electronic, HP og Apple blev aflyst.

Det er rigtigt, som forklaret af T5 i henhold til byrettens retsbog, hvoraf fremgår blandt andet: ”Cisco-arrangementet var aftalt, før de tog afsted. Den telepresence demo, som de så hos Cisco, havde man ikke mulighed for at se i Danmark på daværende tidspunkt. Der var tale om et meget specielt set up, som giver indtryk af, at deltagerne sidder i samme lokale. Der blev ringet op til forskellige lokationer i verden for at demonstrere det. Cisco kunne også vise en containerløsning til brug for behandling af patienter remote. Endvidere fortalte repræsentanterne for Cisco om, hvordan de mødte sundhedssystemet i Dubai. Man har sikkert også kunnet se telepresence-systemer i andre store lande som f.eks. Tyskland og England, men man kunne ikke se det i Danmark”, at man også kunne se telepresence-systemet i Tyskland og England, men det var ikke indført i Danmark, så der kunne de ikke se det.

Adspurgt hvorfor hotellerne blev forudbetalt, uden at betalingen kunne refunderes ved afbestilling, har han forklaret, at det ikke var ham, der bookedede. Prisen ville blive højere, hvis hotellet skulle kunne afbestilles. Han fokuserede ikke på, at det ikke kunne afbestilles. Han foreslog i øvrigt også, at de kunne leje et hus i stedet for. Det ville koste under 30.000 kr. for en uge. Det prisniveau, de endte ud med, var sædvanligt prisniveau i Dubai. Der var væsentlig dyrere hoteller i Dubai. For så vidt angår de restauranter, som han korresponderede med JJJ om, var det bare almindelige grillrestauranter. Der var ikke noget specielt ved dem.

Han undrede sig ikke over, at han ikke blev præsenteret for en pris, inden turen startede. Det var ikke usædvanligt. Han havde en klar forventning om, hvad sådan en rejse skulle koste.

Han er ret sikker på, at T5 sagde, at turen skulle koste Region ... 101.000 kr. Det var nok kun T5 og T6, der kendte til beløbets størrelse. Han bad om at få sendt en faktura på dette beløb. Han har ingen anelse om, hvorvidt han fik fakturaen. Det siger ham ikke noget, at regionen skulle have været faktureret et beløb på 2 x 15.000 kr.

Når det var hensigtsmæssigt at få en faktura på udgifterne på turen i stedet for at debitere beløbet over konto 2840, skyldes det, at turen kunne dækkes af budgetterne til sygehusformen. Turen til Dubai var meget relevant for denne reform og kunne ifølge de interne retningslinjer i regionen dækkes af disse budgetter.

Det var meningen, at der skulle sendes en samlet faktura. Han ved ikke, om regionen modtog en sådan faktura. Hans kone var meget syg på det tidspunkt, og han havde nok ikke fokus på, hvis der manglede en faktura. Regningen ville i øvrigt heller ikke komme til ham, men til T1.

Han hæftede sig ikke ved, at der på programmet stod, at det var X A/S, som inviterede. Han forventede alligevel, at regionen skulle betale sin andel, og programmet er nok formuleret i almindeligt marketingssprog.

Fagligt set var turen en succes. At Apple, HP og Samsung Electronic ikke blev til noget, og at besøget hos Cisco blev kortere, gjorde ikke, at de ikke fik noget ud af turen. De fik løst en masse problemer. De arbejdede fra morgen til aften. De var ikke på en eneste turisting på turen. De implementerede efterfølgende nogle af de ting, som de hørte om på turen. 100.000 kr. var set i det lys ikke urimeligt. Han klagede heller ikke efterfølgende over, at der var dele af turen, der måtte aflyses.

Brunchen i Al Qasr programmet fredag den 23. november 2012 sluttede nok først kl. 16.00.

T1 har adspurgt om T3s mail af 12. november 2012 til T5 og T2 forklaret, at han nok ikke reagerede på den. Han tror ikke, at han og T3 har talt om den. Han tænkte sikkert bare, at mailen alene drejede sig om at få et nyt punkt på programmet i stedet for det aflyste besøg på sygehuset. Han tænkte nok også, at turen ville have indhold nok selv uden dette ene punkt. Det vigtigste for ham var fortsat at se IT-systemet på sygehuset. Han havde ikke behov for at tale med læger, navnlig ikke når de ikke selv var ledsaget af lægefagligt personale.

Han var ikke med i planlægningen af rejsen, og han havde ikke meget fokus på den. Han har aldrig planlagt en tjenesterejse. Han gjorde ikke mere for at sikre sig, at det faglige var på plads. Han havde tillid til, at dem, der planlagde turen, gjorde deres arbejde. Han ved ikke, om han efter den 14. november fik at vide, hvad T3s opfølgning førte med sig.

Det, der var mest relevant for ham på rejsen, var indføringen i Samsungs system "Dr. Smart". Det var derfor, at han tog til Dubai. Så længe dette it-system var på programmet, var det rigtigt at tage derned. Programmet var fastlagt et år forinden. Han havde allerede set systemet i Barcelona, men skulle nu have en indføring i detaljer. Han ville finde ud af, hvad der skulle til for at implementere det i Danmark. Det var nødvendigt at tage til Dubai eller Thailand for at se systemet i brug. Det fandtes ikke i Danmark eller andre europæiske lande. Han ved ikke, om det var nødvendigt, at sessionen med Cisco blev holdt i Dubai, men Cisco var langt fremme i Dubai, og det, som de skulle se, fandtes i hvert fald ikke i Danmark. Det var derfor hensigtsmæssigt at udnytte, at de var i Dubai.

Han var ikke med ved T3s besøg på hospitalet. T3 fortalte ham, så vidt han husker, heller ikke om det.

De så slet ikke "Dr. Smart" i Dubai. Turen var ikke en succes, da arrangementerne blev aflyst. Han drøftede ikke dette nærmere med T3, men han var helt sikkert meget sur over turens manglende faglige indhold, og det var T3 også. Men sket var sket, og der var jo ikke noget at gøre ved det. Han tænkte aldrig på, at det var nogens skyld, at programpunkter faldt bort. Han overvejede ikke, om det var rimeligt, at regionen skulle betale. De fremsatte ingen indsigelser over for, at regionen skulle betale den fulde pris for egne udgifter på turen. Han ved ikke, om regionen modtog en faktura fra X A/S. Hvis der kom en faktura, ville den være sendt til enten ham selv eller T3.

Han og T3 boede på enkeltværelser. T2 og T5 boede vistnok på dobbeltværelse.

Han har vedrørende T3s mail af 20. november 2012 til ham selv, hvori T3 på forhånd fremsendte ham et udkast til referat af besøget hos Samsung, også i andre tilfælde har oplevet,

at man skriver referat på forhånd og efterfølgende tilretter det, hvis der er behov herfor. Den praksis var i hvert fald var meget udbredt ved....

Han er overbevist om, at han ikke så T3s mail af 24. september 2012 til ham selv, hvori T3 skriver følgende: ”*Det ser ud til at blive en fed tur, gud ved hvor mange af dagene er rigtige...*”. Han kan have modtaget den, men ikke læst den. Det gik stærkt i den periode.

Han tænkte ikke over, om det i relation til programmet for turen var et problem, at der var en dag til fri disposition.

Vedrørende sin kalender for den 22. – 28. november 2012 kan det godt være, at emnet ”studietur” var låst, så det ikke var alle, der kunne åbne det. Hans sekretær ville stadig kunne se, hvad der stod i kalenderen.

E-mail af 23. november 2012 fra KKK fra Software Innovation til ham selv angik et projekt, som de i forvejen var i gang med, og som involverede Cisco. De havde meget fokus på Cisco og Ciscos teknologier i den tid.

I relation til e-mail af 26. november 2012 fra økonomidirektør OO til ham selv, hvori OO skriver følgende: ”*Hey – du er i live 😊 Troede T3 kørte dig for hårdt 😊*”, vidste OO godt, at han var i Dubai. Det var en kæk bemærkning fra OO. Han har helt sikkert talt med OO om turen, inden de tog afsted.

Mens han var i Dubai, besvarede han ca. 100 mails. I gennemsnit brugte han måske 5 minutter pr. mail. Nogle mails tog sikkert mere end 20 minutter at besvare.

Når han tog med, selvom han skulle stoppe i regionen, var det fordi, han ikke havde fået stillingen ved ... endnu. Han havde sin sidste jobsamtale med ...telefonisk, mens han opholdt sig i Dubai.

Han havde ikke kendskab til puljerne i X A/S. Når han har forklaret om puljer, har han tænkt på sine egne puljer i regionen. Han havde en række interne puljer, hvor der var afsat penge, som han kunne bruge til nærmere specificerede formål, herunder f.eks. rejser eller konsu-

lenter. Han ved ikke, hvilken eller hvilke af disse puljer fakturaen skulle være konteret på. Den kunne godt være splittet op mellem flere puljer.

T5 har vedstået sin forklaring for byretten med den bemærkning, at Samsung Medical Center og Samsung Electronic er to separate foretagender, så det er ikke korrekt, når der i retsbogen for byretten alene henvises "Samsung". Der var oprindeligt planlagt arrangementer hos både Samsung Medical Center og Samsung Electronic. I første omgang var det rundturen på Samsung Medical Center, der var aflyst. Det var først, da de kom til Dubai, at han fandt ud af, at besøget hos Samsung Electronics også blev aflyst.

Det var aftalen, at X A/S skulle betale sin del af rejsen, og at Region ... skulle betale den del, der relaterede sig til regionens medarbejdere. JJJ var kommet med 12 forslag til hotel. De tre var i den dyre ende, og de ni var i den billige ende. De sendte forslagene til T3, som valgte et af de hoteller, der var på listen. Det var op til regionens medarbejdere selv at bestemme, hvor de ville bo. Det hotel, de valgte, var i den dyre ende, men ikke usædvanlig dyrt. Hotellet blev imidlertid 20.000 kr. dyrere, fordi JJJ var for lang tid om at booke hotellet. X A/S fandt, at det var mest hensigtsmæssigt at bo på samme hotel som regionens medarbejdere, og de indlogerede sig derfor samme sted. Det er rigtigt, at han delte hotelværelse med T2.

Det er ikke rigtigt, som forklaret af JJJ i byretten: *"Et hotel, som man normalt ville bruge, ville koste 1.000-1.500 kr. pr. nat i Dubai. T5 havde godkendt forslagene til hotel, inden vidnet præsenterede dem for T3. T2 var, så vidt vidnet husker, ikke inde over valget af hotel"*, at deres hotel var dyrere end de hoteller, de plejede at bo på. Det var ikke X A/S, der besluttede, hvor medarbejderne fra Region ... skulle bo, men det var selvfølgelig smart, at de kunne bo det samme sted. Han godkendte aldrig det hotel, de kom til at bo på. Det var "den forkerte ...", der modtog mailen herom. Det gjorde imidlertid ikke noget, for han havde jo oprindeligt accepteret den liste på 12 hoteller, som JJJ havde sendt til T3.

Han og T2 valgte at flyve på businessclass. Han spurgte regionen, om de skulle sidde ordentligt, og det skulle de. Det, gik han ud fra, indebar at sidde på businessclass. Emirates havde på det tidspunkt en kampagnepris. De fik vistnok to billetter for en billets pris.

Det var ikke som forklaret af JJJ i byretten, hvoraf fremgår følgende: *”Det var ikke normalt i X A/S at rejse på businessclass. Vidnet mener, at det var fordi, det var en speciel tur med Region ..., at der skulle flyves business”*, unormalt at flyve på businessclass. Det havde de også gjort i 2010, da X A/S var med Region ... og Lego i New York. Det havde intet at gøre med, at det var en tur med Region ..., at de fløj på businessclass.

Det forekom således, at landecheferne på længere ture fløj på businessclass, når man fløj for X A/S, navnlig til USA's vestkyst. Hvis man ikke fløj på businessclass, kunne man ikke klare sig til møderne, når man kom derover. Han var f.eks. i San Fransisco den 12. – 15. november 2012, hvor han også fløj på businessclass. Når de valgte at tage på businessclass til Dubai, var det således naturligt for ham. Det var ikke noget, han påtvang Region

Adspurgt vedrørende O JJJs forklaring for byretten, hvoraf fremgår følgende: *”Der var blandt andet noget brunch om fredagen, som var rimelig dyrt - omkring 1.000-1.500 kr. pr. mand. Der var også en fiskerestaurant, der lå i den dyre ende. Der var tale om restauranter med 4 eller 5 stjerner eller Michelin-restauranter. Vidnet kunne se prisniveauet på spisestederne, da hun bestilte plads. Spisestederne blev valgt i et samarbejde mellem T3 og T5”*, har han forklaret, at han ikke tidligere havde været i Dubai. Han tror ikke, at han var inde over restaurantvalget og husker ikke at have godkendt restauranterne. Restauranterne var i *”den pæne ende”*, men det var steakhouses. Dubai er et dyrt område.

Adspurgt vedrørende O JJJs mail af 12. november 2012 til ham selv og T2, hvori hun skrev blandt andet: *”Hej begge. Jeg har skrevet sammen med T3 her til morgen, og han vil gerne at de har noget relevant info med hjem fra turen. jeg skriver til LL fra Samsung og beder om beskrivelse af deres hospitalsløsning samt brochurer”*, har han forklaret, at han og T2 havde talt om det faglige program. T2 lovede at få sat noget i gang. Han tror, at han også selv talte med T3 den 13. eller 14. november 2012. De vidste godt, hvad det var, regionen ville se. Det var deres opgave at vide, hvad kunderne gerne ville have og de ville nødtigt skuffe Region Platformen for turen var American Hospital, der er sponsoreret af Samsung. Resten af turen, herunder blandt andet besøgene hos HP og Microsoft, var andre områder, hvor de kunne finde inspiration. Også Cisco var meget relevant pga. deres speciale i videokonferencer og *”fjernlæger”*.

Det var enten i Dubai eller i Sydkorea, at de kunne besøge Samsung Medical Center, og det var derfor, at de oprindeligt valgte Dubai. Når de også arrangerede aftaler med Cisco, Apple og HP mv., så var det, fordi disse selskaber også var repræsenteret i Dubai. Det var hensigtsmæssigt at udnytte, at de var samlet i Dubai, også selv om man måske kunne opleve både Cisco, Apple og HP andre steder.

Han tror, foreholdt T2' forklaring for byretten, hvorefter fremgår følgende: *"Man har sikkert også kunnet se telepresence-systemer i andre store lande som f.eks. Tyskland og England, men man kunne ikke se det i Danmark"*, at det kun var i Dubai eller Sydkorea, at man kunne blive præsenteret for telepresence eller fjernlæger, men han er ikke sikker.

På tidspunktet for sin mail af 13. november 2012 til T3 og T2, hvori han skriver blandt andet: *"Hej T3. Der kommer naturligvis en rigtig fin rapport. Lidt ærgerligt med Samsung - vi prøvede alt. Det er desværre ikke et hospital som ejes af Samsung. Samsung er teknologi sponsor. Hele ledelsen på hospitalet er bortrejst, så de ville ikke lukke os ind grundet det"*, troede han stadig, at besøget hos Samsung Electronic var på programmet, og at det kun var besøget på Samsung Medical Center, der var aflyst. Det var først, da de kom til Dubai, at han fik besked om, at besøget hos Samsung Electronic også var aflyst. Han beklagede rigtig meget over for regionen.

Han ved ikke, hvorfor JJJ skrev, som hun gjorde, i sin mail af 13. november 2012 til T2, hvorefter fremgår følgende: *"Jo, de havde sat et fint program op i deres lab hvor de kunne vise deres hospitalsløsning, men for 14 dage siden aflyst de det pludselig, og LL fra Samsung prøvede virkelig at få dem overtalt, han prøvede at to omgange, men det ville de ikke. Jeg informerede T5 om det og han bad mig spørge LL om de kunne tilbyde noget andet, det kunne de, men det ville være noget turistbesøg uden noget fagligt, og det mente T5 så var ligegyldigt. Det er det eneste der har været arrangeret. Jeg har i går skrevet til GGG, om han kan sende mig beskrivelser og brochurer af deres lab i Dubai"*. Det var KK, der arrangerede turen.

Det vedhæftede program for Dubai-turen til KK e-mail af 3. september 2012 til ham selv og O JJJ, var på ingen måde proforma. Havde det været tilfældet, havde der også været et hav af mails om planlægning af f.eks. ørkensafari eller andre turistting, som de skulle prøve dernede.

Det var en fejl fra KK side, at dele af programmet faldt bort. Han ved ikke, hvorfor denne fejlede. KK plejede at være meget dygtig. Det kan være, at han ikke var præcis i sin kommunikation med KK. Det var en meget travl periode, hvor X A/S stod over for at blive solgt. De var i gang med en due diligence, og det var det, han brugte sine ressourcer på.

Han husker ikke, om det var ham, der besluttede, at Region ... skulle betale 101.000 kr. Det kan godt være tilfældet. Det var "helt efter bogen", at der blev sendt en faktura til Region ..., uanset at turen ikke fik det indhold, som havde været planen. Aftalen var fra begyndelsen, at omkostningerne skulle deles. Det er rigtigt, at de dummede sig med arrangementet, og om det var rimeligt, at Region ... alligevel kom til at betale for turen, ved han ikke. Det var ikke noget, de efterfølgende talte om, så han fik ikke anledning til at forholde sig til det.

Han hverken modtog eller læste T6s mail af 12. december 2012 til ham selv, hvori denne skriver følgende: *"Hej T5. Så er den i orden 2 x 15000 på officiel faktura og ca. 100.000 på pulje skulle hilse. Jeg har fat i regnskab om hvordan det bogføres, så skulle være i vinkel. Da han fratradte sin stilling i X A/S, fik han sin pc med sig. Da Y A/S blev stiftet, blev hans X A/S-mail konverteret over til hans Y A/S-mail. Mailen fra den 12. december 2012 lå ikke i hans postkasse med slettet post, hvor der ellers lå 22.000 mails. Han har aldrig modtaget mailen. Han ved ikke, hvorfor T6 skrev til ham, som han gjorde. Han havde bedt T6 om at stå for faktureringen.*

Det var ikke ham, der bad om, at udgifterne skulle konteres over konto 2840. Det var i sidste ende den norske økonomidirektør, der godkendte hans rejseafregning. Når der ikke står en godkender anført på rejseafregningen, skyldes det, at afdelingen i Norge ikke havde adgang til det danske system. Den norske økonomidirektør godkendte via mail. X A/S betalte for X A/Ss medarbejderes udgifter, og regionen betalte for regionens medarbejderes udgifter. Det ville ikke være rimeligt, hvis regionen skulle betale for X A/Ss tur.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: *"Når JJJ havde undersøgt det, måtte de se, hvad "dyrt" betød"*, har han forklaret, at de måtte se på priserne, når JJJ var færdig med at researche på hotellerne. De havde en maksimal beløbsgrænse på deres rejser, herunder f.eks. på Gartner-turene til Cannes. Det var den samme standard, de sigtede efter på denne tur.

JJJ var direktionssekretær for både ham og T2 og et par andre. Hendes normale arbejdsopgaver var ikke at arrangere kundeture. Det var mere ad hoc, når hun gjorde det. JJJ kan godt have hjulpet med andre ture til Dubai for andre direktører. Det var nok O JJJ, der bookede hans flybilletter til San Fransisco.

Han ønskede et tungt fagligt program for turen. Hvis det havde været en tur som Dubai 2014, så havde der ikke været grund til at efterlyse et tungere program. Det hele var fagligt, og derfor havde det heller ingen interesse, da LL spurgte, om han skulle hjælpe dem med turistarrangementer. De brugte megen tid sammen med Region ..., mens de var i Dubai, og drøftede IT fra morgen til aften. Der var ingen sociale arrangementer.

Det var naturligt, at sektormanager LL fra Samsung Electronic, således som det fremgår af programmet, som repræsentant for leverandøren kom med på turen. Det ville desuden være hensigtsmæssigt, hvis der i regionen skulle ske en forankring af de ting, de så i Dubai.

T5 har efter afslutningen af bevisførelsen supplerende forklaret, at aldrig havde været i Dubai inden turen i 2012. Han har heller aldrig fået arrangeret en sådan tur, som efterfølgende er blevet aflyst. Han kendte sikkert ikke Palmen i Dubai på daværende tidspunkt.

Det er ikke rigtigt som forklaret af JJJ, at de talte om restauranterne som Michelin-restauranter. Han gav hende ikke en liste over restauranter i Dubai. Han har ingen anelse om, hvad det skulle være for en liste. Det er heller ikke rigtig, at han skrev en liste til hende vedrørende valg af hotel i Dubai. JJJ udarbejdede en liste på 12 hoteller, som han godkendte. Det er heller ikke rigtigt, at han aldrig fløj på businessclass, da han var i X A/S.

Mødet omtalte i mailkorrespondancen med JJJ af 30. oktober 2012 om flyvning på businessclass var et møde med HP's administrerende direktør i San Fransisco.

Mailkorrespondancen var ikke atypisk for dem. Han fløj på businessclass 3-4 gange om året.

KK var i kontakt med Samsung i Dubai. Det fremgår af KK forklaring til politirapport. Det var en meget stor overraskelse for ham, at JJJ i landsretten forklarede, at det var besøgene på både Samsung Health Care og Samsung Electronic, der var aflyst, inden de tog til Dubai.

Han og JJJ havde ikke et dårligt forhold til hinanden, mens de arbejdede sammen. Hun var pligtopfyldende, men lavede for mange fejl. Hun blev sur, da hun blev afskediget, men han vidste ikke, at hun var blevet så sur, at hun ville forklare, som hun gjorde i retten.

Hans mailadresse i X A/S blev først migreret i 2012, fordi han ikke havde afleveret sin pc på et tidligere tidspunkt. Han havde en ".dk"-mail, men var ansat i Norge og havde et kontor dér. Det er rigtigt, at Danmark blev migreret i 2010.

T2 har vedstået sin forklaring for byretten og forklaret supplerende, at han ikke selv var involveret i at arrangere besøget hos Samsung. Han tror, at JJJ og KK var inde over det.

På tidspunktet for JJJ og T3s mailkorrespondance af 15. og 16. november 2012, hvori T3 anfører følgende: *"Hej Rikke. Kan du ikke skaffe os noget materiale omkring Samsung's sundheds løsning i Dubai. Vi er nødt til at have/finde noget, da hele turen er bygget op omkring dette Den 26. nov. er T7 og jeg booket om eftermiddagen..."*, troede han fortsat, at Samsung Electronic var på programmet, og at det, der var aflyst, var besøget på Samsung Medical Center. Det var først, da han var i Dubai, at han fandt ud af, at det ikke blev til noget. Det er rigtigt, at besøget på Samsung Medical Center var det, som turen var bygget op om. Han ved ikke, hvilken betydning besøget hos Samsung Electronic havde for Region

Adspurgt vedrørende T3s mail af 12. november 2012 til ham selv og T5, hvori T3 anfører følgende: *"Hej. Vi er nødt til at finde et eller andet vi skal se i Dubai som er officielt ... Kan forstå på O at Samsung har droppet os, men kan vi ikke lave en aftale med et eller andet Det er nogle helt fantastiske spisesteder som O har valgt, så det ville være en kastestrofe Husk at vi ikke må have cowboy bukser på de steder hvor vi skal spise .. . Vi kan heller ikke få spiritus andre steder end på de store hoteller"*, hvortil han i en mail af 13. november 2012 svarer følgende: *"Jeg har gang i Apple, MS, Cisco og HP , så mon ikke at det lykkes med noget interessant"*, har han forklaret, at han alene udtalte sig om, hvad han selv havde sat i gang. Han blandede sig ikke i arrangementet med Samsung, som han troede fortsat var på programmet. Han koncentrerede sig kun om at få aftaler i stand med Apple, HP, Microsoft og Cisco.

Adspurgt vedrørende JJJ mail af 13. november 2012 til ham selv, hvori JJJ anfører følgende: ”Jo, de havde sat et fint program op i deres lab hvor de kunne vise deres hospitalsløsning, men for 14 dage siden aflyst de det pludselig, og LL fra Samsung prøvede virkelig at få dem overtalt, han prøvede at to omgange, men det ville de ikke. Jeg informerede T5 om det og han bad mig spørge LL om de kunne tilbyde noget andet, det kunne de, men det ville være noget turistbesøg uden noget fagligt, og det mente T5 så var ligegyldigt. Det er det eneste der har været arrangeret. Jeg har i går skrevet til LL, om han kan sende mig beskrivelser og brochurer af deres lab i Dubai”, har han forklaret, at han også talte med T5, som mente at have en garanti for, at LL nok skulle ”fikse” problemet. Det var en faglig tur.

Han vidste godt, hvad regionen ville have gavn af at se og høre i Dubai. Han tog udgangspunkt i de teknologipartnere, som allerede fremgik af programmet. Den store udfordring på det tidspunkt var consumerization. Alle de initiativer, som var i programmet, var relevante. Det var en oplagt mulighed for T1 at komme ind i området, og det var dybt pinligt for X A/S, at programmet ikke var på plads. Første gang, han nogensinde talte med T1, var i lufthavnen. Der har han sikkert fortalt T1 og T3, hvilke punkter der var røget ud af programmet. Det ville i hvert fald ligne ham meget dårligt ikke at fortælle, hvad status var.

Han er i tvivl om, i hvor høj grad de overvejede at droppe hele turen, men det er rigtigt, at han spurgte ind til, hvilke muligheder der var for at få annulleret turen. Han forstod, at de ikke kunne få refunderet 105.000 kr. Det var et meget højt beløb for ingenting.

Hans arbejdsmæssige situation forud for Dubai-turen var, at han den 1. januar 2012 var gået fra at være lendedirektør til at være koncerndirektør. Samtidig var der bestræbelser på at sælge X A/S Det var en meget tidskrævende opgave. Den 17. oktober 2012 var første gang, det blev gjort officielt, at der var salgsplaner for X A/S. De havde arbejdet med det siden februar måned. Selskabet skulle koste 7 mia. kr. Det viste sig i januar 2013, at X A/S ikke kunne sælges i sin helhed, men de arbejdede fortsat på salget i november 2012. Han havde derfor ikke meget tid til planlægning af turen til Dubai.

Han er sikker på, at han med interesse læste den artikel, som er nævnt i T3s mail af 18. februar 2011, hvormed denne fremsendte et link til en artikel med overskriften: ”Samsung

Medical Center opens in Dubai Healthcare City". Det var hans indtryk, at det var fagligt relevant at besøge Samsung Medical Center. Han havde ikke tidligere været i Dubai.

Han tror ikke, at han modtog T3s mail af 20. februar 2012 til T5, hvoraf følgende fremgår: *"Hej T5. Nu skal vi smede en tur til Dubai sammen ... Gerne i september/oktober/november eller starten af december. Det er vigtigt at vi er i Dubai en fredag og max 5/6 dage i alt og at vi kommer ud og se noget ... Noget vi kan tage billeder af og at vi har en historie med hjem* . ☺ *Jeg tænker et hospital hvor vi kan se hvordan det fungerer og et stort hotel hvor vi kan se hvordan de afregne f. eks. el, vand, trådløst net m. v. Jeg har gang i en omkring at komme på besøg på et "stort" sted. Håber at du kender nogen eller kender nogen som kender nogen ...* ☺". T5 spurgte ham efterfølgende om, hvilke tidspunkter der passede ham.

Han modtog T3s mail af 20. februar 2012 til T5, hvoraf følgende fremgår: *"Hej. Forslag til datoer å€ : . Fra T7 10-16/10, 22-28/11 er ok, 6-11/12 er også okay, men tæt på på årsafslutning"* eller fik den refereret af T5.

Han modtog ikke T3s mail af 22. marts 2012 til JJJ og disses mailkorrespondance af 29. maj 2012 vedrørende valg af hotel i Dubai. Han var ikke involveret i valg af hotel eller fly. Måske drøftede han og T5 spørgsmålet om valg af hotel, men det husker han ikke. Hotelprisen steg efterfølgende, fordi JJJ ikke bestilte før 9 uger efter, at det var aftalt.

Han modtog heller ikke mailkorrespondancen af 5. – 6. juli 2012 mellem T5 og JJJ, hvori T5 skrev til JJJ følgende: *"... der skal være et tungere program – få evt. KK til at hjælpe dig.* Havde han set programmet, havde han også ment, at det var for tyndt. Det er rigtigt, at KK, som var marketingdirektør i X A/S, fik overladt opgaven med at planlægge turen. Han havde tidligere haft tilsvarende opgaver. Han modtog aldrig KK første programudkast, der blev udsendt den 12. juli 2012. Første gang han så programmet, var da han fik det tilsendt af JJJden 24. september 2012. Han fandt, at programmet så godt ud. Hvis programmet var endt ud, som det så på dette tidspunkt, havde der været et tilstrækkeligt fagligt niveau.

Han blev ikke informeret om aflysningen på tidspunktet for LLs mail af 23. oktober 2012 til JJJ, hvori LL skriver blandt andet: *"Har lige fået en underlig mail fra Hospitalet som*

desværre aflyser rundturen. Jeg har bedt om en forklaring, men vil gerne informere ASAP så I/Vi kan lave andre planer”.

JJJ blev afskediget i oktober og havde sidste arbejdsdag den 21. november 2012. Det var ham selv og T5, som opsagde hende. Hun lavede for mange fejl. Det var en konfliktfyldt opsigelse, da hun blev meget ked af opsigelsen.

Adspurgt vedrørende mailkorrespondancen mellem T3 og JJJ den 12. november 2012 vedrørende restaurantbesøg mv. og materiale vedrørende Samsung, har han forklaret, at han først lidt senere blev orienteret om, at der var problemer med rejsens indhold. Herefter bad han JJJ om at undersøge, hvor meget det ville koste at aflyse turen. Forud herfor anede han ikke, at de relevante programpunkter var aflyst. Han fik at vide, at det ville koste 105.000 kr. at aflyse turen. Det forekom helt vanvittigt, at der ikke var en afbestillingsmulighed.

Fra dette tidspunkt begyndte han at sætte alt ind på at få indlagt tilstrækkelig faglighed i programmet. Både han og T5 havde dårlig samvittighed over, at de ikke havde fået programmet til at lykkes. De gjorde alt, hvad de kunne. Der var imidlertid flere ting, der gik galt, herunder at man holder weekend fra fredag til lørdag. Han overvejede slet ikke turistmæssige indslag. Det endte som bekendt med, at de tog til Dubai alligevel. Han vil tro, at de hver dag brugte mindst otte timer på arbejdsrelaterede ting. Alle programpunkter havde et fagligt indhold. Besøget hos Cisco, hvor de oplevede telepresence, og som de havde booket hjemmefra, stod således ikke alene. De drøftede mange forskellige faglige ting, herunder de problemer med HP, som havde præget 2012. De drøftede ikke indgåelse af nye kontrakter eller udbud, for det var ikke en salgstur.

For så vidt angår afregningen for turen, var det hans opfattelse, at regionen og X A/S skulle betale hver deres udgifter. Det var også sådan, de havde gjort tidligere i forbindelse med en fællestur til New York i 2010. Han blev ikke involveret i, hvordan udgifterne til rejsen blev afregnet. Det var ikke ham, der bad T6 om at overføre penge fra konto 2840. Han var hverken før eller efter orienteret herom. Han hørte først herom i byretten. Han ville ønske, at der var foretaget en sædvanlig rejseafregning. Det havde været det korrekte at gøre. Han ved ikke, hvorfor regningen blev splittet op i en faktura og i et træk på konto 2840.

T6 har vedstået sin forklaring for byretten og forklaret supplerende, at **T3** havde sagt til ham, at regionen skulle have en faktura for turen til Dubai. Han husker ikke, om de talte om et bestemt beløb. Som han husker det, fik han både information fra **T3** og **T5** om udgiftsniveauet. Ellers havde han ikke haft noget kendskab til udgifterne på turen.

Det var ham, der oprettede det ”tilbud” fra X A/Ss afregningssystem, hvorefter fremgår, at X A/S skulle fakturere regionen 29.760 kr. for **T3** og **T1**s rejse til Dubai. Han gjorde det på baggrund af en instruks fra enten **T5** eller **T3**, men han erindrer ikke i dag, hvem af dem der gav ham instruksen.

Han kan vedstå sin forklaring for byretten, hvorefter fremgår blandt andet: ”*En af de følgende dage fik at tiltalte at vide, at Region ... skulle faktureres 101.000 kr. Han har formentlig fået besked herom fra en af deltagerne, da han ikke selv kendte beløbet. Tiltalte husker ikke hvem af deltagerne, der gav ham besked, herunder om det var en fra regionen eller en fra X A/S. Han vil dog gætte på, at det var en kollega. [...] Tiltalte har ikke nogen eksakt viden om, hvorvidt det var T3, der bestemte, at beløbet skulle trækkes på konto 2840.* Han talte med både **T3** og **T5** efter turen, men han husker ikke, hvem der sagde noget om størrelsen af det beløb, der skulle betales af regionen. Det var hans opfattelse, at det, der skulle ske, var, at regionen skulle betale 101.000 kr. Det var forkert, at han brugte ordet: ”faktureres” i byretten. Han mener, at han blev bedt om, at ”konto 2840 skulle betale” 101.000 kr.

Forhold 17 og 18

T1 har forklaret, at han husker, at han var på Era Ora, men har ikke nogen nærmere erindring om restaurantbesøget. Han er overbevist om, at han ikke medbragte computer mv. De var sammen med ægtefællerne hele tiden. Han forventede, at Region ... betalte for hotelopholdet for **T3**.

Det fremgår af invitationen til mødet, at der skulle have været syv personer med. Han regnede med, at det var ham selv, **T3** og **T6** med ægtefæller samt en yderligere person fra X A/S.

Det er rigtigt, at mødet ikke stod i hans kalender. Han har nok bare set indkaldelsen. Mødet lå om aftenen, hvor der alligevel ikke var andre, der kunne booke et møde med ham.

Han opsagde vist sin stilling 1-2 dage efter, at han kom hjem fra Dubai. Det var i slutningen af november eller starten af december. Når der var et statusmøde som dette, der var holdt flere gange før, deltog han i det. Det var hans opgave at holde ”flyet flyvende”.

T3 har forklaret, at han ikke husker, om det var T6, T2 eller T5, der inviterede til statusmødet. Han kan godt huske, at mødet blev afholdt. Det var vist en tirsdag. De talte helt sikkert om noget fagligt. Hvis han noterede noget ned fra mødet, ville han have sms’et notaterne til sig selv. Han husker ikke, om han havde ”arbejde med hjem” efter mødet. Der blev ikke holdt separate møder uden ægtefæller.

Når X A/S inviterede ham, regnede han ikke med, at han eller regionen selv skulle betale. Han skulle samtykke, hvis der skulle trækkes fra konto 2840. Der var ingen ændringer i samarbejdet med X A/S, som kunne begrunde, at regionen skulle betale for X A/Ss deltagelse i middagen.

Med bemærkningen i sin e-mail af 10. december 2012 til CCC om, at ”X A/S betaler”, mente han, at beløbet skulle debiteres på regionens pulje 1, ikke at X A/S skulle betale hotellet. Det var fast praksis, at regionen betalte for hoteludgifter, hvis en medarbejder havde aftenmøde i København. Der går ingen tog sydover efter kl. 22.15.

T2 har forklaret, at han ikke husker noget om, at han skulle være inviteret med til middagen. Det havde ikke været naturligt for ham at deltage på daværende tidspunkt. Det havde været mere naturligt, hvis den daværende administrerende direktør havde været inviteret med.

Han var i Danmark den 11. og 12. december 2012. Han kunne sikkert godt have deltaget i mødet, men det ville ikke have tjent noget formål. Havde han deltaget, havde det været naturligt, at X A/S betalte. Han har intet kendskab til, at praksis for, at X A/S betalte regningen, når de inviterede kunder, skulle være blevet ændret, siden han var administrerende direktør, men der var ikke noget, der tilsagde en praksisændring. Det ville være unaturligt, hvis han var blevet kontaktet om, hvorvidt regningen fra restauranten skulle debiteres konto 2840. Han ved ikke, hvorfor nogen i X A/S rent faktisk godkendte det.

T6 har forklaret, at dette var det årlige statusmøde. Det var normalt, at han deltog i et statusmøde, også selv om der ikke var chefer fra X A/S med. Der blev holdt mange statusmøder. I dette tilfælde havde det været hensigten, at T2 eller T5 skulle deltage. Han husker ikke, hvorfor ingen af disse deltog i mødet. Det havde mindst en af dem gjort de andre år. Han ved ikke, om han på dette tidspunkt havde hørt, at T1 havde sagt sin stilling op. Han husker ikke, om han fik en forudgående godkendelse til middagen, men han behøvede ikke at få en forudgående tilladelse, hvis hans chefer skulle med.

Han husker ikke, om der blev truffet beslutninger på mødet. Han aflagde ikke efterfølgende en rapport til T2 om, hvad der var sket, men da han mødte ham senere, fortalte han, hvordan mødet var forløbet, og hvad de havde talt om. Der var nok ikke noget, som T2 skulle foretage efter mødet.

Han havde en liste med emner, han skulle tale med T3 om, og det gjorde de på mødet. Det gav ingen problemer, at der var ægtefæller med. Han husker ikke, om der på et tidspunkt var nogen, der forlod bordet for at tale fagligt, men det ville være mærkeligt, hvis det var tilfældet. Når der oprindeligt var booket til syv personer, har det nok været sådan, at T5 eller T2 ikke skulle have en partner med.

Det med, at regionen og X A/S skiftedes til at betale regningerne, var ikke noget, der var en formel aftale om. Det var noget, han havde aftalt mundtligt med T3. Han tror ikke, at der var andre, der var involveret i aftalen, og han tror ikke, at der var andre, der kendte til aftalen. Det var bare noget, de huskede på. Han mener, at det var X A/S, der havde betalt for det seneste møde, og at det derfor nu var Region ...s tur. Det var i overensstemmelse med aftalen med T3. Han mener, at det var T2, der havde sagt: ”Når X A/S inviterer, så betaler X A/S.” Han og T3 var nok blevet enige om at fravige denne beslutning. Han husker ikke, om de traf denne beslutning i 2011, 2012 eller 2013. han husker heller ikke, om han orienterede T2 herom.

Det var ham, der udfyldte rejseafregningen af 19. december 2012 og skrev, at det var konto 2840, der skulle debiteres besøget. Det var en fejl, at T3s hotelregning blev konteret som en udgift for X A/S. Det var regionen, der selv burde have afholdt udgifterne hertil.

Han har i forbindelse med sine rejseafregninger givetvis talt med sin chef om, hvorvidt en regning skulle konteres på konto 2840. Hans chefer vidste godt, at han og T3 af og til spiste frokost eller middag sammen. Han talte med sine chefer om samarbejdet med T3. Cheferne var vidende om, hvordan det foregik.

Han skrev arrangementet i sin arbejdskalender, fordi det var arbejdsrelateret. Herudover var det også noget, som ledelsen i X A/S holdt øje med. Det var en forpligtigelse at arrangere kundemøder, og det førte X A/S statistik over. Dagen efter et sådant møde ville han foretage notater herom, så han kunne sikre, at han fulgte op på det, de aftalte på mødet.

Adspurgt vedrørende sin e-mail til sig selv af 25. oktober 2012 har han forklaret, at der kan have været afholdt statusmøde denne dag. Når man ser emnerne, har det nok været med T3, men han husker det ikke.

Forhold 19 og 20

T3 har vedstået sin forklaring for byretten med den bemærkning, at når det er anført i retsbogen, at det var mere reglen end undtagelsen, at ægtefællerne deltog i statusmøder, er dette forkert. Det var omvendt. Det var mere undtagelsen end reglen, at ægtefællerne deltog i statusmøderne. Udtrykket ”gamle kalkværk” i mailkorrespondancen den 11. september 2013 var nok et udtryk for hans generelle tone. Sådant kunne han også godt finde på at skrive til sin chef.

T6 har forklaret, at det er rigtigt, at der ikke var et krav om, at han inden restaurantbesøgene indhentede godkendelse. Ikke desto mindre indhentede han altid godkendelse inden kundeaktiviteter. Han kunne godt lide, at hans chefer vidste besked om hans aktiviteter med kunder.

Som det fremgår af hans e-mail af 9. august 2013 til sin hustru, at spurgte han, om hun havde lyst til at deltage i middagen. T3 havde valgt at tage sin kone med og spurgte ham derfor, om han også ville have sin kone med. Det ville han gerne. Det kunne ske flere gange om året, at de tog ægtefællerne med til statusmøderne, men andre år skete det måske slet ikke. Han gjorde sig ingen overvejelser om, at der kunne være noget forkert i at tage sin hustru med på restaurant. Det havde han også gjort i selskab med sine chefer.

Udtrykket ”gamle kalkværk” i T3s mail af 11. september 2013 til ham er en hentydning til, at han på dette tidspunkt havde glemt et eller andet. De var ikke formelle i deres omgangstone. De havde haft mange infights og kendte hinanden rigtig godt.

Han husker ikke sine restaurationsregninger fra den gang, eller om 3.000 kr. pr. kuvert var usædvanligt. Han har spist for tilsvarende beløb med andre offentlige kunder. I dag er han bekendt med, at AOC ligger i den dyre ende af københavnske restauranter.

Han ved ikke, hvem der drak juicen, men det var sikkert hustruerne, der fik juicemenu. Der blev drukket tre flasker vin. Det påvirkede ikke seriøsiteten af mødet.

Der var flere årlige statusmøder med T3. Stort set hver gang de mødtes, talte de fagligt sammen, men om det have karakter af egentlige møder er en definitionssag. Når de gik på restaurant sammen for at drøfte sager, var det også pga. kalenderproblemer. De havde begge meget travlt i hverdagene.

Det var vistnok T4, der på dette tidspunkt var hans nærmeste leder. Det var i hvert fald ham, der efterfølgende godkendte rejseafregningen. Det var sikkert også T4, han fik en forhåndsgodkendelse til middagen af. T4 var godt klar over, at det var pulje 1, der skulle finansiere besøget.

Han kan vedstå sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår: ”*Adspurgt af advokat Arvid Andersen forklarede tiltalte, at der ikke var noget krav om, at tiltalte skulle indhente godkendelse inden et restaurantbesøg med kunder. En efterfølgende godkendelse af rejseafregningen var nok.* Han informerede ikke desto mindre sine chefer, inden han tog en middag med T3 af denne karakter.

Foreholdt, at den 11. oktober 2013 var en fredag, forklarede han, at han af og til også brugte weekenderne på kundearrangementer.

Forhold 21 og 22

T3 har forklaret, at turen blev arrangeret på hans opfordring. De havde oprindeligt planlagt, at de skulle være to dage på messen, men den ene dag blev aflyst. Messen var åben for professionelle besøgende allerede den 6. januar 2013. Det var en bedre dag for dem at være på messen, fordi den dag ikke var overrendt af ”menig mand”.

Han husker ikke nærmere om sin mail af 14. oktober 2013 til T6, hvori han skriver følgende: *”Har først nu set at vi kun har en dag på CES i Las Vegas ... du er en hård mand”*.

De havde skrevet med mange mennesker, som de gerne ville mødes med i USA. Han har i dag ikke adgang til sin mail, så han kan ikke dokumentere det, men det fremgår af hans mailkorrespondance.

Mødet på Miami Children’s Hospital varede længere end 1½ time. Det kan have været fra kl. 08.00 eller 8.30 – 12.00, hvorefter de kørte til Key West.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: *”Det behøver jo ikke at være helt rigtigt, bare vi kan tale om det, som om vi har set det ... vi kan vel godt bruge et par fridage på stranden og på nogle barer i Miami eller Fort Lauderdale Evt med en afstikker til Key West eller hvad ved jeg, men vi skal have et program”* forklarede tiltalte, at dette var sjov og fis. Det er derfor, at prikkerne står der. De passede også deres arbejde derovre”, har han forklaret, at når de bookede til Florida, inden noget var arrangeret, var det, fordi de vidste, at de skulle besøge Miami Children’s Hospital. Han mener, at han kunne afbestille det hele, hvis aftalen med Miami Children’s Hospital ikke kom i stand.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: *Foreholdt e-mail af 21. september 2013 fra T6 til tiltalte med emnet: CES ting, ekstraktens side 1075: ”Hej T3. Den er lidt svært - har brug for kreativitet omkring miami/orlando ting - se i vedhæftede - Tilsyneladende er det der Childrens hospital, det eneste der fører sig frem på www. Måske nemmere at ringe ?”* forklarede tiltalte, at der ikke var problemer i at finde noget fagligt til turen.”, har han forklaret, at han, da han tog afsted, regnede med, at de skulle besøge to hospitaler i Florida.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvor han blev foreholdt T6s mail af 22. september 2013, hvori denne skriver: *”Vi kan forklare/forsvare at tage fra LV efter tre hårde*

dage til Miami og holde 1- 2 møder med dem. Hvoraf det ene meget gerne SKAL afholdes. inkluderer Spa, wellness evt Key West”, har han forklaret, at han ikke ved, hvad der mentes med at ”forklare/forsvare”. Hvis de ikke havde møder i Florida, skulle de selvsagt ikke til Florida. Han var ligeglad med, om de skulle til Orlando eller Key West, men de fik tiden og muligheden for at tage til Key West. De arbejdede, mens de var i Key West. Arbejdet kunne de lige så godt have lavet alle mulige andre steder.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvor han blev foreholdt sin mail af 23. september 2013 til H med emnet: USA tur, og hvortil han svarede: ”Ikke uenig men jeg skal helst melde til eller fra i løbet af denne uge. Jeg forventer at få noget at vide om tele medicinsk udstyr som kommer i stort antal tror jeg plus det at kunne ud fra Axxess punkter at kunne finde ting ... Samt it udstyr som er medicinsk godkendt bedside terminaler” forklarede tiltalte, at turen kom til at handle om disse emner”, har han forklaret, at han nok ikke nævnte for H, at de skulle til Key West. Han fortalte ham sikkert om, hvad han havde set på turen, da han kom hjem.

Rejsen fik det indhold, som han orienterede H om i sin mail af 22. september 2013. Det var blandt andet telemedicin og health care, der var på CES-messen. Både CES og Miami Children’s Hospital var på programmet fra starten, da de bestilte flybilletterne. Det var en faglig tur.

Hovedformålet med turen var besøget ved CES i Las Vegas. På CES messen var der det nyeste inden for IT på hospitaler. Der var f.eks. pillemaskiner til demente. Der bliver også afholdt CES-messer andre steder, herunder i Berlin, men Las Vegas er det eneste sted, hvor der er en hal kun med hospitalsudstyr. Han husker, at han var mange timer på messen. Messen lukkede nok først kl. 20.00 – 21.00 om aftenen. Han tog fotos, fordi de skulle i gang med noget overvågning i regionen.

Det var hensigtsmæssigt, at T6 deltog i messen. Som sædvanligt kunne han ikke selv bestille leverancer, hvis han mødte producenter. Det forudsatte, at der var en leverandør med.

I begyndelsen ville han også gerne have været i Houston. I Houston er der et Full board stadion, hvor HP angiveligt har lavet et set-up med fuld dækning til 70.000 tilskuere. Det var interessant for danske hospitaler, som havde store problemer med at håndtere bare 200

brugere. Turen til Houston blev imidlertid droppet, da det viste sig, at der ikke var en kamp på stadion, mens de var i USA. Da de bookede billetterne, var det derfor ikke længere tanken, at de skulle til Houston. Han tror ikke, at T6 nåede at blive involveret i drøftelserne med HP.

Han må være taget fra Nykøbing Falster kl. 07.00. De ankom nok til hotellet i Las Vegas omkring midnat, så rejsen tog cirka et døgn. Business på Icelandair var bare almindelige sæder, der end ikke kunne lægges ned. Det var velbegrunderet med en business billet for at kunne arbejde, når de kom frem.

Besøget på Miami Children's Hospital var vigtigt. De løsninger, man så på hospitalet, kunne fremvises i USA. De skulle til at etablere en ny sundhedsplatform, og besøget på Miamis Children's Hospital var en vigtig inspiration. Det var derimod ikke så vigtigt, at de kom til at se Miami Hospital. Han ved ikke, hvorfor besøget dér blev aflyst. Der var minus 42 grader i Chicago, og det påvirkede hele flytrafikken i USA. Der var sne i Florida, hvad han aldrig har oplevet før. Det er muligt, at det kaos, der opstod i den forbindelse, var årsagen til, at besøget ikke kunne gennemføres. Han ved det dog ikke. Han havde ikke korrespondance med Miami Hospital. Det var T6, der arrangerede dette.

Omkostningsniveauet var rimeligt for en tur af den art. Flyveturen blev for dyr, men det var den eneste måde, hvorpå de kunne komme afsted. Omkostningerne til måltider varierede meget. Nogle aftner spiste de pizzaer. Andre aftner på steakhouse. De drak samlet tre flasker vin på turen, der varede 7 dage. Han regnede med, at det kun var hans egne omkostninger, regionen skulle dække. Han ved ikke, om det var hensigten, at regionen skulle faktureres efterfølgende. Regningen for spa relaterer sig reelt til massage. Det var hans forventning, at massagen skulle betales af Region I Region ... kom der en massør hver onsdag, som man kunne bestille tid hos.

Deres tur til Key West var ikke i sig selv faglig, men på det tidspunkt kunne de ikke komme hjem til Danmark. De arbejdede, mens de var i Key West. De havde også statusmøder. Når man var på en konference i syv dage, måtte man godt indlægge pauser, herunder også pausedage. Typisk var man på konferencerne i 8-10 timer om dagen, og derefter havde man fri.

T6 har vedstået sin forklaring byretten og har vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: *"Foreholdt e-mail af 17. september 2013 kl. 14.01 fra T3 til tiltalte med emnet: kunne planen være, ekstraktens side 1065: "Hej. Kunne godt være en plan, men skriv ZenPrice i stedet for Citrix Eller så der står noget omkring mobil" forklarede tiltalte, at T3 hadede produkter fra Citrix, så derfor bad T3 om, at der blev skrevet ZenPrice i stedet for Citrix."* supplerende forklaret, at det i hans optik var fornuftigt, at de undersøgte samtlige muligheder, også selv om T3 ikke brød sig om Citrix. Children's Hospital i Miami anvendte en Citrix løsning.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: *"Baggrunden for, at han skrev "...evt. Key West" var, at T3 på et tidspunkt havde nævnt Key West. Tiltalte rettede ind efter, hvad T3 foreslog",* har han forklaret, at der på dette tidspunkt ikke var aftalt noget fagligt i Key West. Som det fremgår af hans forklaring for byretten: *"Det er muligt, at T3 også selv kunne have foretaget en bestilling af denne teknologi på messen. Tiltalte var rejseleder og alt-mulig-mand på turen. X A/S var arrangør af turen. Tiltalte tror ikke, at det oprindelig var planen, at der skulle deltage andre end tiltalte og T3 på turen",* havde han ikke havde talt med T3 om, hvorvidt der skulle flere med på turen. Han kan godt huske, at der var en eller anden drøftelse om, at de skulle forbi Houston for at se en HP-løsning.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: *"På mødet på Miami Children's Hospital blev der talt om, at T3 gerne ville have et møde på Miami Hospital. Det var på hospitalet, at T3 fremsatte ønsket om at komme til et møde på Miami Hospital. De prøvede da at få planlagt et sådant møde, men det kunne ikke lade sig gøre",* har han forklaret, at han ikke havde lavet en aftale med Miami Hospital. Der var vist nok en person med fra Miami Hospital på mødet på Miami Children's Hospital. Han ved ikke, hvad han tænkte den gang, men han har sikkert tænkt, at man kunne afbestille turen til Key West, hvis man fik et møde i kalenderen med Miami Hospital.

Det er ikke rigtigt, at det var en fornøjelsestur. Alt var fagligt, og der var intet på turen, der var fritid for ham. Han var hele tiden sammen med kunden og skulle holde den distance, man skal have til en kunde. Han ville aldrig tage på ferie med T3. Hvad angår regningen for spaopholdet, er det rigtigt, at han også fik massage. Det var ikke noget med, at de opholdt sig 8-10 timer i et spaområde. Det faglige indhold på turen var for ham at tale med T3 om nutid

og fremtid i samhandelsforholdet mellem X A/S og Region Derudover fik han også meget ud af at være med til møderne på hospitalet og på CES.

Han og T3 brugte et frisprog, når de skrev til hinanden. Det er derfor, at deres mails ser lidt mærkelige ud.

Det slog ham på intet tidspunkt, at T3 ikke havde mandat til at afholde de udgifter, turen indebar.

Han har rejst en del gange med kunder fra Region ..., herunder andre end T3. I 2013 var han i Las Vegas med fem personer fra Region ..., herunder LLL og A. De rejste vistnok også på businessclass.

Når T4 blev sat i kopi på hans mail af 30. september 2013 til LL, hvori han skriver følgende: *”Hej LL. I starten af januar skal jeg med T3 til CES i Las Vegas- alle omkostninger dækkes af pulje. Jeg vil gerne bede om dit OK til at bestille billetter mv. Pt. ser det ud som om det bliver fra 5/1 til 12/1”*, var det fordi, han skulle godkende turen, hvis LL ikke kunne. Det var sikkert på grund af prokurareglerne i X A/S, at det endte med at være T5, som skulle godkende rejseafregningen. T4s grænse gik nok til 50.000 kr. Der var ingen i X A/S, der havde indvendinger imod, at pengene blev trukket over konto 2840. Ellers ville det blive afvist et eller andet sted i systemet.

Adspurgt vedrørende sin mail af 30. september 2013 til T3, hvormed han fremsendte en foreløbig plan for turen, har han forklaret, at det var ham, der lavede oplægget til turen, men i sidste ende var det T3, der bestemte. På daværende tidspunkt gjorde han sig ingen overvejelser om omkostningsniveauet. Han reagerede på det, som T3 bad ham om. T3 ville flyve på business pga. sin størrelse. Det var også T3, der valgte hotellerne.

Han deltog i mødet med Citrix på børnehospitalet i Miami. Han havde en opfølgende kontakt med F, som ringede og spurgte, om de havde været tilfredse. Han ville også gerne høre, hvad T3 mente om foredraget. Han ved, at F senere skrev til T3.

Han havde aftalt med T3, at regionen også skulle betale for hans rejse. Det var sådan, det var foregået de forudgående år. De første år var der en udtrykkelig aftale, men han husker ikke, om de aftalte noget specifikt om betalingen denne gang. Første gang han skulle til USA med Region ..., vistnok i 2009, havde han drøftet betalingsspørgsmålet med T5. T5 tilkendegav ved en lejlighed, at han ikke kunne tage med på den slags ture for X A/Ss penge. X A/S arrangerede fællesture for flere kunder parallelt med turene med regionen, hvor man ikke rejste på businessclass. T5 sagde, at han bare kunne tage med på en gruppetur.

Han har ikke set nogen mail, hvor dette emne skulle være omtalt. Han havde rigtig mange samtaler med T5. Det med, at han ikke kom med for X A/Ss penge, forstod han således, at X A/S ikke ville betale hans omkostninger til Las Vegas. Han ved ikke, hvorfor X A/S ikke ville det. Hans konklusion var bare, at X A/S ikke ville betale. Han har givetvis på en eller anden måde sagt til T3, at han ikke måtte rejse med på X A/Ss penge. Han tror ikke, at T3 sagde, at det var fint, men T3 ville gerne have ham med og gerne have, at han arrangerede turen. Han har ikke noget på skrift om, at det var regionen, der skulle betale hans rejseudgifter, men der var ingen tvivl om, at det var sådan, det var. Han fik godkendt rejseafregningerne af T4 og T5.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: *Adspurgt af anklageren og foreholdt, at CES efter det oplyste først begyndte den 7. januar 2014, forklarede tiltalte, at han mener, at der var nogle foredrag i Las Vegas i dagene før CES. Tiltalte husker ikke, om det var planen, at han og T3 kun skulle være en enkelt dag på selve CES, eller om de oprindeligt skulle have været på messen i 2 dage*", har han forklaret, at der var mange relevante producenter og leverandører samlet, og der var derfor mange producenter, der holdt foredrag mv. før messens start.

Forhold 23

T3 har forklaret, at N også beskæftigede sig med hestevæddeløb. De spillede på heste sammen.

De 18.000 kr., der er nævnt i hans skypekorrespondance med N fra den 16. januar til den 15. februar 2014, var betaling for det udstyr, der nævnes i tiltalen. Der blev ofte flyttet mange penge mellem ham og N. Det var nogenlunde almindeligt for ham at spille for 16.000 –

18.000 kr. Han kunne ikke spille på terminalen, uden at der var penge på den. At det lige var 18.000 kr., der skulle overføres, var et rent tilfælde. Han kan ikke gennemskue, om 21.274 skr. på daværende tidspunkt var det samme som 18.000 dkk. N købte ikke en Aliencomputer gennem ham, men alene det tilbehør, som blev leveret i London. Han tog over for at hjælpe med at få udstyret konfigureret.

Adspurgt vedrørende Ns skypebesked af 5. februar 2014 kl. 16.57, hvor denne skrev følgende besked til ham: *"og i øvrigt tusind tak for computeren..."*, har han forklaret, at han sikkert havde hjulpet Ns far med at få en printer til at virke. Han var ikke i London for at levere en computer til N.

Det er rigtigt, at han købte noget udstyr til N over puljen til regionens priser. Det var en fordel, da regionen kunne købe IT-udstyr billigt. Der må være betalt et tilsvarende beløb fra N til regionen, for der var ikke tale om at snyde regionen.

Den pc, der er omtalt i mail af 2. november 2013 til N, hvori han anførte følgende: *"Hej Nu har jeg lavet den som jeg ville have lavet den ... Bemærk prisen som jeg nok kan reducere ned til omkring 18.000 kr men det så også de vildeste man kan få som spil PC"*, var sammensat efter råd fra Ns søn, MMM. Pc'en skulle stå på børneafdelingen i Nykøbing Falster sygehus. Det var ikke MMM, som skulle have den. Han rådgav ikke MMM om noget. Det var MMM, som rådgav ham. Han havde ikke MMMs mailadresse, så de talte nok sammen i telefonen. Han anede selv slet ikke noget om Alienware. Han husker ikke modelbetegnelserne. De bestilte to spillekonsoller på samme tid. Der kom også en til Roskilde Sygehus. Han prøvede ikke at skjule noget over for X A/S. Louise Pedersen, der var en af T6s assistenter, stod for bestillingerne.

Hele december og januar gik med hans hustrus kemobehandling. Den 13. februar 2014 blev hun behandlet for en tumor i hjernen. Det var der, han havde sit fokus.

Forhold 24

T3 har forklaret, at det må fremgå af et chefgruppereferat, at der oprindeligt skulle være afholdt chefmødearrangement den 10. september 2014. Seminaret blev rykket, fordi der var flere, der ikke kunne deltage den dag, herunder H. Det var også derfor, at det ikke ville tjene

noget formål at invitere ham med til middagen på AOC den 10. september 2014. Billetterne kunne ikke refunderes, så han kunne lige så godt bruge dem selv, for der var ingen grund til, at de gik til spilde. Han havde prøvet at invitere andre chefkolleger med, men der var ingen, der kunne den dag. Han gik ikke til H for at spørge, hvad han så skulle gøre med billetterne.

Det var en joke, da han første gang inviterede N. N lever af spil og kan derfor slet ikke planlægge så lang tid ud i fremtiden. Man kan kun indgå aftaler med ham 2-3 dage forinden. Turen til Milano var også planlagt meget sent. Billetterne til AOC var bestilt til et chefseminar. Når han skrev til N på lige netop samme tidspunkt, som han bestilte billetterne, er det tilfældigt. Han skypede med N hele tiden. Det var først 2-3 dage før den 10. september 2014, at N accepterede invitationen til besøget på restaurant AOC.

Adspurgt vedrørende sin afhøring hos politiet af 30. oktober 2015, hvor han skal have forklaret blandt andet: ”*Sigtede foreholdt, at politiet i IT-koster har fundet et forhold vedr. besøg på restauration AOC dateret d. 10-9-2014 for 4 personer. 4 billetter á kr. 3999,95. Sigtede erindrer ikke at have deltaget i omhandlende arrangement, men mener at han var i Milano*”, har han vedstået forklaringen. Der var en hesteauktion i Milano, som han i weekenden deltog i, og han kan have blandet dagene sammen.

Den ”mærkelige mand” han omtaler i e-mailen, er H. H var med til det chefgruppemøde, hvor de talte om, at de skulle på et chefseminar den 10. september 2014. Han husker ikke, hvilke andre chefer han talte med om, at de skulle købe AOC-billetterne, men det var nok HH og AAA. Det overrasker ham ikke, at H forklarede i byretten, at han ikke kunne huske at have hørt om arrangementet. Han er sikker på, at det oprindeligt var meningen, at chefgruppearrangementet skulle afsluttes på AOC. Det med at afslutte et chefseminar på restauranter á la AOC var ikke usædvanligt. De havde også været på MASH og Dragsholm slot.

Forhold 25, 26, 27 og 28

T3 har forklaret, at der ikke kan have været nogen faglig grund til at booke to nætter på et hotel. Han og CCC var til 50-års fødselsdag i Kalundborg om lørdagen, så der kunne de ikke bo på hotellet. De benyttede slet ikke hotelværelset. Han har hverken før eller siden boet på hotellet. Han ved ikke, om hotellet blev afbestilt. Det ville være logisk. Han er ret sikker på, at

hans samlever kørte dem hjem efter middagen. Hun havde nok fået 1-2 glas vin. Det er nok rigtigt, at der blev drukket 2 flasker vin og en flaske champagne. Han drak ikke champagne. Det bryder han sig ikke om. Han drak selv rødvin.

Det var hans forventning, at pulje 1 skulle betale for hans del af middagen. Han tror, at det var sådan, betalingen var sket de andre gange.

T6 har forklaret, at der ikke var tale om udskiftning af pc'ere, men om en opgradering af software.

Han holdt ikke øje med, hvor meget T3s samlever, CCC, drak. Han har været sammen med hende før, og hun drikker generelt ikke meget. Det gav ikke problemer i forbindelse med de faglige drøftelser, at han og T3 drak en del vin. Formålet med mødet var at tale indgående om en række af deres igangværende projekter. Det havde de ikke tid til i deres travle hverdage. Det kunne de så gøre om aftenen, selv om de på samme tid drak vin og spiste mad sammen. Han ved ikke, hvorfor de lige valgte MASH. Han og T3 havde måske på et tidligere møde talt om, at det kunne være en god idé at holde et møde på MASH.

Han var ikke bekendt med retningslinjerne for offentlige ansatte og gjorde sig ingen tanker herom. Det var ikke noget, X A/S gik op i, og det gjorde han derfor heller ikke. Han husker ikke, om T3 havde fortalt ham, at han tidligere havde været på MASH med højtstående chefer i Region Det er rigtigt, at han lagde ud for middagen, og at han fik refunderet sine udlæg, der blev trukket på pulje 1.

Forhold 29 og 30

T3 har forklaret, at det rettelig kun var styresystemet i de 15.000 pc'er, der skulle udskiftes. Herudover skulle der udskiftes 5.500 pc'ere. Den 1. juni 2014 udløb supportaftalen vedrørende Windows XP. Regionen ville få en straf fra Microsoft i form af øget betaling, hvis de ikke nåede at opgradere Windows på de ca. 15.000 pc'ere inden fristen. Regionen fik et tilbud fra Microsoft på 20,8 mio. kr. for tiden efter den 1. juni 2014, så det kunne være blevet dyrt. Så vidt han ved, var der ikke andre regioner, der nåede at foretage opgraderingen.

Han havde mange gange før været på Frederiksminde i regi af Region ... Han havde også været der med H tidsmæssigt relativ tæt på arrangementet omfattet af forhold 29 og 30. Det var også med mad og vinmenu. Han havde ingen betænkeligheder ved at deltage i arrangementet. Det var meget almindeligt at lave arrangementer i forbindelse med afslutningen af et projekt. Ingen af deltagerne på Frederiksminde havde højeste timetal, så de fik ikke overarbejdsbetaling. De havde ydet en ekstraordinær indsats, herunder også med arbejde i weekenden. Det var ikke for at holde udgiften skjult for regionen, at pengene blev afholdt over konto 2840.

Han husker ikke, om han drøftede arrangementet løbende med T6, men det lyder logisk, hvis han har gjort det. Han fik ikke oplyst omkostningsniveauet og stillede slet ikke spørgsmål i den forbindelse. Han havde en vis fornemmelse af, hvad prisen var. Det blev aftalt med T6, at besøget på Frederiksminde skulle udgiftsføres over pulje 1.

Han ved ikke, om det var sædvanligt, at ægtefæller var med til et døgnarrangement med overnatning. Det er sket før, men ikke i halvdelen af tilfældene. H har ikke deltaget i et arrangement på Frederiksminde med ægtefæller, men har haft sin hustru med til Gartner i Barcelona. Han så ikke noget problem i, at T6 deltog i arrangementet.

T6 har forklaret, at det var svært at skifte 15.000 pc'ere ud på kort tid, men det gik godt. Region ... sparede millioner på software herved, og T3 ville have et arrangement for sin ledergruppe som anerkendelse af deres store indsats. Han synes, at det er en god chef, som giver sine medarbejdere et klap på skulderen efter sådan en omgang. Han lavede også selv meget arbejde i forbindelse med pc-udskiftningen, så det, at han selv fik lov til at deltage, var nok et skulderklap til ham også. Han tror ikke, at årsagen til, at han skulle med, var, at det var puljen, der skulle dække udgifterne. I princippet kunne man have afholdt udgifterne over 2840 uden hans deltagelse, men i sidste ende var det jo nok kortet, der afgjorde sagen. Arrangement var ikke et X A/S-arrangement, men et regionsarrangement. Alle deltagere bortset fra ham selv tilhørte Region ...s IT-driftsafdeling. For ham var arrangementet rent fagligt. Der var ingen af deltagerne, han omgikkes med privat.

Han blev bedt af T3 om at arrangere opholdet på Frederiksminde. Han vidste ikke dengang, at Frederiksminde var et sted, Region ... tidligere havde brugt. Han spurgte ganske givet T3, om

de skulle have seks eller ni retter. Ændringerne i menuen og vinmenuen drøftede han helt sikkert også med T3. Det er muligt, at han også talte med C og A om arrangementet. Han går ud fra, at han fik forslaget om Frederiksminde fra T3.

Når T3 sagde, at han ville have noget, så fik han, hvad han bad om. Det var jo regionens penge, der skulle bruges. Han ved ikke, om han drøftede prisen for arrangementet med T3. Et ophold af denne art skulle finansieres over pulje 1. Han hentede derfor samtykke fra T4 til at udgiftsføre omkostningerne på konto 2840. Beløbet kunne lige så godt have været faktureret Region Han havde ikke fokus på eller indsigt i regionens retningslinjer for, hvad regionen kunne bruge pengene på. Han gik ud fra, at T3 havde styr på den del.

Han husker Frederiksminde som et godt sted. Det er rigtigt, at der ikke var tilkøbt konferencefaciliteter, men de sad i et aflukket rum og spiste. Der blev talt om både generelle emner og om konkrete problemer. Halvdelen af samtalerne havde nok karakter af privat snak. Resten var fagligt. Der var ikke en egentlig dagsorden til mødet, men han repræsenterede X A/S. Hans opgave var at fokusere på, hvilke behov Region ... havde fremover, så han kunne bistå med at servicere dem.

Han ved ikke, hvad der menes med "dårlige penge" i mailkorrespondancen med studentermedhjælper, NNN hvor han den 28. november 2014 anmodede studentermedhjælperen om at lave "opgørelser af "mine" 2840 konti/puljer", og studentermedhjælperen den 1. december 2014 svarede: "*Hej T6. De kommer her. Der bliver godt nok trukket meget på P1 for tiden. Der er over 2mio i dårlige penge*".

Forhold 31

T6 har forklaret, at han tror, at det skyldtes en simpel skrivefejl, når han bestilte billetter til Rom til den forkerte dag. Turen blev gennemført i regionens interesse. Det var derfor meningen, at regionen skulle betale også for hans tur. Derimod skulle både hans og Cs kone selv betale for deres tur. Begge dele gjaldt også for søndagen i Rom.

Han har både planlagt og deltaget i en masse kundeture. Det var altid sådan, at han lagde ud for kunderne, når han var afsted. Det gjaldt også, når der var ægtefæller med. Han fik aldrig et

X A/S-kreditkort. Hans ægtefælles rejseomkostninger blev også trukket på hans kreditkort. De skulle ikke være taget med i rejseafregningerne.

Når de ikke købte billetterne til konferencen, inden de tog afsted, byggede det på erfaringerne fra Edinburgh året før. Der kunne man købe billetter i døren, og man kunne købe billetter til separate dage. Han havde ikke undersøgt, om det var dyrere at købe billetter efter den 1. september 2014.

Han ved ikke, hvorfor han kom til at skrive den 4. oktober i stedet for den 5. oktober. Både han og T5 ville gerne have været med til konferencen, så det var en ærgerlig fejl. Telemedicin var endnu ikke kommet til Danmark. Det kunne medføre milliardbesparelser, hvis det danske sundhedsvæsen fik indført dette. Det var derfor en vigtig konference.

Han opfattede Cs bemærkning om ”fri leg” i mailkorrespondancen den 21.-22. september 2014 med C således, at C gerne ville have tid alene med sin hustru. Det er rigtigt, at Cs sightseeingbillet var dobbelt så dyr som hans egen. Det var sikkert fordi, at han selv havde købt en 24 timers billet, mens C købte en 48-timers billet. Når han gav C turistinformationer, var det fordi, han kendte Rom. C havde aldrig været der før.

Inden rejsen til Rom indhentede han tilladelse fra sin chef til at tage af sted. Han er overbevist om, at han på daværende tidspunkt sagde, at det var pulje 2, der skulle betale.

De fløj på økonomiklasse til Rom. Der var ingen grund til andet. Hans hustru havde også deltaget på tidligere kundeture. Han ved ikke, om der blev udstedt fakturaer vedrørende hendes tidligere ture. Hvis hun var med på konferenceture, var de sikkert arrangeret af X A/S, og i givet fald var det nok X A/S, der afholdt udgifterne.

Når Region ... betalte for måltiderne og sightseeingturen skyldes det, at det var en ren faglig tur. Han og C havde ikke andet at tale sammen om end arbejde. Rejsen var helt og holdent i Region ...s interesse. Der var i virkeligheden tale om en pakkerejse, selvom der kun var 2 personer med.

Det var en fejl, at Cs og hans egen ægtefælles udgifter blev debiteret konto 2840. Han forsøgte efterfølgende at få bogholderiet til at udstede fakturaer på udgifterne, der relaterede sig til ægtefællerne. Han fulgte ikke nok op på det og kan nu se, at det ikke skete. Han tænkte ikke på, at en faktura ville blive tilskrevet moms, og at turen derfor ville blive dyrere for ægtefællerne, hvis betalingen gik igennem X A/S.

Det var vistnok også ham, der arrangerede turen til Edinburgh. Han ved ikke, hvorfor turen til Edinburgh var dyrere end turen til Rom. Han husker ikke, hvordan betalingerne skete der, eller om der var problemer i den forbindelse. Tjenesteafregningen fra Edinburgh blev godkendt, da han kom hjem. Der var ingen, der havde indvendinger imod, at turen blev debiteret på 2840, heller ikke C.

Forhold 32 og 33

T3 har forklaret, at der kom en vinkonsulent og fortalte i 15-20 minutter om sine vine. Til middagen var der ikke vinsmagning, men en vinmenu. Der var et fagligt formål med mødet. Han og T6 havde som altid mange ting at drøfte. Der var ikke et formøde inden middagen. De havde altid en dagsorden, uanset om den var skrevet ned eller ej.

Adspurgt vedrørende T6s e-mail af 16. oktober 2014 har han forklaret, at det var en fejl, at han havde modtaget fakturaen i første omgang. Fakturaen skulle jo sendes til X A/S. Det var nok derfor, at der skulle en ny adresse på fakturaen. Han husker ikke, hvem der bestemte, at pengene skulle trækkes fra pulje 1. Regionen betalte ikke moms, når der blev leveret vin til regionen.

Adspurgt vedrørende den daværende administrerende direktør for regionen, Js, forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: *"Det var ikke normalt, at man i regionen drak vin til 215 kr. pr. flaske. Til Regionsrådet blev der købt vin til omkring 100 kr. pr. flaske. Det var ikke normalt, at man fik leveret vin hjem til sin privatadresse på regionens regning, som man så tog med på arbejdet. Der var ingen retningslinjer om, at man ikke måtte benytte den fremgangsmåde. Vidnet bekendt købte man ikke vin på den måde."* har han forklaret, at dette er et udtryk for Js opfattelse, og det kan godt være sådan i den afdeling, J arbejder. Sådan var det ikke i Ringsted, hvor han selv var.

Han husker ikke sine forventninger til, hvordan omkostningerne skulle fordeles. Hvis X A/S deltog, skulle X A/S som et minimum betale for sine egne medarbejdere.

T6 har forklaret, at det var ham og hans ægtefælle, der kørte i taxa efter arrangementet. Han husker ikke, om de kørte forbi et hotel med T3 og dennes samlever.

Når han i byretten kaldte mødet for '*en form for statusmøde*' var det, fordi der var vinsmagning inkluderet i middagen. Han og T3 talte om en række forskellige emner, som en af dem skulle effektuerer i løbet af de næste uger. Han kan godt have skrevet noter ned på sin telefon. Han husker ikke, hvordan vinsmagningen foregik, eller hvor lang tid den tog. Det var i hvert fald ikke et problem i forhold til at få talt om det faglige.

Grunden til, at vinen skulle leveres til T3s privatadresse, var, at der var meget stor risiko for, at en levering ville blive væk, hvis den blev sendt til regionen. Det havde de dårlige erfaringer med, idet deres levering af IT-produkter var gået galt den ene gang efter den anden. Det var derfor også den rigtige beslutning at sende vinen til T3s privatadresse. T3s adresse skulle ikke stå på fakturaen, da hans adresse kun var leveringsadressen og ikke faktureringsadressen. Når han satte CCCs navn på leveringsadressen i stedet for T3s, var det fordi, CCC var sygemeldt og gik hjemme og derfor kunne tage imod vinleverancen. OOO var den person i X A/S, der havde kontakten til....

X A/S og Region ... plejede på dette tidspunkt at skiftes til at betale for middage. Det begyndte de på omkring 2013. Resten af udgifterne skulle den, der nød godt af udgiften, betale. F.eks. skulle han selv have betalt for sin taxaregning. Det var en fejl, at det ikke skete.

Han erindrer ikke, hvorfor han skrev en mail til T3 den 19. september 2014 med emnet "*Wine makers dinner with legendary Marchesi Mazzei*" og teksten "*Måske ? – hvad synes du ? Med venlig hilsen T6*". T3 og han havde givetvis forinden talt om, at de snart skulle have et statusmøde med ægtefæller. De havde statusmøder ca. hver anden måned. Nogle gange over en kop kaffe andre gange under en middag, herunder af og til med deltagelse af ægtefællerne.

Det årlige statusmøde i december med ledelsen fra X A/S og Region ... var mere overordnet end de statusmøder, som han og T3 løbende afholdt. Der var væsentlig mere detaljerede

drøftelser på deres bilaterale møder. Der var også ting, de ikke kunne have drøftet på Frederiksminde, hvor de var sammen kort tid forinden dette statusmøde, fordi der var andre medarbejdere fra Region ... til stede, som ikke nødvendigvis skulle høre, hvad de talte om. På Frederiksminde talte han med medarbejderne i Region ..., men ikke meget med T3.

Forhold 34 og 35

T3 har forklaret – i overensstemmelse med sin forklaring for byretten – at det han forklarede i grundlovsforhøret med, at ”turen ikke var stueren” alene betød, at der ikke var et fagligt program for den. Det var i orden at tage på turen, selv om der ikke var et fagligt program. Det var vigtigt for ham at få en ny kontakt i X A/S særligt taget i betragtning af, at hans øvrige primære kontakter i X A/S var væk.

Når de valgte at tage til Dubai, var det muligvis fordi, han foreslog det. I starten var tanken, at de skulle til Østen og se Lenovo. Han husker ikke, hvorfor det endte med, at de tog til Dubai. Der var nok ikke nogen særlig grund. Der er gode restauranter i alle storbyer. Der er også Formel-1 løb i Singapore, så det var ikke et bærende argument for, at de tog til Dubai.

Han gik ud fra, at regionen skulle betale for ham, og at X A/S skulle betale for T4, T5 og T2. Han havde ikke talt med T7 om, hvem der skulle dække hans udgifter. Når de brugte penge i Dubai, var der ikke nogen diskussion om, hvem der skulle betale. Han forventede, at regionen skulle betale 1/5 af de samlede udgifter. Regionen endte med at komme til at betale 265.000 kr.

Adspurgt vedrørende sin mail af 5. februar 2014 til T5 og T2, hvori han skriver blandt andet: ”Jeg tager bolden, men på et eller andet tidspunkt så må vi jo få en fra X A/S som har adgang til min pulje til at bestille... T7 er klar, så længe vi kalder det en ”drengetur” ... Jeg tænker oktober/nov. Fra DK torsdag aften til Dubai, brunch i Dubai fredag, videre fra Dubai søndag/mandag til f.eks. HongKong/Macau (Østen Las Vegas) hjem fra Hongkong torsdag/fredag. Jeg er helt blank på Østen og T7 har venligt, men bestemt, forklaret mig at Østen er stor... Så gode råd modtages, så vil jeg godt lave det hele, men det kræver at en af jer stadigvæk er ansat i X A/S ... T2 ... ” har han forklaret, at der skulle være en, der kunne afregne fra puljen, når udgifterne skulle dækkes. T6 kunne også godt gøre det. Han måtte også godt være kommet med. Han har på ingen måde bestilt en afskedstur til T5 og T2.

På mødet i januar 2015 med I og G tilbød han at betale en del af turen selv, så puljen kun skulle dække 50.000 kr. af hans udgifter. Det var, fordi han var rystet over, at der var blevet brugt så mange penge. Han tilbød, at puljen kunne betale udgifterne vedrørende hans rejse til et samlet beløb på op til 100.000 kr. – svarende til 80.000 kr. + moms. Han ved ikke, hvorfor det lige var 100.000 kr., han foreslog. Han ved ikke, hvorfor puljen endte med at betale 256.000 kr. Det må stå for Es regning.

Adspurgt vedrørende sin mail af 19. februar 2014 til T4 med emnefeltet: ”*Vi tager dette hotel...*” har han forklaret, at de havde boet det samme sted i 2012. Han troede, at prisen var den samme.

Det er rigtigt, at han registrerede turen som ferie. Det var for at undgå misundelse hos kollegerne. Han gad ikke fortælle alle mulige om, at han skulle til Dubai. Han havde generelt problemer med at holde sin ferie, så derfor kunne han godt bruge feriedage, selv om det var en arbejdsrelateret rejse. Turen var faglig relevant.

Han vidste ikke, hvad middagene på restauranterne kostede. Der er sædvanligvis et højt omkostningsniveau i Dubai, men han blev meget overrasket over, at den samlede pris blev så høj, som det var tilfældet.

Han kendte intet til fordelingen af omkostninger i bilagene til rejseafregningen for turen, som blev godkendt af E den 30. december 2014. Da han kom ind til mødet i januar 2015, fik han ikke at vide, at der var lavet en omkostningsfordeling. Rejseafregningen for turen til Dubai vedrørende T5 har han ikke set.

Formålet med turen var at udbygge forholdet til T4, da han erfarede, at T2 og T5 ville stoppe. Da han oprindeligt aftalte turen med dem, var det for at fortsætte relationen til dem. Han har på ingen måde bestilt en afskedstur til T5 og T2. Det var nødvendigt at en fra X A/S var med og kunne betale. Han kunne ikke selv lægge ud og få udgifterne refunderet af X A/S, og han kunne heller ikke få eventuelle udgifter refunderet af regionen og så lade regionen trække beløbet på 2840.

T5 har forklaret, at spørgsmålet om egenbetaling opstod, fordi E sagde, at han havde haft et møde i X A/S. De fandt det mærkeligt, at der var to tidligere direktører, som skulle med på turen. E ringede og sagde, at hvis de skulle med på turen, så skulle de selv betale. Det ville han ikke være med til. Dette understreger i øvrigt meget godt, at turen til Dubai intet havde at gøre med Y A/S. Der var absolut ingen sammenhæng med opstarten af Y A/S og Dubai-turen. Hvis det havde været så vigtigt for ham at komme med på turen, havde han jo bare accepteret at betale selv. Så ville han ikke have sagt nej til E.

Han betragtede rejsen som en afskedsgave for 16 års tjeneste. Hans gamle kammerat, T2, var med. Han ved ikke, om det i X A/S var almindeligt med en afskedsgave af denne art. Han har ikke hørt om, at der er andre, der har fået sådan en tur. Turen var også en gave til T2.

Det var meget underligt, at der var offentlige ansatte, som skulle med på en gave-tur, der var uden fagligt indhold. I Dubai var der rig mulighed for et fagligt program, så det regnede han med, at der ville være for T3 og T7. Han erindrer ikke, om han undersøgte det nærmere. Den første og eneste gang, han fik tilsendt et program, var den 18. november 2014.

Adspurgt vedrørende T4s mail af 6. marts 2014 til T3 og T2, hvoraf fremgår følgende: *”Hej begge, Hermed first draft af programmet. Kom gerne med input f.eks ATV arrangementet (Peter). Det er vigtigt at programmet giver rigelig luft til pool og shopping ;-)”*, har han forklaret, at han aldrig så udkastet til programmet. Han stoppede i X A/S den 28. april 2014 og holdt efterfølgende ferie. Han har ikke talt med nogen om et program. Da de var ankommet til Dubai, talte han og T2 om, at det var underligt, at T4 ikke havde lavet et program. Han ved ikke, hvorfor T7 skulle med på turen. Hans indtryk var, at T7 var inviteret af T3.

Han lagde slet ikke mærke til nogen af mailbeskederne i januar eller februar 2014. Han læste ikke noget om ”pulje”. Den uge, hvor han stoppede som koncernchef, var helt vanvittig. I den uge behandlede han 570 mails, som blandt andet vedrørte hans afsked, og han hæftede sig derfor ikke ved mailkorrespondancen mellem T4 og T3.

Sms-beskeden af 5. august 2014 til E sendte han, fordi han i efteråret skulle en tur til Cuba i privat regí. Derfor blev han nødt til at høre, om han også skulle have indpasset turen til Dubai.

Foreholdt sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ”T3 var en besværlig kunde, og tiltalte ville gerne have det til at klikke mellem T4 og T3. Tiltalte ville hjælpe X A/S. Da tiltalte til E sagde, at han ikke selv ville betale for rejsen, tilføjede tiltalte, at rejsen bare kunne aflyses. E svarede hertil, at han ville vende tilbage”, har han forklaret, at han sagde til E, at T3 var ”meget lidt fan” af T4. Hvis han på nogen måde kunne hjælpe med at forbedre forholdet mellem dem, så ville han gerne det. Den tjeneste kunne han da godt gøre X A/S og T3. Derimod var T7 og T4s forhold fremragende. Det var nok derfor, at T4 kom med på turen.

T4s forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ”Tiltalte syntes, det var en meget underlig tur, fordi der ikke var noget fagligt indhold, men tiltalte fik besked om at arrangere turen. Tiltalte har aldrig før arrangeret en tur uden fagligt indhold. Turen ville kunne have været aflyst. Tiltalte diskuterede ikke dette med T3, men han drøftede det med T5 og især med E i maj 2014” passer ikke. I maj 2014 sad han på sin cykel på vej ned til Gibraltar. Det er heller ikke rigtigt, at han havde ”overdraget” turen til T4. Han har tværtimod aldrig drøftet turen med T4, ikke en gang på deres tur i sommerhus i august 2014.

Den julehilsen, der fremgår af mailkorrespondancen den 22. december 2013 mellem ham og T3, var ikke speciel. Han har altid sendt julekort med en standardtekst, der er gjort en lille smule personlig. Det var ikke hensigten, at T3 skulle tage initiativ til noget i den forbindelse. Han har skrevet noget tilsvarende til andre store kunder. Han havde endnu ikke offentliggjort sin afsked fra X A/S. Han gik altid meget op i at have nære relationer til X A/Ss store kunder og besøge kunderne. Han kunne også deltage i middage eller frokoster mv. med kunderne.

Når han ikke reagerede på T3s opfordring til en inspirationstur, var det, fordi han trådte vande. Han blev nok lidt overrasket over, at han overhovedet fik svar fra T3. Han skrev bare, at han lovede at komme tilbage i det nye år, men det lå der ikke noget i. Også i forbindelse med mailkorrespondancen mellem ham og T3 den 10. januar 2014 trådte han vande. Han var i opsagt stilling og ventede på, at hans afsked skulle blive offentliggjort. Det ville den blive senest den 31. januar 2014. Han har altid gjort sig megen umage med, at de kundeansvarlige i X A/S var bevidst om den kontakt, han havde med kunderne. Det var derfor, at han sendte mailkorrespondancen videre til T4. Han forventede ikke, at denne foretog sig noget i den

anledning. Det var ikke sådan, at han overdrog planlægningen af rejsen til T4, og det kunne T4 heller ikke have fået opfattelsen af. Det var således ikke rigtigt, da T4 i byretten forklarede, at han gerne ville have, at T4 ”*overtog arrangementet af turen, som T3 havde taget initiativ til*”.

Da det blev meldt ud, at han stoppede i X A/S, sagde T3 til ham, at han havde haft det på fornemmelsen. Han fratrådte som koncernchef for det samlede X A/S, men fortsatte som midlertidig administrerende direktør for det danske selskab. Han måtte ikke tage beslutninger af større betydning og lavede reelt ingenting. Han var på kontoret 4-6 gange for at rydde op. Han fratrådte formelt den 28. april. Den 29. april tog han på cykeltur til Gibraltar. I de 4-6 gange, han var på kontoret, talte han ikke med nogen om turen til Dubai.

Han reagerede ikke på T3s mail af 5. februar 2014 kl. 09.20 til ham selv og T2 og heller ikke på T3s mails af 5. februar 2014 kl. hhv. 21.40, 21.56 og 22.04 til ham selv, T2 og T7. Han talte heller ikke med T2 om dem.

Adspurgt vedrørende T3s mails af 6. februar 2014 har han forklaret, at det var almindeligt, når man var på en faglig tur, at lægge et socialt arrangement på en fridag, og det kunne også være overværelse af et Formel 1-løb.

I anledning af T3s mail af 6. februar 2014 kl. 20.44 og hans svar af 7. februar 2014 kl. 07.39 genbekræftede han bare, at det var en god idé at tage på tur, men han foretog sig ikke yderligere. Han kan slet ikke erindre at have modtaget T3s mail af 7. februar 2014 kl. 08.09. Han var på intet tidspunkt inddraget i at vælge hoteller, planlægge eller godkende ture mv., og han havde ikke specifikke krav til turen. Det var først, da han kom til Dubai, at han fik at vide, hvor de skulle bo.

Han reagerede ikke på T3s mails af 7. februar 2014 hhv. kl. 10.45 og 18.14. Han erindrer intet om dem. Det var ikke en tur, han forventede at deltage i. Han bad ikke T3 om at korrespondere med T4. Han foretog sig intet. Han gik ud fra, at det var T7, som havde videresendt mailkorrespondancen til T4. Det var i hvert fald ikke en kontakt, der var etableret af ham.

Adspurgt vedrørende mailkorrespondancen mellem T3, T2 og ham selv den 11. – 12. februar 2014 har han forklaret, at det var hans indtryk, at T3 var forvirret over, hvorfor T4 var kommet med på banen. På dette tidspunkt havde han ikke længere nogen kompetencer i X A/S. Han havde meldt ud, at han forlod selskabet. Det eneste, han gjorde, var at bakke T2 op, så han ikke stod med ansvaret alene. Når han i sin mail af 12. februar 2014 skrev ”*Fantastisk.....*” gik det alene på T3s krydstogt.

Adspurgt vedrørende T4s mail af 31. marts 2014 har han forklaret, at det er rigtigt, at han ikke sagde fra i forhold til turen. Han tænkte ikke over det. T2’ afsked fra X A/S var ikke meldt ud, og han bakkede ham lidt op. Hverken T7 eller T3 vidste, at T2 havde sagt sin stilling op.

Han var ikke på nogen måde var involveret i beslutningen om, at udgifterne skulle betales af Region ... via pulje 1. Han talte ikke med E om fordeling af udgifterne, ud over at han i juli 2014 meddelte E, at han ikke selv ville betale. Efter rejsen havde han ingen drøftelser om betalingen med E eller andre i X A/S.

Adspurgt vedrørende Es forklaring i byretten, hvoraf der fremgår følgende blandt andet: ” *De havde undersøgt det og var kommet frem til, at det højst sandsynligt var regionens penge, der var på puljen. Vidnet og PPP var enige om, at turen måtte køre og finansieres med regionens penge. De havde da sat ting i gang med henblik på at få denne ting afsluttet*”, har han forklaret, at han ikke kendte til beslutningen om, at turen skulle finansieres af regionen.

T2 har forklaret, at ikke er korrekt, når det af retsbogen fremgår, at han muligvis har givet input til restauranter, der blev spist på under rejsen.

Det var ikke ham, der planlagde turen. Han blev den 10. juli 2014 spurgt, om han ville betale sin egen tur selv. Det ville han ikke, da han jo ikke havde indflydelse på den. Han undrede sig over, at turen overhovedet skulle gennemføres, men det var nok fordi, E var bange for at gøre T3 sur. Da han ringede til T5 og spurgte, om det var meningen, at de selv skulle betale for turen, tænkte han ikke over, at det kunne være en afskedsgave. Det var først, da han den 5. august 2014 fik at vide, at turen var ”on”, og at han stadig var inviteret, at han anså den for en gave.

Inden den 5. august 2014 regnede han ikke med, at han skulle deltage i turen. T3 sendte ham i februar en række e-mails, som han ikke svarede på. Han havde fået at vide, at han ikke måtte oplyse til nogen, at han havde sagt sit job op og forlod virksomheden. Det kunne han derfor først fortælle i maj 2014, hvor X A/S selv meldte det ud. Han havde dog fortalt til T4, at han som følge af sin opsigelse ikke skulle med på turen, og han regnede derfor med, at der ikke blev bestilt billet til ham. Det valgte T4 imidlertid at gøre alligevel, idet han dog sikrede sig, at både flybilletter, hotel og Formel 1-billetterne kunne refunderes.

Han svarede ikke på T3s mail af 5. februar 2014 til ham og T5, hvori denne skrev blandt andet: *"Jeg tager bolden, men på et eller andet tidspunkt så må vi jo få en fra X A/S som har adgang til min pulje til at bestille"*. Han forestillede sig ikke, at det havde noget med ham at gøre. Han mente, at T4 skulle håndtere sagen. Han forholdt sig ikke til mail-beskederne. Han vidste ikke, hvad det var for en pulje, T3 skrev om. Han kender fortsat ikke noget til puljen, bortset fra det han har fået at vide under retssagen.

Han måtte ikke dele oplysningen om, at han havde sagt op, med T3, som ikke var tæt nok på X A/S til at få indsigt i så sensitive oplysninger.

X A/Ss ledelse havde visse overvejelser om, hvorvidt turen skulle gennemføres. Han husker ikke helt, hvad overvejelserne gik ud på. Han har måske tænkt, at turen var en studietur eller inspirationstur med et fagligt program som så mange andre. Han rejste til Dubai før de andre for at være sammen med sin familie og modtog først programmet, da han var i Dubai. Det var først på det tidspunkt, at han opdagede, at der ikke var noget fagligt program for turen, hvilket undrede ham. Han betragtede det som lidt dumt, for det er klart problematisk, hvis man tager på en tur uden, at der er et fagligt element. I februar havde han ikke forholdt sig til det, og han var jo ikke med i planlægningen eller bestillingen af hotel, fly, Formel 1-billetter eller noget som helst andet. Det var T3 og T4, der udvekslede mails herom.

Han forholdt sig ikke til T3s e-mail af 6. februar 2014 adresseret til blandt andre ham selv, hvori T3 skrev følgende: *"Hej Så vi kunne jo "nøjes" med Dubai/Abu Dhabi og tag til Formel 1 ... Jeg er så fuld af gode ideer, bare synd at de er så dyre"*. Han forestillede sig ikke, at turen havde noget med ham at gøre, da han i november 2014 jo ikke ville være en del af X A/S længere. Han forventede i øvrigt, at turen ville få fagligt program.

Adspurgt vedrørende T3s mail af 19. februar 2014 til T4, har han forklaret, at de endte med kun at have tre værelser. Han, T4 og T5 delte en suite.

På tidspunktet for mailkorrespondancen mellem T3 og T4 af 6. marts 2014, som han selv stod som modtager af, var han stadig sikker på, at turen ikke havde noget med ham at gøre. ATV står for "all terrain vehicle". Det er en firehjuls motorcykel. Han har selv kørt sådan en, når han har været på besøg hos sin søn og svigerdatter, der bor i Emiraterne.

Han blev ikke orienteret om T5s mail af 22. december 2013 til T3. Han var i 2013 ikke orienteret om, at der var overvejelser i gang om en tur i Dubai.

Adspurgt vedrørende sin opsigelse fremsendt den 10. oktober 2013 har han forklaret, at han på dette tidspunkt var sat ud på et sidespor. Han havde afleveret alle sine opgaver. Sidste gang, han arbejdede i Danmark, var i 2011. Mailkorrespondancen med T3 den 11. februar 2014 var en måde at skrive til T3 på, at det var T4 denne skulle kommunikere med fremover. Han havde selv intet motiv til at gennemføre turen. "Marketingmidlerne" er her en reference til repræsentationsomkostninger. Det var en særskilt driftskonto, konto 6741, som blev brugt til køb af blandt andet Formel 1-billetterne.

Det er rigtigt, at han i efteråret blev bedt om at give et bud på de restauranter, som de skulle spise på. Den restaurant, som han anbefalede, og som de endte med at spise på, var Ramada Plaza. Det er et brasiliansk steakhouse. Prisen for middagen var 4.941,89 kr. Han har muligvis også anbefalet baren '360'. Herudover spurgte han T4, som han anså for at være den, der planlagde turen, om hans kone, søn og svigerdatter kunne komme med til brunch. Det var hans eneste bidrag til planlægningen af turen.

Inden han tog afsted til Dubai, havde han hele tiden i baghovedet, at turen nok ville blive aflyst for hans vedkommende. Det var også derfor, at han havde bedt T4 sørge for, at der var mulighed for afbestilling af fly og Formel 1-billetter mv. Det fremgår også af sagens materiale, at der var mulighed for at afbestille disse ting. Det gik først op for ham umiddelbart efter den 5. august, at han skulle med på turen til Dubai.

Han solgte sine aktier i X A/S i foråret 2014. Det var først, da det blev meldt ud, at han stoppede, at han havde mulighed for at sælge. Da han opsagde sin stilling, havde han ingen egentlige planer for fremtiden. Hen ad vejen fik han flere overvejelser om, hvad han skulle lave fremover.

Adspurgt vedrørende økonomidirektør (CFO) i X A/S Vs forklaring for byretten vedrørende misbrugsmulighederne på konto 2840 har han forklaret, at E aldrig tog dette emne op med ham. Han forsøgte ikke at overbevise E om, at X A/S skulle betale hans rejse. Han blev ikke inddraget i udgiftsniveauet, men da E bestemte, at turen skulle gennemføres, var det oplagt, at turen ville komme op på over 300.000 kr. Han forestillede sig, at det var en inspirationstur for Region ..., som derfor skulle faktureres rejsen. Det er rigtigt som forklaret af E i byretten, at han ikke kunne aflyse turen til Dubai, da han jo var ansat af koncernledelsen og ikke var inde i den danske del af forretningen. Han var således slet ikke bemyndiget hertil.

I Dubai talte han kun meget kort med T3 om Y A/S, måske sammenlagt i et kvarter. Han og T5 fortalte, at de overvejede at etablere et IT-selskab. Det eneste, de var nået frem til at diskutere, var navnet, og at de kiggede på forskellige muligheder. De havde ikke planlagt at tale nærmere med T3 herom. De talte heller ikke med ham om at lave et konsortium til brug for et udbud. Det var først, da udbuddet blev annonceret, at de tog fat i ZZ A/S. De havde slet ikke de tanker, da de var i Dubai. Der foregik under rejsen ingen promovoring af deres fremtidsplaner. Det var først, da de købte Z A/S i december 2014, at de i det hele taget havde noget at promovore.

Han blev ikke involveret i rejseafregningen for turen, heller ikke hvordan udgifterne skulle fordeles mellem rejsedeltagerne. Han havde jo intet med X A/S at gøre længere. For ham var det oplagt, at det ikke var puljen, der skulle betale for udgifterne. Han var ikke med til at godkende en eneste udgift, og han havde ingen anelse om, at der efterfølgende blev debiteret 256.122 kr. på pulje 1. Det er klart, at X A/S selv skulle betale for T5, T4 og ham selv. De var jo inviteret af X A/S. Han havde selvsagt heller ikke en forventning om, at Region ... skulle betale for hans hustru, søn og svigerdatters brunch. Han tænkte nok, at det var i orden, at X A/S betalte for dem. I slutningen af november/starten af december vidste X A/S udmærket, at der ikke var noget fagligt program for turen. Det eneste rigtige havde derfor været at tage en drøftelse med T3 og T7 om, hvorvidt de personligt skulle betale for deres egen tur.

Forevist den af ham selv udarbejdede oversigt over omkostningerne ved turen har han forklaret, at han for fire år siden bad om at få en kontooversigt over konto 2840, men den har han aldrig fået. Rejseafregningerne er grundlaget for bogføringen. Der er nogle bogføringsfejl, som han har drøftet med anklagemyndigheden, herunder at der tilsyneladende fradrages moms af ydelser, som ikke er momsbelagte.

Adspurgt vedrørende Es forklaring for byretten, hvor denne forklarede blandt andet: *”Da vidnet i slutningen af november/begyndelsen af december 2014 fik oplyst, hvad Dubai-turen havde kostet, og da T4 oplyste, at udgifterne var afholdt efter instruktion af T3, mente vidnet, at puljen skulle betale”*, har han forklaret, at det efter hans opfattelse er åbenbart, at puljen ikke skulle betale. Hvis turen havde haft et fagligt indhold, burde den samlede opkrævning være sket ved udstedelse af en faktura og være udspecificeret.

Det giver ikke mening at tale om en medrejsende medarbejder fra X A/S som rejseleder, når X A/S arrangerede en studierejse for sine kunder, herunder f.eks. Region Det var sælgere, der tog med deres kunder på rejse.

Hans e-mail af 4. februar 2014 til T3 og T5, hvor han skrev: *”Jeg er frisk.. Hvem har lead?”* skal ses i lyset af, at han havde sagt op, men ikke måtte sige noget til T3 herom endnu. *”Hvem har lead?”* betyder nok: *”Hvem håndterer den herfra?”*.

T6 har forklaret vedrørende Es forklaring for byretten, hvor der er anført blandt andet: *”Vidnet talte med T4 og T6 om, at T5 og T2 ikke selv ville betale”*, at han ikke er sikker på, at han deltog i mødet. Det var i sommeren 2014.

E tiltrådte den 1. maj 2014, og han orienterede ham på dette tidspunkt om konto 2840 og pulje 1. Han orienterede blandt andet E om, at der blev hensat penge, herunder hidrørende fra forudfaktureringer på puljen, og at der kunne købes udstyr i X A/S for disse midler. Han husker ikke, om han også fortalte E, hvem der kunne råde over midlerne på puljen, og hvad den i øvrigt blev brugt til. Han fandt, at det var vigtigt, at E kendte til pulje 1. Han fortalte også E om kunderelationen til Region Det var ikke er formelt møde, han havde med E.

Han mødte ham bare tilfældigt på gangen og tog snakken der. Reelt var der også tale om, at han gerne ville præsentere sig selv over for sin nye direktør.

Generelt var det således, at T3 i løbet af de år, de arbejdede sammen, købte alt muligt over puljen. Det var ikke noget, han blandede sig i. Det var jo regionens penge.

Det er rigtigt som forklaret i byretten, at han på et tidspunkt efter turen til Dubai deltog i et møde i X A/S, hvor G, T3 og I var til stede. Han husker ikke, om E også var med. Han deltog selv, fordi han var kundeansvarlig for Region Han husker ikke, hvad I og G sagde til T3 på mødet. Der havde tidligere været tale om at lukke konto 2840. Han blev bedt om at sætte lukningen i værk, men det var ikke noget, han selv kunne gøre, da han ikke sad i bogholderiet. Det nemmeste havde været at udbetale regionens tilgodehavende og lukke puljen.

Det er også rigtigt som forklaret i byretten, at han nok fik opgørelsen over konto 2840 i 2015. Han modtog gennem årene løbende oplysning om kontering af regionens udgifter til køb af hardware og software. Han bad om opgørelser minimum hvert kvartal. Bogholderiet gav ham en lang liste over posteringer, som han satte ind i et skema med dato, kontonummer, tekst og beløb, så det blev overskueligt. Han fik vist posteringerne elektronisk i form af et uddrag af konto 2840. Det var alene posteringer vedrørende Region ..., han modtog fra bogholderiet. Han følte selv, at han skulle kunne redegøre for hver eneste krone, der var blevet brugt. Han tilføjede vist nogle data til opgørelserne, så oversigten blev mere forståelig.

Hans mailboks blev, så vidt han ved, sikret af politiet den 9. juni 2015. Først i marts 2019 fik han udleveret en kopi af det, der var beslaglagt. Han ville gerne gennemgå den til brug for sagen. Der må imidlertid være nogle mails, som er gået tabt. I hvert fald var der ikke i mailboksen mails fra tiden før marts 2008. Det undrer ham også, at han ikke kan finde de oversigter over Region ...s træk på puljen, som han gennem tiden modtog fra bogholderiet, og de opgørelser over pulje 1, han sendte til T3, er også forsvundet. Han havde gemt dem på X A/Ss server. Han har ledt meget i materialet, men han har ikke fundet noget. Han har dog vistnok set nogle få lister, herunder et af de regneark han selv udarbejdede. Han husker ikke, hvilken periode materialet vedrørte.

Han husker ikke, om han efter turen til Dubai drøftede sagen med ledelsen i X A/S. Det forhold, at T5 og T2 inden turen havde meddelt, at de ikke selv ville betale for turen, hørte han vist først om, da sagen kom for retten. Han mindes ikke at have talt med E om, at T3 ville blive sur, hvis turen til Dubai blev aflyst. Han mener slet ikke at have drøftet turen med E.

Forhold 36 og 37

T3 har forklaret, at selvom H er af en anden opfattelse, så er han overbevist om, at han spurgte H, om denne ville deltage i middagen på Kong Hans. H havde deltaget i et tilsvarende møde de to forudgående år. Året forinden havde det været på restaurant Standard med deltagelse af T2. Han husker ikke, hvorfor han skrev det med "alibi". Han havde ikke selv brug for et alibi. Han og T4 var ikke "kammesjukker", og på det tidspunkt havde de heller ikke været i Dubai sammen. Han spurgte ikke ind til prisen. Han har aldrig hørt om, at der skulle være en grænse for, hvad de kunne spise for. Det var vel ikke nødvendigt at holde mødet på Kong Hans, men de kunne ikke holde det i regionen, for der var lukket om aftenen.

T6 har forklaret, at det ikke var nødvendigt, at mødet blev holdt på Kong Hans, men det var et statusmøde med T3 og hans nærmeste leder. De talte om, hvad de skulle i gang med i det nye år. Det kunne principielt være afholdt alle steder, hvor der var plads til syv mennesker. Når han foreslog de restauranter, som, han gjorde, var det fordi, det var den type, de havde haft statusmøder på de tidligere år.

Han ved ikke, hvad T3 mente med alibi i sin e-mail af 2. november 2014 til ham. Han syntes ikke selv, det var en god idé at tage T4 med, men forslaget herom kan have haft noget at gøre med de ting, der skete i X A/S på det tidspunkt. T3 havde et udmærket forhold til alle direktørerne i X A/S, men var en vis symmetri i, at der ikke deltog en direktør fra X A/S, når der ikke deltog en direktør for Region

Det er rigtigt, at der havde været direktører med på de tidligere års statusmøder. Det var blandt andet et af formålene med statusmøderne. Det var i lighed med tidligere år et statusmøde med repræsentanter for regionens driftsledelse og ham som repræsentant for X A/S. Der var også et socialt element middagen. Når man er sammen, er man jo også social. Han talte sikkert om dagligdags ting med T3s og Cs hustruer.

Når han i e-mail af 11. november 2014 til T3 skrev, at ”*det blev sgu lidt dyrt*”, kan det have været fordi, han ville give T3 mulighed for at spørge ind til det. Han husker det ikke nærmere. Han udskiftede vist en ret på menukortet efter aftale med T3, hvilket bevirkede, at prisen steg.

Det var ikke unormalt, at X A/S afholdt sociale arrangementer for offentlige kunder. F.eks. inviterede X A/S offentlige og private kunder på en julefrokost den 3. december 2009 på Brede Spisehus i Kgs. Lyngby.

2.2 Vidneforklaringer

2.2.1 Supplerende vidneforklaringer

V har vedstået sin forklaring for byretten og supplerende forklaret, at hun var økonomichef i Top Nordic fra 2007-2008 og fortsatte, da Top Nordic blev til X A/S. Hun blev økonomidirektør (CFO) i X A/S i 2014. Hun refererer direkte til E. I 2012 refererede hun til den daværende CFO.

Det er rigtigt, at X A/S har udleveret oplysninger vedrørende konto 2840 i et excel-ark til SØIK.

Konto 2840 var en almindelig bogføringskonto. X A/S lavede hver måned en afstemning af kontoen fordelt på kunderne. De oplysninger, der er udleveret til SØIK, relaterer sig kun til Region ..., medmindre der er sket en fejl ved indberetningen. T6 fik tilsendt oversigterne, og hun havde en forventning om, at han videreformidlede oplysningerne til regionen.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ”*Foreholdt rapporten, pkt. 4.1.2., ekstraktens side 123: ”De primære transaktionsaktionstyper, der går ind på kontoen, er følgende: Forudfaktureringer, Salgsfakturaer, LOOP-koncept, Ordrehensættelser” forklarede vidnet, at bonusordningen med regionen hører under begrebet ordrehensættelser. X A/S har en konto i kontoplanen, hvor almindelige forudfaktureringer går ind på - det er den normale konto for forudfaktureringer. Der er også forudfaktureringer vedrørende offentlige kunder på denne konto*”, har hun forklaret, at forudfaktureringer ikke kunne anvendes til rejseafregninger fra den konto, de umiddelbart blev konteret på -for at de

kunne anvendes til rejseafregninger, skulle de overføres til konto 2840. Det var helt normalt at foretage forudfaktureringer. Det foregik ved, at man forudfakturerede en fiktiv vare.

Man kan af rejseafregningen for turen til Dubai i 2014 se, at den er udarbejdet af T4 og videresendt fra Es sekretær til hende. Hun godkendte rejseafregningen på vegne af E. E var blevet bedt om at godkende afregningen, men han var i udlandet, og han bad hende ved en mail af 29. december 2014 om at gøre det i stedet for. E kunne formentlig ikke se, at det var konto 2840, beløbet skulle konteres på. Hun vidste godt, at beløbet blev bogført på konto 2840, og at det således var regionen, der blev belastet af udgiften. Hun vidste også, at beløbet derved blev modregnet i regionens tilgodehavender hos X A/S. Hun forholdte sig ikke til det.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ”*Forevist T4s rejseafregning fra december 2014, ekstraktens side 1722-1723, forklarede vidnet, at hun godkendte denne rejseafregning*”, har hun forklaret, at hun ikke kunne ændre udgiftstypen, når den var sat op i systemet. Hun kunne have ladet være med at godkende, men mente dengang ikke, at det var forkert. Udgifterne var jo forbrugt. Hun mente, at det var rigtigt at hæve pengene på konto 2840, da det var regionen, der skulle betale. Det var E, som på en mail bad hende om at godkende beløbet. Han bad hende ikke om at kontere på konto 2840.

Hun, E og G talte om, at rejseafregningen skulle godkendes inden den 31. december 2014. Turen var godkendt lang tid forinden, så de mente, at de havde forpligtet selskabet og dermed disponeret beløbet på et langt tidligere tidspunkt.

Når en rejseafregning først var oprettet i systemet, kunne den konto, som afregningen skulle bogføres på, ikke ændres, uden at det kunne ses på afregningen. Modtageren kunne ændres, men der var visse faste oplysninger, som ikke kunne. Hvis den skulle bogføres på en anden konto, ville man kunne ændre teksten, men det ville fremgå af historikken. Der er ikke sket ændringer, fra T4 sendte rejseafregningen, til den blev godkendt den 4. december 2014.

X A/S har nok 18.000 – 20.000 rejseafregninger om året. Når man som underordnet ansat forfatter en rejseafregning, siger man god for det beløb, der skal trækkes. Man står også inde for, at det f.eks. er kunden, der skal betale, hvis det er det, der fremgår af afregningen. Som en

del af den normale kontrol, skal en leder godkende rejseafregningen. Hun ved ikke, hvor mange rettelser der normalt sker i rejseafregninger.

Hun ved ikke, hvorfor G godkendte rejseafregningen af 10. december 2014 oprettet af T6. Det var nok, fordi den sædvanlige leder ikke var til stede. Det var en ledelsesopgave at kontrollere, at der var et fagligt formål med de rejseafregninger, som blev godkendt, men i første omgang var det den medarbejder, der var tættest på kunden, som skulle vurdere dette.

I X A/Ss bogholderi reagerede man ikke på brugen af konto 2840. Indtil 2015 kunne man bruge midlerne til faglige arrangementer, herunder rejser.

Adspurgt, om der også er andre kunder end Region ..., der har brugt hensættelser på konto 2840 til betaling for rejser, har hun forklaret, at de efterfølgende har fundet en anden kunde, der også har gjort dette i relation til flere udlandsrejser. Det er også en af T6s kunder. Det var marketingsmidler fra X A/Ss leverandører til kunden, der blev benyttet i den forbindelse.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: *”Vidnet er blevet oplyst om, at regionens saldo skulle afvikles ved fremtidig samhandel med varekøb og køb af konsulentbistand. Man kunne ikke nedbringe bonushensættelserne ved køb af rejser og middage. Foreholdt, at regionen fortsat havde indestående vedrørende loop og forudfaktureringer, forklarede vidnet, at disse beløb ikke kunne anvendes til rejseafregninger. X A/S sikrede i sit rejseafregningssystem, at man ikke kunne vælge udgiftstype 2870. Midlerne blev overført til konto 2870 pr. 1. januar 2015”*, har hun forklaret, at når man trak et beløb på konto 2840, så blev det ikke registreret, om beløbet oprindeligt hidrørte fra bonushensættelser, loop eller forudfaktureringer.

I forbindelse med sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: *”Det var kun de 2 x ca. 15.000 kr., der skulle faktureres regionen”*, udtalte hun sig ud fra, hvad hun kunne se af tilbuddet. Hun ved ikke, om den resterende betaling for turen skulle viderefaktureres.

I X A/S foretog man kunderejser, hvor kunder og leverandører var sammen på rejser. Det var og er en del af X A/Ss koncept. Når kunden skulle refundere et udlæg hidrørende fra f.eks. en rejse, sendte man kunden en faktura. Hun ved ikke, hvilken dokumentation man medsendte

fakturaen. Hvis en sælger bad om, at der blev faktureret noget, skulle der sendes en faktura. Det var Custom & Care funktionen, der sendte fakturaen. I dag har de klare regler for, hvad kunden skal betale på en sådan tur. Der indgås nu rutinemæssigt en forudgående aftale med kunden.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: *"Hej Per. For lige at have lidt på skrift, så får du denne mail, med et forslag til hvordan vi kan "komme om ved moms'en", på de ordrer i laver på kunde 123123. Når I har lavet ordren, helt som normalt med varer, stk og priser, sætter I den i "ej autofak", derefter giver I mig besked..."*, har hun forklaret, at "ej autofak" betyder, at fakturaen ikke afsendes med det samme. Afkrydsning i "ej autofak" betyder, at der ikke skal plukkes en vare fra lageret, og at der ikke er tale om en ordre, men blot et tilbud. Det var det samme, de gjorde, hvis der skulle laves en samlet månedsafregning for en kunde. Indtil 2015 var det således muligt at trække på konto 2840, uden at der blev udstedt en faktura til kunden.

Det var kun et tilbud, som T6 i henhold til X A/Ss journalsystem oprettede den 19. december 2012 vedrørende *"Business Executive Briefing, Dubai, 2 deltagere, T3 og T7*. Det blev derfor ikke registreret i systemet. Som systemet var sat op, skulle man ved en rejseafregning oprette et tilbud og lave det om til en ordre, hvorefter der normalt blev fremsendt en faktura til kunden.

Hun genkender bilaget omhandlende en transaktionsoversigt vedrørende konto 2840. Det er en specifikation af de transaktioner, der var på konto 2840. Dette er et udtræk af bogføringen overført til et excelark. Man kan ikke se saldoen. Det er ikke en kontoudskrift. I forbindelse med ransagningen talte hun over video med politiet, som var hos X A/S i X-by. Politiet ville have udskrift af konto 2840. Den 9. juli 2014 sendte de en komplet, uredigeret kontooversigt til SØIK. Det var hele den uredigerede rå masse, de fremsendte. Man kan ikke se ud fra udskriften, hvad der relaterede sig til Region

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: *"Forespurgt om rejseafregningerne stadig ville kunne betales af konto 2840, hvis man så bort fra ordrehensættelser vedrørende bonusaftalen, forklarede vidnet, at saldoen da ville være 4.7 mio. kr. mindre, så det ville kræve, at der blev overført flere penge til kontoen"*, har hun forklaret,

at de også godt kunne have hævet beløbet i den pulje, der relaterede sig til forudfakturering. Det ville dog have krævet en fakturering af regionen. Når de taler om tre puljer, så havde de foretaget denne specifikation på opfordring fra T6, så han kunne disponere. Konto 2840 var bare en almindelig balancekonto. Der blev hver måned udarbejdet excelark, som viste størrelsen af puljen. Det var nødvendigt for at få et overblik over regionens tilgodehavender.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ”*Forespurgt hvilke procedurer, der gjaldt i forhold til at disponere over pengene på konto 2840, forklarede vidnet, at der har været en løbende afstemning af kontoen. Hvis det har været rejseafregninger, har de fulgt deres sædvanlige rejseafregningssystem. Hvis det var varesalg eller salg af konsulents timer, var det den ansvarlige for salg, der skulle sig god for det. Dette har været T6. Der var ingen særlige regnskabsmæssige procedurer omkring træk på kontoen*”, har hun forklaret, at det ikke var problematisk at føre en rejseafregning ind over konto 2840. Formalia var på plads. Det var den, der var tættest på kunden, som skulle sikre, at der var et reelt fagligt formål med turen. Beslutningen blev truffet så tæt på kunden som muligt. Det var den godkendende leders ansvar at sikre, at formalia var på plads. Hun har ikke hørt om, at der tidligere havde været problemer med, at der blev foretaget rejser uden et fagligt formål, og det havde ikke forud for sommeren 2014 været problematiseret på ledelsesniveau.

Der var mange ting, de gerne ville ændre i organisationen, men det vidste de ikke før 2015. Tingene så ud til at være i orden. Hun har ikke talt med T5 om, hvordan bonusaftalen var etableret.

JJJ har forklaret adspurgt vedrørende programmet for turen til Dubai, som hun sendte til T3 den 24. september 2012, at hun havde talt med LL i forbindelse med udformningen af programmet. Det var både arrangementet med Samsung Medical Center og Samsung Electronic, der ikke var endeligt aftalt. Hun talte med LL, der stod for begge arrangementer. Det var kun ham, hun havde kontakt med herom.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ” *Hej T5, Samsung har lige aflyst hospitalsbesøget jv. nederst i denne mail. LL vil gerne se om han kan gøre noget andet for os skal jeg bede om det, eller skal vi lade det være som det er nu? Med venlig hilsen / Best regards JJJ*” forklarede vidnet, at der så ikke var nogen aftale med

Samsung fra dette tidspunkt i oktober måned”, har hun forklaret, at aflysningen gjaldt begge arrangementer. Det mener hun bestemt, at hun talte med LL om. Hun formoder, hun sagde det videre, men hun husker det ikke. Hun var sekretær for T5 og gik til ham, når der var noget, hun var i tvivl om.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf følgende fremgår blandt andet: ”*Har vi nogen som helst arrangementer i Dubai ... jeg tænker Samsung, HP, Cisco eller nogen som helst? Hvis ikke så bliver vi nødt til at have en backup plan, så vi kan få nogle billeder, kommentarer el. lign. ... Venlig hilsen T3*” og ”*Hej T3, Nej, ingen arrangementer. Jeg laver en liste, hvor jeg skriver restauranterne, og for disse sætter Jeg dresscode på. Jeg tager fat i Samsung og spørger de har en beskrivelse af det I skulle have set, samt brochurer m.m. Er det ok, eller skal der mere til? Med venlig hilsen / Best regards JJJ*” forklarede vidnet, at hun kan forestille sig, at hun har fået oplysningen om, at der ingen arrangementer var, af T3. Vidnet skulle ikke gøre noget for T5 i anledning heraf”, har hun forklaret, at det må være T5 og ikke T3, der havde givet hende oplysningen om, at der ikke var arrangementer på programmet. Hun husker det klart i dag. Hun fik det at vide mundtligt. Hun husker ikke den præcise ordlyd, men T5 sagde bare helt generelt, at der ikke var nogen arrangementer.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ”*Foreholdt e-mailkorrespondance af 19. november 2012 kl. 19.20 til 19. november 2012 kl. 20.21 mellem T3, vidnet, T2 og T5 med emnet: I giver mig nervesammenbrud, ekstraktens side 915-914: ”Hej. Noget nyt med nogle arrangementer i Dubai? Venlig hilsen T3 og ”Hej T3, Jeg har ikke hørt noget fra Samsung, men skrevet dem en mail her til aften. Jeg ringer i morgen tidlig og følger op, og ringer derefter til dig*”, har hun forklaret, at hun i dag ikke husker, om hun gjorde noget. Hun vil tro, at hun ringede til LL. Når hun skrev, at hun ringede til ham, så har hun også gjort det.

Hun tilstræbte altid at overholde afsnittet om rejsebestilling i X A/Ss personalehåndbog, hvoraf følgende fremgår: ”*Politikken er, at der altid rejses billigst muligt uagtet destination, preference for flyselskab og job titel. Jo tidligere rejsen bestilles, jo billigere pris kan vi opnå*”. Det var en klar politik for X A/S at passe på pengene. Det undrede hende derfor, at hotellerne på denne tur måtte være så dyre. Generelt fløj man ikke på businessclass i X A/S. Hun husker ikke, om der var særlige rejsedestinationer, hvor man fløj businessclass. Hun ved

ikke, hvordan man fløj i den norske direktion. Hun husker ikke, om T5 fløj til San Fransisco på businessclass.

Det er rigtigt, at man i X A/S forsøgte at få kunden til at betale for sælgernes rejser. Det skete f.eks. også ved Gartner-konferencerne. Der var, som hun husker det, instrukser fra ledelsen herom. Hun husker ikke, om hun har set det på skrift. Det var oppe på de ugentlige møder næsten hver gang, at der skulle spares penge på rejser mv. Det var en værdi, der tit blev bragt op af direktionen.

Det var hendes ansvar at arrangere kunderejser, navnlig når T5 var med. Hun husker ikke, om hun har været med til at arrangere andre rejser med Region ..., men det tror hun, at hun har. Hun husker ikke konkrete ture. Når hun arrangerede ture, var det valg og booking mv. af fly og hoteller. Hun var ikke inde over det faglige.

Hun husker ikke, hvilken liste over forslag til hoteller, hun udtalte sig om i byretten. Hun kan godt huske, at hun sendte denne liste til T3. Hun skrev listen ud og lavede noter. Hun lavede listen om sammen med T5.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ” Valg af spisesteder under rejsen skete på samme måde, som valget af hotel skete. Vidnet fik idéer til spisesteder fra T5. Der var tale om specielle spisesteder. Der var blandt andet noget brunch om fredagen, som var rimelig dyrt - omkring 1.000-1.500 kr. pr. mand. Der var også en fiskerestaurant, der lå i den dyre ende. Der var tale om restauranter med 4 eller 5 stjerner eller Michelin-restauranter. Vidnet kunne se prisniveauet på spise- stederne, da hun bestilte plads. Spisestederne blev valgt i et samarbejde mellem T3 og T5”, har hun forklaret, at hun ikke ved, om det endte med, at der blev spist på Michelin-restauranter, men når T3 skulle ud at spise, skulle det være godt. I X A/S behandlede man generelt kunderne pænt, men der var særlig opmærksomhed på T3 og Region Når T3 ringede, tog man fat i det med det samme. Hun kunne også tillade sig at afbryde et møde og sige, at der var et opkald fra T3.

Hun gennemgik forslag til restauranter i Dubai med T5. Det var T5, som var mest involveret i at vælge spisesteder. Prisrammen var, at det skulle være ”det bedste af det bedste”. Hun gik til T5, fordi prisen skulle være højere end normalt. T5 havde hende bekendt været i Dubai

tidligere, men det kan være, at hun husker forkert. Hun husker ikke nærmere om den rejse i X A/S regi, hun tidligere havde arrangeret til Dubai.

Det er rigtigt, at hun ikke havde noget med Cisco at gøre i forbindelse med turen til Dubai. Hun havde lavet et program, men det var ikke professionelt nok. T5 tog herefter fat i KK. Hun husker ikke, hvor meget samarbejde hun havde med KK i den forbindelse.

Hendes opfattelse var, at det var X A/S, der skulle betale for regionens tur til Dubai. X A/S skulle også betale for T5 og T2. Hun var dog ikke inde i spørgsmål om økonomien.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ”*Vidnet mener ikke, at der var faglige arrangementer på plads, da afrejsen til Dubai fandt sted*”, har hun forklaret, at T5 kort tid før afrejsen havde sagt til hende, at der ikke var arrangementer. Som hun husker det, var det i november måned, hun fik det at vide, men det blev sagt mange gange af både T3 og T5, at der ikke var arrangementer i Dubai. Hun var ikke klar over, at T2 tog over for at få det faglige program på plads. Hun husker ikke noget om, hvorvidt T5 var bortrejst den 12. november.

Et halvt år før, hun blev sagt op, blev hendes arbejdsplads flyttet over til T5 og T2’ forkontor. Inden da servicerede hun flere andre af X A/Ss direktører.

U har vedstået sin forklaring for byretten og supplerende forklaret, at han har arbejdet med Microsoft i 20 år. Han var ansat i X A/S som udkørende IT-konsulent og deltog i mange forskellige projekter. Han lavede også Exchange migreringer, hvilket vil sige, at han var med til at flytte mailsystemer fra en server til en anden eller fra en server til ”Cloud’en”. Han ved ikke, hvor mange gange han har stået for en Exchange migrering, men formentlig omkring 50 gange. I dag er han It-chef i et privat automationsfirma.

Da han var i X A/S, var han ikke direkte involveret i Projekt One. Han sad ikke med intern it, men han var bruger af det. Han har således ikke arbejdet med X A/Ss interne mailsystem eller den migrering, der skete i X A/S i 2010-2012. Det var en intern sektion, der stod for det. Som han husker det, var Projekt One et ”lorteprojekt”. Det var en stor migrering, og den gik ikke særlig godt. Tingene virkede ikke. Han kan ikke huske specifikt, at der var e-mails, der ikke

kom frem, men der var mange problemer. F.eks. var der en medarbejder, der mistede hele sin mailboks. Det er, hvad der kan ske, når der foretages migreringer.

Når man ser en X500-adresse er det tegn på, at der er sket en fejl. Det er et tegn på, at en migrering ikke er sket, som den skulle. Den optræder, når to domæner ikke taler sammen. Alle, der arbejder med Exchange, kender til dette. Der kan opstå det problem, at afsenderen af en mail ikke får besked om, at en mail ikke er kommet frem. Man modtager altså ikke en "non delivery report". Det kan variere fra klient til klient om man oplever en fejl. Det kan således godt være, at en afsender af en mail ville kunne sende mailen fra en af sine stationer, f.eks. sin Ipad, men ikke fra en anden af sine stationer, f.eks. den stationære computer. Problemet er, at man ikke ved, om mailen er kommet frem eller ej. I forbindelse med en migrering er det mere sandsynligt end ellers, at man ikke modtager en "non delivery report", selv om ens mail ikke er nået frem. Der er – populært sagt – to domæner, der ikke taler sammen. Hvis man indlæser en e-mail i et miljø, hvor den ikke har adgang til Exchange serveren, vil der ikke komme en X500-adresse. Det er kun, hvis man sender en mail. Fejlen har i princippet ikke noget med modtagelsen af mailen at gøre, men alene med afsendelsen af mailen. Han har ikke kendskab til, hvilken back up man brugte i X A/S.

T5 bad ham undersøge, om der var en logisk forklaring på, at T5 ikke havde modtaget alle sine mails. Han har ikke haft efterfølgende kontakt med T5.

W har forklaret, at han har arbejdet med Exchange-servere i X A/S siden sin ansættelse i 2006 og også forud herfor. Han har en meget gammel certificering fra før 2006, men han har løbende holdt sig opdateret. Han har arbejdet med design og "trouble shooting" af større Exchange-systemer siden år 2000. Han var i 2006 – 2014 den eneste i X A/Ss interne system, der havde en Exchange kompetence. Derefter kom han til X A/Ss Exchange management afdeling.

Han deltog som problemknuser i Exchange-migreringen i X A/S Danmark, som startede og sluttede i 2010. Han skulle orienteres hver gang, der var et issue med migreringen. Hvis der var et generelt problem, er det usandsynligt at han ikke ville være blevet kontaktet. Han hørte ikke om nævneværdige problemer, og der kan i hvert fald ikke i 2012 have været problemer, som var relateret til migreringen. Hertil kommer, at hvis man sendte en mail fra en X A/S-

adresse ".dk" til en anden X A/S-adresse ".dk", ville det ikke påvirkes af migreringen, da der i så fald var tale om udveksling af mails inden for samme server.

X A/Ss ".dk-domæne" blev migreret i 2010. Han ved ikke, hvornår Norge blev migreret. Det kan godt være, at det var i efteråret 2012. Hvis T5 havde en ".dk" mail-adresse, ville den være blevet migreret sammen med X A/Ss øvrige ".dk e-mails".

Adspurgt vedrørende e-mail afsendt af T6 den 12. december 2012, hvoraf fremgår: "*Hej T5. Så er den i orden. 2 x 15000 på officiel faktura og ca. 100.000 på pulje. skulle hilse Jeg har fat i regnskab om hvordan det bogføres, så skulle være i vinkel*", har han forklaret, at en X500 adresse som denne ikke er et udtryk for, at der har været problemer i forbindelsen med afsendelsen. En mail som denne vil normalt medføre en "non delivery report", hvis den ikke kommer frem. Angivelsen af en X500-adresse i denne situation er en hel normal funktion i outlook, som blot betyder, at man har korresponderet sammen før. Det er ikke en fejlmeddelelse.

J har vedstået sin forklaring for byretten og har supplerende forklaret, at det er rigtigt, at han ikke deltog i IT-udbuddet. Han var generelt involveret i udbud mv., men kun i det omfang han som administrerende direktør burde og skulle.

Las Vegas er verdens største conferenceby. Det kunne sagtens være fagligt relevant for regionens medarbejdere at rejse på konference til Las Vegas, men han ved ikke, om det var relevant, at T3 deltog i konferencerne.

Han har svært ved at forholde sig til hotelpriserne i Las Vegas. Der er stor forskel på, hvad hoteller koster, og det kan godt være dyrere at bo på hotel i en by, hvor der er en stor konference. Han aner ikke, om priserne på hoteller i Las Vegas stiger i forbindelse med konferencer. Det afgørende for, om regionens medarbejdere måtte booke sig ind på så dyre hoteller, var, om det var muligt at opdrive et billigere alternativ. Det er rigtigt, at medlemmerne af Regionsrådet kunne flyve på businessclass. besluttede imidlertid allerede i 2007-2008 at rejse på økonomiklasse.

Regionens revisor havde gennem årene sagt god for alle Region ...s dispositioner. I 2015 fik han en anonym henvendelse vedrørende T3. Der blev lavet en grundig undersøgelse af revisorerne, men de konstaterede efter nogle måneders undersøgelser, at der ikke var noget at komme efter.

Det var rejsen til Dubai 2014, han sigtede til i sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: *"Vidnet hørte først om en rejse til Dubai, efter at den var foretaget"*. Det var først, da H fortalte ham om rejsen, at han hørte, at udgifterne var betalt over regionens pulje i X A/S.

Han aldrig selv har haft sin hustru med til arrangementer i regionen. Adspurgt vedrørende e-mail af 7. november 2017 fra chefjurist QQQ, Region ..., til advokat Naja Wærness Larsen, vedrørende *"arrangementer i regionen, herunder arrangementer, hvor der i visse tilfælde deltog ægtefæller"*, har han forklaret, at det ikke var normalt, at ansatte i regionen havde ægtefæller med til arrangementer. Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvor er anført blandt andet: *"Det var ikke normalt, at man havde hustruer/samlevere med til arrangementer i regionen"*, forklarede han, at begrebet *"arrangementer"* efter hans opfattelse også dækkede leverandørmøder.

Adspurgt vedrørende regionens besvarelse af 27. oktober 2019 af advokat Naja Wærness Larsens aktindsigtsanmodning *"vedrørende alle former for afholdte arrangementer for Regionsrådet og Forretningsudvalget for perioden 1. januar 2010 til 31. december 2013 med vedhæftede programmer"*, har han forklaret, at Folkemødet er noget ganske særligt for regionsrådsmedlemmer.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: *"Vidnet ville nok ikke hæve øjenbrynene over en regning på 2.500 kr. pr. person for et chefseminar med ophold af et døgn's varighed med overnatning og fortæring samt conferencefaciliteter og AV-udstyr"*, har han forklaret, at det ville medføre afskedigelse, hvis man spiste en middag for 2.000 kr. pr. kuvert på regionens regning. Det var klar over grænsen. 2.500 kr. for et seminar med overnatning var en anden sag.

Adspurgt vedrørende Retningslinjer for tjenesterejser og beforderingsgodtgørelse sammenholdt med rejseprogrammet til Dubai 2012 fra juli 2012 har han forklaret, at han ikke mener, at der ville være noget galt i at have en dag fri, mens man var på tjenesterejse, og regionen kunne også på denne dag betale rimelige udgifter til fortæring. Det var også i orden, hvis der blev drukket en øl på hotellet efter dagens arbejde, men mange øl ville ikke være "rimelige udgifter". Der var og er en grænse for, hvor meget man kan spise eller drikke for på regionens regning. En regning for en middag på 16.000 kr. for to medarbejdere med ægtefæller går ud over denne grænse hvad angår både formål og beløbsstørrelse. Han erindrer ikke at have talt med økonomidirektør OO om Dubai-rejsen i 2012. Han talte med T1 om rejsen.

Det var ikke kun størrelsen af beløbet, der havde betydning for, om en udgift var tilladelig. Det var også karakteren af udgiften. Hvis man er langt over den udgiftsgrænse, som gælder i regionen, kan det dog også i sig selv have betydning for, om der sker en tjenesteforsømmelse. 3-400 kr. var en sædvanlig og rimelig udgift for en middag, når man var på forretningsrejse. Var man ude at spise med andre samarbejdspartnere, kunne en regning på 700-800 kr. nok accepteres. Det var dog ikke noget, de havde meldt ud, da de nødtigt ville skabe en praksis for så stort et forbrug. Et spaophold på regionens regning ville være forvaltningsretligt kritisabelt. Han ville have sanktioneret det tjenstligt med en advarsel.

Hvis en tjenesterejse ikke var gået som planlagt, og der var faldet emner væk, ville han forvente, at han blev orienteret efterfølgende. Det var ikke noget, de havde regler for, men det ville være det naturlige.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: "*Vidnet har ikke nogen holdning til, om det var tilladeligt at købe en kasse vin på regionens regning og få leveret til sin hjemmeadresse for herefter at tage den med til sin arbejdsplads i regionen, hvor den skulle bruges*", har han forklaret, at der ikke var spiritusforbud i regionen, men der var forbud mod at drikke alkohol i arbejdstiden. Det var kun på sygehusene, at der var et totalt spiritusforbud, som også gjaldt julefrokoster mv. Det er ikke rigtigt, at man ikke kunne sende en kasse vin til regionen. Det kunne man selvfølgelig godt. Når Regionsrådet havde møder om aftenen, kunne der godt være vin på bordet.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ”Disse direktører styrede meget hvert deres område. Vidnet havde ikke noget dagligt samarbejde med T3. Hvis der var noget med it, talte vidnet med it-direktøren”, har han forklaret, at han anså hver enkelt division i regionen som en selvstændig ”virksomhed”. Det forventedes, at den enkelte division var selvkørende. Der kunne være overordnede strategier og budgetmæssige forhold, som han blev involveret i, men generelt var de selvstændige enheder. Intet i divisionernes daglige drift skulle godkendes af ham. T3s rejseafregninger mv. skulle godkendes af IT-direktøren. Han gik ud fra, at den enkelte direktør for en division forvaltede området på en ordentlig måde. Var der tale om en menig medarbejder, herunder også T3, skulle han gå til chefen for sin egen division, hvis han havde tvivlsspørgsmål. Vidnet ledede regionen efter begrebet ”rimelige udgifter”. Der var et vist skøn inden for divisionerne, men det lå helt fast, at man ikke måtte rejse på businessclass.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ”Det var divisionsdirektørerne, der besluttede, om en rejse var relevant. It-direktørens tjenesterejser skulle ikke godkendes af vidnet. Vidnet talte jævnligt med sine direktionsdirektører. Las Vegas var en normal konferenceby. Las Vegas er ikke problematisk – tværtimod”, har han forklaret, at han ikke var bekendt med et set-up med, at IT-leverandører arrangerede konferencer for regionen. Det var hans opfattelse, at regionen selv skulle betale for egne rejseomkostninger, men ikke for leverandørers rejseomkostninger.

Begrebet ”kundearrangementer” i Region ...s regler og politik i forhold til omgang med leverandører til regionen anser han for et samlet begreb. En middag er efter hans opfattelse et ”kundearrangement”.

H har forklaret adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ”Hvis vidnet holdt et statusmøde, da han var i XX P/S, ville han ikke kalde det et kundearrangement”, at et kundearrangement efter hans opfattelse har akkvisitivt sigte. Familiemedlemmer skal ikke deltage i statusmøder med leverandører. Hvis der er tale om en middag på en finere arrangement, er det efter hans opfattelse ikke længere et fagligt møde, men et kundearrangement.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ”Foreholdt T3s forklaring vedrørende forhold 32 og 33 om køb af 12 flasker vin, forklarede vidnet, at man ikke kan købe vin på en restaurant til ”gå-hjem-møder”. De har nogle gange anvendt vin til arrangementer, men har da købt vinen i supermarkedet til 50-100 kr. pr. flaske”, har han forklaret, at man sagtens kunne arrangere sig, så man fik en leverandør til at levere vin til regionens adresse. Det var ikke i strid med regler i regionen.

Det var ikke normalt eller acceptabelt at to ansatte med ægtefæller spiste for 16.000 kr. på regionens regning. Rent teknisk kunne man som chef sagtens få lavet en e-faktura til regionen på en sådan middag, og fakturaen ville skulle godkendes af vedkommende selv. Kontrolsystemet i regionen var dengang ikke tilstrækkeligt.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ”Det kan være tilfældet, hvis der er tale om en konference, hvor ”hele byen er købt”, og der kun er én pris for hotelværelser. De overnatter i praksis for ca. 1.000 kr. pr. nat. Det kan afvige lidt, men ikke meget. Dette gælder alle regionens ansatte, også direktører”, har han forklaret, at det godt kunne være tilfældet, når der var Gartner-arrangement i Barcelona, at hotelpriserne steg. Han husker, at hotelpriserne lå på 1.300-1.400 kr. incl. morgenmad i sådanne tilfælde.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ”Det er sædvanligt forekommende, at leverandører inviterer til arrangementer. Invitationer til konferencer som CES eller Gartner i Barcelona er sædvanligt”, har han forklaret, at det var usædvanligt, at en leverandør fakturerede kunden for leverandørens egne omkostninger ved at arrangere og deltage i turen.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ”Hilton Barcelona Hotel var fint nok – et godt forretningshotel. Der var frokost med i konferencen, men man kunne godt gå over i nabobygningen og indtage den sammen med f.eks. Microsoft”, har han forklaret, at han under Gartner-konferencen i Barcelona deltog i et let frokostarrangement, hvor der var tilsvarende kunder fra andre europæiske lande. Det var nok Microsoft, der betalte for frokosten. Hotellets standard var god, men det var ikke usædvanligt at spise et sted som dette, og det var inde for rammerne af, hvad man måtte deltage i som

regionsmedarbejder. Han husker ikke de nærmere omstændigheder, men det ser ud som om, at det oprindeligt var planen, at han skulle overnatte på Hilton.

Adspurgt vedrørende sin e-mail af 2. november 2014 til AAA og OO, som T3 var kopimodtager af, med emnefeltet: *"Vores middage i Barcelona"*, har han forklaret, at det er rigtigt, at han deltog i arrangementet betegnet *"Gartner Country reception"*. Det var en del af selve konferencen og var inkluderet i deltagergebyret. Det var ikke leverandørbetalt. Det var regionen, der betalte for konferencen, herunder også disse udgifter. Det foregik i et mørkt lokale på et nabohotel med servering af pindemadder og vand.

Når han som forklaret i byretten ikke deltog i Gartner Symposium 2015 *"på grund af den opståede sag"*, var det fordi, der i efteråret 2015 var betydelig politisk fokus på denne retssag, og der derfor var behov for ham derhjemme.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: *"Der fandtes ikke tidligere en mekanisme for behandling af rejseafregninger i regionen. Man kom med sine udgiftsbilag, som man fik godkendt. Udgifterne blev godkendt af den budgetansvarlige. For T3s vedkommende var det T3 selv. Det var meningen, at der skulle foretages stikprøvekontrol efterfølgende. Der var begrænsede kontrolmekanismer, hvilket YY P/S kritiserede i deres rapport"*, har han forklaret, at det viste sig senere, at kontrolniveauet ikke var tilstrækkeligt. Han videreførte den kontrol, som havde været, da han tiltrådte, men det var ikke nok. Der blev udvist for stor grad af tillid.

Adspurgt vedrørende revisionsfirmaet YY P/S's undersøgelse af 7. marts 2016, hvoraf der i opsummeringen fremgår blandt andet: *"Det er konstateret, at der alene planlægges udført et stikprøvevist "4-øjnes princip" i Regionens ledelsestilsyn, herunder som følge af manglende beskrivelse af nødvendigt omfang af anvisning og ledelsestilsyn i "Procedurebeskrivelse - Forretningsgang for ledelsestilsyn" dateret 1. april 2016 samt kravet om alene at udtage 20 bilag til kontrol pr. måned i "Ledelsestilsyn for Koncern IT" af 1. november 2015. Dette vurderes som utilstrækkeligt som kompenserende kontrol for den manglende funktionsadskillelse, som kasse - og regnskabsregulativet lægger op til, skal accepteres på dispositioner"*, har han forklaret, at han ikke ved, hvad ledelsestilsynet tidligere var gået ud

på, men åbenbart indgik der kontrol med et mindre antal stikprøver end 20. I 2013 ændrede han praksis, så han skulle se alle kreditkortudtræk.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: *"Men også rejser mv., som omtalt i medierne, er ført over disse bogholderikonti hos X A/S" forklarede vidnet, at han har fået en mere nuanceret holdning efter at have læst revisorundersøgelsen*", har han forklaret, at han fortsat ikke ved, hvem pengene på konto 2840 tilhører. Han er ingeniør og ikke jurist, så det har han intet bud på.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: *"Et foredrag ville han derimod betegne som et kundearrangement"*, har han forklaret, at kundearrangementer er et vidt begreb. Han ville også anse et cirkusbesøg for et kundearrangement. Det er hans opfattelse, at begrebet "arrangement" i regionens "regler og politik vedrørende gaver, repræsentation, kurser og andre tilbud til offentligt ansatte (herunder læger og andet klinisk personale) og politikere", som fremgår af referatet fra Region ...s ledermøde afholdt den 7. juni 2010, og hvor der som et illustrerende eksempel er anført følgende: *"Kan en leverandør invitere en gruppe koncerndirektører til et arrangement med en efterfølgende middag og overnatning. Svar. Ja, hvis der er et fagligt arrangement forbundet med det og at det ikke kan betragtes som et "luksus"-ophold. Der skal desuden foreligge en skriftlig agenda for arrangementet og der skal efterfølgende følges skriftligt op overfor deltagerne"*, skal forstås bredt. Efter hans opfattelse er både arrangementet og den efterfølgende middag og overnatning en del af "arrangementet". Hvis ægtefæller deltager, opfatter han det som mere end et statusmøde, og det får mere karakter af et arrangement. Han har ikke været med til at skrive reglerne og havde ikke nærstuderet dem inden sagen. Han gjorde sig bekendt med det, der havde relevans for ham selv.

Adspurgt vedrørende økonomidirektør Vs forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: *"Vidnet fik i sommeren 2014 af E at vide, at der var uregelmæssigheder på konto 2840. Vidnet mener, at E havde fået dette at vide af T6. Vidnet undersøgte forholdene vedrørende konto 2840 nærmere. Vidnet mente, at der var misbrugsmuligheder i forbindelse med rejseafregninger. Rejseafregningerne vedrørte offentligt ansatte, og beløbenes størrelse og ledsageres deltagelse udgjorde misbrugsmuligheder. "Set up´et" var ikke problematisk i forhold til den normale samhandel vedrørende køb af konsulenter og hardware. Den*

manglende detaljerede orientering af Region ... om anvendelsen af pengene kunne også udgøre en misbrugsmulighed, men det var ikke det, som de startede med at undersøge i 2014", har han forklaret, at de ikke i sommeren 2014 modtog advarsler fra X A/S. De fik en anonym henvendelse, og på baggrund heraf foretog YY P/S en revision vedrørende let omsættelige aktiver, men fandt ingen uregelmæssigheder. Han ved ikke, om den anonyme henvendelse kom fra X A/S.

Adspurgt vedrørende direktør Es forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: "I forbindelse med vidnets besøg hos regionen efter sin tiltræden, fik vidnet omkring slutningen af maj/begyndelsen af juni 2014 fra T6 at vide, at der var en pulje, som var etableret, dengang T5 var direktør i X A/S i Danmark. Der blev sat ca. 1½ % af køb ind på puljen. Hovedformålet med puljen var indkøb af it-udstyr, men den blev tillige brugt til at betale for blandt andet rejser og middage. Da T5 blev koncernchef, overtog T6 administrationen af puljen. T6 sagde til vidnet i slutningen af maj/starten af juni 2014, at T3 var glad for dyr rødvin, dyre middage og hoteller og ville flyve på businessclass, hvilket han ikke kunne få betalt af regionen. Vidnet hørte på dette tidspunkt kun om denne brug af kontoen fra T6. Vidnet var til møde i regionen i juni 2014. H, T3, T6 og vidnet var til stede. Det var et høflighedsvisit i forbindelse med, at vidnet var startet som administrerende direktør i X A/S. Vidnet var instrueret af T6 om ikke at omtale puljen, idet H muligvis ikke kendte til den. De talte ikke om puljen eller Dubai-turen under mødet. Vidnet var bange for at miste regionen som kunde", har han forklaret, at han ikke husker mødet. Det virker sandsynligt, at E var til møde i regionen i juni 2014. Han kan dog ikke se det ud af sin kalender.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: "Vidnet havde den 10. marts 2015 et møde med E, hvor E første gang luftede sine bekymringer vedrørende udbuddet. Vidnet lagde distance til det. Mødet var hos X A/S. Det var E, der havde inviteret til mødet. Der deltog kun de to i mødet. Vidnet og E havde haft en telefonsamtale forinden mødet, hvor E udtrykte sine bekymringer, om regionen var upartisk i sin ageren. Vidnet er usikker på, hvordan mødet kom i stand - om det var som følge af Es bekymring eller deres kunde/leverandør-forhold. X A/S var en vigtig leverandør til regionen. E orienterede om en konkurrerende virksomhed, der nappede hans medarbejdere, og han var bekymret for, om der flød informationer. Han pegede også på, at valget af udbudsspecialister var bekymrende på baggrund af deres tilknytning til tidligere ledere hos X A/S. Vidnet gik tilbage i sin egen

organisation og forhørte sig, men man kunne ikke se, hvorfor der var disse meldinger fra E. Vidnet mente, at den professionelle rådgiver var i stand til at agere korrekt. Vidnet afviste derfor, at der var tale om urent trav. Mødet i marts varede nok en time. E talte ikke om Dubai-turen ved denne lejlighed,” har han forklaret, at han husker mødet. De diskuterede ikke meget andet end det, han forklarede i byretten. E gav ikke udtryk for, at der var regionsmedarbejdere, der modtog kontante fordele.

E ønskede, at udbuddet kom under vidnets kontrol. Han var ikke meget for at tale med E herom og forsøgte at lægge distance til det, da de var midt i en udbudsproces. E fortalte ikke på dette tidspunkt, at han havde godkendt en rejseafregning for Dubai-turen i størrelsesordenen 300.000 kr. afholdt over konto 2840.

Den 6. maj blev det offentliggjort, at Y A/S havde vundet udbuddet. E sagde i telefonen den 15. maj 2015, at der var urent trav fra T3s side, og ville gerne have et møde. Den 19. maj 2015 indgav X A/S en klage over udbuddet. Han tog ikke desto mindre ud til X A/S den 20. maj 2015. Han regnede med, at Es henvendelse angik det samme, som den anonyme henvendelse havde gjort. Han gik ind til mødet for at finde ud af, hvad E egentlig beskyldte T3 for. Tanken om, at henvendelsen skyldtes, at X A/S havde tabt udbuddet, strejfede ham dog også. Det er i bagklogskabens lys indlysende, at der var en sammenhæng.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ” *at han ikke ved, hvad det nævnte om et "lommeuldsregnskab" gik ud på. Vidnet forstod denne del af samtalen som Es refleksioner om, hvordan man kunne gøre efter afvikling af konto 2840. Der var en bekymring hos X A/S for, at de kunne gøre T3 sur, når de afviklede konto 2840. Vidnet undrede sig over, at E først nævnte dette, efter X A/S havde tabt udbuddet. Vidnets opfattelse var, at E forsøgte at tage hensyn til X A/Ss interesser, og at det påvirkede Es reaktioner”*, har han forklaret, at det, han undrede sig over, var, at E først anmeldte det ulovlige forhold, efter at X A/S havde tabt udbuddet. Det er rigtigt, at de anmeldte sagen til politiet dagen efter. Han var selv involveret i anmeldelsen.

Han blev først bekendt med det, som E kaldte en skjult konto, under samtalen med E. Han kom til regionen i 2013, men havde ikke hørt noget om kontoen. Han har efterfølgende

forstået, at R, der var regionens indkøbsjurist, havde medvirket ved etableringen af ordningen. R er ikke længere ansat i regionen, og de har ikke forfulgt sagen over for ham.

Han er bekendt med HP Worlds konferencer og vil mene, at T3s deltagelse i en sådan konference kunne være fagligt velbegrundet. For så vidt angår T3s tur til Miami i 2014 forklarede han, at han fandt, at det var fagligt relevant, at T3 deltog i et besøg på et børnehospital. Ellers havde han ikke godkendt det.

Der skal være et reelt fagligt formål med et arrangement, hvis man skal deltage som regionsmedarbejder, men der skal ikke nødvendigvis foreligge en dagsorden. Han har selv haft i alt tre møder med leverandører, og der har ikke været en formel dagsorden forud herfor, men dog et identificeret tema, som var mere præcist end "statusmøde". Det kan også godt have været en faglig relevant tjenesterejse, selvom der ikke blev lavet referat.

Region ... godt kunne afholde udgifterne til en overnatning i København efter et fagligt arrangement inden for nærmere fastsatte beløbsgrænser. Han havde dengang havde tillid til, at regionens regler om rejseomkostninger blev fulgt.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: "*Invitationer til konferencer som CES eller Gartner i Barcelona er sædvanligt*", har han forklaret, at det også var sædvanligt at deltage i konferencerne, inden han blev ansat i regionen. Der er forskel på priserne i de forskellige konferencebyer, men at prisen ofte stiger, hvis der er en stor konference i en by.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: "*Foreholdt e-mailkorrespondance af 28. oktober 2014 kl. 20.56 til 10. november 2014 kl. 11.22 mellem T6 og vidnet med emnet: Gartner G - Barcelona, ekstraktens side 2397: "Hej Per. Jeg forstår på T3, at I er 3 fra Regionen der skal til Gartner i år. Denne mail for at høre om I kunne være interesseret i at deltage i en middag på "vores" hotel Melia Sky Barcelona, Dos Cielos restaurant. Mandag aften? Deltagere: 3 deltagere fra Rudersdal kommune, Områdechef RRR, Områdechef SSS, ITchef II, T4 X A/S og undertegnede. Restauranten havde sidste år en meget høj kvalitet og ligger på øverste (24.) etage af Melia Sky, så der er også en skøn udsigt*", har han forklaret, at han ikke lagde så meget i ordvalget. X A/Ss beskrivelse af restauranten

kunne meget vel være en del af deres markedsføring og ikke ensbetydende med, at restauranten havde et særligt højt niveau.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ”Vidnet har i kraft af sin ulønnede bestyrelsespost i DIAG, Dansk Informations Anvendelses Gruppe, deltaget i 2 middage årligt på bedre restauranter. DIAG er et netværk for ca. 80 it-direktører m.v. og en del af vidnets centrale netværk. Han har været en del af denne forening i 35 år. Regionen betaler vidnets kontingent til foreningen på ca. 5.000 kr. om året. Der er 10 årlige møder og herudover 2 møder med middag. Vidnet husker ikke, om foreningens bestyrelse har afholdt middage på Michelin-restauranter. Det er rigtigt, at han har været til middag på Restaurant Den Røde Cottage og Restaurant Clou. Han husker ikke, om han har været på Restaurant Geist”, har han forklaret, at middagen på Den Røde Cottage var en bestyrelsesmiddag. Foreningen havde en selvstændig økonomi. Regionen betaler hans kontingent til foreningen, men ikke regningen for restauranten.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ”Foreholdt As forklaring til politirapport vedrørende Las Vegas 2013, ekstraktens side 1998: ”Sigtede, A blev spurgt om han kunne huske turen, som var sammen med T3, FFF, LLL og T6 fra X A/S” forklarede vidnet, at disse personer, bortset fra T6 fra X A/S, var ansat i vidnets afdeling”, har han forklaret, at det allerede var besluttet, at de pågældende ansatte skulle rejse på businessclass, da han blev ansat i regionen.

G har vedstået sin forklaring for byretten med bemærkning om, at det først var ca. en uge før turen til Dubai i 2014, at han hørte om rejsen. Ikke i september 2014. Han deltog ikke selv i mødet i juni 2014, hvor T3 oplyste, at der ville komme et udbud.

Vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ”Vidnet syntes, at det var en underlig tur med to tidligere ansatte. Vidnet betragtede T5 og T2 som venner af huset, og således at de havde en relation til T3 og T7”, har han forklaret, at det, han fandt mærkeligt, var, at han ikke havde hørt om turen før, og at to tidligere topfolk skulle deltage fra X A/S, selvom de var ”venner af huset”. Det var også underligt med en tur, som ikke alle i X A/S måtte høre om. Han skænkede det imidlertid ikke mange flere tanker, da E havde godkendt turen, og han selv var ret ny i sit job. Da han spurgte E, sagde denne direkte, at han havde

godkendt turen, og at det havde været det bedste på daværende tidspunkt. Han tog det som et udtryk for, at turen var bestilt, inden E selv var blevet ansat. E sagde ikke noget om formålet med turen.

Vedrørende rejsen til Dubai anser han 400.000 kr. for en rejse for fem personer som exceptionelt mange penge. Det var et meget højt beløb, som han ikke mindes at have set før for en rejse med så få deltagere. Der kom et kontoudtog fra MasterCard. Han reagerede kraftigt over for T4, da det samlede beløb kom frem. Han har sikkert kommenteret på, at flyrejserne var dyre. Han husker ikke, at han var nede i detaljerne i øvrigt. Han har aldrig fløjet på andet end økonomiklasse, når han er fløjet i medfør af sit arbejde i X A/S. Han har dog en gang været inviteret af en leverandør til Irland, hvor de fløj i privatfly. Han indtrådte i direktionen den 1. september 2014. Han ved ikke, hvordan direktionen rejste forud herfor. X A/S købte normalt de billigst mulige billetter. X A/S var også den gang en stor organisation, og han ved ikke, om der var en stående ordre om at rejse på økonomiklasse, men virksomhedskulturen var, at man skulle passe på pengene. Det var bredt kendt i organisationen, at de altid forsøgte at få tingene så billigt som muligt. Det var også hans politik, før han kom i X A/S.

På mødet den 12. januar 2015, som han deltog i via video, gik de hurtigt til sagen. De kom relativt hurtigt ind på, at det ikke var en rigtig måde at have et samarbejde mellem en privat leverandør og en offentlig myndighed, og de ønskede at rydde op. Han husker ikke, om de talte om turen til Dubai, men det er ikke usandsynligt.

Med godkendelsen af rejseafregningen af 24. november 2014 forholdt han sig ikke til, om det var regionen eller X A/S, som skulle betale. Det var blot en godkendelse af størrelsen af beløbet. Han erindrer ikke, om det var rejseafregningen af 3. december 2014 forfattet af T4, han ikke ville godkende. Han husker ikke, om der var en eller to rejseafregninger. Han kan ikke afvise, at rejseafregningen var forbi ham, men han husker det ikke. Han husker heller ikke, at han på noget tidspunkt fik en rejseafregning, hvoraf det fremgik, at det var regionen, der skulle betale det hele.

Han husker ikke at have set Es mail af 27. december 2014 til V, hvori E beder V om at godkende rejseafregningen. Han havde fortalt V, at han ikke ville godkende rejseafregningen. Det var beløbets størrelse, der gjorde, at han ikke ville lægge navn til.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ”*Primo januar 2015 gav E I og vidnet besked om, at den måde, som samhandlen med Region ... foregik på, skulle stoppe, og at T3 skulle gå med til at få Region ... til at dække så meget som muligt af turen*”, har han forklaret, at E ville stoppe X A/Ss praksis med at opspare penge på kontiene. Problemet var ifølge E, at det var en forkert måde at gøre tingene på. Han havde ikke selv hørt om, at der var sådan en opsparing. Han kunne godt se, at det ikke var korrekt i forbindelse med offentlige kunder, der jo skulle købe produkter og ydelser igennem udbudsprocesser eller SKI-aftaler mv. Det var primært opsparingen, som han og E så som et problem. Han bad V om at skrive en ”vandtæt mail”. Det var hensigtsmæssigt at få en klar udmelding fra økonomidirektøren om, hvad pengene kunne bruges til. Det var for nemt at bruge midlerne til f.eks. at spise middag for. Han husker ikke, at de ligefrem drøftede, om puljen kunne misbruges.

Han ved ikke, hvilken betydning turen til Dubai i 2014 havde for lukningen af kontoen. Han har en formodning om, at det ville være sket alligevel, for før Dubai turen havde E bedt T4 om at komme med et oplæg til, hvordan kontoen kunne lukkes. E mente, at det var T3, som var initiativtager og ”forfatter” til Dubai-turen i 2014, og at det derfor var rimeligt, at han og regionen skulle betale så meget som muligt. De talte på mødet i januar stille og roligt med T3 om, at en stor del af udgifterne skulle dækkes af konto 2840. T3 kunne på ingen måde genkende, at omkostningerne var blevet så høje, som tilfældet var. T3 kunne kun acceptere at betale 100.000 kr. Det blev efter mødet den 12. januar 2015 kommunikeret til V, at der skulle betales 100.000 kr. fra konto 2840. Han blev ikke før under retssagsforløbet bekendt med, at regionen kom til at betale hele regningen, og det undrer ham, at det skete, for det var i strid med aftalen på mødet og instruksen. Han har ikke talt med regionen om, hvorvidt X A/S skyldte regionen penge, og han har ikke overvejet, at X A/S skulle betale forskellen tilbage til regionen.

Han husker, at der på et direktionsmøde, som lå i slutningen af december 2014, var forvirring hos E og V om, hvem pengene på konto 2840 tilhørte. Man fik ham bekendt ikke afklaret dette spørgsmål. Ikke desto mindre tilkendegav E, at konto 2840 skulle betale så stor del af turen som muligt. Der var ingen dialog med T2 om betalingsspørgsmålet.

Han kontrollerede ikke selv, at der skete en udligning af tilgodehavenderne på konto 2840 i forbindelse med lukningen af kontoen. Det var I, der stod for dette.

Adspurgt vedrørende Es forklaring for byretten, hvoraf fremgår blandt andet: ”Vidnet kunne have stoppet turen, hvis han ville. Vidnet gjorde det ikke, fordi han havde den forståelse, at det var T3s pulje, at H muligvis ikke kendte til denne pulje, og at T3 havde stor betydning for samhandlen med regionen”, og ”PPP og vidnet diskuterede i første omgang ikke, hvad der skulle ske, hvis T5 og T2 ikke selv ville betale for turen. Vidnet og PPP blev efter T5s svar enige om at sige ”go” til turen, da det ellers ville skade deres forhold til regionen, og da pengene på puljen sandsynligvis kunne betegnes som regionens”, har han forklaret, at han ikke var involveret i, om E overvejede at stoppe turen. Da han kontaktede E om turen, sagde denne bare, at det ”var bedst at holde fast”, fordi det var en tur, der allerede var planlagt. Han forstod E således, at det ikke ville være populært at aflyse turen. Hvis E havde ønsket at aflyse turen, kunne han nok have gjort det.

Det er rigtigt, at det var underligt, at T5 og T2 skulle med på turen, men han kendte ikke rigtig noget til ”set-uppet” i forbindelse med regionen. Han forholdt sig bare til, at E havde godkendt turen.

Adspurgt vedrørende sin forklaring for byretten, hvoraf fremgår følgende: ”Vidnet kender ikke til en eventuel kontakt til T2 for at få ham til at privatbetale for turen. Han ved ikke, om det blev overvejet. T2 blev ikke inddraget i, hvordan regningen skulle fordeles mellem regionen og X A/S, vidnet bekendt”, har han forklaret, at han ikke husker, at der var nogen, der talte med dem, der var med på turen. Efter hans klare erindring, var der ingen af dem, der blev involveret i drøftelsen om betalingen.

Adspurgt vedrørende sin e-mail af 12. januar 2015 til en række account managere, herunder blandt andre T6, har han forklaret, at han gerne ville gøre op med de konti, som var underordnet konto 2840. Der var vistnok flere af kontiene, der havde kørt i flere år.

Hvis man rejste med kunder til f.eks. en Gartner konference, fik man tit forskellige samarbejdspartnere til at støtte op herom, således at nogle leverandører og producenter bidrog økonomisk til rejsen, ligesom kunderne også selv betalte et beløb. De har haft meget store

hold med på Gartner konference. Han mener, at det altid var i forbindelse med en konference, at man rejste med kunderne. Han er ikke bekendt med, at der blev arrangeret individuelle ture for andre kunder end Region

2.2.2 Nye vidner i landsretten

FF har forklaret, at det er rigtigt, at han var salgschef i ca. 1 ½ år i X A/S i 2008-2010. Det var offentlige kunder, han arbejdede med. Der skete ikke så store ændringer, mens han var der. De var fire salgschefer i afdelingen. Han stod for at videreformidle budgetter og instrukser fra T4 til de øvrige salgschefer. Han kunne godkende afregninger op til 5.000 kr. Større beløb skulle godkendes af T4 eller dennes overordnede.

Han ved ikke, om der i 2009-2010 var fokus på forskellen mellem private eller offentlige kunder og håndteringen af disse. Han sad selv kun med offentlige kunder.

Han husker ikke, om der i X A/S var retningslinjer for, om man måtte tage ægtefæller med til arrangementer. Han husker heller ikke, om der var krav om, at man tog referater. Når han holdt statusmøder med sine egne kunder, lavede han som oftest et kort beslutningsreferat, som han sendte til kunden. Han ved ikke, hvordan andre gjorde det.

Det var ganske normalt, at der var inspirationsture og ture til producenter, f.eks. til Microsoft eller Cisco. Det kunne være et større "set up" i form af pakkerejser. Der kunne godt være 20-30 kunder med på turene. Det var det normale, at der var mange kunder med på en sådan tur. Han mener, at der også var individuelle ture med Region ..., men han husker det ikke. Han har aldrig godkendt rejseafregninger, for det havde han ikke bemyndigelse til. Det var T4, som godkendte disse. Han har hørt om konto 2840 gennem det, han har læst om sagen efterfølgende, men han mener ikke, at det var noget, han havde fokus på den gang. Han husker i dag ikke, om han vidste det.

Han var ikke fagligt engageret i Region ... eller T6s arrangementer, så han kan ikke sige meget herom.

Adspurgt vedrørende T6s mail af 8. marts 2009 har han forklaret, at hvis det havde noget med Region ... at gøre, ville han, inden han godkendte noget, have sendt den videre til T4. Han kan

ikke huske den konkrete e-mail. Han husker ikke, hvordan rejseafregningerne var bygget op. Han husker heller ikke, om der stod kontonummer på kontoafregningerne. Han var ikke bekendt med kontoplanen. Han husker ikke, om det var ham, der skulle bestemme, hvilken konto et træk på under 5.000 kr. skulle trækkes på.

Det er hans underskrift på to rejseafregninger af 12. marts 2009. Han har ingen erindring om afregningerne. Det er også hans underskrift på en rejseafregning af 30. marts 2009. Han har heller ingen erindring om herom. Han ved bare, at det skulle forbi T4, hvis et beløb var over 5.000 kr. Han ved ikke, hvad der skete, når han havde godkendt en rejseafregning.

Han sad lige over for T4. Hvis der var noget, han ikke selv kunne godkende, spurgte han T4, der fortalte ham, om han kunne godkende eller ej. Han husker ikke, om T4 sagde, at der var en særlig ordning for Region

Han husker ikke T6s mail af 5. oktober 2009 og hans svar herpå. Det, der står i mailen, er sikkert skrevet efter en snak med T4. Han husker ikke, om han i forbindelse med en rejse til Las Vegas i 2010 godkendte en rejseafregning.

T6s mail af 1. juli 2010 til ham selv, hvoraf fremgår blandt andet: ”*God morgen chef. Det er rigtigt mange penge jeg har ude og svømme! – håber på hurtig godkendelse. ALT betales via Pule på 2840 (som også står under bemærkninger) En anden ting: vil gerne have et firma Mastercard (for at skille tingene ad) – er det noget du kan fixe for mig?*” siger ham ikke noget. Han kan ikke huske en mail, der ligger ni år tilbage eller svaret herpå.. Det med pulje 2840 ved han ikke noget om, bortset fra at han har læst om det i pressen. Han er helt sikkert gået videre til T4 med de spørgsmål, som mailen indeholder. Han har sikkert studset over beløbet, men erindrer ikke, om han eller T4 fremsatte indsigelser.

Han husker ikke T6s mail af 13. september 2010 til ”kreditor, hvoraf fremgår følgende: ”*Hej Kreditor Jeg vil gerne have jeg til at betale vedhæftet faktura. Beløbet skal hæves vha. Maria K på Konto 2840 Region ... Pulje 1. FF: vil du sende OK for dette? Sender I lige OK når det er udført ? – jeg har naturligvis modtaget Flybilletter og HotelVoucher. PS: vores rejsebureau vil gerne have pengene asap – de ville vel gerne have at jeg betalte med*

Kreditkort, men det har valgt ikke at gøre...”, Han har sikkert ikke læst mailen, når den er sendt til ham som kopimodtager.

Det kan godt være, at T6 har sendt afregninger til ham, men beløb over 5.000 kr. skulle T4 godkende. T4s mail af 21. september 2010 er et eksempel herpå.

GG har forklaret, at han tidligere var ansat som revisor i YY P/S. Han har stået for hovedparten af arbejdet med udfærdigelsen af rapporten af 7. marts 2016 betegnet ”Revisorundersøgelse, Region ...”. UUU var overordnet partner på rapporten.

De havde adgang til materiale, der beroede hos X A/S. Han husker ikke, om han fik konto-udtog eller regneark med udtræk af posteringer. Han husker heller ikke, om han i sit arbejde konstaterede, om der i forbindelse med bogføringen var foretaget en opdeling i puljer, som regionens tilgodehavender var placeret i. Han har aldrig set X A/Ss kontoplan, og de havde ikke adgang til X A/Ss bogholderi.

Det indledende møde i forbindelse med undersøgelsen blev afholdt med deltagelse af blandt andre den daværende direktør, J, og H. Han har hørt, at der var en skjult konto i X A/S, men om det var noget, der blev talt om på mødet, erindrer han ikke. Det kan være en viden, han har fra pressen. Han er ikke selv stødt på, at der skulle være en skjult konto i X A/S, men kan ikke udtale sig om, hvorvidt det kan have været tilfældet.

Oplysningerne i rapporten side 4.13 (med tegning), hvoraf fremgår: ”*Disse tilgodehavender omfatter forudfaktureringer samt indtægter tilskrevet Regionen fra ordrehensættelser og Regionens salg af brugt udstyr til genbrug (Loop) i henhold til aftale herom. Regionens tilgodehavender har hos X A/S været bogført på konto for forudfaktureringer samt på den i medierne omtalte konto 2840 (konto 2840 er, ifølge det af X A/S oplyste, opgjort og lukket ned pr. 28. april 2015). Endvidere har Loop fra 1. januar 2015 været bogført på en særskilt konto hos X A/S (Loops indtægter indgik før dette på konto 2840)*” stammede fra X A/S.

Han konstaterede, at der var et mellemværende i regionens favør, som ikke var bogført hos regionen. Typisk ville mellemværender som dem, der fremgik af konto 2840, være at anse for kortfristede tilgodehavender. Der kan dog ikke siges noget generelt herom. Han ved ikke, om

X A/S ville være i stand til at sondre mellem de beløb, der stammede fra ordrehensættelser, og de beløb, der stammede fra forudfaktureringer og loop. Det afhænger af, hvordan X A/S havde registreret beløbene. De har åbenbart haft grundlag for at konstatere, hvor mange penge der var på hver pulje.

Han ved ikke, hvilke ændringer regionen foretog på baggrund af rapporten. YY P/S var ikke involveret i det efterfølgende forløb.

3. Personlige oplysninger

T3 har forklaret, at han i maj 2018 blev indlagt på Nykøbing Sygehus. Det viste sig, at han kun havde to hjerteklapper. Han blev opereret, så han fik en ekstra hjerteklap. Da han blev indlagt, fungerede hans hjerte med 60 pct. Niveaueet er nu faldet til 30 pct., og hans funktionsniveau er nedsat. Han har været sygemeldt siden 2018 og forventes at være det frem til 2020. Hans hustru fik en hjernetumor og blev opereret både den 13. februar 2013 og den 13. februar 2014. Hun kan ikke rigtig klare sig selv mere og har behov for hans bistand til at klare sig i hverdagen. Lige nu er det grundet hans helbredssituation urealistisk at påtage sig et nyt job.

T1 har forklaret, at han ikke er flyttet til hemmelig adresse. Han har fået hemmelig adresse. De øvrige forhold er som forklaret for byretten.

Der er til brug for ankesagen i juni 2019 foretaget en supplerende § 808-undersøgelse af T6.

T6 har forklaret, at hans opsparing er væk. Han søger ikke job. Han har fået en udmelding fra jobcenteret om, at han ikke vil kunne varetage et job. Det har været de værste fire år i hans liv.

4. Landsrettens begrundelse og resultat

4.1 Skyldspørgsmålet

4.1.1 Generelt om forholdene

Ankesagen vedrører tiltale for aktiv og passiv bestikkelse i forbindelse med betaling af udgifter dels til rejser til Las Vegas, Florida, Dubai og Rom i 2009, 2010, 2012 og 2014, dels

til middage på restaurant The Paul i 2010, Den Røde Cottage og Geranium i 2011, Søllerød Kro og Era Ora i 2012, AOC i 2013 samt AOC, Mash, Hotel Frederiksminde, Era Ora og Kong Hans i 2014, flere af de sidstnævnte middage med tilhørende hotelophold, og endelig køb af TV og pc'er mv. til privat brug gennem X A/S. Betalingen er foretaget enten af X A/S eller sket som modregning helt eller delvist i Region ...s tilgodehavende hos X A/S. I de sidstnævnte tilfælde er der endvidere rejst tiltale for underslæb.

Nedenfor behandles forholdene vedrørende rejser under punkt 4.1.2, forholdene vedrørende middage under punkt 4.1.3 og øvrige forhold under punkt 4.1.4.

4.1.1.1 Offentligt ansattes deltagelse i rejser og middage

De tiltalte har gjort gældende, at betalingen for rejser og middage var berettiget, idet der var tale om faglige studieture og forretningsmiddage eller arbejdsmiddage, hvorunder man drøftede emner af betydning for samhandelsforholdene mellem X A/S og Region Det er endvidere gjort gældende, at udgiftsniveauet i al væsentlighed ikke oversteg, hvad der efter omstændighederne måtte anses for rimeligt.

Retningslinjerne for, hvad der i gerningsperioden berettiget kunne ydes offentligt ansatte, er nærmere beskrevet i pjecen om "God adfærd i det offentlige", som Personalestyrelsen udsendte i juni 2007 sammen med KL og Danske Regioner. Vejledningens afsnit om gaver blev i maj 2010 suppleret med et notat fra Personalestyrelsen om modtagelse af gaver, invitationer og andre fordele og sammenskrevet i 2017-udgaven af vejledningen. I vejledningens kapitel 6 behandles spørgsmålet om "Modtagelse af gaver mv.". Det fremgår heraf, at udgangspunktet er, at offentligt ansatte ikke bør modtage gaver eller andre fordele fra private i forbindelse med deres arbejde, herunder i form af betaling for rejser og ægtefællers deltagelse i middage. For deltagelse i middage gælder iøvrigt, at det skal have et fagligt formål og ikke et upassende omfang.

Denne vejledning suppleredes af Region ...s interne retningslinjer, som er omtalt i byrettens dom side 33 ff. under afsnittet "Regionens interne regler vedrørende leverandørkontakt og tjenesterejser". Ifølge disse var det kun tilladt de ansatte i regionen at deltage i middage, når dette skete i en arbejdsmæssig sammenhæng, dvs. at der forelå en skriftlig agenda med reelt fagligt indhold, og at der efterfølgende skriftlig samledes op herpå over for deltagerne.

Ægtefæller måtte ikke deltage i leverandørers kundearrangementer, og overnatning var kun tilladt, hvis der var et fagligt arrangement forbundet hermed, og det ikke kunne betragtes som et ”luksus-ophold”. Det fremgår endvidere af mails udsendt af regionens direktion, at flyrejser skulle foregå på billigst mulige klasse, medmindre der forelå en konkret, ekstraordinær begrundelse, at rimelige udgifter til bispisning blev godtgjort efter regning, og at hoteludgifter som altovervejende hovedregel kun refunderedes inden for hoteldispositionsbeløbet i det til enhver tid gældende statslige satsreguleringscirkulære.

Efter bevisførelsen findes der ikke grundlag for at antage, at de tiltalte T3 og T1 ikke kendte regionens retningslinjer, eller at disse retningslinjer ikke blev fulgt i praksis i regionen, når bortses fra, at der ikke konsekvent blev stillet krav om en skriftlig agenda og opfølgning i tilknytning til faglige arrangementer. Det tiltrædes med byrettens begrundelse, at det efter retningslinjerne ikke var tilladt – og ej heller sædvanligt – at ægtefæller deltog i leverandørbetalte forretningsmiddage. T1s afgivne forklaring om forståelsen af regionens retningslinjer om kundearrangementer kan heroverfor ikke tillægges vægt. Det lægges endvidere til grund, at det hverken før eller efter 2010 var tilladt eller sædvanlig praksis for de ansatte i regionen at flyve på businessclass, medmindre helt særlige forhold gjorde sig gældende. T3s forklaring om, at det på rejser med en flyvetid på mere end seks timer var berettiget at flyve på businessclass, har ikke støtte i hverken de skriftlige beviser eller de afgivne forklaringer. Tværtimod viser mailkorrespondancen mellem T3 og T6 den 11. juni 2010, der er gengivet i byrettens dom side 44, at han var fuldt ud bekendt med regionens rejseregler.

Reglerne i X A/S for forholdet mellem X A/Ss ansatte og (offentlige) kunder var reguleret i X A/Ss personalehåndbøger. Af personalehåndbogen for XXX A/S fra 2007, som efter forklaringen fra T5 også fandt anvendelse i tiden efter fusionen med X A/S, fremgår blandt andet af punkt 6, at X A/Ss ansatte ikke måtte yde forretningsforbindelser, offentligt ansatte eller andre utilbørlige gaver for at opnå fordele i samhandlen, og der blev i de etiske retningslinjer, som knyttede sig til personalehåndbogen for X A/S fra 2010, henvist til pjecen ”God adfærd i det offentlige”. De etiske retningslinjer er signeret T5.

4.1.1.2 Konto 2840, pulje 1

Også efter bevisførelsen for landsretten lægges det til grund, at der i 2007 blev indgået en bonusaftale mellem Region ... og X A/S på et møde med deltagelse af på den ene side T3 og indkøbsjurist R fra regionen og på den anden side T5 og T6 fra X A/S. I henhold til denne bonusaftale blev en procentdel af X A/Ss omsætning med Region ... opsparet hos X A/S og blev i X A/Ss regnskaber registreret på finanskonto 2840, Region ... pulje 1. Regionen opsparede hos X A/S tillige tilgodehavender hidrørende fra forudfaktureringer og returnering af varer ("loop"), som også blev registreret på konto 2840.

Landsretten lægger som ubestridt til grund, at dette puljebeløb må anses som et tilgodehavende tilhørende Region

Det fremgår af YY P/S-rapporten, at der i undersøgelsesperioden fra januar 2012 til oktober 2015 blev bogført knap 5 mio. kr. på pulje 1, og at der i samme periode af midlerne blev anvendt 1.085.450 kr. til rejser, messer, arrangementer, middage og gaver.

Efter de afgivne forklaringer tiltrædes det, at det var en del af aftalen om bonusordningen, at midlerne herfra kunne anvendes til køb af it-udstyr og konsulentytelser til regionen.

Af de grunde, som er anført af byretten, lægges det endvidere til grund, at træk på denne pulje forudsatte T3s accept. T3 omtalte i mails jævnligt pulje 1 som "min pulje", og det må efter de afgivne forklaringer og indholdet af flere mails antages også at have været den generelle opfattelse hos de ansatte i regionen og X A/S, der havde kendskab til pulje 1, at det var T3 som bestemte, hvad puljemidlerne skulle anvendes til.

T3s råden over puljemidlerne krævede dog en X A/S-medarbejders medvirken. Når bortses fra rejserne til Dubai i 2012 og 2014 var det den kundeansvarlige hos X A/S, T6, der i udlagde de beløb til rejser og middage, som senere blev trukket fra puljen, idet han ved aflevering af rejseregnskaber i X A/S fik refunderet sine udlæg og samtidig tilkendegav, at udgifterne skulle trækkes fra puljen. Efter sin forklaring, der bekræftes af det faktiske forløb, forventede T3, at T6 effektuerede alle hans beslutninger om træk på pulje 1, og i X A/S var der en sådan generel accept af denne ordning, at T6 kunne forvente, at udgifterne blev trukket på puljen, når han bad herom.

Om selve fremgangsmåden skrev T6 i en mail af 19. august 2008 til en medarbejder i X A/Ss bogholderi, at der ved ”køb på puljen” skulle ske kontering på en konto ”123123”, men at der ikke skulle sendes en faktura til regionen, ligesom månedlige kontoudtog også skulle holdes tilbage. Det findes efter bevisførelsen godtgjort, at der heller ikke ved afholdelse af udgifter til rejser, middage og køb af it-udstyr i de tilfælde, der er omfattet af tiltalen, blev udstedt en faktura til regionen på de beløb, der blev trukket på puljen. I forbindelse med rejserne til Las Vegas i 2009 og 2010 blev der udstedt en faktura på et beløb, som var væsentligt mindre end de faktiske udgifter. Regionens betaling af fakturaen blev godskrevet puljen samtidig med, at de faktiske udgifter for rejsen, inklusiv udgifterne for T6s deltagelse, blev trukket på puljen, uden at der blev sendt besked herom til regionens regnskabsafdeling.

Landsretten lægger til grund, at T6 med jævne mellemrum sendte opgørelser og oplysninger om saldi til T3. Der er herved lagt vægt på forklaringerne fra V og T6 sammenholdt med indholdet af T3s mail af 30. juni 2008, hvori han anmoder T6 om en opgørelse over ”vores fælles konto”, og politiets udtræk fra T6s computer, hvoraf ses en række mapper vedrørende puljeopgørelser. Der findes heller ikke efter bevisførelsen for landsretten grundlag for at antage, at T3 orienterede andre om forbruget på pulje 1. Dette understreges af, at han i forbindelse med Hs tiltræden som ny it-direktør den 1. januar 2013 i en mail af 8. marts 2015 til T6 gjorde opmærksom på, at H ikke skulle have informationer om puljen.

Landsretten finder, at den beskrevne konstruktion vedrørende pulje 1 indebar en åbenlys mulighed for misbrug af regionens midler til uvedkommende formål. Det forhold, at udgifter til rejser, middage og privat køb af it-udstyr blev betalt via pulje 1 i stedet for, at regionen på sædvanlig vis modtog udgiftsbilag fra den ansatte eller en leverandør, skaber i sig selv en formodning for, at udgiftsafholdelsen var uberettiget.

Uanset om ansvaret for regionens manglende kontrol over puljemidlerne beroede på ledelsessvigt, fritager det ikke i sig selv regionens ledende medarbejdere for strafansvar for et eventuelt misbrug. Heller ikke T6 fritages for strafansvar, alene fordi hans rejseafregninger skulle godkendes af en overordnet.

4.1.1.3 Tiltalen for underslæb

Spørgsmålet om, hvorvidt en uberettiget betaling af udgifter via regionens midler på pulje 1 er underslæb, afhænger blandt andet af, om indestående kan betegnes som ”betroede penge” i straffelovens § 278’s forstand.

Puljemidlerne var som nævnt registreret på en finanskonto hos X A/S, og T3 kunne ikke uden bistand fra en X A/S-medarbejder råde over dem. Landsretten finder under disse omstændigheder, at puljemidlerne ikke kan anses for ”betroet” T3 af regionen.

Der findes heller ikke med tilstrækkelig sikkerhed grundlag for at antage, at T6 havde midlerne ”betroet” i bestemmelsens forstand. Der lægges herved vægt på, at hans rejseafregninger skulle godkendes af en overordnet, og at den bogholderimæssige behandling af beløbet også forudsatte en udstrakt grad af accept af fremgangsmåden hos hans nærmeste overordnede og i økonomiafdelingen.

En uberettiget råden over midlerne findes i stedet at burde henføres under straffelovens § 280, nr. 2, om mandatsvig, hvis gerningsindhold er dækket af anklageskriftets beskrivelse af de faktiske omstændigheder. Landsretten lægger i den forbindelse til grund, at T3 som IT-chef og T6 som kundeansvarlig for regionen havde pligt til at forvalte puljemidlerne i overensstemmelse med regionens tarv.

4.1.1.4 Tiltalen for bestikkelse

Efter straffelovens § 122 straffes den, som uberettiget yder, lover eller tilbyder nogen, der virker i offentlig tjeneste, en gave eller anden fordel for at formå den pågældende til at gøre eller undlade noget i tjenesten (aktiv bestikkelse). Den, der som offentlig ansat modtager bestikkelse, straffes efter straffelovens § 144 (passiv bestikkelse).

I det omfang, X A/S uberettiget har betalt for regionens medarbejders deltagelse i middage mv., vil dette kunne karakteriseres som en gave i henseende til bestikkelse.

En række af forholdene i anklageskriftet omhandler imidlertid også tilfælde, hvor bestikkelse skulle være sket ved, at regionens tilgodehavende hos X A/S uretmæssigt blev anvendt til betaling af sådanne udgifter. De tiltalte har i disse forhold gjort gældende, at strafansvar for

bestikkelse er udelukket, allerede fordi de penge, som skulle have været anvendt til bestikkelse, tilhørte regionen, og at man ikke kan blive bestykket med "egne" penge.

Landsretten bemærker, at indeståendet på puljen hos X A/S tilhørte regionen og ikke de enkelte ansatte. Landsretten bemærker endvidere, at det ikke er en betingelse for strafansvaret efter §§ 122 og 144, at den gave eller anden fordel, der ydes eller modtages som bestikkelse, medfører et tilsvarende formuetab hos giveren. Herefter kan de tiltaltes synspunkt ikke føre til en ændret vurdering.

Af de grunde, der er anført af byretten, lægger landsretten til grund, at Region ... var en vigtig kunde hos X A/S, og at det for levering af it-produkter til regionen var af betydning at etablere og bevare et godt forhold til ledelsen af regionens it-afdeling og navnlig T3. I det omfang ansatte hos X A/S måtte have efterkommet T3s beslutning om at anvende pulje 1 til betaling for regionen uvedkommende udgifter, findes det som anført af byretten ubetænkeligt at lægge til grund, at dette skete netop med det formål at fastholde regionen som kunde hos X A/S, og som sådan kan anses for bestikkelse.

Uanset at et sådant formål ligger inden for en sælgers kerneopgave som anført af T6, udelukker det ikke strafansvar for bestikkelse, hvis en sælger udfører sine opgaver under anvendelse af ulovlige gaver eller andre fordele som nævnt i § 122.

4.1.1.5 Forældelse

Det er af de tiltalte gjort gældende, at den del af tiltalen, der vedrører aktiv bestikkelse i forhold 2, 4, 6, 8, 10 og 12, er forældet.

Som det fremgår af byrettens dom, blev strafferammen i § 122 ved lov nr. 634 af 12. juni 2013 forhøjet fra tre til seks års fængsel med virkning fra den 1. juli 2013. Forholdene vedrørende aktiv bestikkelse i forhold 2, 4, 6, 8, 10 og 12 var indtil da underlagt en 5-årig forældelse, men blev ved forhøjelsen af strafferammen undergivet en 10-årig forældelse, jf. straffelovens § 93, stk. 1.

Som det ligeledes er nævnt i dommen, fremgår det af bemærkningerne til ikrafttrædelsesbestemmelserne i det lovforslag, der ligger til grund for lovændringen, at lovens § 3 og §§ 5-

11, der vedrører forældelsesfrister for straffen for overtrædelse af forskellige særlove, også finder anvendelse på lovovertrædelser, der er begået før lovens ikrafttræden, medmindre forældelse efter de hidtil gældende regler var indtrådt før lovens ikrafttræden. Loven indeholder ikke en tilsvarende overgangsbestemmelse for straffelovens § 122.

På denne baggrund sammenholdt med straffelovens § 3 findes den 10-årige forældelse ikke at kunne finde anvendelse på tiltalen om aktiv bestikkelse begået forud for den 1. juli 2013, selvom forholdene på tidspunktet for lovændringen ikke var forældede.

Forældelsesfristen skal i medfør af straffelovens § 94, stk. 1, regnes fra henholdsvis den 24. juni 2009 (forhold 2), den 9. juli 2010 (forhold 4), den 9. december 2010 (forhold 6), den 18. november 2011 (forhold 10) og den 7. december 2011 (forhold 12). Den afbrydes ved, at den pågældende gøres bekendt med sigtelsen, eller når anklagemyndigheden anmoder om rettergangsskridt, hvorved den pågældende sigtes for overtrædelsen, jf. § 94, stk. 5.

Efter indholdet af den rejste sigtelse i forbindelse med anholdelsen af de tiltalte den 9. juni 2015, som hverken i forbindelse med rettergangsskridt eller på anden måde blev præciseret forud for anklageskriftet, findes denne efter sin generelle formulering, der ikke nævner bestikkelse med X A/Ss midler, ikke at afbryde forældelsen.

Udgangspunktet er herefter, at et eventuelt strafansvar for aktiv bestikkelse i medfør af straffelovens § 122 i forholdene 2, 4, 6, 8, 10 og 12 var forældet, da anklageskriftet blev modtaget i byretten den 3. marts 2017.

Imidlertid gælder, at i det omfang, der ved samme handling straffes for en formueforbrydelse omfattet af straffelovens § 286, stk. 2, vil den 10-årige forældelse, som gælder for sådanne lovovertrædelser, være gældende også for overtrædelse af straffelovens § 122, jf. straffelovens § 93, stk. 3. Som det fremgår nedenfor vedrørende strafudmålingen, finder straffelovens § 286, stk. 2, blandt andet anvendelse på forhold 2, 4 og 8.

Herefter vil et eventuelt strafansvar for T2 og T6 for overtrædelse af straffelovens § 122 i forhold 6, 10 og 12 bortfalde som forældet.

4.1.2 Rejserne

4.1.2.1 Generelt

Anklageskriftet omfatter i alt seks udlandsrejser, herunder to rejser til Las Vegas i henholdsvis 2009 og 2010 (forhold 1-2 og 3-4), to rejser til Dubai i henholdsvis 2012 og 2014 (forhold 15-16 og 34-35), en rejse til Las Vegas og Florida i 2013 (forhold 21-22) og en rejse til Rom i 2014 (forhold 31). T3 deltog i alle rejserne bortset fra rejsen til Rom. T6 deltog i alle rejserne bortset fra rejserne til Dubai. T2 og T5 deltog i begge rejser til Dubai, og T1 deltog i rejsen til Dubai i 2012.

Det er kun omkostninger til rejser, der har en tjenstlig begrundelse, som kan afholdes af offentlige midler. Hvis underholdning og forplejning klart overskygger det faglige formål, vil der ikke være tale om en tjenstlig rejse.

En tjensterejse er en del af tjenesten, som en ansat som led i ansættelsesforholdet skal udføre. De (nødvendige) ekstraudgifter, som en offentlig ansat har haft i forbindelse med en tjensterejse, kan derfor dækkes af vedkommendes arbejdsgiver. Som det fremgår af Personaleadministrativ Vejledning, hvis principper også må gælde for regionens ansatte, kan ”nødvendige ekstraudgifter” være udgifter til transport, overnatning, måltider, nødvendige taxature, sædvanemæssige drikkepenge osv. Derimod kan der hverken ske direkte eller indirekte økonomisk kompensation for ulemper mv. på rejsen, idet honorering for eventuelle ulemper, f.eks. særligt belastende rejseaktivitet eller varetagelse af særlige opgaver i forbindelse med tjensterejser, må anses for at være indeholdt i den offentligt ansattes løn. Der henvises i øvrigt til det i indledningen anførte om ”God adfærd i det offentlige” og regionens interne retningslinjer.

Det må bero på en konkret vurdering, om en tjensterejse har haft et fagligt indhold, der kan begrunde rejsen, og om udgiftsniveauet i givet fald har været af en sådan størrelse, at forholdet er strafbart.

Udgifterne til en rejse, som en offentlig ansat har foretaget i privat regi, kan (naturligvis) ikke refunderes af den ansattes tjenstested, og en offentlig ansat, som har forsøgt til at få dækket omkostningerne til en privat rejse af sit tjenstested, vil gøre sig skyldig i en tjensteforseelse,

og – hvis de øvrige strafbarhedsbetingelser er opfyldt – ligeledes pådrage sig et strafferetligt ansvar.

Landsretten finder, at udgiftsniveauet på rejserne i meget markant grad har oversteget det, som en offentlig ansat kan anvende på en tjenesterejse. Det gælder udgifter til såvel rejseform som valg af hotel og til middage set samlet. Hertil kommer, at der i så mange tilfælde er afholdt udgifter til helt private fornødenheder, at det må afvises, at dette beror på fejl.

4.1.2.2 De enkelte forhold

Forhold 1

Det er under sagen ikke bestridt, at rejsen til Las Vegas i 2009 var sagligt begrundet. Spørgsmålet for landsretten er således, om T3 på strafbar måde overskred grænserne for, hvad der kunne kræves dækket af Region ..., og om han havde forsæt hertil.

Landsretten er enig med byretten i, at en del af de udgifter, der er afholdt i forbindelse med rejsen, må anses for berettigede, men at de afholdte udgifter for så vidt angår bespisning og flybilletter klart oversteg det tilladelige, og at det også var uberettiget, at private udgifter, herunder udgifter til liveshows og helikopterbestilling, blev betalt af Region Det bemærkes i øvrigt, at omkostningerne til T6s deltagelse i rejsen som anført af byretten heller ikke berettiget kunne afholdes af regionens midler.

Landsretten kan desuden tiltræde byrettens begrundelse for, at T3 havde forsæt til uberettiget at lade regionen afholde de pågældende udgifter, idet han godkendte, at den del af rejseudgifterne, der ikke blev faktureret af X A/S – også dem der vedrørte T6s rejse – skulle modregnes i regionens tilgodehavende mod X A/S.

Endelig er landsretten enig med byretten i, at udgifternes størrelse og karakter sammenholdt med T3s handlemåde indebærer, at der foreligger en forsættlig formueforbrydelse.

Herefter og efter det i de indledende præmisser anførte, findes T3 skyldig i mandatsvig.

Landsretten er endvidere enig med byretten i, at T3 ved at acceptere, at T6 i første omgang betalte og herefter lod X A/S modregne de uberettigede rejseomkostninger i Region ...s

tilgodehavende mod X A/S, modtog en økonomisk fordel svarende til det beløb, som gik ud over det, som han berettiget kunne rejse for. På denne baggrund og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, findes T3 tillige skyldig i passiv bestikkelse.

T3 findes i forhold 1 herefter skyldig i overtrædelse af straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 122.487,47 kr., og straffelovens § 144 for et beløb på 30.390,51 kr.

Forhold 2

Landsretten er enig med byretten i, at T6 måtte indse eller anse det for overvejende sandsynligt, at afholdelse af de ekstravagante rejseudgifter gik væsentligt ud over, hvad offentligt ansatte var berettiget til, og at udgifterne vedrørende hans egen rejsedeltagelse var regionen uvedkommende. Det er herefter og efter det i det indledende afsnit anførte bevist, at T6 ved at foranledige, at rejseudgifterne blev modregnet i regionens tilgodehavende mod X A/S, havde forsæt til mandatsvig.

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten, at T6 er skyldig i aktiv bestikkelse for beløbet 60.781,02 kr. ved at have givet T3 og T7 hver en uberettiget fordel på 30.390,51 kr.

T6 er herefter i forhold 2 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 280, nr. 2, for 122.487,47 kr., og straffelovens § 122 for 60.781,02 kr.

Forhold 3

Landsretten er som i forhold 1 enig med byretten i, at en del af de udgifter, der blev afholdt i forbindelse med rejsen til Las Vegas i 2010, må anses for berettigede, men at de afholdte udgifter for så vidt angår bespisning og flybilletter meget klart oversteg det tilladelige, og at det også var uberettiget, at private udgifter, herunder blandt andet udgifter til liveshows, spa, leje af cabana, indkøb af tøj, cigaretter, solbriller og alkohol i lufthavnen mv., blev betalt af Region Det uberettigede afholdte beløb udgør samlet 143.071,62 kr. Som i forhold 1 er landsretten også enig i, at omkostningerne til T6s deltagelse i rejsen ikke berettiget kunne afholdes af regionens midler.

Under henvisning til det i forhold 1 anførte, findes T3 også i dette forhold skyldig i mandatsvig og passiv bestikkelse.

T3 er herefter i forhold 3 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 143.071,62 kr., og straffelovens § 144 for et beløb på 36.026,63 kr.

Forhold 4

Under henvisning til det i forhold 2 anførte, findes T6 også i dette forhold skyldig i mandatsvig og aktiv bestikkelse.

T6 er herefter i forhold 4 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 280, nr. 2, for 143.071,62 kr., og straffelovens § 122 for 72.053,26 kr.

Forhold 15

Landsretten lægger som byretten til grund, at rejsen til Dubai i 2012 i alt væsentlighed ikke havde noget fagligt indhold. Således var der ingen faglige indslag på turen, som kunne begrunde en rejse til Dubai. Udgangspunktet er derfor, at omkostningerne ved rejsen var Region ... uvedkommende. At rejsedeltagerne, mens de var i Dubai, indbyrdes også drøftede faglige emner, holdt oplæg for hinanden og besvarede mails mv., kan ikke føre til en anden vurdering, da disse forhold ikke kan begrunde en tjenesterejse. Tværtimod står det klart, at turen, som blandt andet omfattede flyrejse på businessclass, dyre restaurantbesøg, spaophold og dyre hoteller, i alt væsentlighed var en meget dyr fornøjelsestur for både T3 og T1.

Spørgsmålet om, hvorvidt afholdelsen af omkostningerne er mandatsvig, jf. herved det generelle afsnit, afhænger herefter af, om T3 og T1 havde forsæt til den uberettigede vinding, som en fornøjelsestur til Dubai er et udtryk for.

T3

Landsretten finder det bevist, at T3 både før, under og efter rejsen accepterede, at turen til Dubai i 2012 reelt intet fagligt indhold havde, og at han derfor vidste, at han opnåede en vinding i form af en meget dyr rejse, han ikke var berettiget til.

Landsretten har i den forbindelse lagt vægt på, at T3, da han i februar 2012 tog initiativ til rejsen, i overvejende grad havde fokus på, at han ønskede en tur til Dubai, men ikke hvilket fagligt formål turen til Dubai skulle have. Det forhold, at T3 ca. 1 år forinden havde haft en mailkorrespondance med T5 vedrørende et besøg i Dubai, der kunne bygges op omkring åbningen af Samsung Medical Center i Dubai Healthcare City, kan ikke føre til en anden vurdering. Mailkorrespondancen må efter landsrettens opfattelse i øvrigt læses således, at et besøg på Samsung Medical Center nærmere var et påskud end en begrundelse for at tage til Dubai.

Det må lægges til grund, at det fokus, som T3 havde på turen indtil i hvert fald juli 2012, i overvejende grad var af ikke faglig karakter, herunder valg af hotel og flyklasse, hvor i Dubai der blev serveret alkohol, vigtigheden af at være i Dubai en fredag, hvor der var en stor brunch på hotel Al Qsar, muligheden for at komme til Ferrari World og shopping mv. samt restaurantbesøgene. Det fremgår således af den e-mail af 5. juli 2012, som JJJ sendte til T5, at der på dette tidspunkt ikke var fastlagt faglige programpunkter, bortset fra at der i programmet ud for mandag den 26. november uden nærmere tidsangivelse var anført: "*Besøg hos Samsung*", uden at det i øvrigt var anført, om der var tale om besøg på Samsung Medical Center eller hos Samsung Electronic.

Landsretten lægger også til grund, at de faglige punkter, der i perioden fra 13. juli 2012 og frem til afrejsen blev indsat i programmet, reelt var et forsøg på at skaffe et alibi, som kunne skabe et indtryk af, at rejsen havde en sådan faglighed, at regionens medarbejdere måtte deltage, og at T3 vidste dette og ovenikøbet forsøgte at dække over det. Den 22. august 2012 skrev T3 således følgende til JJJ: "*Hvad med et program ... er det tæt på ? Nu når vi ingen IT Direktør har, så skal vi have "go" fra vores Adm. Direktør J og der behøver jeg et form for program til ...*". Det udarbejdede skriftlige program havde således alene til hensigt at legitimere turen over for J.

Efter modtagelsen af programmet fra JJJ den 24. september 2012 anførte T3 i en mail til T1 desuden følgende: "*Det ser ud til at blive en fed tur, gud ved hvor mange af dagene er rigtige*". Tilsvarende skrev han den 3. november 2012 blandt andet til JJJ: "*Jeg er lidt i tvivl om hvor mange af arrangementer som "fusk" og hvor mange som er korrekte ... Kan jeg få en*

opdatering på dette, kun til mig". Begge mails skaber en formodning for, at T3 havde en viden om, at i hvert fald nogle af programpunkterne ikke var reelle.

Endvidere skrev T3 den 12. november 2012 til JJJ som et svar på en mail, hvor hun oplyste ham om, at der ikke var faglige arrangementer, følgende: *"Vi er nødt til at have et eller andet med hjem, så du må evt. få T5 eller T2 til at hjælpe med at vi har noget med hjem, en beskrivelse, noget fra et eller andet LAB eller lign."* Han skrev endvidere samme dag til T5 og T2 følgende: *"Vi er nødt til at finde et eller andet vi skal se i Dubai som er officielt ... Kan forstå på O at Samsung har droppet os, men kan vi ikke lave en aftale med et eller andet Det er nogle helt fantastiske spisesteder som O har valgt, så det ville være en katastrofe"*. Disse mails viser, at han den 12. november 2012, altså 12 dage inden afrejsen til Dubai, vidste, at der på dette tidspunkt ikke var et fagligt indhold på turen.

Hertil kommer, at T3 den 21. november 2012, dvs. dagen inden afrejsen til Dubai, sendte en mail til T1, hvori han skrev blandt andet: *"Er i gang med at lave referat af vores tur Vi må lige tjekke om det rent faktisk ser sådan ud*", hvilket efter landsrettens opfattelse må forstås således, at T3 ved at udarbejde et fiktivt referat fra turen ville skjule over for sin arbejdsgiver, at turen til Dubai ikke havde haft et fagligt indhold. Endelig skrev han en mail af 29. november 2012 til T1, hvoraf der fremgik et referat fra turen, som alene kan ses som et forsøg på at skjule turens manglende faglige indhold.

På denne baggrund lægges det til grund, at T3 inden afrejsen var klar over, at rejsen til Dubai ikke havde noget fagligt formål.

Landsretten lægger endvidere til grund, at T3 accepterede, at udgifterne til hans og T1s rejse skulle modregnes regionens tilgodehavende hos X A/S. Landsretten har herved navnlig henset til, at udgifterne til T3s øvrige rejser med hans vidende på samme måde var blevet modregnet regionens tilgodehavende hos X A/S, og at T3 på intet tidspunkt ses at have efterspurgt en faktura fra X A/S.

På denne baggrund finder landsretten, at T3 også i forhold 15 havde forsæt til at råde over puljemidlerne i strid med regionens interesser med henblik på at opnå en uberettiget vinding i

form af de 101.000 kr., som X A/S modregnede i regionens tilgodehavende. Han er derfor i forhold 15 skyldig i mandatsvig for dette beløb.

Landsretten finder endvidere af de grunde, der er anført af byretten, at T3 tillige er skyldig i passiv bestikkelse for *) **et beløb på 54.702,25 kr.**

T1

Landsretten finder det også bevist, at T1 allerede inden rejsen accepterede, at turen til Dubai i 2012 i alt overvejende grad intet fagligt indhold havde.

Landsretten har i den forbindelse lagt vægt på, at T1 den 24. september 2012 modtog programmet til turen fra T3 med en mail, hvori følgende var anført: ”*Det ser ud til at blive en fed tur, gud ved hvor mange af dagene er rigtige*”, hvilket må have medført, at T1 senest på dette tidspunkt blev klar over, at turen manglede fagligt indhold. Landsretten tilsidesætter således T1s forklaring om, at han ikke mener at have læst mailen.

At T3 forelagde ham et referat fra turen inden afrejsen, uden at T1 reagerede, må også være et udtryk for, at også han vidste, at der ikke var realitet bag de punkter, som blev nævnt i referatet. Dette understøttes af, at T1 efter hjemkomsten fra Dubai uden videre bidrog til det referat, som T3 udarbejdede som et forsøg på at skjule turens manglende faglige indhold.

På denne baggrund finder landsretten, at også T1, som på tidspunktet for rejsen var konstitueret it-direktør og som sådan havde det overordnede ansvar for regionens it-budget, for egen vindings skyld uberettiget har påført regionen et formuetab ved at forbruge Region ...s midler til en tur, som ikke havde et fagligt indhold. Det bemærkes, at turen også for T1 må anses for overvejende at have været en fornøjelsestur. Det bemærkes endvidere, at han ikke efter hjemkomsten orienterede sin arbejdsgiver om, at turen ikke havde haft et fagligt indhold, hvilket efter landsrettens opfattelse bekræfter, at han havde forsæt til, at han opnåede en uberettiget vinding på bekostning af Region

T1 er derfor i forhold 15 skyldig i mandatsvig for 101.000 kr.

Landsretten finder, at det ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed kan lægges til grund, at T1 forud for eller i forbindelse med rejsen var eller blev bekendt med den praksis i X A/S, hvor rejseomkostninger for regionens medarbejdere blev afholdt af X A/S og efterfølgende modregnet i regionens tilgodehavende mod X A/S. Således har han for byretten forklaret, at han *”ikke havde kendskab til bonuskontoen, og at han havde en forventning om, at der blev sendt en faktura på det samlede beløb for turen”* for ham selv og T3. På denne baggrund finder landsretten, at det ikke er bevist, at T1 havde til hensigt at modtage en uberettiget fordel af X A/S, og han frifindes derfor i forhold 15 for passiv bestikkelse.

T3 findes i forhold 15 herefter skyldig i overtrædelse af straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 101.000 kr., og straffelovens § 144 for et beløb på 54.702,25 kr.

T1 findes i forhold 15 herefter skyldig i overtrædelse af straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 101.000 kr.

Forhold 16

Landsretten lægger med samme begrundelse som byretten til grund, at både T5 og T2 inden afrejsen til Dubai må have indset, at turen til Dubai helt overvejende var en rejse uden reelt fagligt indhold, idet det må have været klart for begge, at aftalen med Cisco ikke kunne begrunde en rejse til Dubai. Landsretten finder endvidere, at der ikke er holdepunkter for at antage, at nogen af de to troede, at der fortsat var aftalt et møde med Samsung Electronic, men bemærker i øvrigt, at et eventuelt møde med Samsung Electronic heller ikke ville have været nok til, at turen kunne anses som tilstrækkelig faglig.

På denne baggrund vidste T5 og T2, at de omkostninger, som T3 og T1 afholdte på rejsen, og som i øvrigt langt oversteg det niveau, som offentligt ansatte kunne anvende i forbindelse med en tjenesterejse, ikke lovligt kunne dækkes af regionen. Det kan desuden lægges til grund, at såvel T5 som T2 både ved deres deltagelse i planlægningsfasen og ved deres deltagelse i turen, tilskyndede T3 og T1 til at deltage i rejsen.

For så vidt angår T5 finder landsretten med samme begrundelse som byretten, at han må have vidst, at det var hensigten, at T3 ville modregne egne og T1s omkostninger ved rejsen i

regionens tilgodehavende hos X A/S. På denne baggrund finder landsretten, at T5 havde forsæt til at medvirke til T3s mandatsvig over for regionen.

Landsretten finder endvidere af de grunde, der er anført af byretten, at T5 er skyldig i aktiv bestikkelse for et beløb på 109.404,50 kr. ved have givet T3 og T1 hver en uberettiget fordel på 54.704,25 kr.

For så vidt angår T2 tiltrædes det med byrettens begrundelse, at det ikke er fuldt tilstrækkelig bevist, at han på dette tidspunkt havde kendskab til, at beløbet på 101.000 kr. skulle modregnes i regionens tilgodehavende hos X A/S. På denne baggrund er det derfor heller ikke bevist, at han havde forsæt til medvirken til mandatsvig eller bestikkelse. Herefter, og som tiltalen er rejst, frifindes T2 i forhold 16.

T5 er herefter i forhold 16 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 280, nr. 2, jf. § 23 for et beløb på 101.000 kr. og straffelovens § 122 for et beløb på 109.404,50 kr.

T2 frifindes i forhold 16.

Forhold 21

Landsretten er enig med byretten i, at rejsen til Las Vegas og Florida i januar 2014 helt overvejende var uden fagligt indhold, og at de få faglige programpunkter på rejsen alene var påskud for at opnå en ekstravagant fornøjelsestur. Landsretten henviser i den forbindelse til byrettens begrundelse.

På denne baggrund, og uanset at det ikke kan udelukkes, at T3 og T6 under turen drøftede faglige emner og eventuelt også udførte arbejde, som de dog lige så godt kunne have udført i Danmark, finder landsretten ligesom byretten, at turen ikke berettiget kunne foretages for regionens midler.

Det kan endvidere lægges til grund, at det har været T3s hensigt, at regionen i sidste ende skulle betale såvel hans egne som T6s rejseudgifter gennem modregning i regionens tilgodehavende hos X A/S. Landsretten kan endvidere tiltræde byrettens opgørelse af det

uberettiget afholdte beløb til 126.381,07 kr. Landsretten henviser også her til byrettens begrundelse.

Herefter og efter det i de indledende præmisser anførte findes T3 skyldig i mandatsvig.

Landsretten finder af de grunde, der er anført af byretten, at T3 tillige er skyldig i passiv bestikkelse.

På denne baggrund finder landsretten T3 skyldig i forhold 21 i overtrædelse af straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 126.381,07 kr., og straffelovens § 144 for et beløb på 63.535,25 kr.

Forhold 22

Som anført af byretten har T6 deltaget i såvel rejsen som planlægningen af rejsen, herunder bestilt hoteller og flybilletter. Han har endvidere lagt ud for turen med sit private kreditkort og efterfølgende gennem rejseafregninger medvirket til, at beløbet er blevet modregnet regionens tilgodehavende hos X A/S. Det må endvidere have stået ham klart, at det minimale faglige udbytte, som turen kan have bibragt T3, ikke fagligt kunne begrunde en rejse til Las Vegas og Florida.

På denne baggrund og efter det i de indledende præmisser anførte findes det bevist, at T6 er skyldig i forhold 22 i mandatsvig for 126.381,07 kr., jf. straffelovens § 280, nr. 2.

Af de grunde, der er anført af byretten, findes T6 tillige skyldig i aktiv bestikkelse for beløbet 63.535,25 kr., som svarer til T3s andel af de samlede rejseomkostninger ved turen.

På denne baggrund finder landsretten T6 skyldig i forhold 22 i overtrædelse af straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 126.381,07 kr., straffelovens § 144 for et beløb på 63.535,25 kr.

Forhold 31

Også efter bevisførelsen for landsretten kan det lægges til grund, at turen til Rom var en privat ferie og fornøjelsestur, og at den telemedicinske konference i Rom alene var et påskud for at tage afsted. Landsretten har herved navnlig lagt vægt på, at konferencen foregik den 7. – 8. oktober 2014, mens rejsen foregik fra den 4. til den 7. oktober 2014, hvorfor T6 og C slet ikke

kom på konferencen, *at* der ikke inden turen var købt billetter til konferencen, *at* både T6 og C havde deres ægtefæller med på turen, *at* den forudgående mailkorrespondance mellem C og T6 navnlig angik, hvilke turistmæssige ting de skulle foretage sig i Rom, og *at* ingen af dem efterfølgende rettede henvendelse til regionen for at forhøre sig om, hvorledes de skulle forholde sig med udgifterne for rejsen.

Som anført af byretten kan det efter bevisførelsen lægges til grund, at C ikke fik en faktura fra X A/S, men at T6 foranledigede, at udgifter til flybilletterne, hotelovernatninger, taxa fra lufthavn til hotel og fra hotel til lufthavn, forplejning og sightseeingture for T6 og hans ægtefælle og C og hans ægtefælle blev modregnet regionens tilgodehavende hos X A/S med i alt 27.256,21 kr.

Landsretten finder endvidere, at T6 ved at lade turen til Rom finansiere via modregning i regionens tilgodehavende hos X A/S har handlet imod regionens tarv, og at han derfor er skyldig i mandatsvig for et beløb på 27.256,21 kr., dvs. samtlige omkostninger ved turen.

Af de grunde, der er anført af byretten, findes T6 tillige skyldig i aktiv bestikkelse for et beløb på 17.035,13 kr., som svarer til Cs andel af de samlede rejseomkostninger ved turen.

T6 er derfor i forhold 31 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 27.256,21 kr. og straffelovens § 144 for et beløb på 17.035,13 kr.

Forhold 34

Landsretten lægger som byretten til grund, at rejsen til Dubai i 2014 ligesom rejsen i 2012 ikke havde noget fagligt indhold. Omkostningerne ved rejsen var således Region ... uvedkommende.

Landsretten tilsidesætter således i det hele T3s forklaring om, at hans formål med rejsen til Dubai var at komme tættere på T4, hvilket formål i øvrigt ikke kunne begrunde rejsen. Således skrev T3 i en e-mail af 22. december 2013 til T5 blandt andet: *"Jeg har jo aldrig været i Østen, så hvis der er noget at se derude, så kunne det godt være en mulighed, f.eks. luksus hoteller, gode restauranter, gode vine og nogle fantastiske SPA/Massage områder så er jeg klar ..."*, i en e-mail af 5. februar 2014 til T5 og T2 blandt andet: *"Jeg tager bolden,*

men på et eller andet tidspunkt så må vi jo få en fra X A/S som har adgang til min pulje til at bestille . . . T7 er klar, så længe vi kalder det en "drengetur" . . .", i en e-mail af 5. februar 2014 til T5 og T2 blandt andet: "Kan i fra den 19 - 26 nov og så kun Dubai? T7 har jeg fået overtalte... Hvis jeg laver det meste klar hvordan klarer vi så betalingen? Igennem T6 ville måske være det nemme men det er T7 største bekymring at for mange snakker og ved det... T7 og jeg tager det som ferie så vi behøver ikke alle mulige og umulige historier ..." og i en mail af 11. februar 2014 til T5 og T2 følgende: *"Jeg har talt med T4, som åbenbart er i gang med at arrangere rejsen til Dubai/formel1, men T7 og jeg er lidt urolig for at vi bliver for mange og der bliver for meget fokus på rejsen og der skulle helst kun være en fåtal som ved at vi skal af sted ... Vi har bestemt ikke noget i mod at T4 også deltager, men helst ikke en "kæmpe" gruppe ...".* Det er således bevist, at T3s formål med turen var ren fornøjelse.

Landsretten finder det endvidere bevist, at T3 havde til hensigt, at udgifterne til turen skulle modregnes i Region ...s tilgodehavende hos X A/S. Således anførte T3 i en mail af 4. februar 2014 til T5 og T2 følgende: *"Vi (T5) var jo i gang med at arrangere en hård tur til Østen over Dubai og den tur skal vi jo ikke tabe bare fordi T5 ikke er ansat i X A/S, så kan vi ikke finde ud af det alligevel? Jeg er i fuld gang med at overtale T7 (ikke nemt men jeg har ikke givet op) Jeg tænker at min pulje hos X A/S godt kan være med til at arrangere en sådan tur for os alle"* og i en mail af 5. februar 2014 ligeledes til T5 og T2 blandt andet: *"Jeg tager bolden, men på et eller andet tidspunkt så må vi jo få en fra X A/S som har adgang til min pulje til at bestille..."* og *"Jeg er helt blank på Østen og T7 har venligt, men bestemt, forklaret mig at Østen er stor... Så gode råd modtages, så vil jeg godt lave det hele, men det kræver at en af jer stadigvæk er ansat i X A/S . . . T2 ..."*.

T3 har under sagen forklaret, at det var hans formodning, at det kun var hans egne rejseomkostninger, som skulle modregnes i Region ...s tilgodehavende mod X A/S.

Landsretten lægger imidlertid til grund, at T3 må have haft til hensigt, at pulje 1 ikke bare skulle betale for ham selv, men også for i hvert fald T7. Således må den ovenfor refererede mailkorrespondance læses i dette lys, og det må have stået T3 klart, at hverken X A/S eller T7s nye arbejdsplads ville finansiere en "drengetur" for denne. Landsretten finder imidlertid som byretten, at der ikke er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at han også havde til hensigt, at den del af rejseomkostningerne, som angik T5, T2 og T4, også skulle modregnes i regionens tilgodehavende mod X A/S. På denne baggrund finder landsretten det bevist, at T3

havde forsæt til mandatsvig, jf. straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 163.530 kr. svarende til 2/5 af omkostningerne forbundet med rejsen, idet anklagemyndighedens nedsættelse af beløbene i påstanden ikke relaterer sig til de samlede omkostninger ved rejsen, men alene til de offentligt ansattes fordel.

T3 er herefter i forhold 34 skyldig i mandatsvig for et beløb på 163.530 kr.

Af de grunde, der er anført af byretten, findes T3 tillige skyldig i bestikkelse, idet beløbet efter bevisførelsen for landsretten fastsættes til 74.047,46 kr.

T3 er herefter skyldig i forhold 34 i overtrædelse af straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 163.530 kr. og straffelovens § 144 for 74.047,46 kr.

Forhold 35

Landsretten finder det bevist, at såvel T5 som T2 vidste, at det var T3s hensigt, at i hvert fald en del af omkostningerne forbundet med rejsen til Dubai i 2014 skulle modregnes i regionens tilgodehavende hos X A/S, således som det fremgår af de ovenfor citerede mailkorrespondancer, som både T5 og T2 deltog i. Det må endvidere have været åbenbart for dem, at T3 ikke lovligt kunne bruge regionens midler til en rejse af den karakter. Det kan desuden lægges til grund, at såvel T5 som T2 både ved deres e-mails i planlægningsfasen og ved deres deltagelse i turen tilskyndede T3 til rejsen, herunder brugen af regionens pulje.

Herefter, og idet landsretten som byretten finder, at der ikke er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at T5 og T2 indså, at den del af rejseomkostningerne, som angik dem selv og T4, skulle modregnes i regionens tilgodehavende hos X A/S, findes de skyldige i medvirken til mandatsvig for så vidt angår 2/5 af omkostningerne ved turen, svarende til 163.530 kr.

På det tidspunkt, hvor rejsen til Dubai i 2014 blev gennemført, havde T5 og T2 endnu ikke erhvervet selskabet Z A/S, som efter deres forklaringer var det egentlige grundlag for Y A/S, og de havde derfor heller ikke umiddelbart adgang til at afgive bud i det udbud, som regionen ville udsende i foråret 2015. Der er på denne baggrund ikke tilstrækkeligt grundlag for at antage, at T5 og T2 gennemførte rejsen til Dubai med henblik på at påvirke T3 til at indrette udbuddet efter Y A/S.

Hertil kommer, at T5 og T2 på det tidspunkt, hvor rejsen til Dubai i 2014 blev endeligt besluttet, ikke længere var ansat i X A/S. Det var derfor heller ikke dem, der ydede T3 og T7 en gave eller anden fordel ved at lade disses rejseomkostninger blive trukket over pulje 1.

På denne baggrund finder landsretten det ikke bevist, at T5 eller T2 har gjort sig skyldige i aktiv bestikkelse i forhold 35, hvorfor de frifindes herfor.

T5 og T2 er herefter skyldige i forhold 35 i medvirken til mandatsvig, jf. straffelovens § 280, nr. 2, jf. § 23, for et beløb på 163.530 kr.

4.1.3 Restaurantbesøg mv.

4.1.3.1 Generelt

Anklageskriftet omfatter i alt ti restaurantbesøg med deltagelse af ansatte fra Region ... og X A/S, nogle med efterfølgende hotelovernatning og et enkelt med indkøb af vin i forbindelse med restaurantbesøget (forholdene 5-6, 9-10, 11-12, 13-14, 17-18, 19-20, 25-28, 29-30, 32-33 og 36-37). I alle tilfælde deltog ægtefællerne til de tiltalte i arrangementerne, og samtlige udgifter blev enten afholdt af X A/S eller betalt via modregning i Region ...s tilgodehavende hos X A/S.

T6 deltog i alle og T3 i ni ud af de ti restaurantbesøg, idet han ikke deltog i besøget på Den Røde Cottage. Af de øvrige tiltalte i ankesagen deltog T2 i besøgene på The Paul den 9. december 2010 (forhold 5-6) og Geranium den 7. december 2011 (forhold 11-12), mens T1 deltog i besøgene på Den Røde Cottage den 18. november 2011 (forhold 9-10) og Søllerød Kro den 21. september 2012 (forhold 13-14).

T3, T1 og T6 har alle forklaret, at der var tale om arbejdsmiddage i form af statusmøder eller lignende, hvorunder man drøftede konkrete forhold relaterende sig til samhandlen mellem Region ... og X A/S. Disse forklaringer stemmer ikke overens med forklaringen afgivet af T2, som om de middage, han deltog i, har givet udtryk for, at der snarere var tale om forretningsmiddage, hvor man lærte hinanden bedre at kende til gavn for samarbejdet i det daglige.

Som det fremgår af det indledende afsnit, var det ikke tilladt for de ansatte i regionen at deltage i middage uden et konkret fagligt indhold eller som afslutning på et fagligt arrangement.

Heller ikke efter bevisførelsen for landsretten findes der grundlag for at antage, at nogen af de i tiltalen omfattede middage havde et fagligt formål, som kunne begrunde afholdelsen af den pågældende middag som sket.

Landsretten har ud over de divergerende forklaringer navnlig lagt vægt på, at der i intet tilfælde foreligger en indkaldelse eller anden form for fagligt oplæg til middagen/mødet med angivelse af de punkter, der ønskes drøftet, at der heller ikke synes at have været noget konkret udbytte af møderne, som parterne skulle følge op på, at middagene kom i stand efter korrespondance mellem T6 om T3 om tidspunkter og steder uden angivelse af nogen konkret faglig anledning hertil, at det af mailkorrespondancen vedrørende forberedelsen af restaurantbesøgene fremgår, at T3 i alle tilfælde – også når X A/S betalte – enten fremkom med forslag til eller blev taget på råd i forbindelse med valg af restaurant, at middagene i alle tilfælde blev afholdt med deltagelse af ægtefæller, som efter de afgivne forklaringer var med for at understøtte det sociale og ikke bidrog til faglige drøftelser, og at udgiften til mere end halvdelen af restaurantbesøgene blev afholdt af Region ... ved modregning i regionens tilgodehavende hos X A/S uden regionens vidende. At middagene mere havde karakter af belønning eller privat selskabelighed understøttes af, at de i de fleste tilfælde blev afholdt på egentlige gourmetrestauranter, og at prisniveauet generelt og udgifterne for de konkrete middage i alle tilfælde meget klart oversteg niveauet for ”rimelige udgifter”.

På denne baggrund og i øvrigt af de grunde, der er nævnt af byretten, tiltrædes det, at hovedformålet med restaurantbesøgene var at yde regionens medarbejdere en gave eller anden fordel i form af X A/Ss betaling for arrangementerne eller betaling via modregning i Region ...s tilgodehavende hos X A/S i strid med straffelovens regler om bestikkelse.

Som nævnt indledningsvis findes de tiltaltes råden over regionens midler på pulje 1 ikke at kunne betegnes som underslæb, men må derimod henføres under straffelovens § 280, nr. 2 om mandatsvig, i det omfang betaling for restaurantbesøg mv. skete med midler, som regionen havde til gode hos X A/S.

4.1.3.2 De enkelte forhold

Forhold 5 og 6

Forholdene omhandler et restaurantbesøg på The Paul den 9. december 2010 med deltagelse af T3 og T7 samt T6 og T2, alle med ledsagere. Middagen, der kostede 5.073,75 kr. for T3 med ledsager, blev betalt af X A/S.

Efter det ovenfor generelt anførte om karakteren af middagene havde restaurantbesøget ikke et fagligt formål, der kunne begrunde deltagelse heri for T3. Restaurantbesøgets private karakter understreges af, at anledningen til restaurantbesøget i en mail af 2. november 2010 fra T6 til T2 med emnet "Region ... – juleting" blev angivet til at være "endnu et forrygende år".

Herefter, efter det i det generelle afsnit anførte og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at T3 i forhold 5 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 144 for et beløb på 5.073,75 kr.

Et eventuelt strafansvar efter straffelovens § 122 for T2 og T6s vedkommende bortfalder som følge af forældelse, jf. det ovenfor under punkt 4.1.1.5 anførte. Disse tiltalte frifindes derfor i forhold 6.

Forhold 9 og 10

Forholdene omhandler et restaurantbesøg på Den Røde Cottage den 18. november 2011 med deltagelse af T1 og T6 med ægtefæller. Middagen, der kostede 2.447 kr. for T1 og hans ægtefælle, blev betalt af X A/S.

Efter det ovenfor generelt anførte om karakteren af middagene havde restaurantbesøget ikke et fagligt formål, der kunne begrunde deltagelse heri for T1 og hans ægtefælle. Som det fremgår af præmissernes indledende afsnit, findes forbuddet i regionens regler mod deltagelse af ægtefæller til kundearrangementer også klart at omfatte middage med en repræsentant for en leverandør.

Herefter, efter det i det generelle afsnit anførte og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at T1 i forhold 9 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 144 for et beløb på 2.447 kr.

Et eventuelt strafansvar efter straffelovens § 122 for T6s vedkommende bortfalder som følge af forældelse, jf. det ovenfor under punkt 4.1.1.5 anførte, hvorfor han frifindes i forhold 10.

Forhold 11 og 12

Forholdene omhandler et restaurantbesøg på restaurant Geranium den 7. december 2011 med deltagelse af T7 og T3 samt T2 og T6 med ledsagere for de tre sidstnævntes vedkommende. Middagen, der kostede 5.596 kr. for T3 og hans ledsager, blev betalt af X A/S.

Efter det ovenfor generelt anførte om karakteren af middagene havde restaurantbesøget ikke et fagligt formål, der kunne begrunde deltagelse heri for T3 og hans ledsager.

Restaurantbesøgets private karakter understreges af, at T3 i en mail af 7. december 2011 til T6 understregede, at middagsaftalen ved fremsendelse af kalenderinvitation skulle anføres som ”privat”.

Herefter, efter det i det generelle afsnit anførte og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at T3 i forhold 11 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 144 for et beløb på 5.596 kr.

Et eventuelt strafansvar efter straffelovens § 122 for T2 og T6s vedkommende bortfalder som følge af forældelse, jf. det ovenfor under punkt 4.1.1.5 anførte, hvorfor de frifindes i forhold 12.

Forhold 13 og 14

Forholdene omhandler et restaurantbesøg på Søllerød Kro den 21. september 2012 med deltagelse af T1 og T3 og deres ledsagere. Middagen, der kostede 8.099 kr. for hvert par, blev betalt af X A/S, idet T6, der ikke selv deltog i restaurantbesøget, indkøbte billetter og udfærdigede en rejseafregning, hvorpå han anførte, at prisen herfor skulle modregnes regionens tilgodehavende hos X A/S, hvilket dog ikke skete. X A/S kom derfor til at betale for arrangementet.

Efter det ovenfor generelt anførte om karakteren af middagene havde restaurantbesøget ikke et fagligt formål, der kunne begrunde deltagelse heri for T1 og T3 samt deres ledsagere. Restaurantbesøgets private karakter understreges af, at anledningen var en invitation fra vinimportøren i anledning af dennes 25 års fødselsdag med ”15 absolut verdensklassevine og en 7-retters menu”, som var blevet modtaget af T3 via hans vinfirma.

Herefter, efter det i det generelle afsnit anførte og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at T3 i forhold 13 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 144 for et beløb på 8.099 kr.

T1 har forklaret, at han forventede, at regionen betalte for arrangementet, hvilken forklaring landsretten under de foreliggende omstændigheder, hvor han bevisvurderingen i sagen ikke havde kendskab til, at sådanne udgifter i visse tilfælde blev modregnet regionens tilgodehavende hos X A/S, ikke finder grundlag for at tilsidesætte.

T1 måtte have været klar over, at et sådant ekstravagant arrangement ikke kunne kræves betalt af regionen. Således som tiltalen er formuleret, findes der imidlertid ikke grundlag for domfældelse i forhold 13, hvorfor han frifindes for i dette forhold.

Vedrørende forhold 14 tiltrædes det, at T6 efter det ovenfor anførte sammenholdt med de grunde, der er anført af byretten, er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 122 for et beløb på 16.199 kr.

Forhold 17 og 18

Forholdene omhandler et restaurantbesøg på restaurant Era Ora den 11. december 2012 med deltagelse af T1 og T3 samt T6, alle med ledsagere, og efterfølgende overnatning på Hotel Best Western City i København for T3 og hans ledsagers vedkommende. Udgifterne til middagen, der beløb sig til 7.966 kr. pr. par, blev modregnet i regionens tilgodehavende hos X A/S, mens hotelovernatningen for T3 og hans ægtefælle til 1.125 kr. blev betalt af X A/S.

Efter det ovenfor generelt anførte om karakteren af middagene havde restaurantbesøget ikke – og dermed heller ikke den efterfølgende hotelovernatning – et fagligt formål, der kunne

begrunde deltagelse heri for T1 og T3 samt deres ledsagere. Restaurantbesøgets private karakter understreges af, dels at arrangementet i en mail af 25. oktober 2010, som T6 sendte til sig selv, blev omtalt som en "chefjulefrokost", dels at T3 i en udateret mail til T1 gjorde særskilt opmærksom på, at invitationen var "gjort privat", hvilket må forstås således, at den ikke skulle fremgå officielt af deres respektive kalendere i Region

Herefter, efter det i det generelle afsnit anførte og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at T1 og T3 i forhold 17 er fundet skyldige i overtrædelse af straffelovens § 144 for et beløb på 7.966 kr. for T1s vedkommende og på 9.091 kr. for T3s vedkommende.

Landsretten finder endvidere af de grunde, der herom er anført af byretten, at T3 havde forsæt til at skaffe sig eller andre uberettiget vinding og derved påføre regionen et tab. Herefter og efter det i det generelle afsnit anførte findes T3 i forhold 17 tillige skyldig i overtrædelse af straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 19.472 kr.

Det tiltrædes, at T1 med sin forventning om, at X A/S betalte, ikke havde forsæt til uretmæssigt at forbruge regionens midler, og at han derfor alene er dømt for bestikkelse i dette forhold.

Vedrørende forhold 18 findes T6 efter det ovenfor vedrørende T3 anførte sammenholdt med de grunde, der i øvrigt er anført af byretten, skyldig i overtrædelse af straffelovens § 122 for et beløb på 17.057 kr. og straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 19.472 kr.

Forhold 19 og 20

Forholdene omhandler et restaurantbesøg på restaurant AOC den 11. oktober 2013 med deltagelse af T3 og T6 med ledsagere. Udgifterne til middagen, der kostede 6.000 kr. for T3 og hans ledsager, blev modregnet i Region ...s tilgodehavende hos X A/S med et beløb for det samlede arrangement på 11.400,34 kr.

Efter det ovenfor generelt anførte om karakteren af middagene havde restaurantbesøget ikke et fagligt formål, der kunne begrunde deltagelse heri for T3 og hans ledsager.

Herefter, efter det i det generelle afsnit anførte og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at T3 i forhold 19 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 144 for et beløb på 6.000 kr.

Landsretten finder endvidere af de grunde, der herom er anført af byretten, at T3 havde forsæt til at skaffe sig eller andre uberettiget vinding og derved påføre regionen et tab. Herefter og efter det i det generelle afsnit anførte findes T3 i forhold 19 tillige skyldig i overtrædelse af straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 11.400,34 kr.

Vedrørende forhold 20 findes T6 efter det ovenfor vedrørende T3 anførte sammenholdt med de grunde, der i øvrigt er anført af byretten, skyldig i overtrædelse af straffelovens § 122 for et beløb på 6.000 kr. og straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 11.400,34 kr.

Forhold 25 og 26

Forholdene omhandler et restaurantbesøg på restaurant MASH den 23. maj 2014 med forudgående indtagelse af champagne på Nyhavnscafeen med deltagelse af T3 og T6 med ledsagere. Restaurantbesøgene, der kostede 2.933,78 kr. for T3 og hans ledsager, blev betalt af X A/S.

Efter det ovenfor generelt anførte om karakteren af middagene havde restaurantbesøgene ikke noget fagligt formål, der kunne begrunde deltagelse heri for T3 og hans ledsager.

Herefter, efter det i det generelle afsnit anførte og af de grunde, der i øvrigt er anført af byretten, tiltrædes det, at T3 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 144 og T6 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 122, hver især for et beløb på 2.933,78 kr.

Forhold 27 og 28

Forholdene omhandler to hotelovernatninger den 23. – 25. maj 2014 på Hotel Copenhagen Strand i tilknytning til de i forhold 25 og 26 nævnte restaurantbesøg til en samlet pris på 3.908,80 kr. Udgifterne til hotelovernatningerne blev modregnet regionens tilgodehavende hos X A/S med i alt 3.127,04 kr.

Med samme begrundelse som i forhold 25 og 26 lægges det til grund, at hotelopholdet ikke havde nogen relation til et fagligt begrundet arrangement, og at det heller ikke i sig selv havde nogen faglig relevans for regionen. Overnatningernes private karakter understreges af, at der blev bestilt ikke blot én, men to hotelovernatninger til T3 og hans ledsager i tilknytning til middagen.

Herefter, efter det i det generelle afsnit anførte og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at T3 i forhold 27 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 144 for et beløb på 3.908,80 kr. Det har ingen betydning for landsrettens vurdering, om han benyttede hotelværelset eller som forklaret af ham kørte tilbage til sin bopæl efter middagen.

Landsretten finder endvidere af de grunde, der herom er anført af byretten, at T3 havde forsøgt til at skaffe sig eller andre uberettiget vinding og derved påføre regionen et tab. Herefter og efter det i det generelle afsnit anførte findes T3 i forhold 27 tillige skyldig i overtrædelse af straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 3.127,04 kr.

Vedrørende forhold 28 findes T6 efter det ovenfor vedrørende T3 anførte sammenholdt med de grunde, der i øvrigt er anført af byretten, skyldig i overtrædelse af straffelovens § 122 for et beløb på 3.908,80 kr. og straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 3.127,04 kr.

Forhold 29 og 30

Forholdene omhandler et hotelophold med middag på Hotel Frederiksminde i Præstø den 5. – 6. september 2014 med deltagelse af T3 og T6 med ledsagere og yderligere tre ansatte fra regionen, hvoraf de to havde ægtefæller med. Udgifterne til det samlede arrangement, der beløb sig til i alt 30.755 kr., svarende til 24.604 kr. ekskl. moms, hvoraf udgifterne vedrørende T3 og hans ledsager udgjorde 7.056,67 kr., blev modregnet i regionens tilgodehavende hos X A/S med i alt 24.788,53 kr.

Efter det ovenfor generelt anførte om karakteren af middagene havde restaurantbesøget og hotelopholdet ikke et fagligt formål, der kunne begrunde deltagelse heri for T3 og hans ledsager. Arrangementets private karakter understreges af, at der i optakten til turen i mail af 27. maj 2014 ikke omtales noget som helst fagligt formål, som underbygger, at der som anført i kalenderinvitationen skulle være tale om et ”drifts status møde”, og at det ophold, der blev

bestilt, var et "saneophold" bestående blandt andet af en seks retters menu, samt at der derudover blev bestilt "blindsmagning af 3 typer bobler á 225 kr. pr. person" og vinmenuer til 1.000 kr. og 1.295 kr. pr. person.

Herefter, efter det i det generelle afsnit anførte og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at T3 i forhold 29 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 144 for et beløb på 7.056,67 kr.

Landsretten finder endvidere af de grunde, der herom er anført af byretten, at T3 havde forsæt til at skaffe sig eller andre uberettiget vinding og derved påføre regionen et tab. Herefter og efter det i det generelle afsnit anførte findes T3 i forhold 29 tillige skyldig i overtrædelse af straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 24.788,53 kr.

Vedrørende forhold 30 findes T6 efter det ovenfor vedrørende T3 anførte sammenholdt med de grunde, der i øvrigt er anført af byretten, skyldig i overtrædelse af straffelovens § 122 for et beløb på 7.056,67 kr. og straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 24.788,53 kr.

Forhold 32 og 33

Forholdene omhandler en middag den 8. oktober 2014 på restaurant Era Ora i København med deltagelse af T3 og T6 med ledsagere, et efterfølgende hotelophold på Radisson Blu Scandinavia for T3 og hans ledsager og indkøb af 12 flasker rødvin. Middagen og hotelopholdet for T3 og hans ledsager kostede 8.602,44 kr. inkl. halvdelen af udgifterne til en taxaregning på 416,58 kr. inkl. moms, svarende til 333,26 kr. ekskl. moms, og udgifterne til arrangementet blev modregnet i regionens tilgodehavende hos X A/S med i alt 9.959,12 kr. inkl. udgifterne til taxa ekskl. moms.

Efter det ovenfor generelt anførte om karakteren af middagene havde restaurantbesøget og hotelopholdet ikke et fagligt formål, der kunne begrunde deltagelse heri for T3 og hans ledsager. Restaurantbesøgets private karakter understreges af, at optakten til arrangementet var en invitation fra restaurant Era Ora vedrørende "Wine Makers Dinner with legendary Marchesi Mazzei", videresendt den 19. september 2014 af T6 til T3, der i mail af samme dato svarede, at "det kunne da være hyggeligt". Det tiltrædes af de grunde, der herom er anført af byretten, at også indkøbet af de 12 flasker vin var til privat brug.

Herefter, efter det i det generelle afsnit anførte og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at T3 i forhold 32 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 144 for et beløb på 8.394,16 kr., idet der ikke er grundlag for at medtage taxaudgiften i beløbsopgørelsen.

Landsretten finder endvidere af de grunde, der herom er anført af byretten, at T3 havde forsæt til at skaffe sig eller andre uberettiget vinding og derved påføre regionen et tab. Herefter og efter det i det generelle afsnit anførte findes T3 i forhold 32 tillige skyldig i overtrædelse af straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 9.625,86 kr., idet det ikke er bevist, at T3s forsæt også omfattede betaling for taxaudgiften.

Vedrørende forhold 33 findes T6 efter det ovenfor vedrørende T3 anførte sammenholdt med de grunde, der i øvrigt er anført af byretten, skyldig i overtrædelse af straffelovens § 122 for et beløb på 8.394,16 kr. og straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 9.959,12 kr., idet hans forklaring om, at det var en fejl, at hans udgifter til taxa blev afholdt over regionens pulje, tilsidesættes.

Forhold 36 og 37

Forholdene omhandler en middag den 5. december 2014 på restaurant Kong Hans i København med deltagelse af T3, T6 og to ansatte i regionen, alle med ledsagere, samt et efterfølgende hotelophold på hotel Bella Sky for de ansatte i regionen og deres ledsagere. Udgifterne til dette arrangement, der vedrørende T3 og hans ledsager beløb sig til 7.118,13 kr. for middag og hotelophold, blev modregnet i regionens tilgodehavende hos X A/S med i alt 19.234,79 kr.

Efter det ovenfor generelt anførte om karakteren af middagene havde restaurantbesøget og hotelopholdet ikke et fagligt formål, der kunne begrunde deltagelse heri for T3 og hans ledsager. Restaurantbesøgets private karakter understreges af, at det i planlægningen omtales som ”julefrokost”, ”aften arrangement” og ”julemiddag”, og at T3 i sin mail af 2. november 2014 til T6 vedrørende spørgsmålet om deltagere, gav udtryk for, at T4 og hans ledsager ikke behøvede at komme med for hans skyld, men ”måske mere for et alibi”.

Herefter, efter det i det generelle afsnit anførte og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at T3 i forhold 36 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 144 for et beløb på 6.984,29 kr.

Landsretten finder endvidere af de grunde, der herom er anført af byretten, at T3 havde forsæt til at skaffe sig eller andre uberettiget vinding og derved påføre regionen et tab. Herefter og efter det i det generelle afsnit anførte findes han i forhold 36 tillige skyldig i overtrædelse af straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 18.860 kr.

Vedrørende forhold 20 findes T6 efter det ovenfor vedrørende T3 anførte sammenholdt med de grunde, der i øvrigt er anført af byretten, skyldig i overtrædelse af straffelovens § 122 for et beløb på 20.952,87 kr. og straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 19.234,79 kr., idet hans forklaring om, at det var en fejl, at hans udgifter til taxa blev afholdt over regionens pulje, tilsidesættes.

4.1.4 Øvrige forhold

4.1.4.1 Generelt

Ud over ovennævnte forhold vedrørende rejser og restaurantbesøg er der tre forhold (forholdene 8, 23 og 24), som behandles i dette afsnit. Forhold 8 er en tiltale mod T6 for bestikkelse og underslæb med hensyn til et Samsung 55" LED TV leveret til T7. I forhold 23 er T3 tiltalt for underslæb med hensyn til en Alienware PC samt diverse hardware, som efter tiltalen er leveret til T3 til brug for privat videresalg. I forhold 24 er T3 ligeledes tiltalt for underslæb med hensyn til fire billetter til en privat middag på restaurant AOC.

4.1.4.2 De enkelte forhold

Forhold 8

T7 er i byretten fundet skyldig i at have modtaget bestikkelse for i hvert fald 6.500 kr. i forbindelse med sit køb af det TV, der er omfattet af tiltalen i dette forhold. Han har ikke anket dommen.

Også efter bevisførelsen for landsretten, herunder prisen på 12.788,75 kr., som T7 betalte for det omhandlede TV, sammenholdt med X A/Ss kostpris og oplysningen om den vejledende

udsalgspris på det omhandlede tidspunkt, tiltræder landsretten, at T7 har opnået en uberettiget fordel på i hvert fald 6.500 kr. ved at købe TV'et hos X A/S.

Efter T6s egen forklaring lægges det til grund, at han solgte TV'et til T7, og at differencen på 3.687 kr. i forhold til X A/Ss kostpris blev bogført på konto 2840. Da T6 således vidste, at han solgte TV'et så billigt, at X A/S umiddelbart tabte penge på det, og da han også må have været klar over, at salget skete til en pris under den markedspris, T7 ellers skulle have betalt, tiltrædes det, at T6 har vidst, at T7 opnåede den nævnte uberettigede fordel.

Herefter og af de grunde, der i øvrigt er anført i dommen, tiltrædes det, at T6 er fundet skyldig i at have ydet bestikkelse efter straffelovens § 122 for et beløb på 6.500 kr. Herefter og efter bemærkningerne i det generelle afsnit findes han endvidere skyldig i mandatsvig efter straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 3.687 kr.

Forhold 23

Også efter bevisførelsen for landsretten tiltrædes det, at T3s forklaring om anvendelse og betaling af det leverede IT-udstyr må forkastes. Efter de skriftlige beviser og navnlig forklaringen afgivet af N findes det bevist, at han har anvendt udstyret privat, og at han derfor og efter bemærkningerne i det generelle afsnit er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 48.656 kr.

Forhold 24

Efter T3s egen forklaring og de skriftlige beviser i sagen må det lægges til grund, at han bad T6 om at indkøbe en middag til fire personer og at afholde udgiften over regionens pulje hos X A/S. Det må videre lægges til grund, at han selv indtog middagen, der kostede 15.375,07 kr., med sin samlever samt N og dennes ægtefælle. Herefter og under hensyn til det tidligere anførte om pulje 1 og T3s adgang til at råde over denne pulje samt efter bemærkningerne i det generelle afsnit findes han skyldig i mandatsvig i dette forhold.

T3s forklaring om forståelsen af hans meget usædvanligt formulerede henvendelse til T6 og om, at middagen oprindeligt blev bestilt til brug for et chefseminar, kan ikke føre til et andet resultat.

T3 findes herefter i forhold 24 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 280, nr. 2, for et beløb på 15.375,07 kr.

4.2 Strafudmåling

Vedrørende strafudmåling tiltrædes det af de grunde, der er anført af byretten, at forholdene vedrørende mandatsvig begået af T3 og T6 er af særlig grov beskaffenhed, jf. straffelovens § 286, stk. 2.

For de øvrige tiltaltes vedkommende straffes overtrædelsen af straffelovens § 280, nr. 2, efter straffelovens § 285, stk. 1.

Tiltalte T3 er fundet skyldig i 15 forhold af passiv bestikkelse for i alt 321.839,55 kr. og delvist som led i bestikkelsesforholdene, er han herudover fundet skyldig i 13 forhold af mandatsvig for i alt 807.775 kr. Straffen herfor forhøjes under hensyn til de af byretten i øvrigt anførte grunde til fængsel i 2 år, jf. straffelovens § 144 og § 286, stk. 2, jf. § 280, nr. 2.

Det tiltrædes, at der efter forholdenes grovhed og antal – uanset hans helbredsmæssige forhold – ikke er grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget, ej heller med vilkår om samfundstjeneste.

Tiltalte T1 er fundet skyldig i to forhold af passiv bestikkelse for i alt 10.413 kr. og et forhold af mandatsvig for 101.000 kr. Straffen herfor fastsættes under hensyn til de af byretten i øvrigt anførte grunde til fængsel i 4 måneder, jf. straffelovens § 144 og § 285, stk. 1, jf. § 280, nr. 2.

Det tiltrædes, at straffen er gjort betinget med vilkår om samfundstjeneste. Under hensyn til straffens længde fastsættes antallet af samfundstjenestetimer til 100 timer, der skal udføres inden for en længstetid på 8 måneder.

Tiltalte T5 er fundet skyldig i et forhold af aktiv bestikkelse for 109.404,50 kr. og to forhold af medvirken til mandatsvig for i alt 264.530 kr., hvoraf det ene blev begået som led i bestikkelsesforholdet. Straffen herfor fastsættes under hensyn til de af byretten i øvrigt anførte grunde til fængsel i 6 måneder, jf. § 122 og § 285, stk. 1, jf. § 280, nr. 2, jf. § 23. Der er

herved taget hensyn til, at forholdet vedrørende aktiv bestikkelse er begået forud for forhøjelsen af strafferammen pr. 1. juli 2013.

Straffen gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste. Under hensyn til straffens længde fastsættes antallet af samfundstjenestetimer til 120 timer, der skal udføres inden for en længstetid på 8 måneder.

Tiltalte T2 er funder skyldig i et forhold af medvirken til mandatsvig for 163.530 kr. Straffen herfor fastsættes navnlig under hensyn til beløbets størrelse til fængsel i 3 måneder, jf. straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 280, nr. 2, jf. § 23.

Landsretten finder det forsvarligt, at straffen i det hele gøres betinget som nedenfor bestemt.

Tiltalte T6 er fundet skyldig i 13 forhold af aktiv bestikkelse for i alt 302.406,94 kr. og delvist som led i bestikkelsesforholdene 11 forhold af mandatsvig for i alt 510.865,19 kr. Straffen herfor forhøjes under hensyn til de af byretten i øvrigt anførte grunde til fængsel i 1 år og 3 måneder, jf. straffelovens § 122 og § 282, stk. 2, jf. § 280, nr. 2.

Det tiltrædes, at der efter forholdenes grovhed og antal ikke er grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget, ej heller med vilkår om samfundstjeneste.

4.3 Konfiskation

Anklagemyndigheden har gentaget den for byretten nedlagte påstand om udbyttekonfiskation i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, af værdien af de omhandlede rejser og middage m.v. for hver enkelt tiltalt.

I Straffelovrådets betænkning nr. 355 fra 1964 om konfiskation er det under bemærkningerne til straffelovens § 75 (dengang § 77) anført blandt andet:

”Den foreslåede vide adgang til udbyttekonfiskation uanset erstatningskrav indebærer, at konfiskation kan ske fuldtud i alle tilfælde, hvor erstatning ikke er betalt på domstidspunktet. Det vil dog i almindelighed være rettest at undlade konfiskation eller at reducere konfiskationskravet, hvis erstatningskravet gøres gældende under straffesagen og her tages til følge. Betydningen af den foreslåede udvidelse er således navnlig, at det klargøres, at udbyttet kan

konfiskeres uden hensyntagen til erstatningskravet i tilfælde, hvor den forurettede 1) har givet afkald på kravet eller 2) endnu ikke har gjort det gældende, eller 3) hvor den forurettede er ubekendt eller ikke kan findes. Der sker ikke herved nogen tilsidesættelse af hensynet til den forurettede, som rejser sit krav senere; der foreslås i § 77 b en adgang for denne til dækning af erstatningskravet gennem konfiskationsprovenuet.”

Herefter, og under hensyn til at anklagemyndigheden ikke har redegjort nærmere for behovet for konfiskation i denne sag, hvor udbyttet består i middage, rejseoplevelser og lignende, samt hvor Region ... har nedlagt påstand om erstatning, og hvor dette krav er taget til følge med de nedenfor anførte beløb, finder landsretten ikke grundlag for at tage påstanden om konfiskation til følge.

4.4 Erstatning

Efter de juridiske dommers bestemmelse tages Region ...s erstatningskrav til følge som nedenfor bestemt.

4.5 Sagsomkostninger

Efter sagens udfald skal statskassen betale den del af sagsomkostningerne for landsretten, som relaterer sig til T2 og T5.

T3, T6 og T1 skal in solidum betale sagens øvrige omkostninger, dog således at de hver især skal betale udgifterne til egen forsvarer.

For så vidt angår T3 og T6 bemærkes, at det forhold, at anklagemyndigheden under hovedforhandlingen har anvendt ikke uvæsentlig tid på spørgsmålet om etableringen af Y A/S og Region ...s udbud i foråret 2015, hvilket ikke har haft direkte betydning for landsrettens afgørelse, kan ikke føre til et andet resultat. Det kan heller ikke føre til et andet resultat, at T6 ikke har været tiltalt i forholdene vedrørende turene til Dubai 2012 og 2014. Han har været en af de gennemgående personer i sagen, og han må bære risikoen for, at der er enkelte forhold, som ikke direkte vedrører ham, og som ikke kan udskilles fra den samlede sag.

For så vidt angår T1 bemærkes, at hans beskikkede forsvarer i betydeligt omfang efter egen begæring har været fritaget for at møde i landsretten under hovedforhandlingen, hvilket har

været procesbesparende for ham. På denne baggrund skal T1 bære alle udgifterne til sin forsvarers førelse af sagen ved landsretten.

Vedrørende byrettens omkostningsafgørelse er der ikke grundlag for at ændre denne for så vidt angår T3, T6 og T1. Landsretten bemærker herved, at T1 i byretten alene er blevet pålagt at betale en meget begrænset del af det samlede salær til den beskikkede forsvarer.

For så vidt angår T2 er han ud over det, han blev frifundet for i byretten, i landsretten frifundet i to forhold vedrørende restaurantbesøg. Han er endvidere frifundet for den del af forhold 35, som vedrører bestikkelse. På denne baggrund frifindes han for betaling af halvdelen af de af byretten fastsatte sagsomkostninger.

For så vidt angår T5, er han for landsretten dømt for de samme forhold, som han blev dømt for i byretten, idet han dog blev frifundet for den del af forhold 35, der vedrører bestikkelse. På denne baggrund finder landsretten ikke grundlag for at ændre byrettens dom vedrørende sagsomkostningerne for så vidt angår ham.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Tiltalte T3 straffes med fængsel i 2 år.

Tiltalte T1 straffes med fængsel i 4 måneder.

Fuldbyrdelsen af straffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år på vilkår,
at tiltalte i prøvetiden ikke begår strafbart forhold,
at tiltalte i prøvetiden undergiver sig tilsyn af Kriminalforsorgen, og
at tiltalte udfører ulønnet samfundstjeneste i 100 timer inden for en længstetid på 8 måneder.

Prøvetid og længstetid regnes fra landsrettens dom.

Tiltalte T5 straffes med fængsel i 6 måneder.

Fuldbyrdelsen af straffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år på vilkår,

at tiltalte i prøvetiden ikke begår strafbart forhold,
at tiltalte i prøvetiden undergiver sig tilsyn af Kriminalforsorgen, og
at tiltalte udfører ulønnet samfundstjeneste i 120 timer inden for en længstetid på 8 måneder.

Prøvetid og længstetid regnes fra landsrettens dom.

Tiltalte T2 straffes med fængsel i 3 måneder.

Fuldbyrnelsen af straffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år fra landsrettens dom på vilkår, at tiltalte i prøvetiden ikke begår strafbart forhold.

Tiltalte T6 straffes med fængsel i 1 år og 3 måneder.

De tiltalte frifindes for kravet om konfiskation.

Tiltalte T3 skal inden 14 dage til Region ... betale 64.031,07 kr. med tillæg af procesrente fra den 3. marts 2018.

Tiltalte T6 skal inden 14 dage til Region ... betale 31.651,26 kr. med tillæg af procesrente fra den 3. marts 2018.

De tiltalte T3 og T6 skal desuden in solidum inden 14 dage til Region ... betale 479.213,93 kr. med tillæg af procesrente fra den 3. marts 2018, hvoraf 265.559,09 kr. i overensstemmelse med byrettens dom skal betales in solidum med T7

De tiltalte T3, T1 og T5 skal desuden in solidum inden 14 dage til Region ... betale 101.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 3. marts 2018.

De tiltalte T3, T5 og T2 skal desuden in solidum inden 14 dage til Region ... betale 163.530 kr. med tillæg af procesrente fra den 3. marts 2018, hvoraf 102.448 kr. i overensstemmelse med byrettens dom skal betales in solidum med T7 og T4.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten vedrørende de tiltalte T5 og T2. De tiltalte T3, T6 og T1 skal in solidum betale sagens øvrige omkostninger for landsretten, dog således at de hver især afholder omkostningerne til den for dem beskikkede forsvarer.

Byrettens afgørelse vedrørende sagsomkostninger stadfæstes med den ændring, at tiltalte T2 alene skal betale 175.000 kr. med tillæg af moms af salæret til den for ham beskikkede forsvarer. Den øvrige del af dette salær betales endeligt af statskassen.